

การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัด
เพชรบุรีโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

โดย
นางกาญจนา เตียววนากุล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น
จังหวัดเพชรบุรีโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF ACTIVITIES FOR LEARNERS DEVELOPMENT TO
IMPROVE THE ABILITY OF LOCAL GUIDES IN PHETCHABURI PROVINCE BY
INTERGRATING ENGLISH FOR ELEMENTARY STUDENTS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (CURRICULUM AND SUPERVISION)

Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2019

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการ
เป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา
โดย กาญจนา เตียววนากุล
สาขาวิชา หลักสูตรและการนิเทศ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญา
มหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ ดร. รักชนก โสภภาพิศ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วัฒนวิวัฒน์วรชัย)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร.รักชนก โสภภาพิศ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาเรียม นิลพันธุ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(รองศาสตราจารย์ ดร.กรัณย์พล วิวรรณมงคล)

58253310 : หลักสูตรและการนิเทศ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

คำสำคัญ : การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน, มัคคุเทศก์ท้องถิ่น, บัณฑิตการภาษาอังกฤษ

นาง กาญจนา เตียววนากุล: การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีโดยบัณฑิตการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อาจารย์ ดร. รักชนก โสภภาพิศ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยบัณฑิตการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 2) เพื่อพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 3) เพื่อทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และ 4) เพื่อประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร ความสามารถการเป็นมัคคุเทศก์ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การวิจัยนี้เป็นเป็นการวิจัยและพัฒนา (R&D) ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ (The One-Shot Case Study) โดยทดลองกับนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี จำนวน 15 คน จากอาสาสมัคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 2) แบบประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร 3) แบบประเมินความสามารถการเป็นมัคคุเทศก์ 4) แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ต้องการให้ส่งเสริมนักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร การเป็นมัคคุเทศก์ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยฝึกปฏิบัติจากสถานที่จริง 2) ผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยบัณฑิตการภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย หลักการเป้าหมาย แนวการปฏิบัติกิจกรรม รูปแบบการจัดกิจกรรม คำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ โครงสร้างการจัดกิจกรรม สื่อ การวัดและประเมินผล 10) แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 4 แผน 3) ผลการทดลองการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบัณฑิตการภาษาอังกฤษ จัดการการเรียนรู้แบบประสบการณ์และเน้นการปฏิบัติ 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน 2) ชั้นศึกษา 3) ชั้นปฏิบัติ 4) ชั้นสรุป 5) ชั้นปรับปรุง 6) ชั้นประเมินผล และ 4) ผลการประเมินและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นพบว่า 1) นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี 2) นักเรียนมีความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี 3) นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี

58253310 : Major (CURRICULUM AND SUPERVISION)

Keyword : THE DEVELOPMENT OF ACTIVITIES FOR LEARNING, LOCAL GUIDES, INTERGRATING ENGLISH

MRS. KANCHANA TIEWWANAKOON : THE DEVELOPMENT OF ACTIVITIES FOR LEARNERS DEVELOPMENT TO IMPROVE THE ABILITY OF LOCAL GUIDES IN PHETCHABURI PROVINCE BY INTERGRATING ENGLISH FOR ELEMENTARY STUDENTS
THESIS ADVISOR : INSTRUCTOR RUKCHANOK SOPHAPIT, Ph.D.

The purposes of this research were to 1) study the fundamental data and needs for the development of activities for learners development to improve the ability of local guides in Phetchaburi province by intergrating english of elementary students 2) develop learner development activities. 3) implement learner development activities and 4) evaluate and improve learner development activities about knowledge about Watmaathat worawihan , ability to guide , Speech Assessment. This research was Research and Development using The One-Shot Case Study. The learner development activities were conducted with 15 elementary students at St. Joseph Phetchaburi School in the first semester of the academic year 2019 through the Volunteer Sampling. The instruments of this research were 1) The learner development activities 2) Knowledge Assessment about Watmahathat Worawhan 3) Evaluation of the ability to guide 4) Speech Assessment. The data was analyze by percentage, mean , standard deviation and Content Analysis.

The research results were : 1. The studying of fundamental information found that the students and participants need to study about knowledge about Watmaathat worawihan , ability to guide ,Speech Assessment by practice from the actual location 2. The results of developments the learner development activities found that the leaner development activities consisted of 1) principles 2) goals 3) guidelines of activities 4) patterns of activity 5) description of learning course 6) objectives 7) framework of activities 8) material / resources 9) measurement and evaluation 10) 4 lesson plans of learner development activities 3. The implementation of learner development activities by experience based learning management and focusing on practice 6 steps ; 1) Warm up 2) Analysis 3) practice 4) presentation 5) improve 6) Evaluation and 4) The evaluation and improvement of the learner development activities found that 1) Knowledge Assessment about Watmahathat Worawhan were at a good level. 2) Speech Assessment were at a good level 3) Evaluation of the ability to guide were at good level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความอนุเคราะห์จากอาจารย์ ดร. รักชนก โสภพิศ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มาเรียม นิลพันธุ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนสิทธิ์ สิทธิสุนเนิน ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คอยให้คำปรึกษา คำแนะนำ และให้ความช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ตลอดจนให้กำลังใจตลอดระยะเวลาที่ทำการวิจัยเป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงขอกราบพระคุณอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูง

ขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย ที่กรุณาเป็นประธานในการพิจารณาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรณีย์พล วิวรรธมงคล ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำแนะนำในการแก้ไข ข้อบกพร่องตลอดจนคณาจารย์ในสาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ และคณาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้และประสบการณ์อันมีค่ายิ่งแก่ผู้วิจัยตลอดเวลาที่ศึกษาอยู่ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรให้ประสบความสำเร็จได้

ขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มนัสสินี บุญมีศรีสง่า อาจารย์ ดร. มนต์ชัย พงศกรณถวงษ์ ดร.ยุพิน ยืนยง ดร.สาลินี อุดมผล ดร. พันชกร สิมะขจรบุญ ดร.ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูน ดร.อธิกมาส มากจ้อย และนางสาวอุมาภรณ์ วงศ์วิสิฐศักดิ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ปรับปรุงเครื่องมือ และกรุณาเป็นผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ในการตรวจสอบเครื่องมือประกอบการวิจัย เพื่อให้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ

ขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัว รวมถึง พี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ รุ่นรหัส 58 สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือ อุปการะ การสนับสนุน และให้กำลังใจ ตลอดจนความห่วงใยและปรารถนาดีแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ก่อให้เกิดประโยชน์และคุณค่า ผู้วิจัยขอมอบคุณความดีทั้งมวลแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่ทำให้วิทยานิพนธ์นี้ประสบความสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

กาญจนา เตียววนากุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	10
คำถามการวิจัย.....	22
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	22
สมมติฐานการวิจัย.....	23
ขอบเขตการวิจัย.....	24
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	25
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	27
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	28
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	135
ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (R ₁ : Research): การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน.....	137
ขั้นตอนที่ 3 (R ₂ : Research): ทดลองการใช้จ่ายกิจกรรมพัฒนาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการ เป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ.....	169
ขั้นตอนที่ 4 พัฒนา (D ₂ : Development): การประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	172

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	186
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	186
ตอนที่ 2 ผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	197
ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	205
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	215
สรุปผลการวิจัย.....	216
อภิปรายผลการวิจัย.....	219
ข้อเสนอแนะ	224
รายการอ้างอิง	227
ภาคผนวก.....	237
ภาคผนวก ก	238
ภาคผนวก ข	242
พระวิหารหลวง.....	299
พระวิหารน้อย.....	300
พระปรารค์ 5 ยอด	300
พิพิธภัณฑ์ ศาลา น.ส.อัมพร บุญประคอง เป็นศาลาที่สร้างขึ้นใหม่ เพื่อเป็นพิพิธภัณฑ์ของวัด มหาธาตุวรวิหาร เพชรบุรี ภายใน รวบรวมเครื่องลายคราม พระพุทธรูปรูป แผ่นภาพ พระบาทและสิ่งของมีค่าที่หายาก ตั้งแสดงไว้ และเปิดให้ผู้สนใจเข้าชม.....	300
History of the Wat Mahathat Worawihan.....	301
The five prangs	301
The Viharn	302
The Ubosot	302
ภาคผนวก ง.....	324
ภาคผนวก จ	331

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 โครงสร้างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	37
ตารางที่ 2 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี ปีการศึกษา 2561	46
ตารางที่ 3 โครงสร้างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับ นักเรียนระดับประถมศึกษา	48
ตารางที่ 4 สังเคราะห์องค์ประกอบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	66
ตารางที่ 5 ตารางวิเคราะห์คุณสมบัติของมัคคุเทศก์	95
ตารางที่ 6 สังเคราะห์รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ	109
ตารางที่ 7 ตารางวิเคราะห์เกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูดสื่อสาร	128
ตารางที่ 8 สรุปรวิธิดำเนินการวิจัยจากขั้นตอนที่ 1	147
ตารางที่ 9 หน่วยการเรียนรู้	157
ตารางที่ 10 สรุปรวิธิดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 2 การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี ฉบับร่าง	167
ตารางที่ 11 แบบแผนการวิจัย	169
ตารางที่ 12 สรุปรวิธิดำเนินการวิจัยจากขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี	171
ตารางที่ 13 เกณฑ์ประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร	174
ตารางที่ 14 เกณฑ์ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	177
ตารางที่ 15 เกณฑ์ประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์	181

ตารางที่ 16 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยจากขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา.....	184
ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสภาพข้อมูลทั่วไปของนักเรียน.....	189
ตารางที่ 18 แสดงความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบเนื้อหา การวัดและการประเมินผล การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน.....	190
ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์	194
ตารางที่ 20 โครงสร้างการจัดกิจกรรม.....	202
ตารางที่ 21 การจัดกิจกรรม.....	207
ตารางที่ 22 ผลการประเมินเกี่ยวกับความรู้วัดมหาธาตุวรวิหาร หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ.211	211
ตารางที่ 23 ผลการประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ	212
ตารางที่ 24 ผลการประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ.....	213
ตารางที่ 25 รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	239
ตารางที่ 26 รายชื่อผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group)	240
ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถามความต้องการพัฒนาผู้เรียน สำหรับนักเรียน.....	325
ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครูฝ่ายวิชาการและครูสอนภาษาอังกฤษ	326
ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สำหรับปราชญ์ชาวบ้าน และมัคคุเทศก์ท้องถิ่น	328

ตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความเหมาะสมของประเด็นสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ผู้เชี่ยวชาญ.....	330
---	-----

สารบัญญภาพ

	หน้า
แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	21
แผนภูมิที่ 2 กรอบดำเนินการวิจัย	136
แผนภูมิที่ 3 แสดงขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	142
แผนภูมิที่ 4 แสดงขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	146
แผนภูมิที่ 5 แสดงขั้นตอนการสร้างประเด็นสนทนากลุ่ม	154
แผนภูมิที่ 6 แสดงขั้นตอนการสร้างแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	166
แผนภูมิที่ 7 แสดงขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร	175
แผนภูมิที่ 8 แสดงขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	179
แผนภูมิที่ 9 แสดงขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์	183
แผนภูมิที่ 10 การจัดสถานที่ในการสนทนากลุ่ม (Focus).....	241

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกในปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม ประเทศไทยมีพัฒนามาอย่างต่อเนื่องและเนิ่นนาน บรรพบุรุษของไทยได้

สั่งสมพัฒนาและสร้างสรรค์วัฒนธรรมอันทรงคุณค่าไว้ให้เป็นมรดกตกทอดจากรุ่นสู่รุ่น สิ่งที่ยังบอกถึงวัฒนธรรมส่วนใหญ่เป็นผลงานทางศิลปกรรม ความรุ่งเรืองของศิลปกรรมในอดีตไม่ว่าจะเป็นโบราณสถาน ร่องรอยของเมืองโบราณ แหล่งประวัติศาสตร์ และโบราณคดี คือผลงานที่บรรพบุรุษได้อุทิศความคิด เวลาและแรงงาน บรรจงประดิษฐ์ศิลปกรรมด้วยความวิริยะอุตสาหะ ศิลปกรรมดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่ต้องรักษาไว้ ดังนั้นการรักษาศิลปกรรมได้คงอยู่จึงจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องดูแล ปกป้อง รักษาและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย เพื่อให้หลักฐานด้านอารยธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทยให้อยู่ซึ่งผลให้ชนรุ่นหลังมีความมั่นใจและภูมิใจในท้องถิ่นตนเองต่อไป

การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างยิ่งในการสร้างคนให้เป็นคนดีมีคุณภาพ มีความรู้ มีทักษะ ความสามารถที่ดำรงชีวิตได้อย่างดี สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะมาถึง กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่จัดทำขึ้นสำหรับท้องถิ่นและสถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตและในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 -2564)

ได้กล่าวว่า “การยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในทุกระดับและยกระดับการจัดการเรียนการสอน ยกกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในสาขาวิชาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน นอกจากนี้ต้องให้ความสำคัญกับการสร้างปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย” อีกทั้งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และ

แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 4 มาตรา 22 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษา โดยยึดหลักผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับสุโขทัยว่า (2545: 2) กล่าวว่า แนวทางการจัดการศึกษาตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น ถือเป็นหัวใจของการปฏิรูปการศึกษาที่มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษา โดยเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา โดยต้องศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง และสัมพันธ์กับสังคม ได้แก่ ชุมชน ที่ตนเองอยู่

กระบวนการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพโดยจัดเนื้อหาสาระ และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน (ไกรจันทร แสงศิลา, 2551: บทคัดย่อ) คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ ประกอบกับมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมและเทคโนโลยี ก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อการดำเนินชีวิตปัจจุบันของบุคคล ทำให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิตให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณค่า มีศักดิ์ศรี มีความสุขบนพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียงแบบยั่งยืน (กรมวิชาการ, 2546: 16) ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติ ในยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย ให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์และคิดสร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยีสามารถทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 7)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรมมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และมีทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษา การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดีทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถสร้างองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ และ

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งเป็นการบูรณาการองค์ความรู้ ทักษะ และเจตคติที่เกิดจากการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียนมาปฏิบัติเพื่อส่งเสริมสมรรถนะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 2) ให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีความสุขบนพื้นฐานของความเป็นไทย (อารมณ์ใจเที่ยง, 2546: 81)

การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วยกิจกรรม 2 ลักษณะ คือ 1) กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรม ที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคลสามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตนเสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญาและสร้างสัมพันธภาพที่ดีผู้สอนทำหน้าที่แนะแนว ให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษาและการพัฒนาตนเองสู่สังคมโลกอาชีพและการมีงานทำ 2) กิจกรรมนักเรียนเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง ตั้งแต่ศึกษา วิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมิน และปรับปรุงการทำงานโดยเน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เช่น ลูกเสือ เนตรนารี โครงการกิจกรรมตามความสนใจ ชุมนุม ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นกิจกรรมที่เกิดจากความสมัครใจของผู้เรียน มุ่งพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพิ่มเติมจากกิจกรรมในกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ช่วยกันแก้ปัญหา ส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนอย่างเต็มความสามารถ รวมถึงกิจกรรมที่มุ่งปลูกฝังความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบรู้สิทธิและหน้าที่ของตนเอง กิจกรรมนักเรียนสามารถแบ่งตามความแตกต่างของกิจกรรม ได้เป็น 2 ลักษณะ คือ 2.1) กิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี เป็นกิจกรรมมุ่งปลูกฝังระเบียบวินัย กฎเกณฑ์ เพื่อการอยู่ร่วมกัน นำไปสู่พื้นฐานการทำประโยชน์ให้แก่สังคม และวิถีชีวิตในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นสุข ซึ่งกระบวนการจัดให้เป็นไปตามข้อกำหนดของคณะกรรมการลูกเสือแห่งชาติ สมาคมผู้บำเพ็ญประโยชน์และคณะกรรมการรักษาดินแดน 2.2) กิจกรรมที่พัฒนาความถนัด ความสนใจตามความต้องการของผู้เรียน เป็นกิจกรรมมุ่งเน้นความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ของผู้เรียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อการค้นพบความถนัด ความสนใจของตนเองและพัฒนาดตนเองให้เต็มตามศักยภาพ พัฒนาทักษะของสังคมและปลูกฝังจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม 3) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชนและท้องถิ่นตามความสนใจในลักษณะอาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม ความดีงาม ความเสียสละต่อสังคมมีจิตสาธารณะ เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาต่าง ๆ กิจกรรมสร้างสรรค์สังคม เป็นต้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 3-4)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จึงเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551ช่วยให้ผู้เรียนได้นำองค์ความรู้ ทักษะจากการเรียนรู้และ ประสบการณ์ของผู้เรียนมาปฏิบัติกิจกรรมการพัฒนาตนเอง มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 8 ประการ ได้แก่ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัยใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการ ทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะและช่วยให้ผู้เรียนมีคุณภาพมาตรฐาน โดยผ่านกระบวนการ ทำงานอย่างมีระบบ

ในโลกยุคปัจจุบัน เป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและ วัฒนธรรม ทำให้บุคคลในสังคมจำเป็นต้องติดต่อ พบปะ เพื่อดำเนินกิจกรรมทางด้านต่าง ๆ ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะเป็นภาษาที่เป็นภาษาสากลของโลกที่ใช้กันอย่าง แพร่หลาย และมีบทบาทที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็น ด้านความ เจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ด้านวิทยาการต่าง ๆ ด้านการค้า เป็นต้น ทุกคนจำเป็นต้องเข้าใจ ภาษาอังกฤษ เพื่อสามารถใช้สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันและบรรลุ วัตถุประสงค์อย่างแท้จริง สอดคล้องกับ ภัทราวดี ยวนชื่น (2556: 185) และ ฮาสีดี๊ะ ดีนามอ และ คณะ (2553) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีบทบาทสำคัญอย่างมากในยุคของโลกไร้พรมแดน หรือยุคข้อมูลข่าวสารที่พลเมืองโลกสามารถติดต่อกันได้อย่างรวดเร็ว และได้รับการยอมรับว่าเป็น ภาษาสากลใช้ในการสื่อสารทางด้านต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอย่างแท้จริง เช่น ด้านการศึกษา การเมืองการค้า การท่องเที่ยว เป็นต้น นอกจากนี้ก็ยังใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพ และอื่น ๆ ดังนั้นการที่นักเรียนจะเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องมีการใช้อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ข้อ 1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมใน การใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม ทั้งนี้ในสังคมโลก การเรียนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะใช้ในการสื่อสาร การแสวงหาข้อมูล และเพื่อการประกอบอาชีพ สอดคล้องกับ Graddol (2006) และ McArthur (2004: 3-15) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษ เป็นเครื่องมือภาษาที่ใช้ในการสื่อสารที่นิยมใช้มากที่สุด การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน มุ่งเน้นความสามารถในการสื่อสารได้ โดยเฉพาะ

ความสามารถในด้านการพูดเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ซึ่งจะต้องเน้นไปถึงการมีส่วนร่วมทางภาษาให้มากที่สุด คือ ผู้เรียนต้องเรียนรู้การพูดอย่างเป็นธรรมชาติ จนเกิดความสามารถสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ และมีการโต้ตอบหรือพูดคุยกันอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้อง วิจารณ์ พานิช (2555: 16-21) กล่าวถึง ทักษะของคนในศตวรรษที่ 21 ที่ทุกคนจะต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต คือ การเรียนรู้ 3R x 7C ในทักษะ Communications Information and media literacy (การสื่อสาร สารสนเทศและเท่าทันสื่อ) ผู้สอนจึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมทางภาษาขึ้นในห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาตามระดับความสามารถของตนเองอย่างแท้จริง ผู้เรียนจะต้องใช้กิจกรรมการแสดงออกทางภาษา โดยเฉพาะ การพูด การนำกิจกรรมทางภาษามาฝึกฝนความสามารถทางภาษา จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนาน ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียนและได้รับความรู้โดยไม่รู้ตัว

ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษา จึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาและกิจกรรมฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ในการศึกษาต่อ รวมทั้งในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้สังคมโลกปัจจุบัน ภาษาต่างประเทศจึงเป็นเครื่องมือในการสื่อสารความรู้สึนึกคิด เพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกันในการศึกษาหาข้อมูลความรู้และถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ

กระทรวงศึกษาธิการได้พัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2551 เพื่อจัดภาษาอังกฤษให้นักเรียนเลือกเรียนเป็นภาษาต่างประเทศที่ 1 ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ตามนโยบายของรัฐบาลในการเตรียมการพัฒนาหลักสูตรได้พบปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาคือ

1. หลักสูตรขาดความชัดเจนกล่าวคือมีวัตถุประสงค์และคำอธิบายหรือคำอธิบายรายวิชากว้าง ทำให้ขาดความชัดเจนในทางปฏิบัติที่จะนำไปจัดการเรียนการสอน ในที่สุดโรงเรียนส่วนใหญ่ยังคงใช้หนังสือเรียนเป็นหลัก การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงอยู่ในวงจำกัด ภาษาที่เรียนไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นจริงตามสภาพของผู้เรียน ชุมชน สังคมของท้องถิ่น

แม้กระทั่งความเป็นสากลที่ต้องปรับเปลี่ยนไปตามกระแสที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาก็ไม่เกิดขึ้นเท่าที่ควร เพราะธรรมชาติของหนังสือเรียนนั้นจะใช้เนื้อหาที่มีอยู่เดิมในระยะเวลายาวนาน การจะจะให้สอดคล้องสภาพและความต้องการของผู้เรียนและสังคมส่วนใหญ่ของประเทศจึงเป็นไปได้ยาก

2. สภาพการจัดการเรียนการสอนมีความหลากหลาย สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยมีความหลากหลายมากโดยเฉพาะการเริ่มจัดให้นักเรียน เรียนภาษาอังกฤษนั้น โรงเรียนแต่ละสังกัดจัดให้นักเรียนภาษาอังกฤษไม่พร้อมกัน จึงเกิดความวิตกกังวลในเรื่องความสามารถของนักเรียนที่จะรับรู้ภาษาอังกฤษในขณะที่ต้องการเรียนภาษาแม่ด้วยรวมถึงความพร้อมของครูผู้สอนและความจำเป็นหรือต้องจัดให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษ

ในด้านแนวการสอน กระทรวงศึกษาธิการได้แนะแนวทางในการจัดกิจกรรมการสอนไว้เป็นแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งเน้นหน้าที่ทางภาษา (Function) ของโครงสร้างต่าง ๆ ของภาษาเพื่อให้ได้ประโยชน์ในการสื่อความหมายในแต่ละสถานการณ์ เน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน ครูจะลดบทบาทจากการพูดลงมาเป็นพูดเท่าที่จำเป็น และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกพูดมากขึ้น ในการฝึกจะใช้กิจกรรมต่าง ๆ หลากหลายชนิดเข้ามาช่วยดำเนินการสอน จะเน้นกิจกรรมกลุ่มมาก เพราะจะช่วยให้นักเรียนกล้าพูดกล้าแสดงออกมากขึ้น ทำให้นักเรียนฟังข้อความเข้าใจและสามารถพูดโต้ตอบได้ นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจที่ตนเองสามารถพูดภาษาอังกฤษได้บ้าง และสนุกสนานกับกิจกรรมที่หลากหลาย ทำให้มีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น วิธีการสอนเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญในการสอนไวยากรณ์น้อยลง โดยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษามากขึ้น โดยไม่เข้มงวดในเรื่องความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ก็จะทำให้ผู้เรียนความมั่นใจในโครงสร้างภาษาขึ้นมาเองและจะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้คล่องมากขึ้น ดังนั้นครูจึงควรสอนให้นักเรียนได้พูดภาษาอังกฤษ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โครงสร้างต่าง ๆ ทางภาษาได้ในระยะต่อมา ในการพัฒนาภาษาของผู้เรียนนั้น สิ่งที่จะช่วยให้การพัฒนาการทางภาษาดีขึ้นนั้น คือ การนำความรู้ที่ได้เรียนมาฝึกทักษะที่จะทำให้เกิดความชำนาญ คล่องแคล่ว ทักษะในด้านภาษาเป็นสิ่งจำเป็นจะต้องฝึกให้กับผู้เรียน

นอกจากนี้ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงมีพระราชดำริให้มีการส่งเสริมให้เยาวชนได้เรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของตน ด้วยวิธีการสืบค้นรวบรวมอย่างเป็นระบบและนำมาประยุกต์ใช้ในสังคมปัจจุบันการเรียนรู้เรื่องราวในท้องถิ่นของตนนั้นเป็นหนทางหนึ่ง ที่จะปลูกนิสัยรักถิ่นให้เกิดขึ้นในจิตใจมนุษย์ มีความรักและศรัทธาในท้องถิ่นของตน

และช่วยกันพัฒนาท้องถิ่นของตนให้มีความเจริญก้าวหน้าและน่าอยู่สำหรับทุกคน ท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นนั้นต่างก็มีตำนานมีความเป็นมา มีภูมิปัญญา มีศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีเป็นของตนเอง มีความแตกต่างกันไปตามสภาพภูมิศาสตร์ในแต่ละภาค สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าเรียนรู้ทั้งสิ้น

จากการสำรวจสถิติจากกระทรวงการท่องเที่ยว พ.ศ. 2559 - 2561 พบว่า ในปี พ.ศ. 2559 มีนักท่องเที่ยวชาวไทย มาเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี คิดเป็นร้อยละ 1.81 ชาวต่างชาติ คิดเป็นร้อยละ 2.02 ปี พ.ศ. 2560 มีนักท่องเที่ยวชาวไทย มาเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี คิดเป็นร้อยละ 1.82 ชาวต่างชาติ คิดเป็นร้อยละ 1.95 ปี และในปีพ.ศ. 2561 มีนักท่องเที่ยวชาวไทย มาเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี คิดเป็นร้อยละ 1.85 ชาวต่างชาติ คิดเป็นร้อยละ 1.91

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า จำนวนนักท่องเที่ยวมีอัตราการท่องเที่ยวที่สูงขึ้น ในแต่ละปี ซึ่งสถานที่ต่าง ๆ ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติอย่างมาก ดังนั้น จึงเป็นช่องทางการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้แก่เยาวชนในพื้นที่ได้ ปัญหาที่พบ คือ ทั้งนักท่องเที่ยวและผู้ให้บริการรวมไปถึงมัคคุเทศก์ท้องถิ่นไม่สามารถเข้าใจซึ่งกันและกันได้ตามสาระที่ต้องการจะสื่อสาร ซึ่งปัญหาดังกล่าวมีสาเหตุมาจากความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารยังไม่ได้มาตรฐานเท่าที่ควร ผู้ให้บริการและมัคคุเทศก์พูดภาษาอังกฤษน้อย ขาดความต่อเนื่องในการเรียนรู้ เกิดผลกระทบต่อการท่องเที่ยว คือ นักท่องเที่ยวไม่ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง รวมไปถึงผู้ให้บริการและมัคคุเทศก์ท้องถิ่นขาดโอกาสในการประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่นในขณะที่จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ เดินทางมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

จังหวัดเพชรบุรี เป็นจังหวัดหนึ่งของประเทศไทย ที่มีแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งและหลากหลายทั้งประเภทธรรมชาติ เช่น แก่งกระจาน เขาพะเนินทุ่ง บ่อน้ำพุร้อน หาดเจ้าสำราญ หาดชะอำ ฯลฯ โบราณสถาน โบราณวัตถุ เช่น พระราชวังรามราชนิเวศน์ พระนครคีรี วัดมหาธาตุ วรวิหาร ถ้าเขาหลวง ซึ่งได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศเป็นอย่างมาก ในการที่จะได้รับรู้เรื่องราว ประวัติความเป็นมา สิ่งที่เป็นจุดเด่นของแต่ละสถานที่ สิ่งที่บรรพบุรุษสร้างไว้ สิ่งที่ธรรมชาติได้สร้างขึ้น ซึ่งสถานที่เหล่านั้น นอกจากประชาชนในท้องถิ่นจะช่วยดูแลรักษา สืบทอดศิลปวัฒนธรรมที่ดีงามนี้ ก็ควรที่จะมีคนที่จะบอกเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีตให้กับผู้ที่เข้าชมและผู้ทีสนใจด้วย และในการเผยแพร่จำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และความเข้าใจในสถานที่นั้น ๆ เป็นอย่างดี ก็คือมัคคุเทศก์ จึงจะเป็นผู้ที่บอกเล่าเรื่องราวของสถานที่สำคัญเหล่านั้นให้กับผู้ที่สนใจ

เข้าชมสถานที่สำคัญเหล่านั้น ในปัจจุบันสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ มีมัคคุเทศก์น้อย หรือบางแห่งไม่มีมัคคุเทศก์ นักท่องเที่ยวได้แต่เดินสถานที่ต่าง ๆ แต่ไม่รู้เรื่องราวประวัติความเป็นมา ศิลปะที่งดงามของสถานที่เหล่านั้น มัคคุเทศก์เป็นผู้สำคัญที่จะทำหน้าที่ในการบอกเล่าเรื่องราวในแง่มุมต่าง ๆ และตอบคำถามต่าง ๆ ให้กับผู้ที่สนใจเข้าชมให้เห็นถึงความรัก ห่วงแหนและตระหนักในคุณค่าของสถานที่สำคัญเหล่านั้นด้วย

โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี เป็นโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ได้รับอนุญาตให้จัดการศึกษาในระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษาตอนต้น ตั้งแต่ปีการศึกษา 2532 ซึ่งจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นต้นมา และในปีการศึกษา 2552 ทางโรงเรียนกำหนดให้มีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีเอกภาพและมาตรฐานของหลักสูตร (Curriculum Standard) เพื่อสอดคล้องกับหลักการของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2551 (เอกรินทร์ สีมหาศาล และคณะ, 2553: คำนำ) และในปี พ.ศ. 2555 มีการจัดการเรียนการสอนสองระบบคือ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหลักสูตร IEP หลักสูตรนี้คือการจัดการเรียนการสอนจะเน้นการพัฒนาภาษาอังกฤษอย่างเข้มข้น เพิ่มทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ มีโอกาสเรียนรู้และสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับชาวต่างชาติ และมีความเชื่อมั่น กล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรายวิชา ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ เนื่องจากหลักสูตร 2551 มีส่วนที่เปลี่ยนแปลงไปจากหลักสูตร 2544 โรงเรียนจึงต้องปรับโครงสร้างของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและปรับเวลาในแต่ละระดับใหม่ โดยเริ่มใช้หลักสูตร 2551 พร้อมกันทุกโรงเรียน ในปีการศึกษา 2553 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับสุภาพ จัดละ (2553: ออนไลน์) กล่าวว่า ในหลักสูตร 2544 มีโครงสร้างของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 2 ข้อ คือกิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียนประกอบด้วย ลูกเสือ-เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ นักศึกษาวิชาทหาร ชุมนุม ชมรมซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ต่างคุ้นเคยกันดี สำหรับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตร 2551 การจัดกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ถือว่าเป็นเรื่องใหม่ คือ ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เน้นความรู้ คุณธรรม จริยธรรม ให้ผู้เรียน

สามารถคิดสร้างสรรค์ ออกแบบกิจกรรมให้หลากหลายในรูปแบบลักษณะจิตอาสา สามารถจัดได้ทั้ง เป็นกิจกรรมภายในโรงเรียนและกิจกรรมภายนอกโรงเรียนขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของกิจกรรม กล่าวคือ จัดกิจกรรมในลักษณะบูรณาการใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ กิจกรรมลักษณะโครงการ โครงการ กิจกรรม โดยจัดกิจกรรมร่วมกับองค์กรอื่นหรือร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เข้ามาจัดในโรงเรียน และร่วมกับหน่วยงานอื่นที่จัดกิจกรรมนอกโรงเรียนก็ได้ สอดคล้องกับหลักการของการจัดกิจกรรม เพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ของกระทรวงศึกษาธิการ (2552: 54)

โรงเรียนได้ดำเนินการจัดกิจกรรมชมรมของโรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรีมีทั้งหมด 34 ชมรม เช่น ชมรมสร้างสรรค์งานศิลป์ ชมรมกีฬาเพื่อสุขภาพ ชมรมภาษาจีน ชมรมรักษัธรรมชาติ ชมรมคณิตคิดสนุก ชมรมหุ่นน้อยนักประดิษฐ์ ชมรมโลกสวยด้วยมือเรา เป็นต้น โดยแต่ละชมรมจะรับ สมาชิกไม่เกิน 20 คน โดยนักเรียนจะเป็นผู้เลือกชมรมเองตามความถนัดและความสนใจ แต่ละชมรม จะเริ่มจากการปฐมนิเทศให้ความรู้กับนักเรียนเกี่ยวกับชมรมที่ตนเองเลือก ชี้แจงเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ของชมรม เกณฑ์การร่วมกิจกรรม เนื้อหา กิจกรรม อุปกรณ์อะไรบ้างที่นักเรียนต้อง เตรียมมาในเข้าชมรมแต่ละครั้ง ระยะเวลา การประเมินผลงาน หรือ ชิ้นงาน ซึ่งชมรมที่กล่าวข้างต้น จะเป็นชมรมที่ไม่มีเรื่องเกี่ยวข้องกับสถานที่สำคัญหรือมีคฤหาสน์เลย ด้วยเหตุนี้การฝึกให้นักเรียนเป็น มัคคุเทศก์ท้องถิ่น เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาเรื่องราวความเป็นมาของสถานที่ท่องเที่ยว ต่าง ๆ ในท้องถิ่น ทำให้นักเรียนเกิดความรัก ความภาคภูมิใจ ห่วงแหนรักษาทรัพยากรและใช้ ทรัพยากรที่มีในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์มากที่สุด นอกจากนั้นยังเป็นการฝึกทักษะในการปฏิบัติจาก สถานการณ์และสถานที่จริง นักเรียนได้เรียนรู้ระบบการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และ เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาที่พบการทำงานในสถานการณ์จริง ทั้งยังทำให้เกิดคุณลักษณะที่ดีในตัวผู้เรียน เพราะการฝึกให้เป็นมัคคุเทศก์ในท้องถิ่นนั้น จะต้องมียุคคุณลักษณะสำคัญหลายประการ คือ ความ อดทน ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ความมีน้ำใจ รู้จักกาลเทศะ มีความกระตือรือร้น มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ตรงต่อเวลา และมีความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่จะนำนักท่องเที่ยวไปเยี่ยมชม นอกจากนี้ยังสามารถนำทักษะความรู้ความสามารถที่ไปประกอบอาชีพอิสระได้ในวันหยุด หารายได้พิเศษเพื่อนำมาใช้เป็นทุนการศึกษา หรือช่วยเหลือครอบครัวในยามวิกฤต อีกทั้งยังเป็นการเสริมสร้าง บุคลิกภาพกล้าแสดงออกได้อย่างเหมาะสมกับวัย และยังเป็นการใช้แหล่งเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์ต่อ การจัดการศึกษา รวมไปถึงเป็นปูพื้นฐานความรู้ด้านอาชีพ ทำให้นักเรียนมองเห็นแนวทางในการ ประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต นอกจากนั้นการมีผู้นำเที่ยวที่เป็นบุคคลในท้องถิ่น ที่สามารถใช้ ภาษาอังกฤษสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้ เป็นการลดปัญหาการขาดแคลน บุคลากรที่ให้ความรู้ใน

ท้องถิ่นนั้นได้ ในขณะเดียวกันนักเรียนก็เรียนรู้ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษจากนักท่องเที่ยวและมีโอกาสในการประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์และข้อมูลที่สำคัญต่าง ๆ ของท้องถิ่นได้ทางหนึ่งด้วย

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการสร้างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับฝึกนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ในการทำหน้าที่มัคคุเทศก์นำชมสถานที่สำคัญในท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และเป็นการส่งเสริมผู้เรียนในหลักสูตร IEP ซึ่งมีพื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษอยู่แล้วมา เป็นผู้บอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับสถานที่สำคัญในด้าน ศิลปะ วัฒนธรรมและประวัติความเป็นมาท้องถิ่นของตนเอง นอกจากนี้นักเรียนยังสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้สร้างรายได้ระหว่างเรียนด้วยการเป็นมัคคุเทศก์นำเที่ยวได้จริงและเกิดความภาคภูมิใจต่อสิ่งที่ได้จะทำเผยแพร่ท้องถิ่นของตนให้กับนักท่องเที่ยวได้มาเที่ยวมากยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากแนวคิดและงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. แนวคิดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546ก: 2) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ว่า เป็นกิจกรรมที่จัดอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วยรูปแบบกระบวนการวิธีการหลากหลายให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง มีความหมายและมีคุณค่าในการพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม มุ่งสร้างเสริมเจตคติ คุณค่าชีวิต ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเองสร้างจิตสำนึกในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับตัวและปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ประเทศชาติ และดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับ ขจิต ฝอยทอง และกาญจนา ทองอินทร์ (2546: 60) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หมายถึง กิจกรรมที่จัดอย่างมีรูปแบบด้วยวิธีการที่

หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง เพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข อีกทั้ง ดำรง ประเสริฐกุล (2542: 18) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ว่าเป็นกิจกรรมที่โรงเรียนและนักเรียนร่วมมือกันจัดทำขึ้นทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อสนองความต้องการและความสนใจของนักเรียน เป็นการเสริมสร้างประสบการณ์และความรู้ให้กับนักเรียน โดยการจัดกิจกรรมจะไม่มีภาระแก่คนแต่อย่างใด สอดคล้องกับ กรรณิกา ภูระหงษ์ (2547: 23) ที่กล่าวว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หมายถึง กิจกรรมที่โรงเรียนและนักเรียนร่วมมือกันจัดทำขึ้น ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เสริมสร้างประสบการณ์ ซึ่งการจัดกิจกรรมเหล่านี้ไม่มีหน่วยกิตทางวิชาการ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นอย่างมีระบบ ประกอบด้วยรูปแบบ กระบวนการที่หลากหลาย พัฒนาผู้เรียนครบทุกด้าน ปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ รวมทั้งปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติร่วมกัน

นอกจากนี้แนวคิดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่กล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีผลงานวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยได้ระบุขั้นตอนต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับแนวความคิดของนักการศึกษาหลายท่าน เช่น งานวิจัยของ

สุนันท์ ศิริวรรณ (2544: 13) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมชุมนุมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนท่าสายวิทยา จังหวัดเพชรบุรี ได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้ คือ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน โดยสำรวจความต้องการกิจกรรมในชุมนุมภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ความต้องการ วิเคราะห์หลักสูตร 2) พัฒนากิจกรรม ประกอบด้วย สร้างตารางกำหนดกิจกรรม สร้างกิจกรรมชุมนุมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทดลองใช้กิจกรรมชุมนุมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับนักเรียน 3) ทดลองใช้กิจกรรมชุมนุมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างและ 4) ประเมินกิจกรรมชุมนุมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัย พบว่านักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นว่า กิจกรรมชุมนุมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถทำงานเป็นกลุ่มได้ดี นักเรียนได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินและชอบภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

วระราพร เจริญสุข (2546: 9) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมอาสาสมัครเพื่อดูแลอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีกระบวนการวิจัย ดังนี้ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการ โดยดำเนินการดังนี้ 1.1) วิเคราะห์หลักสูตรมัธยมศึกษา

ตอนต้น และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 1.2) ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมอาสาสมัครดูแลนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว 1.3) ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบ เนื้อหา ลักษณะของกิจกรรมอาสาสมัครดูแลนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวจากนักเรียน 1.4) ศึกษาความต้องการการพัฒนากิจกรรมอาสาสมัครดูแลนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวจากผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งประกอบด้วย หัวหน้าการประมงศึกษาอำเภอทองผาภูมิ ศึกษาพิเศษอำเภอทองผาภูมิ ผู้บริหารโรงเรียนบ้านดินโส ผู้นำท้องถิ่น ตัวแทนผู้ปกครองนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ดูแลแหล่งท่องเที่ยว 1.5) ศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมอาสาสมัครดูแลนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวจากผู้เชี่ยวชาญ 1.6) ศึกษาสภาพของชุมชน เพื่อรวบรวมเป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมอาสาสมัครดูแลนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว 2) การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมอาสาสมัครดูแลนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว มีขั้นตอนดังนี้ 2.1) ดำเนินการสร้างแผนการจัดกิจกรรมอาสาสมัครดูแลนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวฉบับร่างขึ้น ซึ่งประกอบไปด้วย ชื่อกิจกรรม สารสำคัญ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม วิธีการดำเนินกิจกรรม สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม การประเมินผลกิจกรรม 2.2) ประเมินกิจกรรมอาสาสมัครดูแลนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวฉบับร่าง โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหาค่าความสอดคล้องของแผนการจัดกิจกรรม แล้วนำผลมาปรับปรุงแก้ไข 2.3) นำแผนการจัดกิจกรรมอาสาสมัครดูแลนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวฉบับร่างไปหาประสิทธิภาพกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลมาปรับปรุงแก้ไข 3) ทดลองใช้แผนการจัดกิจกรรมอาสาสมัครดูแลนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวฉบับร่าง กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านดินโส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 3 จำนวน 35 คน 4) ประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมอาสาสมัครดูแลนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวฉบับร่างที่พัฒนาขึ้นผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนและบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องการพัฒนากิจกรรมอาสาสมัครเพื่อดูแลนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยจัดกิจกรรมให้หลากหลายเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญร่วมกับท้องถิ่น มีเนื้อหาเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอทองผาภูมิ และการเป็นอาสาสมัครดูแลนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว มีการจัดการเรียนรู้จากสถานการณ์จริงและเน้นการประเมินตามสภาพจริง 2) แผนการจัดกิจกรรมอาสาสมัครเพื่อดูแลนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวประกอบด้วย 5 แผนการจัดกิจกรรม คือ กิจกรรมที่ 1 ประวัติความเป็นมาและสภาพทั่วไปของอำเภอ ทองผาภูมิ กิจกรรมที่ 2 การอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอทองผาภูมิ กิจกรรมที่ 3 อาสาสมัครดูแลนุรักษ์แหล่งเที่ยว กิจกรรมที่ 4 Walk Rally ศึกษาสวนพฤกษศาสตร์และกิจกรรมที่ 5 ค่ายอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว 5) นำแผนการจัดกิจกรรมไปใช้กับนักเรียน 35 คน ของโรงเรียนบ้านดินโส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 3 อำเภอทองผาภูมิ โดยผู้วิจัย ผู้ดูแลแหล่ง

ห้องเที่ยวและมัคคุเทศก์เป็นผู้สอน จำนวน 25 ชั่วโมง 4) การประเมินและปรับปรุงแก้ไข พบว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเป็นอาสาสมัครดูแลนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว ก่อนและหลังการใช้แผนการจัดกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความสามารถในการเป็นอาสาสมัครดูแลนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวได้ และมีความคิดเห็นที่ดีต่อกิจกรรมอาสาสมัครดูแลนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว และแผนการจัดกิจกรรมควรปรับปรุงระยะเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมให้มีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับเนื้อหาของกิจกรรม

กรณีการ ฎุระหงษ์ (2547: 10-11) ทำวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเรื่องรักษ์ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ซึ่งมีกระบวนการวิจัย ดังนี้ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการ โดยวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ระหว่างปี 2536-2546 ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบ เนื้อหา ลักษณะ การวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจากนักเรียน ศึกษาแบบแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้ที่เกี่ยวข้อง ศึกษาสภาพของชุมชน 2) การพัฒนาและหาประสิทธิภาพกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยดำเนินการสร้างแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (ฉบับร่าง) ซึ่งประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม วัตถุประสงค์ ลักษณะกิจกรรม เนื้อหา กิจกรรมวิธีการดำเนินกิจกรรม สื่อ อุปกรณ์ การประเมินกิจกรรม จากนั้นประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (ฉบับร่าง) โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหาข้อดีข้อเสียความสอดคล้อง (IOC) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข 3) ทดลองใช้แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 30 คน และ 4) ประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่พัฒนาขึ้น ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีคะแนนผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการใช้แผนการจัดกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความสามารถในการเขียนแผนที่ความคิดเรื่องราวในท้องถิ่น วาดภาพสถานที่ท่องเที่ยว จัดป้ายนิเทศ แนะนำรายชื่อบุคคลสำคัญ แต่งคำขวัญเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว และทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับท้องถิ่นได้ในระดับดี มีความตั้งใจในการทำงาน มีความรับผิดชอบ และมีทักษะการทำงานกลุ่ม นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการกิจกรรมมีประโยชน์ทำให้ได้ความรู้เรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นและเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น และควรมีการปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมในเรื่องระยะเวลาการปฏิบัติกิจกรรมให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาของกิจกรรม

ธีราภรณ์ ชูชื่น (2557: 15) ได้พัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง นาฏศิลป์สร้างสรรค์ ไทย-พม่า สัมพันธ์กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โดยมีกระบวนการพัฒนา 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการ โดยการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช

2551 และหลักสูตรสถานศึกษา ในด้านเนื้อหาสาระ กิจกรรม การวัดและประเมินผล สอบถามความคิดเห็นจากบุคลากรที่เกี่ยวข้อง และศึกษาข้อมูลนาฏศิลป์ไทย-พม่า ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่าง ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) แนวการจัดกิจกรรม 4) รูปแบบการจัดกิจกรรม 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 8) สื่อ 9) การวัดและประเมินผล 10) หน่วยการเรียนรู้จำนวน 6 หน่วย ขั้นตอนที่ 3 การทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยนำกิจกรรมที่พัฒนาแล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนวัดน่วมกานนท์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์และเน้นปฏิบัติ 6 ขั้นตอน คือ 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน 2) ขั้นศึกษา/วิเคราะห์ 3) ขั้นปฏิบัติ/ฝึกหัด/ทดลอง 4) ขั้นสรุป/เสนอผลการเรียนรู้ 5) ขั้นปรับปรุงการเรียนรู้/นำไปใช้ 6) ขั้นการประเมินผล ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและการปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยประเมินผลการเรียนรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์ไทย-พม่า ความสามารถในการปฏิบัตินาฏศิลป์สร้างสรรค์ และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ส่วนสาธิตา สำเภาทอง (2553: 8-9) ได้พัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้ของเล่นวิทยาศาสตร์ เพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร คือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลและความต้องการ ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบ เนื้อหา ลักษณะ การวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครูผู้สอนวิทยาศาสตร์ ครูที่ปรึกษาในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและผู้เชี่ยวชาญ ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาและหาประสิทธิภาพกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยดำเนินการสร้างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่าง ประกอบไปด้วย ชื่อกิจกรรม วัตถุประสงค์ ลักษณะกิจกรรม เนื้อหา กิจกรรม อุปกรณ์ การประเมินผลกิจกรรม ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้แผนการจัดกิจกรรมผู้เรียนวิทยาศาสตร์ เพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ขั้นตอนที่ 4 ประเมินและปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยการหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

ทำนองเดียวกัน จากการศึกษากระบวนการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจาก แนวคิด ทฤษฎีของนักการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผู้วิจัยได้สังเคราะห์กระบวนการสร้างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน โดยศึกษาความต้องการในการสร้างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดย นำผลการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 มาพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่าง

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยนำกิจกรรมไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินและปรับปรุงการสร้างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ

2. แนวคิดมัคคุเทศก์

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ ความหมายในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551 “มัคคุเทศก์” หมายความว่า ผู้ให้บริการเป็นปกติธุระในการนำนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ โดยให้บริการเกี่ยวกับ คำแนะนำและความรู้ด้านต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว คำว่า “มัคคุเทศก์” มีความหมายตรงกับคำว่า “Tourist Guide” หรือ “Guide” หรือ “Tour Guide” ในภาษาอังกฤษ หมายถึง ผู้นำทาง ผู้ชี้ทางแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นคนต่างถิ่นให้ได้ทราบเรื่องราว ต่าง ๆ เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว

กุลวรา สุวรรณพิมล (2548: 44) ได้แบ่งประเภทของมัคคุเทศก์ไว้ 2 ประเภท คือ

1. มัคคุเทศก์เชิงชีวิต (Live Guide) ได้แก่บุคคลที่นำทางชี้ทางให้นักท่องเที่ยว โดยให้ คำแนะนำและอธิบายในขณะนำเที่ยว ไร้ชีวิต (Guide Book) ได้แก่ เอกสารต่าง ๆ สิ่งตีพิมพ์ที่นักท่องเที่ยวนำติดตัวไปเพื่อ ประกอบการท่องเที่ยว มีคำอธิบายสถานที่ท่องเที่ยว การเดินทาง อาจจะมีรูปประกอบด้วยเป็นเสมือนคู่มือ การท่องเที่ยว (Travel Book) นอกจากนี้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้แยกประเภทมัคคุเทศก์ไว้ในกฎกระทรวงฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535 ได้แบ่งมัคคุเทศก์ เป็นสองประเภท ดังนี้ 1. มัคคุเทศก์ทั่วไป หมายความว่า มัคคุเทศก์ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับงานนำเที่ยวครอบคลุมในทุก สาขา สำหรับนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ โดยใช้ภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศ 2. มัคคุเทศก์เฉพาะ หมายความว่า

มัคคุเทศก์ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับงานนำเที่ยวเฉพาะสาขา เช่น สาขาวิชาประวัติศาสตร์ โบราณคดี และการนำเที่ยวป่า เป็นต้น อันเป็นการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวที่มี ความสนใจในสาขานั้น ๆ ตามที่ นักท่องเที่ยวต้องการจะทราบ

วีระพล ทองมา (2547) กล่าวว่ามัคคุเทศก์ประกอบไปด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 11 ขั้นตอน คือ

1. มัคคุเทศก์ทุกคนจะต้องศึกษาให้เข้าใจถึงผลกระทบของอาชีพตนต่อสิ่งแวดล้อม และต้อง

มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

2. มัคคุเทศก์ทุกคนจะต้องค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดย ครอบคลุมใน แหล่งท่องเที่ยวที่จะนำเที่ยว

3. มัคคุเทศก์ทุกคนจะต้องให้ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้แก่ นักท่องเที่ยวก่อนออกเดินทางท่องเที่ยว เพื่อให้ นักท่องเที่ยวมีความรู้และมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม และปฏิบัติตนเป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ดี

4. มัคคุเทศก์ทุกคนจะต้องเคารพกฎเกณฑ์ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่าง เคร่งครัด และต้องกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติตามกฎเกณฑ์เหล่านั้นอย่างเคร่งครัดด้วย เพื่อมิให้มี การทำลาย แหล่งท่องเที่ยว และสร้างความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวเอง

5. มัคคุเทศก์ทุกคนต้องช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยว และระบบนิเวศให้ สมบูรณ์ โดยเฉพาะมัคคุเทศก์แบบเดินป่า ควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน เพื่อรักษา ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติให้เป็นประโยชน์แก่อาชีพตนเองและสังคมส่วนรวม โดยที่ต้อง คำนึงถึงเอกลักษณ์และความเปราะบางของแหล่งท่องเที่ยวเป็นสำคัญ

6. มัคคุเทศก์ทุกคนจะต้องจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงเอกลักษณ์และความ เปราะบางของแหล่งท่องเที่ยวเป็นสำคัญ

7. มัคคุเทศก์ทุกคนต้องให้คนในชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วม และได้รับส่วนแบ่งจาก การ กระจายรายได้ที่เหมาะสม

8. มัคคุเทศก์ทุกคนจะต้องให้ความเคารพต่อประชาชน และสภาพแวดล้อม โดยไม่มุ่งกอบโกยผลประโยชน์เป็นสำคัญจนลืมนำถึงขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว นั้น

9. มัคคุเทศก์ทุกคนจะต้องร่วมมือกับธุรกิจนำเที่ยวที่ตนสังกัดจัดโครงการส่งเสริมสิ่งแวดล้อม โดยร่วมมือกับคนในชุมชนท้องถิ่นเพื่อคืนผลประโยชน์สู่แหล่งท่องเที่ยว

10. มัคคุเทศก์ทุกคนจะต้องช่วยส่งเสริมความเข้าใจอันดี เผยแพร่เกียรติคุณของประเทศ และ วัฒนธรรมอันดีงามของตนให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ และยังได้รับการที่ดีจากฝ่ายจัด รายการนำเที่ยวด้วยแล้ว ก็ยิ่งก่อให้เกิดความประทับใจมากขึ้น ทำให้นักท่องเที่ยวอยากกลับมา ท่องเที่ยวซ้ำอีก

11. มัคคุเทศก์ทุกคนจะต้องพยายามรณรงค์ให้นักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการของตนมีส่วนร่วมใน การช่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

มนัสสินี บุญมีศรีสง่า (2557) กล่าวว่า มัคคุเทศก์ คือ ผู้มีหน้าที่ในการนำเที่ยว ซึ่งระหว่างการนำเที่ยวจะต้องอธิบาย บรรยาย ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ บุคคล ที่นักท่องเที่ยวควรทราบ ตลอดจนดูแล อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางท่องเที่ยว มัคคุเทศก์จึงเป็น บุคคลที่ใกล้ชิดกับนักท่องเที่ยวมากที่สุด สามารถสร้างหรือทำลายภาพลักษณ์ของประเทศชาติได้

มัคคุเทศก์ (Guide) - เป็นคนท้องถิ่น ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาของตนเอง และภาษาของนักท่องเที่ยวชาว ต่างประเทศ หรือ ภาษาอื่นที่สามารถสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้

- เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการบรรยายเรื่องราวต่าง ๆ ในท้องถิ่นของตนเองได้ ไม่ว่าจะเป็น ทางด้านประวัติศาสตร์ ศาสนา สถาปัตยกรรม ตลอดจนวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น

- มีหน้าที่บรรยายเรื่องราวต่าง ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว คอยช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก ให้กับหัวหน้าทัวร์ ในการติดต่อกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ จากแนวคิด ทฤษฎีของนักการศึกษา ผู้วิจัยได้สังเคราะห์การเป็นมัคคุเทศก์ได้ดังนี้ ผู้ที่จะต้องค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวมีหน้าที่ในการนำเที่ยว ซึ่งระหว่างการนำเที่ยวจะต้องอธิบาย บรรยาย ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ บุคคล

ที่นักท่องเที่ยวควรทราบ ตลอดจณดูแลอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้กับนักท่องเที่ยวจะต้องให้ความเคารพต่อประชาชน และสภาพแวดล้อม โดยไม่มุ่งกอบโกยผลประโยชน์เป็นสำคัญจนลืมนำถึงขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว

3. แนวคิดการบูรณาการภาษาอังกฤษ

การสอนแบบบูรณาการ (Integration Instruction) เกิดจากแนวคิดของ จอห์น ล็อก (John Locke) ซึ่งเป็นนักการศึกษาชาวอังกฤษผู้มีความคิดว่าเด็กไม่มีกำลังที่จะเรียนรู้ให้หมด ฉะนั้นเด็กจึงต้องสนใจเฉพาะสิ่งที่จำเป็นที่สุด และใช้สมาธิในชีวิต (วิเชียร อินทรสมพันธ์ 2546: 49) ต่อมา จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) นักการศึกษาชาวสหรัฐอเมริกา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนแบบบูรณาการว่า การจัดการเรียนการสอนต้องพัฒนาผู้เรียนในลักษณะเบ็ดเสร็จสมบูรณ์ในตัวมิใช่เป็นการพัฒนาเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งเรื่องเดียว การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ จึงเป็นกระบวนการริเริ่มสร้างสรรค์ที่ผู้สอนต้องผสมผสานเนื้อหาสาระรายวิชาและวิธีสอนที่ประสบความสำเร็จจากที่ได้เรียนรู้ในอดีตเข้าด้วยกัน เพื่อพัฒนาผู้เรียนโดยองค์รวม

Jacob (1989: 137-138) ได้เสนอรูปแบบของการบูรณาการ 5 ลักษณะ ซึ่งเรียกว่า Five option for integration ไว้ดังนี้

1. Discipline based เน้นเนื้อหาของแต่ละรายวิชา สอนแยกกัน
2. Parallel เป็นการสอน 2 วิชาในเนื้อหาพร้อมกัน (Concurrent Event)
3. Multidisciplinary 1 เป็นการสอนหลายวิชาแยกกัน แต่สอนในหัวเรื่อง (Theme) เดียวกัน
4. Interdisciplinary เป็นการสอนหลายวิชาพร้อมกันในหัวเรื่อง (Theme) เดียวกัน
5. Integrated เป็นการรวมระหว่างการผสมผสานเนื้อหาหลายวิชาเข้ากับกิจกรรมการเรียนการสอน

จากรูปแบบแนวคิดของจacob นั้น ในข้อ 2-4 เป็นการบูรณาการที่แสดงถึงการจัดเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร แต่ถ้าเป็นการบูรณาการในแง่ของการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งความรู้ ทักษะ และทัศนคติ จะเป็นการบูรณาการแบบ Integrated Learning ในข้อ 5

Lardizabal and others (1970: 141) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบบูรณาการ หมายถึง การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง ยังผลให้เกิดการพัฒนาในด้านบุคลิกภาพในทุกคน ๆ ด้าน ผู้เรียนสามารถปรับตัว และตอบสนองต่อทุกสถานการณ์ การแก้ปัญหาขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความรู้พื้นฐาน การสอนแบบบูรณาการจะให้ความสำคัญกับครูและนักเรียนเท่าเทียมกัน ทำกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกัน แบบประชาธิปไตย

โคภานา บุญยะกลิ่นพ (2546: 8) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสอนแบบบูรณาการ หมายถึงการสอนซึ่งนำเอาสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ เข้ามาผสมผสานกันเพื่อประโยชน์แก่ผู้เรียน โดยใช้สาระการเรียนรู้ใดสาระการเรียนรู้หนึ่งเป็นแกนหลักแล้วขยายวงกว้างขวางออกไป เพื่อให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดความสมบูรณ์ในตัวของเขาเอง

นิรมล ศตวุฒิ (2547: 74) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสอนแบบบูรณาการ หมายถึง การจัดให้ผู้เรียนเรียนรู้ในลักษณะองค์รวม (holistic way) ระหว่างวิชาต่าง ๆ อย่างมีความหมายตามสภาพความเป็นจริงในชีวิตหรือสภาพปัญหาสังคมที่ซับซ้อน

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2548) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ หมายถึง การจัดกิจกรรมที่นำความรู้กลุ่มสาระวิชาเดียวกันมาเข้าด้วยกันหรือเชื่อมโยงความรู้ให้สัมพันธ์กับกลุ่มสาระวิชาอื่น ๆ อย่างผสมผสานกลมกลืน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการแสวงหาความรู้ การสำรวจตรวจสอบ เน้นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย มีความหลากหลายเกิดประสบการณ์ สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ ลักษณะองค์รวม สามารถนำความรู้ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ทิตนา แคมมณี (2550) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการบูรณาการ เป็นการนำเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันมาผูกให้เป็นเรื่องเดียวกันและกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความความรู้ความเข้าใจลักษณะองค์รวม สามารถนำความรู้ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน การบูรณาการเนื้อหาสาระสามารถทำได้หลายลักษณะคือ การบูรณาการภายในวิชา การบูรณาการระหว่างวิชา การบูรณาการทั้ง 2 แบบ ส่วนใหญ่จะมีหัวข้อเรื่องเป็นหัวข้อในการเรียนรู้

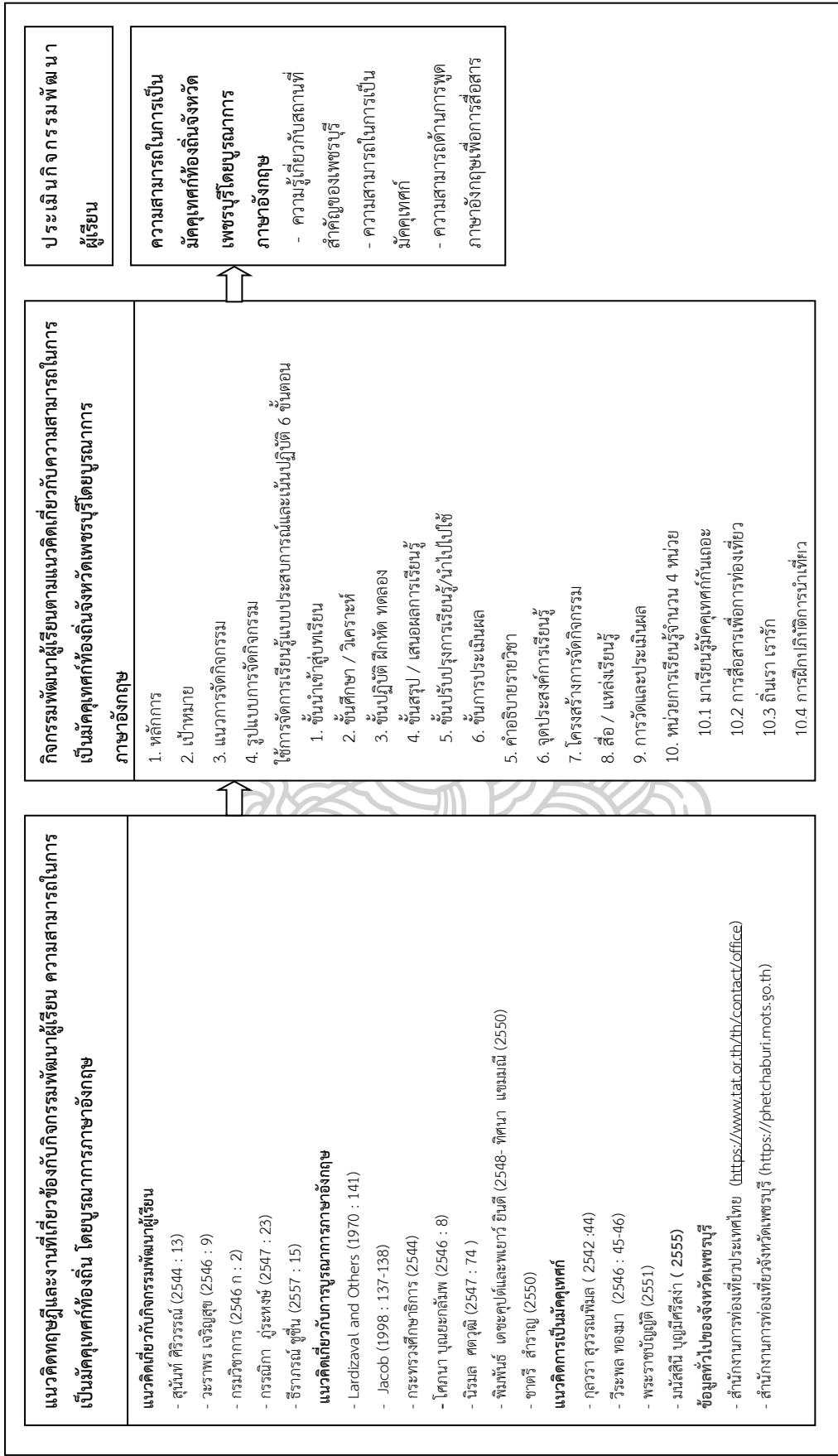
จากการศึกษาแนวคิดการบูรณาการ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ได้ดังนี้ การเรียนรู้แบบบูรณาการ หมายถึง การนำเนื้อหาสาระที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันมาเชื่อมโยงให้เป็นเรื่องเดียวกัน

อาจจะนำเนื้อหาสาระการเรียนรู้ภายในเนื้อหาวิชาเดียวกันหรือนำเนื้อหาสาระระหว่างวิชามา เชื่อมโยงความสัมพันธ์ภายใต้หัวข้อเรื่อง (Theme) หรือหัวข้อเดียวกันและจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ ผู้เรียนเกิดความรู้เข้าใจในลักษณะองค์รวม ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต ประจำได้ จากข้อมูลดังกล่าวมาเป็นแนวคิดที่นำมาใช้ในงานวิจัย ในส่งเสริมความสามารถในการเป็น มัคคุเทศก์โดยการบูรณาการ เพื่อให้ นักเรียนสามารถเรียนรู้สภาพหรือสถานการณ์จริง เกิดองค์ความรู้ และเกิดการเรียนรู้จากการได้ปฏิบัติงานจากสถานการณ์จริงของชุมชน ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ พัฒนา ต่อยอด เพื่อให้เกิดความรู้ใหม่ กับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

จากที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การบูรณาการภาษาอังกฤษ เป็นการนำเนื้อหาสาระที่มีความ เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันกันมาเชื่อมโยงให้เป็นเรื่องเดียวกัน โดยใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารถ่ายทอด ความรู้สึนึกคิดและความต้องการของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจ โดยใช้น้ำเสียง อากัปกริยา และพูดให้ ถูกต้องและชัดเจน ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำได้ เพื่อให้ นักเรียนสามารถเรียนรู้ สภาพหรือสถานการณ์จริง เกิดองค์ความรู้และเกิดการเรียนรู้จากการได้ ปฏิบัติงานจากสถานการณ์จริงของชุมชน ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา ต่อยอด เพื่อให้เกิด ความรู้ใหม่ กับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นสามารถ สรุปได้เป็นแผนภาพดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

คำถามการวิจัย

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเกี่ยวกับการสร้างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาเป็นอย่างไร

2. ผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา มืองค์ประกอบอะไรบ้าง

3. ผลการทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาเป็นอย่างไร

4. ผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ในประเด็นต่อไปนี้

4.1 ความรู้เกี่ยวกับสถานที่สำคัญของเพชรบุรีหลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับใด

4.2 ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับใด

4.3 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเกี่ยวกับ การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

2. เพื่อพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

3. เพื่อทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

4. เพื่อประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ในประเด็นต่อไปนี้

4.1 ความรู้เกี่ยวกับสถานที่สำคัญของเพชรบุรี

4.2 ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์

4.3 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สมมติฐานการวิจัย

หลังจากการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ พบว่า

1. ความรู้เกี่ยวกับสถานที่สำคัญของเพชรบุรี อยู่ในระดับดี

2. ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ อยู่ในระดับดี

3. ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อยู่ในระดับดี

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี สำนักศึกษาธิการจังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2561 จำนวน 3 ห้อง จำนวน 60 คน

1.2 ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี สำนักศึกษาธิการจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 15 คน จากการอาสาสมัครเข้าเรียนกิจกรรมชมรมภาษาอังกฤษและศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่บูรณาการภาษาอังกฤษ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ความรู้เกี่ยวกับสถานที่สำคัญของจังหวัดเพชรบุรี
- 2) ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์
- 3) ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ระยะเวลาในการทดลอง

ระยะเวลาในการทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมจำนวน 20 คาบ สัปดาห์ละ 1 คาบ (คาบละ 50 นาที) รวม 20 คาบ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา แบ่งเนื้อหาศึกษาในห้องเรียน และฝึกปฏิบัตินอกห้องเรียน โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับชื่อสถานที่ สถานที่ตั้ง ความสำคัญ และประวัติความเป็นมาแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี ได้แก่

ประวัติวัดมหาธาตุวรวิหาร จังหวัดเพชรบุรี (History of Wat Mahathat Worawihan) ประกอบด้วย

- พระปรางค์ 5 ยอด (The Five Prangs)
- วิหาร (The Viharn)
- อุโบสถ (The Ubosot)

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้ให้ความหมายศัพท์เฉพาะสำหรับการวิจัยดังนี้

1. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หมายถึง กิจกรรมที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะ และประสบการณ์การเรียนรู้ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อตอบสนองความต้องการ ความถนัด ความสนใจของนักเรียน ด้วยความสมัครใจ เพื่อส่งเสริมประสบการณ์ของนักเรียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) แนวการจัดกิจกรรม 4) รูปแบบการจัดกิจกรรม 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 8) สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้ 9) การวัดและประเมินผล และ 10) แผนการจัดกิจกรรม

2. การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา หมายถึง กระบวนการสร้างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่จัดขึ้นในคาบชมรมภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มโอกาสในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นโดยการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร โดยการบูรณาการโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ ขั้นตอนที่1 การวิจัย (R₁: Research) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการ ความคิดเห็น ข้อมูลเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ท้องถิ่นและการบูรณาการภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาวิจัย (D₁: Design and Development) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ออกแบบ และพัฒนา (Design and Development: R&D) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (R₂: Research): ทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ขั้นตอนที่ 4 (D₂: Development) ประเมิน ประสิทธิภาพกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัด เพชรบุรีโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ

3. มัคคุเทศก์ท้องถิ่น หมายถึง ผู้ชี้นำ ผู้ชี้ทาง ทำหน้าที่นำเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ มีหน้าที่เป็นผู้นำนักท่องเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ในท้องถิ่น ให้ ความรู้แก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสถานที่หรือบุคคล

4. การบูรณาการภาษาอังกฤษ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมี เนื้อหาเกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร โดยมีภาษาอังกฤษเป็นหลักในการสื่อสาร

5. ความรู้เกี่ยวกับสถานที่สำคัญของจังหวัดเพชรบุรี หมายถึง ข้อมูลหรือสิ่งที่ นักเรียนได้รับการไปศึกษาเกี่ยวกับสถานที่ที่นักเรียนคิดว่าจำเป็นต้องรู้ในสถานที่นั้น ๆ ได้แก่ ประวัติความเป็นมาของวัดมหาธาตุวรวิหาร พระปรารค์ 5 ยอด วิหาร อุโบสถ

6. ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนระหว่าง การปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้แนะนำการเข้าชมสถานที่สำคัญต่าง ๆ โดยพิจารณาจากทักษะการพูดและ ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ ซึ่งรวมถึงความรู้เรื่องเกี่ยวกับสถานที่สำคัญของจังหวัดเพชรบุรี

7. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสาร หมายถึง การแสดงออกของ นักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารให้ข้อมูลตามสถานการณ์และบทบาทที่กำหนดให้ โดย พิจารณาจากระดับความสามารถในการสื่อสาร

8. นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ของโรงเรียน เซนต์โยเซฟเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ที่เข้าร่วม กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีโดยบูรณา การภาษาอังกฤษ

ประโยชน์ที่ได้รับ

หลังจากการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ ประโยชน์ที่ได้รับ มีดังนี้

1. นักเรียนมีความรู้และความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น
2. นักเรียนมีความรู้และมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
3. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษไปใช้ในการจัดการเรียนรู้
4. เป็นแนวทางสำหรับโรงเรียน ในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นโดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยได้เรียบเรียงตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี: กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
2. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมชมรมและงานที่เกี่ยวข้อง
3. ความรู้เกี่ยวกับมัคคุเทศก์และงานที่เกี่ยวข้อง
4. การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและงานที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: และหลักสูตรสถานศึกษา
โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี: กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ความนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในด้านความรู้ ด้านทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2533 นอกจากนั้นแผนการพัฒนาศึกษาของ

กระทรวงศึกษา ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2566) ได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญในการเตรียมความพร้อมผู้เรียน เพื่อเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างมั่นคงและต่อเนื่อง ทั้งด้านความรู้ การดำรงชีวิต พร้อมทั้งมีสมรรถนะ และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560: 65) โดยมุ่งเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะอาชีพสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างมีความสุข

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งเน้นในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ

หลักการ

หลักการที่สำคัญของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติมีจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ทักษะเจตคติและคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษา เพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษา อย่างเสมอภาพและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สอนการกระจายอำนาจให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้เวลาและจัดการเรียนรู้อ
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลกดังนี้

1. **รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์** หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการเป็นพลเมืองดีของชาติ
2. **ซื่อสัตย์สุจริต** หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการยึดมั่นในความถูกต้องประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองและผู้อื่น ทั้งทางกาย วาจา ใจ

3. **มีวินัย** หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการยึดมั่นในข้อตกลง กฎเกณฑ์ และระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียน และสังคม

4. **ใฝ่เรียนรู้** หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียน แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

5. **อยู่อย่างพอเพียง** หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณมีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี และปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

6. **มุ่งมั่นในการทำงาน** หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจ และรับผิดชอบในการทำหน้าที่การงานด้วยความเพียรพยายาม อดทน เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย

7. **รักความเป็นไทย** หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความภาคภูมิใจ เห็นคุณค่า ร่วมอนุรักษ์สืบทอดภูมิปัญญาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรม ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

8. **มีจิตสาธารณะ** หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่น ชุมชน และสังคม ด้วยความเต็มใจ กระตือรือร้น โดยไม่หวังผลตอบแทน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ในการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ จำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา ครูผู้สอน ครูประจำชั้น ผู้ปกครอง และชุมชนต้องร่วมมือกันปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง จึงต้องพิจารณาถึงกิจกรรมต่างๆ ที่สถานศึกษากำหนดให้จัดขึ้น แล้วส่งผลการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งอาจดำเนินการพัฒนาด้วย วิธีการต่าง ๆ ดังนี้

1. บูรณาการในกลุ่มสาระเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ
2. จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

3. จัดโครงการเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์
4. ปลุกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยสอดแทรกในกิจวัตรประจำวัน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้าน เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลุกฝังและสร้างจิตสำนึกของการกระทำความดีเพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในข้อนี้คือความรู้ ทักษะและเจตคติจากการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้และประสบการณ์ของผู้มาปฏิบัติกิจกรรม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัยใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ เกิดทักษะในการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วยกิจกรรม 3 ลักษณะ ดังนี้

1. กิจกรรมแนะแนว

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิดตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการศึกษาและอาชีพ สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้ากับผู้เรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน

2. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือแบ่งปัน โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียนให้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์ วางแผนปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงานเน้นการทำงานเป็นกลุ่มตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับวุฒิภาวะของผู้เรียน และบริบทของสถานศึกษา และท้องถิ่น กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนประกอบด้วย

2.1 กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์และนักศึกษาวิชาทหาร

2.2 กิจกรรมชุมนุม ชมรม

3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่นตามความสนใจในลักษณะอาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม ความดีงาม ความเสียสละต่อสังคมและการมีจิตสาธารณะ เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาต่าง ๆ กิจกรรมสร้างสรรค์สังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

หลักการ

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. มีเป้าหมายของการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน เป็นรูปแบบ และครอบคลุมผู้เรียนทุกคน
2. เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างรอบด้านเป็นตามศักยภาพตามความสนใจ ความถนัด ความต้องการ เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะ
3. เป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังและส่งเสริมจิตสำนึกในการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ ต่อสังคมในลักษณะต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ประเพณีและวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ
4. เป็นกิจกรรมที่ยึดหลักการมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้ครู พ่อแม่ ผู้ปกครองผู้นำชุมชน ปราชญ์ชาวบ้าน องค์กรและหน่วยงานอื่น มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

เป้าหมาย

การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนใช้ความรู้ ทักษะและประสบการณ์จากการเรียนรู้ไปพัฒนาตนเองให้เกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี อันจะนำไปสู่คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้แก่ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

แนวการจัดกิจกรรม

สถานศึกษาจัดให้ผู้เรียนทุกคนเข้าร่วมกิจกรรม โดยมีแนวการจัดกิจกรรม ดังนี้

1. ให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมตามความสนใจ
2. ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมผ่านประสบการณ์ที่หลากหลายแก่การทำงานที่สอดคล้องกับชีวิตจริง ตลอดจนสะท้อนความรู้ ทักษะและประสบการณ์ของผู้เรียน
3. จัดกิจกรรมอย่างสมดุลทั้ง 3 ลักษณะ คือกิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียนและ กิจกรรม เพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ โดยจัดกิจกรรมรายบุคคล กิจกรรมกลุ่ม ทั้งในและนอกสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง
4. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินการ โดยการศึกษาและใช้ข้อมูลประกอบการวางแผนอย่างเป็นระบบ เน้นการคิดวิเคราะห์และใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการดำเนินกิจกรรม
5. ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมและการเรียนรู้แบบร่วมมือมากกว่าเน้นการแข่งขันบนพื้นฐานการปฏิบัติตามวิถีประชาธิปไตย
6. จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเผยแพร่กิจกรรม

ขอข่ายการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

สถานศึกษาต้องจัดกิจกรรมให้ครบทั้ง 3 ลักษณะ คือ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ โดยสามารถจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนได้หลากหลาย รูปแบบและวิธีการ โดยมีขอข่ายดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ให้กว้างขวางลึกซึ้งยิ่งขึ้น ในลักษณะเป็นกระบวนการเชิงบูรณาการโดยยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนสามารถบูรณาการระหว่างกิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์
2. เป็นกิจกรรมที่ตอบสนองความสนใจ ความถนัด และความต้องการของผู้เรียนตาม ความแตกต่างระหว่างบุคคล เน้นการให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของวิชาความรู้ อาชีพ และการดำเนินชีวิตที่ ดีงาม ตลอดจนเห็นแนวทางในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ
3. เป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังและส่งเสริมจิตสำนึกการทำประโยชน์ต่อสังคมในลักษณะ ต่าง ๆ สนับสนุนค่านิยมที่ดีงามและเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
4. เป็นกิจกรรมที่ฝึกการทำงานและการให้บริการด้านต่าง ๆ ทั้งที่เป็นประโยชน์ต่อ ตนเองและต่อส่วนรวม เพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจ ความเอื้ออาทร ความเป็นพลเมืองดีและความ รับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม

ระดับการศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดระดับการศึกษาเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6)
2. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3)
3. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6)

การจัดเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้ตามความพร้อมและจุดเน้น โดยสามารถปรับให้เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษาและสภาพของผู้เรียน ดังนี้

1. ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายปี โดยมีเวลาเรียนวันละไม่เกิน 5 ชั่วโมง
2. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียนวันละไม่เกิน 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักวิชาเท่ากับ 1 หน่วยกิต
3. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียนวันละไม่เกิน 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักวิชาเท่ากับ 1 หน่วยกิต

โครงสร้างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

โครงสร้างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับชั้นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดกรอบโครงสร้าง ดังนี้

ตารางที่ 1 โครงสร้างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรม	มัธยมศึกษาตอนต้น						มัธยมศึกษาตอนปลาย					
	ม.1		ม.2		ม.3		ม.4		ม.5		ม.6	
แนะแนว/ กิจกรรมเพื่อสาธารณะประโยชน์	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40
กิจกรรมนักเรียน												
กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี/ รักษาดินแดน ผู้บำเพ็ญประโยชน์	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
กิจกรรมชุมนุม	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
รวม	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80
รวมตลอดปี	160		160		160		160		160		160	

ตามหลักการของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดโครงสร้างเวลาในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีละ 120 ชั่วโมง และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 360 ชั่วโมง เป็นเวลาสำหรับจัดกิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ สำหรับกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ให้สถานศึกษาจัดเวลาให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรม ดังนี้

ระดับประถมศึกษา (ป.1-6)	รวม 6 ปี	จำนวน 60 ชั่วโมง
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น(ม.1-3)	รวม 3 ปี	จำนวน 45 ชั่วโมง
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.4-6)	รวม 3 ปี	จำนวน 60 ชั่วโมง

การจัดสรรเวลาของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้ดีขึ้นกับการบริหารจัดการของสถานศึกษา ทั้งนี้ให้เป็นไปตามโครงสร้างเวลาของหลักสูตร และผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาและฝึกปฏิบัติกิจกรรม ทั้ง 3 ลักษณะ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องทุกปีจนจบการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การประเมินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นการประเมินโดยผู้เรียนต้องมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรม ปฏิบัติกิจกรรมและมี ผลงาน/ชิ้นงาน/คุณลักษณะผ่านการประเมินตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

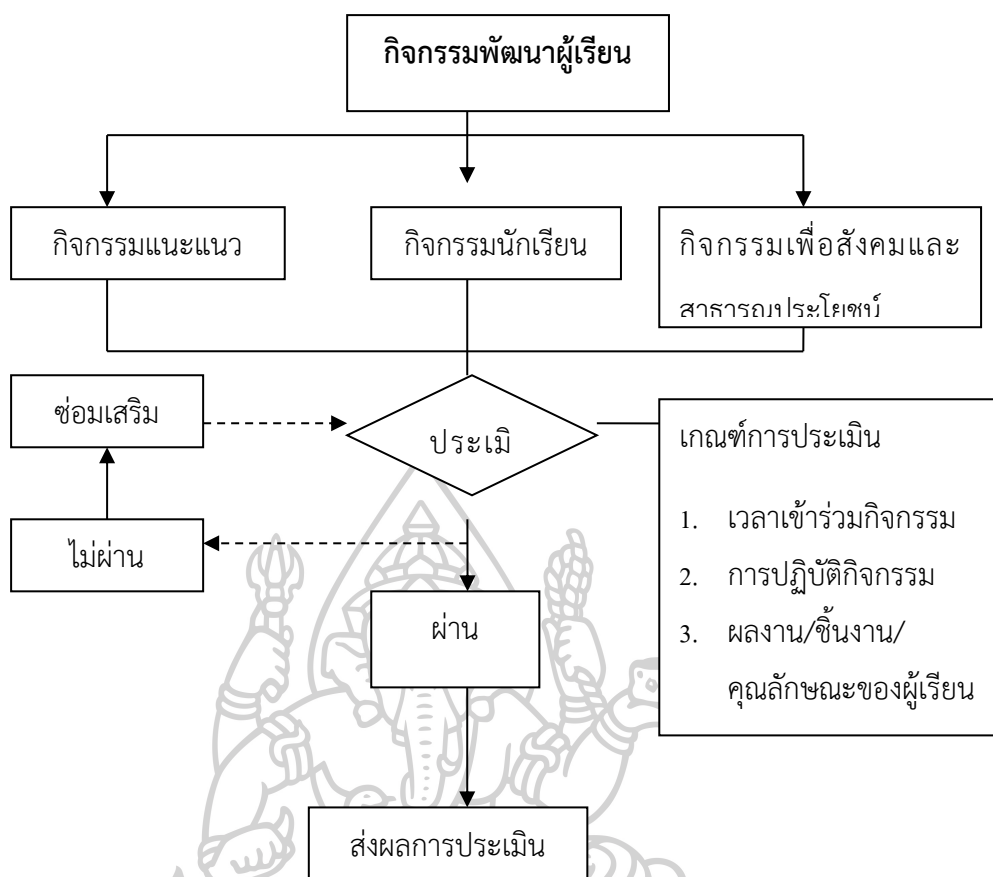
หลักการ

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมหรือผลงาน/ชิ้นงาน/คุณลักษณะของผู้เรียนเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนค้นหาศักยภาพของตน สะท้อนแนวคิดจากการปฏิบัติกิจกรรม การทำงาน กลุ่ม และการมีจิตสาธารณะ โดยให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการประเมิน

แนวทางการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีแนวทางในการประเมินตามแผนภูมิที่ 2 ดังนี้

ที่มา: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2553)

บทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสถานศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติได้ตามความเหมาะสม

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

1. กำหนดแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา และโดยการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย
2. ผู้บริหารชี้แจง ทำความเข้าใจ และสร้างความตระหนักให้บุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนเห็นคุณค่าและร่วมมือในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
3. พัฒนาและส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และมีความทันสมัยในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่หลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสถานการณ์ปัจจุบันอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ
4. สร้างเครือข่ายและประสานความร่วมมือและความเข้าใจอันดีระหว่างสถานศึกษากับผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรม
5. นิเทศ ติดตาม ให้คำปรึกษา ประเมินผล และสร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
6. แลกเปลี่ยนเรียนรู้และเผยแพร่ผลงานที่ประสบผลสำเร็จกับหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

บทบาทของครูผู้รับผิดชอบ

1. ศึกษาหลักการ วัตถุประสงค์ ขอบข่าย แนวการจัดกิจกรรม การประเมินผลพัฒนาผู้เรียน และจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าหมาย
2. ชี้แจงและทำความเข้าใจกับผู้เรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
3. ร่วมกับผู้เรียนออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด ความสนใจของผู้เรียน และเป็นไปตามหลักการ ปรัชญา และแนวการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน
4. ส่งเสริม กระตุ้น และอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระในการจัดทำแผนงาน โครงการ ร่วมปฏิบัติกิจกรรม และการประเมินผล

5. ให้คำปรึกษา ดูแล ติดตาม ประสานงาน และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนในการร่วมกิจกรรมให้เป็นไปตามแผน

6. ประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียน และส่งเสริมกรณีที่ผู้เรียนไม่ผ่านเกณฑ์พร้อมจัดทำเอกสารหลักฐานการประเมินผล

7. รายงานผลการดำเนินกิจกรรมให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ แล้วนำผลการจัดกิจกรรมมาพัฒนาและปรับปรุงแก้ไข

8. แลกเปลี่ยนเรียนรู้และเผยแพร่ผลงานที่ประสบผลสำเร็จกับหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

บทบาทของผู้เรียน

1. ศึกษาข้อมูล วิเคราะห์ตนเอง และเข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจ ความถนัดและความสามารถ หรือตามข้อเสนอแนะของสถานศึกษา

2. เข้ารับการปฐมนิเทศจากครูผู้รับผิดชอบกิจกรรม

3. ร่วมประชุมเลือกตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ตามลักษณะของกิจกรรม

4. ร่วมประชุมจัดทำแผนงาน โครงการ ปฏิทินงาน และปฏิบัติกิจกรรม ด้วยความเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอ

5. ร่วมประเมินการปฏิบัติกิจกรรมและนำผลมาพัฒนาตนเอง และนำเสนอผลการปฏิบัติกิจกรรมต่อครูผู้รับผิดชอบ

6. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถอดประสบการณ์ ทบทวน และสะท้อนความรู้สึกละหว่างการปฏิบัติกิจกรรม (After Action Review: AAR) รวมทั้งสร้างเครือข่ายจิตอาสาและขยายผลต่อยอดสู่ความยั่งยืน

บทบาทของคณะกรรมการสถานศึกษา

1. ให้ความเห็นชอบและมีส่วนร่วมในการกำหนดวางแผนดำเนินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามความเหมาะสม

บทบาทของผู้ปกครองและชุมชน

1. มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรม และอาสาร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษา และชุมชน
2. ยอมรับในศักยภาพของผู้เรียน ให้โอกาสให้ผู้เรียนได้สำรวจตนเองเพื่อประกอบการตัดสินใจในการเลือกแผนการเรียน การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ
3. ดูแล เอาใจใส่ผู้เรียน และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ป้องกัน และแก้ไข ปัญหาของผู้เรียน
4. เป็นที่ปรึกษาหรือแนะแนวทางการดำเนินชีวิตที่ตึงามให้แก่ผู้เรียน
5. ร่วมมือกับสถานศึกษาเพื่อติดตามประเมินผลพัฒนาและการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียน

หลักสูตรโรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี

ข้อมูลทั่วไป

โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี ตั้งอยู่ 146 หมู่ 3 ตำบลช่องสะแก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี สำนักงานการศึกษาเพชรบุรี ระดับการศึกษาที่เปิดสอน ตั้งแต่ ระดับชั้นอนุบาลถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

วิสัยทัศน์โรงเรียน

โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม นำความรู้ รักษาสิ่งแวดล้อม และบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

พันธกิจ

1. ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานชาติ มีคุณธรรม จริยธรรมตามอัตลักษณ์
2. ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพและเพิ่มพูนสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ
3. ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง
4. ส่งเสริมและพัฒนาโรงเรียนในด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
5. ส่งเสริมกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. ส่งเสริมและพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในให้มีประสิทธิผล

นโยบายโรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี

1. ส่งเสริมการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพทันต่อโลก และมุ่งไปสู่ระดับสากล พัฒนารูปแบบของนวัตกรรมการสอนรวมทั้งการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างการศึกษาในระบบและนอกระบบโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษาสู่ผู้ด้อยโอกาส
2. เร่งพัฒนาและส่งเสริมความรู้ วิทยาการ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เน้นการเพิ่มขีดความสามารถและทักษะทางด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พัฒนาความพร้อมด้านหลักสูตรและภาษาในระดับนานาชาติ
3. ปลุกฝังการยึดมั่นในศาสนา คุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้นำไปประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวัน
4. ส่งเสริมการดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายและมีวินัย รู้จักการให้ มีใจเมตตากรุณาและเสียสละเพื่อส่วนรวม สามารถเป็นทั้งผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความอุตสาหะ ความรับผิดชอบรักการทำงานและเลือกประกอบอาชีพสุจริต

5. ส่งเสริมและพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนและการอบรมสั่งสอน สร้างบรรยากาศความรัก การให้อภัยและเสรีภาพ รวมทั้งสนับสนุนการร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และศิษย์เก่า

6. ปลุกฝังความรักชาติ การดำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ตลอดจนจรรยาบรรณในเอกลักษณ์และมรดกของชาติไทย

7. ส่งเสริมพัฒนาสุขภาพอนามัย กีฬา ดนตรีและศิลปวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ

8. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาระบบบริหาร ระบบข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศเพื่อให้งานดำเนินงานในโรงเรียนมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

จุดหมาย

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของศาสนา พุทธ/ศาสนาที่ตนนับถือ และยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2. มีวินัย เห็นคุณค่าของตนเอง มีทักษะชีวิต มีจิตสาธารณะและสร้างสิ่งดีงามให้กับสังคม

3. มีความรู้และความสามารถในด้านการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหาและการใช้เทคโนโลยี

4. มีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัยและรักการออกกำลังกาย

5. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก

6. ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

7. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย

8. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม

9. มีสุนทรียภาพด้านศิลปะ

10. รักและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

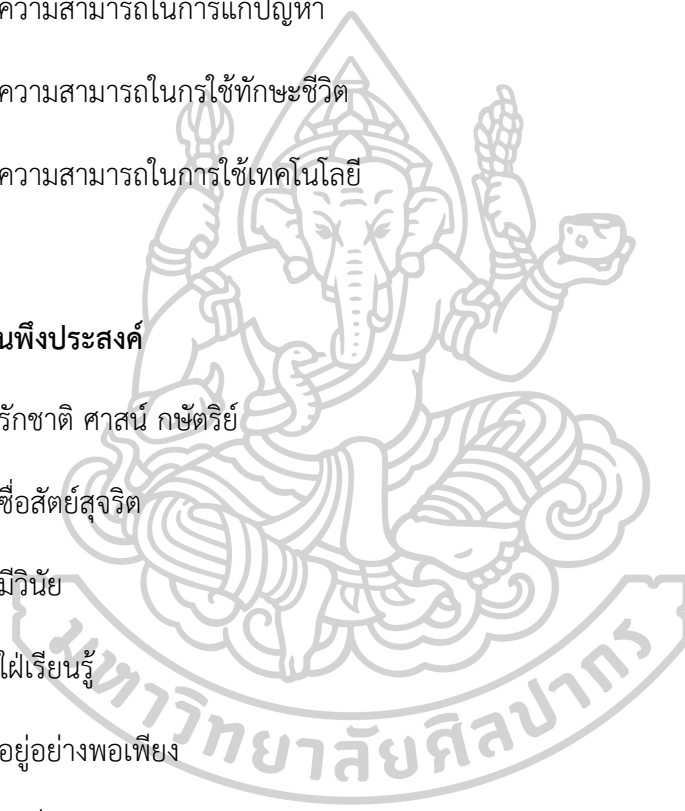
11. มีเจตคติที่ดีในการประกอบอาชีพสุจริต

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

ตารางที่ 2 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี ปีการศึกษา 2561

โครงสร้างเวลาเรียน

โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ปีการศึกษา 2561

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ / กิจกรรม	เวลาเรียน / รายปี / คาบ					
	ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6					
1. สาระการเรียนรู้พื้นฐาน	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6
1.1 ภาษาไทย	200	200	200	200	200	200
1.2 คณิตศาสตร์	160	160	160	160	160	160
1.3 วิทยาศาสตร์	80	80	80	120	120	120
1.4 สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	120	120	120	120	120	120
1.5 ประวัติศาสตร์	40	40	40	40	40	40
1.6 สุขศึกษาและพลศึกษา	80	80	80	80	80	80
1.7 ศิลปะ	80	80	80	80	80	80
1.8 การงานอาชีพและเทคโนโลยี	80	80	80	80	80	80
1.9 ภาษาต่างประเทศ	80	80	80	80	80	80
รวมสาระการเรียนรู้พื้นฐาน	920	920	920	960	960	960

กลุ่มสาระการเรียนรู้ / กิจกรรม	เวลาเรียน / รายปี / คาบ					
	ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6					
2. สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม						
2.1 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	40	40	40	40	40	40
2.2 ภาษาจีน	40	40	40	40	40	40
2.3 หน้าที่พลเมือง	40	40	40	40	40	40
2.4 สุนทรียศึกษา	40	40	40	40	40	40
2.5 English Math	40	40	40	40	40	40
2.6 English science	40	40	40	40	40	40
2.7 Intensive English	80	80	80	80	80	80
2.8 จินตคณิต	40	40	40	-	-	-
รวมสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม	360	360	360	320	320	320
3. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน						
3.1 กิจกรรมแนะแนว	40	40	40	40	40	40
3.2 กิจกรรมนักเรียน						
- กิจกรรมลูกเสือ - เนตรนารี	40	40	40	40	40	40
- กิจกรรมชมรม	40	40	40	40	40	40
3.3 กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	10 ชม. / ปี (ปฏิบัตินอกเวลาเรียน)					
รวมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	120	120	120	120	120	120
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	1,400	1,400	1,400	1,400	1,400	1,400

หมายเหตุ เวลาเรียนตลอดปี 1,400 คาบ เท่ากับ 1,167 ชั่วโมง

จากตารางโครงสร้างสถานศึกษาโรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี จะแบ่งออกเป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและรายวิชาที่สถานศึกษาจัดขึ้นเพิ่มเติม โดยกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมี 120 ชั่วโมง แบ่งได้ดังนี้ กิจกรรมแนะแนว 40 ชั่วโมง กิจกรรมนักเรียน ประกอบด้วย กิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี 40 ชั่วโมง ชมรม 40 ชั่วโมง

ในปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี ได้จัดกิจกรรมเสริมสร้างและพัฒนา ศักยภาพการเรียนรู้ที่เอื้อต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ โดยจัดในรูปของชมรม ให้นักเรียน เลือกลงเข้าชมรมตามความสนใจและความถนัด ซึ่งนักเรียนระดับชั้นปีที่ 1- มัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้อง สมัครเข้าชมรม ซึ่งมีชมรมมีรายชื่อดังนี้ 1. ภาษาพาเพลิน 2. คณิตคิดสร้างสรรค์ 3. สร้างสรรค์ระบาย สี 4. เรารักเพชรบุรี 5. หีบพับจับปะ 6. สนุกวิทยุประดิษฐ์ศิลป์ 7. อักษรปริศนาพาสนุก 8. นกวิทยุ คิดสนุก 9. Com science 10. กีฬา 11. ปริศนาภาษาไทย 12. Science is fun 13. Science Show 14. เกษตรพอเพียง 15. สร้างสรรค์ งานคอม ๆ 16. นาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ 17. เล่นร้องทำนองไทย 18. สร้างสรรค์งานกระดาษ 19. บรรณารักษ์น้อย 20. Little Guide 21. ENG For Daily Life 22. สร้างสรรค์งานประดิษฐ์ 23. Good Things 24. คณิตศิลป์ 25. วงโยธวาทิต

ทั้งนี้ชมรมภาษาอังกฤษเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่มีภายในโรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรีและในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ชมรมภาษาอังกฤษในครั้งนี้ เพื่อส่งเสริม ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จะจัดในจำนวน 20 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็น คาบที่ 1-2 มาเรียนรู้ เกี่ยวกับมัคคุเทศก์กันเถอะ คาบที่ 3-4 การสื่อสารเพื่อการนำเที่ยว คาบที่ 5-12 ถิ่นเรา เรารัก คาบที่ 13-15 ฝึกทำหน้าที่มัคคุเทศก์ (ห้องเรียน) คาบที่ 16-20 ฝึกทำหน้าที่มัคคุเทศก์ (สถานที่จริง)

ตารางที่ 3 โครงสร้างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

สัปดาห์	หน่วยการเรียนรู้	เรื่อง
สัปดาห์ที่ 1	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	มาเรียนรู้เกี่ยวกับมัคคุเทศก์กันเถอะ
สัปดาห์ที่ 2	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	มาเรียนรู้เกี่ยวกับมัคคุเทศก์กันเถอะ
สัปดาห์ที่ 3	หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	การสื่อสารเพื่อการนำเที่ยว
สัปดาห์ที่ 4	หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	การสื่อสารเพื่อการนำเที่ยว
สัปดาห์ที่ 5	หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	ถิ่นเรา เรารัก
สัปดาห์ที่ 6	หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	ถิ่นเรา เรารัก
สัปดาห์ที่ 7	หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	ถิ่นเรา เรารัก

ตารางที่ 3 โครงสร้างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา (ต่อ)

สัปดาห์	หน่วยการเรียนรู้	เรื่อง
สัปดาห์ที่ 8	หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	ถิ่นเรา เรารัก
สัปดาห์ที่ 9	หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	ถิ่นเรา เรารัก
สัปดาห์ที่ 10	หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	ถิ่นเรา เรารัก
สัปดาห์ที่ 11	หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	ถิ่นเรา เรารัก
สัปดาห์ที่ 12	หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	ถิ่นเรา เรารัก
สัปดาห์ที่ 13	หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	ฝึกทำหน้าที่มัคคุเทศก์ (ห้องเรียน)
สัปดาห์ที่ 14	หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	ฝึกทำหน้าที่มัคคุเทศก์ (ห้องเรียน)
สัปดาห์ที่ 15	หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	ฝึกทำหน้าที่มัคคุเทศก์ (ห้องเรียน)
สัปดาห์ที่ 16	หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	ฝึกทำหน้าที่มัคคุเทศก์ (ห้องเรียน)
สัปดาห์ที่ 17	หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	ฝึกทำหน้าที่มัคคุเทศก์ (สถานที่จริง)
สัปดาห์ที่ 18	หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	ฝึกทำหน้าที่มัคคุเทศก์ (สถานที่จริง)
สัปดาห์ที่ 19	หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	ฝึกทำหน้าที่มัคคุเทศก์ (สถานที่จริง)
สัปดาห์ที่ 20	หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	ฝึกทำหน้าที่มัคคุเทศก์ (สถานที่จริง)

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้มีกลุ่มสาระการ
เรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมการพัฒนา
ผู้เรียนเพิ่มเติมจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม ให้สามารถพัฒนาความสามารถของตนเองเต็ม
ศักยภาพผู้เรียน ค้นพบความสามารถ ความถนัดของตนเองอย่างแท้จริง สอดคล้องกับจุดหมายของ
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรม 3 ลักษณะ ดังนี้
ได้แก่ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน (ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ นักศึกษา
วิชาทหาร กิจกรรมชุมนุม ชมรม) และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ เป็นกิจกรรมตาม
ความสนใจของผู้เรียนที่จะทำเพื่อบุคคลอื่น สังคม เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ

กาญจนา คุณารักษ์ (2540: 342) กาญจนา ศรีภาพสิทธิ์ (2538: 341) และเฟรเดอริค Frederick, R.W. (1959: 7) กล่าวเป็นแนวทางเดียวกันว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้นมีชื่อเรียกแตกต่างกันออกไปทั้งในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เช่น กิจกรรมนักเรียน (Student Activities) กิจกรรมพิเศษ (Extra Activities) กิจกรรมนอกห้องเรียน (Extra class Activities) กิจกรรมเสริมหลักสูตร (Co-curriculum Activities) กิจกรรมไม่มีหลักสูตร (Extra curricular Activities) กิจกรรมกึ่งหลักสูตร (Semi curricular Activities) กิจกรรมไม่เป็นทางการ (Informal Activities) กิจกรรมกลุ่ม (Group Activities) และในปัจจุบันตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ใช้คำว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (Activities for Learner's development) ถึงแม้ว่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจะใช้ชื่อที่แตกต่างกันไป แต่จุดประสงค์ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ก็เหมือนกัน คือเป็นการส่งเสริมประสบการณ์ของผู้เรียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อให้การเรียนการสอนตามหลักสูตรมีความสมบูรณ์ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ มุ่งเน้นเพิ่มจากกิจกรรมที่จัดให้เรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม การเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขกับกิจกรรมที่เลือกด้วยตนเอง ตามความสามารถและความสนใจอย่างแท้จริง การพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ให้ครบทุกด้านทั้งร่างกาย

สติปัญญา อารมณ์และสังคม โดยอาจจัดเป็นแนวทางหนึ่งที่จะสนองนโยบายในกรสร้างเยาวชนของชาติให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัยและมีคุณภาพเพื่อพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม ซึ่งสถานศึกษาจะต้องดำเนินการอย่างมีเป้าหมาย มีรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสมกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตนเสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนเชิงหุปัญญาและการเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดี ซึ่งผู้สอนทุกคนต้องทำหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษาต่อและการพัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพและการมีงานทำ
2. กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่เกิดจากความสมัครใจของผู้เรียน มุ่งพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมจากกิจกรรมในกลุ่มสาระ เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนช่วยกันคิด ช่วยกัน

ทำ ช่วยกันแก้ปัญหา เสริมศักยภาพของผู้เรียนอย่างเต็มที่ รวมถึงกิจกรรมที่มุ่งปลูกฝังความเป็นระเบียบวินัย รับผิดชอบ รู้สิทธิและหน้าที่ของตนเอง แบ่งตามความแตกต่างระหว่างกิจกรรมได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

2.1 กิจกรรมตามความถนัด ความสนใจความต้องการของผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่มุ่งการเติมเต็มความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ของผู้เรียนได้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อค้นพบความนัด ความสนใจของตนเอง เพื่อพัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพ ตลอดจนการพัฒนาทักษะของสังคมและปลูกฝังจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม

2.2 กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และรักษาดินแดน เป็นกิจกรรมที่มุ่งปลูกฝังระเบียบวินัย กฎเกณฑ์เพื่อการอยู่ร่วมกันในสภาพชีวิตต่าง ๆ นำไปสู่พื้นฐานการทำประโยชน์ให้แก่สังคม และวิถีชีวิตในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรมจริยธรรม จัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนคิดสร้างสรรค์ ออกแบบกิจกรรมเพื่อสาธารณประโยชน์อย่างหลากหลายรูปแบบ เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมในลักษณะจิตอาสา

กฤษฎีกา คำสุวรรณ์ (2550: 30) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่จัดอย่างเป็นระบบ มีกระบวนการจัดด้วยรูปแบบและวิธีที่หลากหลายในการพัฒนาผู้เรียน ตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจ ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์โดยได้ลงมือปฏิบัติจริง สามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิต โดยปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ในสังคม ปลูกฝังคุณธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง

กระทรวงศึกษาธิการ (2552: 2-4) กล่าวถึง กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพพัฒนาอย่างรอบด้าน เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝัง และสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม (นิตยา วงษ์กันยา, 2552 :11) สามารถจัดการตนเองได้และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้ใช้องค์ความรู้ ทักษะและเจตคติจากการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้และประสบการณ์ของผู้เรียนมาปฏิบัติกิจกรรม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญได้แก่

ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ซึ่งจะส่งผลในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีทักษะการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ในฐานะเป็นพลเมืองไทย และพลโลก ได้แก่ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทยและมีจิตสาธารณะ

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีเป้าหมาย เพื่อให้ผู้เรียนรับประสบการณ์ที่หลากหลาย เกิดความรู้ ความชำนาญ ด้านวิชาการและวิชาชีพ ค้นพบความสนใจและความถนัดของตนเอง นำความรู้ และประสบการณ์ไปใช้พัฒนาตนเอง นำความรู้และประสบการณ์ไปใช้พัฒนาตนเองและประกอบอาชีพสุจริต มองเห็นช่องทางในการสร้างงาน อาชีพในอนาคตได้อย่างเหมาะสมค้นพบการพัฒนา ศักยภาพ เจตคติค่านิยมที่ดีในการดำเนินชีวิต เสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมและมีจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อตัวเอง ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ ตลอดจนความเป็นระเบียบวินัย คุณธรรม และจริยธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 3-4)

ความหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

นักวิชาการได้ให้ความหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ไว้ดังนี้

อันธิกา วงศ์จำปา (2549: 36) ให้ความหมายว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่จัดทำขึ้นอย่างมีระบบ เพื่อสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เป็นการเสริมสร้างประสบการณ์และความรู้นอกจากที่หลักสูตรกำหนด ไม่มีหน่วยกิตทางวิชาการหรือคะแนนใด ๆ ผู้เรียนได้พัฒนาด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และจิตใจ

กฤษณะ คำสุวรรณ (2550: 30) กล่าวถึง กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนว่า เป็นการจัดกิจกรรมที่จัดอย่างเป็นระบบ มีกระบวนการจัดด้วยรูปแบบและวิธีที่หลากหลายในการพัฒนาผู้เรียนตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจ เพื่อเพิ่มศักยภาพให้แก่ผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์โดยได้ลงมือปฏิบัติจริง สามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิต โดยการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ในสังคม ปฏิบัติคุณธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง สร้างจิตสำนึกในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับตัว ปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 2-4) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนว่า เป็นกิจกรรมที่จัดอย่างเป็นกระบวนการด้วยรูปแบบ วิธีการที่หลากหลายในการพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม มุ่งเสริมเจตคติ คุณค่าชีวิต ปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง สร้างจิตสำนึกในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับตัว ปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ ดำรงชีวิตอย่างมีความสุขประกอบด้วยกิจกรรม 3 ลักษณะ ดังนี้ 1) กิจกรรมแนะแนว 2) กิจกรรมนักเรียน ประกอบด้วย 2.1) กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์และนักศึกษาวิชาทหาร 2.2) กิจกรรมชุมนุม ชมรมและ 3) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

นิตยา วงษ์กันยา (2552: 6) ได้ให้ความหมาย กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนว่า เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นอย่างเป็นกระบวนการ ด้วยรูปแบบ วิธีการที่หลากหลายในการพัฒนาผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม มุ่งสร้างเสริมเจตคติ คุณค่าชีวิต ปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง สร้างจิตสำนึกในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับตัว และปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ประเทศชาติและดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

สาธิตา สำเภาทอง (2553: 34) ให้ความหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนว่าเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นมาอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย รูปแบบและกระบวนการที่หลากหลาย เพื่อสนองความต้องการ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน เป็นการสร้างประสบการณ์และความรู้นอกเหนือจากที่หลักสูตรกำหนด ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ โดยไม่มีหน่วยกิต ไม่มีการให้คะแนนทางวิชาการและอยู่ภายใต้การควบคุมของอาจารย์และสถาบันการศึกษา

Good, V.C. (1973: 9) กล่าวสอดคล้องกันว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่นักเรียนสมัครใจมาเข้าร่วมดำเนินการเอง โดยความเห็นชอบและสนับสนุนจากอาจารย์ และอยู่ภายใต้การควบคุมของสถานศึกษา ไม่มีการให้หน่วยกิตและคะแนนใด ๆ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ตอบสนองความสนใจและความสามารถ รวมทั้งเพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของนักเรียนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

Watson, Fredric W. (2006) กล่าวว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมหรือสิ่งที่นักเรียนจะต้องทำนอกห้องเรียนเป็นกิจกรรมหลักสูตรพิเศษที่ให้นักเรียนทำในระหว่างเรียน เพื่อตอบสนองความต้องการ ความสนใจและความแตกต่างของนักเรียน

Smith, David. (2006) กล่าวว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรม เสริมหลักสูตรและ ประสพการณ์เพื่อส่งเสริมการพัฒนาและความเจริญเติบโต พัฒนาทักษะและส่งเสริมให้นักเรียนมี ความเป็นผู้นำในการทำงานร่วมกันมีความสัมพันธ์ที่ดีในการทำงานกลุ่มของนักเรียน

จากที่กล่าวมาความหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนดังกล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า กิจกรรมที่ จัดขึ้นด้วยรูปแบบ วิธีการที่หลากหลาย มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพในทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญาอารมณ์และสังคม เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก คุณธรรม จริยธรรม ให้ผู้เรียนเข้าใจตนเอง สร้างจิตสำนึกที่ดี ปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและอยู่ร่วม อย่างมีความสุขในสังคม ถูกจัดขึ้นเพื่อตอบสนองความสนใจและความสามารถของผู้เรียนเพิ่มเติมจาก หลักสูตรกำหนด โดยไม่มีหน่วยกิตและไม่มีคะแนนทางวิชาการ ประกอบด้วย กิจกรรม 3 ลักษณะ ดังนี้ 1) กิจกรรมแนะแนว 2) กิจกรรมนักเรียน ประกอบด้วย 2.1) กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์และนักศึกษาวิชาทหาร 2.2) กิจกรรมชุมนุม ชมรมและ 3) กิจกรรมเพื่อ สังคมและสาธารณประโยชน์ ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กิจกรรมนักเรียน (ชมรม)

ความสำคัญของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

นักวิชาการได้ให้ความสำคัญของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ไว้ดังนี้

ใจจริง บุญเรืองรอด (2534: 5-40) ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่ต้องจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ว่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นเครื่องมือส่งเสริมและขยายความสนใจของนักเรียนแต่ละคนให้กว้างขึ้น ส่งเสริมความเป็นผู้นำ มีความรับผิดชอบ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทดลองหรือสำรวจความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตนเอง นำความรู้และทฤษฎีที่เคยเรียนมาจากห้องมาประยุกต์ใช้ ช่วย ให้นักเรียนรู้สึกว่สิ่งที่ตนเรียนมานั้นมีความหมายขึ้น สอดคล้องกับ Glathorn, A. A. a, N, A, S. (1986). อ้างถึงใน กาญจนา ศรีภาพสิทธิ์, 2538: 458) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนว่า เป็นการพัฒนาภาวะผู้นำและความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียน พัฒนา ความสามารถในการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนสมาชิก พัฒนาสติปัญญา ความสามารถหลาย ๆ ด้าน ได้แก่ ทักษะการปรับตัวเข้ากับคนอื่น สร้างความสัมพันธ์ใหม่ ๆ ให้เกิดกับนักเรียนให้นักเรียนมีความ กระตือรือร้นสูง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546ก: 11) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี คนเก่ง และอยู่ร่วมสังคม อย่างมีความสุขบนพื้นฐานของความเป็นคนไทยนั้น นอกจากการพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีความรู้ที่เป็น พื้นฐานสำคัญซึ่งกำหนดไว้ในโครงสร้าง กลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระแล้ว หลักสูตรยังได้กำหนด กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ในโครงสร้างด้วย โดยมุ่งส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนเพิ่มเติมจากกลุ่มสาระ การเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ ให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง ค้นพบความสามารถ ความถนัดของตนเอง เพื่อการพัฒนา ให้เต็มศักยภาพ เห็นคุณค่าในการประกอบสัมมาชีพ ให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย ศีลธรรม จริยธรรม รู้จัก บพบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ การบำเพ็ญประโยชน์ให้ชุมชน สังคม ประเทศชาติ และดำรงชีวิตได้ อย่างมีความสุข ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกส่วนในสังคมทั้งพ่อแม่ ผู้ปกครองชุมชน และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

McKown, H.C. (1954) อ้างอิงใน ศุภชัย ไพศาลวัน 2548: 10) แสดงความคิดเห็นว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้นมีความสำคัญเท่ากับการจัดการเรียนการสอน และยังกล่าวว่า หลักสูตรและ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นสิ่งที่แยกออกจากกันไม่ได้ แม้จะมีวิธีการอุปกรณ์และเครื่องมือที่ในการ จัดทำที่แตกต่างกัน แต่นักเรียน อาจารย์เป็นบุคคลกลุ่มเดียวกันและจุดมุ่งหมายพื้นฐานของการศึกษา อันเดียวกัน นักจิตวิทยาบางคนให้ความเห็นว่า การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ช่วยให้นักเรียนใช้เวลา ว่างให้เป็นประโยชน์ มีเพื่อนมากขึ้น ช่วยพัฒนาความสามารถพิเศษ ช่วยให้นักเรียนเป็นพลเมืองที่ดี และช่วยพัฒนาบุคลิกภาพ

จากที่นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนข้างต้น สรุปได้ว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นที่จัดขึ้นในสถานศึกษา โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร และมีความจำเป็นต่อการเรียนการศึกษา เพื่อพัฒนาความสนใจใหม่ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนค้นพบความถนัด และความสนใจของตนเอง เกิดทักษะในการทำงานร่วมมือกับผู้อื่น สร้างมิตรภาพ รู้จักการเป็นผู้นำ และเป็นผู้ตามที่ดี เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

จุดมุ่งหมาย

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาในหลาย ๆ ด้าน ซึ่ง นักวิชาการได้กล่าวไว้ ดังนี้

ใจจริง บุญเรืองรอด (2534, อ้างถึงใน ศุภชัย ไพศาลวัน, 2548) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายที่ต้องจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนว่า เพื่อสนองความต้องการของจิตวิทยาของนักเรียน ซึ่งต้องการยอมรับของบุคคลในวัยเดียวกัน เพื่อเสริมสร้างนักเรียนเจริญเติบโตไปได้สูงสุด เพื่อประสิทธิภาพในการให้การศึกษาสูงที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อเป็นการเตรียมเด็กให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมประชาธิปไตย เพื่อเสริมสร้างการรู้จักนำตนเองและบังคับตนเองได้ ปรับตนเองให้เข้าสภาพชีวิตและการเป็นนักเรียน เพื่อสนองความร่วมมือกันทางสังคม เพื่อให้เด็กได้สนใจกับภารกิจของโรงเรียนสร้างและกระตุ้นนักเรียนให้รักสถานศึกษา เพื่อสร้างเสริมให้นักเรียนรู้จักเคารพกฎและคำสั่ง เพื่อจะได้สำรวจและพัฒนาความสนใจและความต้องการของแต่ละบุคคล

กาญจนา ศรีภาพสินธุ์ (2538: 501-502) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนว่า เพื่อให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความเข้าใจและเสียสละในการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ มีความรัก มีความรักและสามัคคีในหมู่คณะ ส่งเสริมทักษะ ความถนัด ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

สุนันท์ ศิริวรรณ (2544: 23) และ กรรณิการ์ ภูระหงษ์ (2547: 24) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่สอดคล้องกันว่า เพื่อสำรวจความสนใจและความถนัดของแต่ละบุคคล ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ สนองความต้องการทางจิตวิทยาให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม ช่วยให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง และให้นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหา และได้เรียนรู้ได้กว้างขึ้นและเป็นแนวทางในการปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนโดยมุ่งเน้นและพัฒนาคุณภาพของนักเรียน

ขจิต ฝอยทอง และกาญจนา ทองอินทร์ (2546: 60) กล่าวว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. ผู้เรียนได้รับประสบการณ์หลากหลาย เกิดความรู้ (Knowledge) ความรู้ความชำนาญทั้งวิชาการ (Academic) และวิชาชีพ (Professional)
2. ผู้เรียนค้นพบความสนใจและความถนัดของตนเอง เห็นช่องทางในการสร้างงานอาชีพในอนาคต

3. ผู้เรียนเห็นคุณค่าของความรู้ สามารถนำเอาประสบการณ์ เพื่อการพัฒนาตนเองและการประกอบอาชีพ

4. ผู้เรียนพัฒนาบุคลิก เจตคติ ค่านิยมในการดำเนินชีวิต เสริมสร้างศีลธรรมและจริยธรรม

5. ผู้เรียนมีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ ทำประโยชน์เพื่อสังคมและประเทศชาติ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 2) ได้กล่าวว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนา ดังนี้

1. พัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ให้ครบทุกด้าน ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม

2. พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ โดยมุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จัดให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม

3. เข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เลือกตามความนัดและความสนใจของตนเอง

จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ได้เป็นมนุษย์ที่ครบทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ โดยให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมตามความนัดและความสนใจเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จากการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

ขอบข่ายและประเภทของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ในการจัดประเภทและขอบข่ายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ได้มีนักการศึกษา จำแนกประเภทและขอบข่ายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ดังนี้

Gorton (1983: 410, อ้างอิงใน กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์, 2538: 468) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. กิจกรรมนักเรียนในส่วนที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการปกครอง และการพิมพ์ได้แก่
สภานักเรียน หนังสือพิมพ์นักเรียน หนังสือประจำปีและอื่น ๆ
2. กิจกรรมกลุ่มการแสดง ได้แก่ การละคร ดนตรี ขับร้อง การโต้วาทีและอื่น ๆ
3. กิจกรรมชมรมและองค์กรต่าง ๆ เช่น ชมรมหมากระดาน ชมรมถ่ายภาพและอื่น ๆ
4. กิจกรรมกีฬา เช่น ฟุตบอล ปิงปอง เทนนิส บาสเกตบอล ว่ายน้ำและอื่น ๆ

ขจิต ฝอยทองและกาญจนา ทองอินทร์ (2546: 59-60) ได้แบ่งลักษณะของกิจกรรมพัฒนา
ผู้เรียนออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้
เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบ และพัฒนาศักยภาพของตน เสริมสร้าง
ทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ ครูผู้สอนทุกคนต้องทำหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาด้านชีวิต
การศึกษาต่อ และการพัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพและการมีงานทำ

2. กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติด้วยตนเองอย่างครบวงจร ตั้งแต่ศึกษา
วิเคราะห์ ปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงาน โดยเน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เช่น
ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด และผู้บำเพ็ญประโยชน์ เป็นต้น กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสามารถแบ่งตาม
ลักษณะของกิจกรรมได้ดังนี้

- 2.1 กิจกรรมพัฒนาความถนัด ความสนใจ ตามความต้องการของผู้เรียน เป็น
กิจกรรมที่เพิ่มเติมความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ของผู้เรียนอย่างกว้างขวาง

- 2.2 กิจกรรมที่ปลูกฝังระเบียบวินัย กฎเกณฑ์ การทำประโยชน์ให้แก่สังคม และวิถี
ชีวิตในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 8) ได้กล่าวว่า สถานศึกษาต้องจัดให้ครบทั้ง 3 ลักษณะ คือ
กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์โดยสามารถ
จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ได้หลากหลายรูปแบบและวิธีการโดยมีขอบข่ายดังนี้

1. เป็นกิจกรรมเกื้อกูล ส่งเสริมการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กว้างขวาง ลึกยิ่งขึ้น
ในรูปแบบของการปฏิบัติตามโครงการ/กิจกรรมในลักษณะเป็นกระบวนการเชิงบูรณาการ โดยยึด
หลักคุณธรรม จริยธรรม เป็นพื้นฐาน

2. เป็นกิจกรรมที่สนองความสนใจ ความถนัด ความต้องการของผู้เรียน ความแตกต่างระหว่างบุคคลลักษณะชมรม ชุมนุม กลุ่มสนใจ เน้นการให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของวิชาความรู้ อาชีพและการดำเนินชีวิตที่ดีงา ตลอดจนเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ

3. เป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังและส่งเสริมจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อสังคมในลักษณะต่าง ๆ สนับสนุนค่านิยมที่ดีงามและเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

4. เป็นกิจกรรมที่ฝึกการทำงานและการให้บริการในด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองส่วนรวม เสริมสร้างความมีน้ำใจ เอื้ออาทร ความเป็นพลเมืองที่ดี และรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม

สรุปได้ว่า ขอบข่ายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีดังนี้ 1) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ให้กว้างขวางลึกยิ่งขึ้น โดยเป็นไปในลักษณะเป็นกระบวนการเชิงบูรณาการและยึดหลักคุณธรรม จริยธรรมขั้นพื้นฐาน 2) เป็นกิจกรรมที่สนองความสนใจ ความถนัด ความต้องการของผู้เรียน ความแตกต่างระหว่างบุคคล เน้นการให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของวิชาความรู้ อาชีพ และการดำเนินชีวิตที่ดีงา ตลอดจนเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ 3) เป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังและส่งเสริมจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อสังคมในลักษณะต่าง ๆ สนับสนุนค่านิยมที่ดีงามและเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 4) เป็นกิจกรรมที่ฝึกการทำงานและการให้บริการในด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ส่วนรวม เสริมสร้างความมีน้ำใจเอื้ออาทร ความเป็นพลเมืองดีและรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม

หลักการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กรมวิชาการ (2546: 2-3) กล่าวว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีหลักการสำคัญดังนี้

มีการกำหนดวัตถุประสงค์และแนวปฏิบัติที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม

2. จัดให้เหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ความสนใจ ความถนัด และความสามารถของผู้เรียน

3. บูรณาการวิชาการกับชีวิตจริง ให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้

ตลอดชีวิต

4. ใช้กระบวนการกลุ่มในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ฝึกให้คิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ จินตนาการ ที่เป็นประโยชน์และสัมพันธ์กับชีวิตในแต่ละช่วงวัยอย่างต่อเนื่อง

5. จำนวนสมาชิกมีความเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม

6. มีการกำหนดเวลาในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสม สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และ เป้าหมายของสถานศึกษา

7. ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินการ มีครูเป็นที่ปรึกษาถือเป็นหน้าที่และงานประจำโดยคำนึงถึง ความปลอดภัย

8. ยึดหลักการมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กร ทั้งภาครัฐ และเอกชน มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

9. มีการประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม โดยวิธีการที่หลากหลายและสอดคล้องกับ กิจกรรมอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยให้ถือว่าเป็นเกณฑ์ประเมินผลการผ่านช่วงชั้นเรียน

ไพโรจน์ นาคะสุวรรณ (2528) และวันนอร์ มะทา (2528: 18) ได้สรุปหลักการกิจกรรม นักเรียนไว้ว่า ในการจัดกิจกรรมควรให้นักเรียนเลือกเข้าตามถนัดและความสนใจ ควรให้นักเรียน วางแผนและริเริ่มดำเนินการเอง ไม่ควรนำคะแนนมาเป็นสิ่งช่วยในการจัดกิจกรรมนักเรียนแต่ควรให้มี ทัศนคติที่ดี เห็นคุณค่าหรือประโยชน์และการได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเข้าร่วมกิจกรรม การจัดกิจกรรมนักเรียนทุกประเภทต้องมีกติกา มีระเบียบข้อบังคับ เพื่อเห็นแนวทางในการ ดำเนินงาน อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของผู้บริหารและสถานศึกษา

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546 ก: 2) ได้กล่าวว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมี หลักการจัดโดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์และแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม จัดให้เหมาะสมกับ วัย วุฒิภาวะ ความสนใจ ความถนัด และความสามารถของผู้เรียน บุรณาการวิชาการกับชีวิตจริง ให้ ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต ใช้กระบวนการกลุ่มในการจัดประสบการณ์ เรียนรู้ ฝึกให้คิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์จินตนาการที่เป็นประโยชน์และสัมพันธ์กับชีวิตในแต่ละช่วงวัย อย่างต่อเนื่องจำนวนสมาชิกมีความเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม มีการกำหนดเวลาในการจัด กิจกรรมให้เหมาะสมกับวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินการมีครูเป็นที่ปรึกษา ยึด หลักการมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชน มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม มีการประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม โดยวิธีการที่หลากหลายและ

สอดคล้องกับกิจกรรมอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยให้ถือว่าเป็นเกณฑ์ประเมินผลการผ่านช่วงชั้นเรียน

กรณีศึกษา ภูระหงษ์ (2547: 47) ยังได้สรุปหลักการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ว่า “ ควรจัดโดยกำหนดวัตถุประสงค์และแนวปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมจัดให้เหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ความถนัด ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียน ให้ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมฝึกการทำงานกลุ่มโดยยึดหลักประชาธิปไตย ฝึกการคิดวิเคราะห์ การบูรณาการกับชีวิตจริง ครูควรทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษา และเปิดโอกาสให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วม มีการประเมินผลการปฏิบัติที่หลากหลาย กำหนดจำนวนสมาชิกและเวลาให้เหมาะสมสอดคล้องกับวินัยทัศน์สถานศึกษาทั้งมีแนวทางการดำเนินงานในการควบคุมของสถานศึกษา ”

กรมวิชาการ (2551: 7) กล่าวถึง หลักการสำคัญของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนดังนี้

1. มีการกำหนดเป้าหมายของการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน เป็นรูปธรรมและครอบคลุมผู้เรียนทุกคน
2. เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างรอบด้านเต็มตามศักยภาพตามความสนใจ ความถนัด ความต้องการ และเหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะ
3. เป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังและส่งเสริมจิตสำนึกในการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมในลักษณะต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ประเพณีและวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องและอย่างสม่ำเสมอ
4. เป็นกิจกรรมที่ยึดหลักการมีส่วนร่วมโดยเปิดโอกาสให้ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ปราชญ์ชาวบ้าน องค์กร และหน่วยงานอื่นมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

สรุปได้ว่า หลักเกณฑ์ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้น ควรจัดให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม เปิดโอกาสให้เลือกกิจกรรมตามความถนัด ตามความสนใจและตามความสามารถของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเกิดความรู้สึกสนุกกับการใฝ่รู้ใฝ่เรียน กับการใช้กระบวนการกลุ่มในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ฝึกให้นักเรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์ที่เป็นประโยชน์ และอยู่ภายใต้การดูแลของผู้บริหารสถานศึกษา ในงานวิจัยครั้งนี้มีการปลูกฝังและส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษสื่อสารในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนา

ตนเองอย่างรอบด้านเต็มศักยภาพตามความสนใจ ความถนัด ความต้องการ เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะ

การประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ถือเป็นกระบวนการที่สำคัญที่ได้ข้อมูลมาเพื่อปรับปรุง พัฒนาและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อจะได้แนวทางในการจัดครั้งต่อไป

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 ข: 30-32) กล่าวว่า การประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นเงื่อนไขสำคัญประการหนึ่งสำหรับการผ่านช่วงชั้นหรือจบหลักสูตร โดยมีครูที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมตามแนวประเมินดังนี้

1. การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนรายกิจกรรม ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียนตามจุดประสงค์ของแต่ละกิจกรรม โดยประเมินจากพฤติกรรมการปฏิบัติกิจกรรมและผลการปฏิบัติ กิจกรรมด้วยวิธีการที่หลากหลายตามสภาพจริง ตรวจสอบเวลาการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียน ประเมินตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด ประเมินผ่านจุดประสงค์ของกิจกรรมเมื่อสิ้นสุดปีการศึกษา ถ้าผู้เรียนผ่านจุดประสงค์ของกิจกรรมและมีเวลาการเข้าร่วมกิจกรรมครบตามเกณฑ์ให้มีการประเมินเป็น (ผ) ผู้ผ่านการประเมินการเข้าร่วมกิจกรรม แต่ถ้าผู้เรียนไม่ผ่านจุดประสงค์ของกิจกรรมและมีเวลาการเข้าร่วมกิจกรรมไม่ครบตามเกณฑ์ที่กำหนดให้การประเมินเป็น (มผ) ผู้ไม่ผ่านการประเมินการเข้าร่วมกิจกรรม ผู้ที่มีผลการประเมินครบพร้อมในเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งหรือทั้งสองเกณฑ์ จะเป็นผู้ไม่ผ่านการประเมินการเข้าร่วมกิจกรรม จะต้องขอมเสริมข้อบกพร่องให้ผ่านเกณฑ์ก่อน จึงจะได้รับการตัดสินให้ผ่านกิจกรรม

2. การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนผ่านช่วงชั้น กำหนดให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทุกคนทุกช่วงชั้น มีการประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด นำเสนอผลการประเมินต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการ เพื่อให้ความเห็นชอบ เสนอต่อผู้บริหารสถานศึกษาพิจารณาตัดสินและอนุมัติผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนผ่านช่วงชั้นต่อไป

วันนอร์ มะทา (2528: 18-19) ได้แสดงความคิดเห็นว่า การประเมินผลกิจกรรมนักเรียนมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าการประเมินจะสะท้อนให้เห็นว่ากิจกรรมนั้นได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่

กำหนดให้ หรือไม่ นอกจากนี้ยังเป็น การตรวจสอบความสนใจ ความต้องการและข้อบกพร่องต่าง ๆ ของสมาชิก การประเมินผลควรจะทำหลาย ๆ วิธี เพื่อจะได้ข้อมูลใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด วิธีการประเมินควรประเมินจากบุคคลทั้งกลุ่มซึ่งมีส่วนรับรู้หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น

อชิตา หาดอ้าน (2545: 46-47) กล่าวว่า การประเมินผลการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นเงื่อนไขสำคัญประการหนึ่ง สำหรับการผ่านช่วงชั้น หรือหลักสูตร ผู้เรียนต้องเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตลอดจนผ่านการประเมินตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด โดยครูที่ปรึกษา กิจกรรมผู้เรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมตามแนวประเมิน ดังนี้

1. ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ของแต่ละกิจกรรม โดยประเมินจากพฤติกรรมการปฏิบัติกิจกรรมและผลการปฏิบัติกิจกรรม ด้วยวิธีที่หลากหลายตามสภาพจริง

2. ตรวจสอบเวลาเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียนว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดหรือไม่

3. ในกรณีที่มีกิจกรรมใดที่ต้องใช้เวลาปฏิบัติตลอดปี เมื่อสิ้นภาคเรียนแรก ผู้รับผิดชอบกิจกรรมควรจัดให้มีการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียน เพื่อสรุปความก้าวหน้าและสภาพของการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียนระยะหนึ่งก่อน เพื่อการปรับปรุงแก้ไขหรือส่งเสริมการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียนให้เป็นอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ และรายงานผลการประเมินให้ผู้ปกครองทราบ โดยทำการประเมินตามจุดประสงค์สำคัญของกิจกรรม และนำผลการประเมินนั้น ไปรวมกับผลการประเมินการร่วมกิจกรรมในภาคเรียนที่สอง เพื่อตัดสินผลการประเมินการผ่านจุดประสงค์ของกิจกรรมเมื่อสิ้นสุดปีการศึกษา

4. ตัดสินให้ผู้เรียนที่ผ่านจุดประสงค์สำคัญของกิจกรรมและมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมครบเกณฑ์ให้เป็นผู้ผ่านการประเมิน ผู้เรียนที่มีผลการประเมินบกพร่องในเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่ง หรือทั้งสองเกณฑ์ จะเป็นผู้ไม่ผ่านการประเมินผลการร่วมกิจกรรม จะต้องซ่อมเสริมข้อบกพร่องให้ผ่านเกณฑ์ก่อน จึงจะได้รับการตัดสินให้ผ่านกิจกรรม

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 10-13) ได้กำหนดเกณฑ์การตรวจสอบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ดังนี้ กิจกรรมพัฒนามุ่งเรียนมุ่งปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำ

ประโยชน์เพื่อสังคมมากนักน้อยเพียงใด เอื้อต่อการส่งเสริมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้หรือไม่อย่างไร
ตอบสนองต่อความต้องการ ความสนใจ ความถนัดของผู้เรียนมากนักน้อยเพียงใด

เอกรินทร์ สี่มหาศาล และคณะ (2553) ได้กล่าวถึงการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ว่ามีวิธีการประเมิน ดังนี้ ผู้ที่รับผิดชอบกิจกรรมจะประเมินผลการปฏิบัติของผู้เรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในแต่ละกิจกรรมโดยดูจากพฤติกรรม การปฏิบัติกิจกรรม การลงมือดำเนินกิจกรรมตามที่กำหนด ผลงานของนักเรียนที่ปฏิบัติมีคุณภาพมากนักน้อยเพียงใด ซึ่งต้องอาศัยวิธีการที่หลากหลายตามสภาพจริง นอกจากนี้ผู้ที่รับผิดชอบกิจกรรมจะต้องคอยตรวจสอบในเรื่องการใช้เวลาเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียนว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดหรือไม่ เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ไปในระยะหนึ่งแล้วผู้รับผิดชอบในหลักสูตรกิจกรรมต้องจัดให้มีการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมผู้เรียน เพื่อสรุปความก้าวหน้าในสภาพของการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนในแต่ละระยะแล้วรายงานผลการประเมินให้ผู้ปกครองทราบทุกกิจกรรม โดยทำการประเมินตามจุดประสงค์ที่สำคัญของกิจกรรมแต่ละกิจกรรมที่เด็กเข้าร่วม และนำผลการประเมินนั้นไปรวมกับการประเมินการร่วมกิจกรรมในช่วงปลายภาคอีกครั้งหนึ่ง เพื่อตัดสินผลการร่วมกิจกรรมเมื่อสิ้นสุดการศึกษา การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้นให้ใช้ ผ. หมายถึง ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน และ มผ. หมายถึง ไม่ผ่านมาตรฐาน

สรุปได้ว่า การประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีความจำเป็น เนื่องจากว่าผลการประเมินจะเป็นตัวบ่งชี้ได้ว่า กิจกรรมนั้นประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์มากนักน้อยเพียงใด และเป็นการประเมินเพื่อให้ทราบข้อบกพร่อง เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ถ้าผู้เรียนผ่านจุดประสงค์ของกิจกรรมและมีเวลาการเข้าร่วมกิจกรรมครบตามเกณฑ์กำหนดให้การประเมิน (ผ) ผู้ผ่านการประเมินการเข้าร่วมกิจกรรม แต่ถ้าผู้เรียนไม่ผ่านจุดประสงค์ของกิจกรรมและมีเวลาการเข้าร่วมไม่ครบตามเกณฑ์ที่สถาบันกำหนดให้การประเมินเป็น (มผ) ผู้ผ่านการประเมินการเข้าร่วมกิจกรรม ผู้ที่มีผลการประเมินบกพร่องในเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งหรือทั้งสองเกณฑ์ จะเป็นผู้ไม่ผ่านการประเมินการเข้าร่วมกิจกรรม จะต้องซ่อมเสริมข้อบกพร่องให้ผ่านเกณฑ์ก่อน จึงจะได้รับการตัดสินให้ผ่านกิจกรรม

องค์ประกอบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

สาธิตา สำเภาทอง (2533: 9) ได้พัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้ของเล่นพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ฉบับร่าง

ประกอบด้วย 1) ชื่อกิจกรรม 2) วัตถุประสงค์ 3) ลักษณะกิจกรรม 4) เนื้อหากิจกรรม 5) วิธีการดำเนินการ 6) อุปกรณ์ และ 7) การประเมินผลกิจกรรม

กึ่งกมล ปิยมาตากุล (2557: 12) ได้พัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่องสร้างสรรค์นาฏยลีลาอาาเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาฉบับร่างประกอบด้วย 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) คุณสมบัติของผู้เรียน 4) แนวการจัดกิจกรรม 5) รูปแบบการจัดกิจกรรม 6) คำอธิบายรายวิชา 7) จุดประสงค์ 8) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 9) สื่อ 10) การวัดและประเมินผล 11) คำชี้แจง 12) แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนรู้ จำนวน 8 หน่วย

ธีราภรณ์ ชูชื่น (2557: 15) ได้พัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่องนาฏศิลป์สร้างสรรค์ไทย-พม่าสัมพันธ์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาฉบับร่างประกอบด้วย 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) แนวการจัดกิจกรรม 4) รูปแบบการจัดกิจกรรม 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 8) สื่อ 9) การวัดและประเมินผล 10) หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 6 หน่วย

จากข้อมูลข้างต้นเกี่ยวกับองค์ประกอบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่างข้างต้น ผู้วิจัยสรุปองค์ประกอบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่างประกอบด้วย 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) แนวการจัดกิจกรรม 4) รูปแบบการจัดกิจกรรม 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 8) สื่อ 9) การวัดและประเมินผล 10) หน่วยกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ตารางที่ 4 สัณเคราะห้องค้ประกอบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

สาธลกา สำเภา (2553: 9)	กัองมล ปยมาตากุล (2557: 12)	ธัรารณั ชูชััน (2557: 15)	ผลการสัองเคราะห้
1) ชัื่อกิจกรรม			
	1) หลั้การ	1) หลั้การ	1) หลั้การ
2) วัตุประสงค้	2) เป้าหมาย	2) เป้าหมาย	2) เป้าหมาย
3) ลั้ษณะกิจกรรม	3) คุณสมบัตัของ ผู้เรียน 4) แนวการจั้ด กิจกรรม	3) แนวการจั้ดกิจกรรม	3) แนวการจั้ดกิจกรรม
4) เนือหากิจกรรม			
5) วัธัการดำเนันการ	5) รูปแบบการจั้ด กิจกรรม	4) รูปแบบการจั้ด กิจกรรม	4) รูปแบบการจั้ด กิจกรรม
	6) คำอธบายรายวัชา	5) คำอธบายรายวัชา	5) คำอธบายรายวัชา
	7) จุ้ดประสงค้		7) จุ้ด ประสงค้การ เรยัันรู้
	8) โครงสร้าการจั้ด กิจกรรม	7) โครงสร้าการจั้ด กิจกรรม	7) โครงสร้าการจั้ด กิจกรรม
6) อุปกรณั	9) สัือ	8) สัือ	8) สัือ
7) การประเมันผล กิจกรรม	10) การวั้ดและ ประเมันผล	9) การวั้ดและ ประเมันผล	9) การวั้ดและ ประเมันผล
	11) คำขั้แจง		
	12) แผนการจั้ด กิจกรรมพัฒนาผู้เรยัันรู้	10) หน่วยการเรยัันรู้	10) หน่วยการเรยัันรู้

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้วั้จยัสังเคราะห้องค้ประกอบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรยัันฉบับร้างจาก
แนวคัิดของสาธลกา สำเภาทอง (2553: 9); กัองมล ปยมาตากุล (2557: 12); ธัรารณั ชูชััน (2557:
15) สามารถสรूपเป็ัน 10 องค้ประกอบ คัือ 1) หลั้การ 2) เป้าหมาย 3) แนวการจั้ดกิจกรรม
4) รูปแบบการจั้ดกิจกรรม 5) คำอธบายรายวัชา 6) จุ้ดประสงค้การเรยัันรู้ 7)) โครงสร้าการจั้ด
กิจกรรม 8) สัือ 9) การวั้ดและประเมันผล 10) หน่วยกิจกรรมพัฒนาผู้เรยััน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิงกมล ปิยมาตากุล (2557) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง นาฏยลีลาอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้ คือ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง นาฏยลีลาอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 2) การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่าง นาฏยลีลาอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 3) การทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนาฏยลีลาอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 4) การประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่องนาฏยลีลาอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในด้านผลการเรียนรู้ เรื่อง นาฏยลีลาอาเซียน ด้านความสามารถในการปฏิบัติสร้างสรรค์นาฏยลีลาอาเซียนและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน นักเรียนและผู้เกี่ยวข้องเห็นความสำคัญและต้องการให้จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสร้างสรรค์นาฏยลีลาอาเซียน โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน นาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์สร้างสรรค์ มีการสร้างสรรค์ท่ารำใหม่ขึ้นมา โดยมีครูเป็นผู้จัดการเรียนรู้และประเมินผล 2) ผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง นาฏยลีลาอาเซียน มีความสอดคล้องระหว่าง 0.80 – 1.00 3) ผลการทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พบว่า นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมรวมทั้งร่วมกันสร้างสรรค์นาฏยลีลาอาเซียน สร้างรูปแบบแถว สร้างสรรค์การแต่งกายนาฏยลีลาอาเซียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังได้ร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม ฝึกการทำงานเป็นกลุ่มและฝึกการคิดสร้างสรรค์นาฏยลีลาอาเซียนตามความสนใจ 4) ผลการประเมินและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนพบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้ เรื่อง นาฏยลีลาอาเซียน หลังจากการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความสามารถในการปฏิบัติสร้างสรรค์นาฏยลีลาอาเซียน อยู่ในระดับดี โดยมีความสามารถด้านการความสามารถด้านการสร้างสรรค์ท่ารำอยู่ในระดับสูง รองลงมา มีความสามารถด้านการสร้างสรรค์รูปแบบแถวและมีความสามารถด้านการสร้างสรรค์การแต่งกาย อยู่ในระดับต่ำที่สุด นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และเห็นว่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง นาฏยลีลาอาเซียน ทำให้นักเรียนมีความรู้และฝึกให้มีทักษะในการสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี เห็นควรให้มีการปรับปรุงด้านการนำเข้าสู่บทเรียนว่าควรมีสื่อหรือวิธีการที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นผู้เรียนเกิดความสนใจ ปรับปรุงระยะเวลากับเนื้อหาสาระกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

ธีราภรณ์ ชูชื่น (2557) ศึกษาเรื่องการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง นาฏศิลป์ สร้างสรรค์ไทย-พม่าสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยมีกระบวนการพัฒนา 4 ขั้นตอน คือ 1) 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง นาฏศิลป์สร้างสรรค์ไทย-พม่าสัมพันธ์ 2) การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่าง เรื่องนาฏศิลป์ สร้างสรรค์ไทย-พม่าสัมพันธ์ 3) การทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเรื่องนาฏศิลป์สร้างสรรค์ไทย-พม่าสัมพันธ์ 4) การประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเรื่องนาฏศิลป์สร้างสรรค์ไทย-พม่าสัมพันธ์ ในด้านความสามารถในการปฏิบัตินาฏศิลป์สร้างสรรค์และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน พบว่า นักเรียนและผู้เกี่ยวข้อง เห็นความสำคัญและต้องการให้จัดการเรียนรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์สร้างสรรค์ไทย-พม่าสัมพันธ์ คาดหวัง ให้นักเรียนได้ศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พม่าและมีการสร้างสรรค์ทำรำ ขึ้นมาใหม่ 2) ผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีความเหมาะสมและสอดคล้องเท่ากับ $\bar{X} = 4.60$. S.D. = 0.54 3) ผลการทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พบว่านักเรียนมีความสนใจ ตั้งใจปฏิบัติ กิจกรรมนักเรียนร่วมกันทำงานสร้างสรรค์ทำรำนาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์พม่า ออกแบบเครื่องแต่ง กายของการแสดงนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พม่า ออกแบบการแปรแถวได้เป็นอย่างดี นักเรียนได้ร่วมกัน แสดงความคิดเห็นในการเรียนรู้ ฝึกทำงานกลุ่ม ฝึกการคิดวิเคราะห์ ร่วมกันผลิตชิ้นงานตามความ สนใจ 4) ผลการประเมินและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนพบว่า 4.1) นักเรียนมีผลการเรียนรู้เรื่อง นาฏศิลป์สร้างสรรค์ไทย-พม่า หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4.2) นักเรียนมีความสามารถในการปฏิบัตินาฏศิลป์สร้างสรรค์ไทย- พม่า อยู่ในระดับดีมาก 4.3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอยู่ในระดับมาก

สาธิตา สำเภาทอง (2533) ศึกษาเรื่องการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้ของเล่น พื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ ดำเนินการวิจัย ดังนี้ คือ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยของเล่นพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้ของเล่นพื้นบ้านให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 3) ทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้ของเล่นพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ 4) ประเมินและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้ของเล่นพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในด้านทักษะ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เจตคติทางวิทยาศาสตร์และความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

โดยใช้ของเล่นพื้นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ควรใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมโดยใช้ของเล่นที่บ้าน ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงและใช้ความรู้วิทยาศาสตร์บนพื้นฐานความเป็นไทย 2) แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.59 / 80.63 3) ผลการเรียนรู้ เรื่อง กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้ของเล่นที่บ้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยของเล่นที่บ้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน 4) ผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้ของเล่นที่บ้าน พบว่า ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่มีคะแนนสูงสุด คือ ทักษะการสังเกต แผนการจัดกิจกรรมที่ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สูงสุดคือแผนที่ 5 ลูกข่าง สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนด้านความสามารถในการคิด ประเมินจากทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดสังเคราะห์ และด้านความสามารถในการแก้ปัญหาประเมินจากกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ อยู่ในระดับดีเยี่ยมทุกแผน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้รับคะแนนการประเมินสูงสุด คือ รักความเป็นไทย อยู่ในระดับดีเยี่ยม เจตคติทางวิทยาศาสตร์ อยู่ในระดับดีเยี่ยมทุกแผน 5) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้ของเล่นที่บ้าน เพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก สำหรับด้านประโยชน์ที่ได้รับคือนักเรียนเห็นคุณค่าของการทำของเล่นที่บ้านอยู่ในระดับสูงสุด

ชาติญา เกตุสถิต (2551) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและความสามารถในการแสดงละคร สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาคุณภาพกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและความสามารถในการแสดงละครสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 2) เพื่อทดลองใช้หลักสูตรกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและความสามารถในการแสดงละครสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและความสามารถในการแสดงละคร สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 กลุ่มทดลอง คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองแอม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) หลักสูตรกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและความสามารถในการแสดงละคร นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 2) เอกสารประกอบหลักสูตรกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและความสามารถในการแสดงละคร สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 3) แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ 4) แบบประเมินความสามารถในการแสดงละคร 5) แบบประเมินการทำงานเป็นทีม

6) แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ผลการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผลการประเมินความสามารถในการแสดงละคร และผลการประเมินการทำงานเป็นทีม ใช้การวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและร้อยละเพื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 และผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนในหลักสูตร วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ผลการวิจัยพบว่า

- 1) หลักสูตรกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและความสามารถในการแสดงละคร สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกองค์ประกอบ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45
- 2) เอกสารประกอบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและความสามารถในการแสดงละคร สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกองค์ประกอบ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.43
- 3) ผลการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษระหว่างกรใช้หลักสูตรมีค่าเฉลี่ย 3.07 คิดเป็นร้อยละ 76.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้
- 4) ผลการประเมินความสามารถในการแสดงละครระหว่างกรใช้หลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 3.39 คิดเป็นร้อยละ 87.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้
- 5) ผลการประเมินการทำงานเป็นทีมระหว่างกรใช้หลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 3.65 คิดเป็นร้อยละ 91.21 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้
- 6) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและความสามารถในการแสดงละคร สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 กลุ่มทดลอง คือนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46

มณี ครุไชยศรี (2550: 51) ศึกษาการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ช่วงชั้นที่ 1 และ 2 เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัยแผนกประถม จังหวัดเชียงใหม่ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ที่ประกอบด้วยคณะกรรมการบริหาร ผู้ร่วมบริหาร หัวหน้าระดับชั้น หัวหน้ากลุ่มสาระ หัวหน้างานในฝ่ายกิจการนักเรียน ครูผู้สอนและวิทยากรภายนอก รวม 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจง ความถี่

แล้วใช้เทคนิคการสนทนากลุ่ม (focus Group) ในการนำเสนอข้อเสนอแนะการจัดกิจกรรมผลการ
การศึกษาสรุปได้ดังนี้ สภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัยแผนกประถม ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมลูกเสือ กิจกรรมแนะแนวและ
กิจกรรมชมรมเสริมหลักสูตรในการดำเนินการจัดกิจกรรมนั้นมี 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมลูกเสือและ
กิจกรรมแนะแนวที่มีโครงสร้าง แผนงาน โครงการ สามารถดำเนินการได้ครบกระบวนการตาม
ขั้นตอนการวางแผนจนถึงขั้นตอนการประเมินผลการจัดกิจกรรม หลักการในการจัดกิจกรรม คือให้
ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง เน้นหากิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจและ
ความถนัดของผู้เรียน ด้านผู้บริหาร พบว่า ให้การส่งเสริมการจัดกิจกรรมโดยมุ่งเน้นความหลากหลาย
สนับสนุนบุคลากรและผู้เรียนให้พัฒนาตนเอง ในลักษณะแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเปิดโอกาสให้
ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ด้านผู้เรียน พบว่า ส่วนใหญ่สามารถเลือกเรียนได้ตามความ
ถนัดของตนเอง กิจกรรมลูกเสือยังต้องพัฒนาทักษะการปฏิบัติตามหลักสูตรลูกเสือ กิจกรรมแนะแนว
สามารถให้บริการได้ตามแผนงาน ผลการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีส่วนส่งเสริม ด้านคุณลักษณะ
อันพึงประสงค์ของผู้เรียนและระบบประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอกในมาตรฐานด้านผู้เรียน

คติ ปรีชา (2550: 91-99) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนา
นักเรียนในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 ใน 3 ด้าน คือ
ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และการประเมินผลกิจกรรมพัฒนา
ผู้เรียนพบว่า 1) ความคิดเห็นของครูสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี
เขต 2 ที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนา
ผู้เรียนโดยรวม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า แตกต่างกันโดยครูที่มีประสบการณ์
มากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และครูที่มีประสบการณ์ 5-10 ปี
3) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจำแนกตามความรู้
ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พบว่าแตกต่างกันโดยครูที่มีความรู้ความเข้าใจมาก
มีความคิดเห็นสูงกว่าครูที่มีความรู้ความเข้าใจน้อย

สุภัทรา จำปาเงิน (2548) ศึกษาเรื่อง การอนุรักษ์ป่าไม้ในชุมชน สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5-6 ได้เสนอขั้นตอนในการพัฒนากิจกรรม 4 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน
และความต้องการในการเพื่อพัฒนากิจกรรมพัฒนา 2) การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมให้
มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 3) การทดลองใช้กิจกรรม 4) การประเมินผลและปรับปรุงแก้ไข

องค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการการจัดกิจกรรมนักเรียน ผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น รัฐมิชิแกน ได้รับเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมโรงเรียนและถือเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการศึกษา แต่ลักษณะการดำเนินงานยังมีข้อบกพร่องอยู่ เช่น ผู้บริหารเป็นผู้ตัดสินใจและวางนโยบายควบคุมในการบริหารด้านกิจกรรมนักเรียน แต่ลักษณะการดำเนินงานยังมีข้อบกพร่องอยู่ เช่น ผู้บริหารเป็นผู้ตัดสินใจและวางนโยบายควบคุมในการบริหารด้านกิจกรรมนักเรียน แต่แนวโน้มในการจัดกิจกรรมนักเรียนจะประสบความสำเร็จถึงขั้นรวมวิชาการจัดกิจกรรมนักเรียนเข้าไว้ในหลักสูตรและเปิดชั้นเรียนพิเศษ

Bloomstran (2002: Online) ศึกษาเกี่ยวกับศักยภาพของผู้ปกครองในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พบว่าในการออกแบบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนอกจากโรงเรียนจะดำเนินการแล้ว ต้องอาศัยความร่วมมือระหว่าง ครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครอง โดยบุคคลทั้ง 3 จะต้องให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันในการทำงาน พบว่า ผู้ปกครองโรงเรียนประถมศึกษาในอเมริกาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจและยินดีที่จะให้ความร่วมมือเป็นอาสาสมัครในห้องสมุด ในห้องเรียน ซึ่งก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างโรงเรียน และผู้ปกครองโดยเมื่อถึงวันหยุดก็จะมีภาระงานที่ดีระหว่างโรงเรียนและชุมชนได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโรงเรียนมีความเชื่อว่าผู้ปกครองจะสามารถนำเสนอมุมมองที่แปลกใหม่ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้มีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง รู้จักตนเอง มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ค้นพบความสามารถของตนเอง เพื่อจะได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพและเห็นคุณค่าในการทำสิ่งต่าง ๆ มีความรับผิดชอบเพื่อเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์และรู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ความรู้เกี่ยวกับมัคคุเทศก์

การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี นอกจากจะสัมพันธ์กับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารระภาษาต่างประเทศ การพัฒนาการพูดเพื่อการสื่อสารและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแล้ว ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับมัคคุเทศก์ในเรื่องของความหมาย ประเภท ความสำคัญ บทบาทหน้าที่ แนวทาง และคุณสมบัติของมัคคุเทศก์

ความหมายของมัคคุเทศก์

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546: 849) ให้คำอธิบายความหมายของมัคคุเทศก์ไว้ว่า “มัคคุเทศก์” แปลว่า ผู้นำทาง ผู้ชี้ทาง ผู้บอกทาง ผู้นำเที่ยวตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Tour Guide หรือนิยมเรียกย่อว่า “ Guide ”

มัคคุเทศก์ พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยว พ.ศ. 2551 มาตราที่ 4 ได้ระบุ ความหมายคำว่า ผู้ให้บริการเป็นปกติธุระในการนำนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ โดยให้บริการเกี่ยวกับคำแนะนำ และความรู้ด้านต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว

รวีวรรณ โปรรุ่งโรจน์ (2550: 2-3) ได้ให้ความหมายของคำว่า มัคคุเทศก์ หมายถึง ผู้นำเที่ยวซึ่งมีนำนักท่องเที่ยวจากในประเทศและต่างประเทศเดินทางไปท่องเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวต้องการ และในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวมัคคุเทศก์มีหน้าที่บอกเล่าหรืออธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่นั้น ๆ ตามความสนใจของนักท่องเที่ยว และตอบคำถามต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวถาม นอกจากนี้ยังต้องทำหน้าที่อำนวยความสะดวก และรักษาความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยวอีกด้วย คำว่า มัคคุเทศก์ ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า “ Tourist Guide” หรือ “ Tour Guide” เนื่องจากมัคคุเทศก์ในปัจจุบันทำหน้าที่ทั้งเป็นผู้นำชมสถานที่ต่าง ๆ และเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ

มนัสสินี บุญมีสง่า (2557: 3-5) กล่าวว่า คำว่า “มัคคุเทศก์” มีความหมายตรงกับคำว่า “ Tourist Guide” หรือ “Guide” หรือ “ Tour Guide” ในภาษาอังกฤษ หมายถึง ผู้ชี้ทางแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นคนต่างถิ่นให้ได้ทราบเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและบุคคล ส่วน Tour Leader ใช้กับมัคคุเทศก์อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในด้านการนำเที่ยว การพักผ่อน การเดินทาง ปัจจุบันหัวหน้าทัวร์ Tour Leader ยังไม่สามารถทำหน้าที่ควบคู่กันไปได้เต็มตัว เพราะมีพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551 บังคับอยู่ จึงต้องแยกความหมายและหน้าที่ระหว่าง Tour Guide กับคำว่า Tour Leader ไว้อย่างชัดเจน

มัคคุเทศก์และหัวหน้าทัวร์

คำว่ามัคคุเทศก์มีหน้าที่แตกต่างกันหัวหน้าทัวร์อยู่หลายประการ ดังนี้

มัคคุเทศก์ (Tour Guide)

1. เป็นคนท้องถิ่นที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษของตนเองและภาษาของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศหรือภาษาอื่นที่สามารถสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้

2. มีความสามารถในการบอกเล่าหรือบรรยายเรื่องราวต่าง ๆ ของท้องถิ่นของตนเองได้ไม่ว่าจะเป็นด้านประวัติศาสตร์ ศาสนา สถาปัตยกรรม ตลอดจนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. มีหน้าที่บรรยาย ให้ความรู้ ตอบคำถาม และอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวในระหว่างการเดินทาง

หัวหน้าทัวร์ (Tour Leader)

1. เป็นบุคคลที่ทำหน้าที่ประสานงาน อำนวยความสะดวก และตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวตั้งแต่เริ่มต้นเดินทางจนกระทั่งสิ้นสุดการเดินทาง โดยมีจุดมุ่งหมายให้การเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวดำเนินไปด้วยความราบรื่นและสามารถสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวได้มากที่สุด

2. ตามปกติ ไม่มี หน้าที่ในการบรรยายให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว แต่ในบางครั้งอาจทำหน้าที่เป็นล่ามแปลให้กับนักท่องเที่ยวได้ในกรณีที่มัคคุเทศก์ท้องถิ่นไม่สามารถพูดภาษาที่นักท่องเที่ยวเข้าใจ ในปัจจุบันผู้ที่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าทัวร์จำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับประเทศที่ไปเยือน เพราะในบางประเทศนั้นในระหว่างการเดินทางอาจไม่มีมัคคุเทศก์ร่วมเดินทางไปด้วย มัคคุเทศก์จะทำหน้าที่นำเที่ยวเฉพาะ หน้าที่ในการอธิบายสถานที่ต่าง ๆ ตามเส้นทางต้องเป็นหน้าที่ของหัวหน้าทัวร์

สรุปได้ว่า มัคคุเทศก์ หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสารกับนักท่องเที่ยวและมีหน้าที่บรรยายเรื่องราวต่าง ๆ ในท้องถิ่นของตนให้กับนักท่องเที่ยว คอยช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกให้กับหัวหน้าทัวร์ ในการติดต่อกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

มัคคุเทศก์กับหัวหน้าทัวร์

คำว่า มัคคุเทศก์ และ หัวหน้าทัวร์ มีความแตกต่างกันดังนี้

มัคคุเทศก์ (Guide)

- เป็นคนท้องถิ่น ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาของตนเอง และภาษาของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ หรือ ภาษาอื่นที่สามารถสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้

- เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการบรรยายเรื่องราวต่าง ๆ ในท้องถิ่นของตนเองได้ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านประวัติศาสตร์ ศาสนา สถาปัตยกรรม ตลอดจนวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น

- หน้าที่บรรยายเรื่องราวต่าง ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว คอยช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกให้กับหัวหน้าทัวร์ ในการติดต่อกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

หัวหน้าทัวร์ (Tour Leader)

- เป็นผู้รับผิดชอบการเดินทางของนักท่องเที่ยว ตั้งแต่เริ่มการเดินทางจนกระทั่งเดินทางกลับ

ประเภทของมัคคุเทศก์

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและวิกิพีเดีย ได้กล่าวถึง ประเภทของมัคคุเทศก์ แบ่งประเภทของมัคคุเทศก์ 2 ประเภท ไว้ดังนี้

1. มัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) บัตรสีบรอนซ์เงิน นำเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศ (สามารถนำเที่ยวได้ทั่วประเทศ) มัคคุเทศก์ทั่วไป (ไทย) บัตรสีบรอนซ์ทอง นำเที่ยวเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวไทยเท่านั้น (สามารถนำเที่ยวได้ทั่วประเทศ)

2. มัคคุเทศก์เฉพาะ

2.1 มัคคุเทศก์เฉพาะ (ต่างประเทศเฉพาะพื้นที่) บัตรสีชมพูนำเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศ (เฉพาะจังหวัดที่ระบุไว้บนบัตรและจังหวัดที่มีพื้นที่ติดต่อ)

2.2 มัคคุเทศก์ (ไทยเฉพาะพื้นที่) บัตรสีฟ้า นำเที่ยวเฉพาะนักท่องเที่ยวไทย (เฉพาะจังหวัดที่ระบุไว้บนบัตรและจังหวัดที่มีพื้นที่ติดต่อ)

2.3 มัคคุเทศก์ (เดินป่า) บัตรสีเขียว นำเที่ยวให้นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในเขตพื้นที่ป่า

2.4 มัคคุเทศก์เฉพาะ (ศิลป์ – วัฒนธรรม) บัตรสีแดง นำเที่ยวให้นักท่องเที่ยวชาวไทย และ ชาวต่างประเทศทางด้านประวัติศาสตร์ โบราณคดี ศิลปะ – วัฒนธรรม วรรณคดีไทย

2.5 มัคคุเทศก์เฉพาะ (ทางทะเล) บัตรสีส้ม นำเที่ยวให้นักท่องเที่ยวชาวไทย หรือ ชาวต่างประเทศ ในเขตพื้นที่ทางทะเล

2.6 มัคคุเทศก์เฉพาะ (ทะเลชายฝั่ง) บัตรสีเหลือง นำเที่ยวให้นักท่องเที่ยวชาวไทย หรือ ชาวต่างประเทศ ในเขตพื้นที่ทางทะเล หรือ เกาะต่าง ๆ โดยมีระยะห่างจากชายฝั่งถึงสถานที่ท่องเที่ยวได้ไม่เกิน 40 ไมล์ทะเล

2.7 มัคคุเทศก์เฉพาะ (แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ) บัตรสีม่วง นำเที่ยวให้นักท่องเที่ยวชาวไทย หรือ ชาวต่างประเทศเฉพาะภายในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่ระบุชื่อไวบนบัตร

2.8 มัคคุเทศก์เฉพาะ (วัฒนธรรมท้องถิ่น) บัตรสีน้ำตาล นำเที่ยวให้นักท่องเที่ยวชาวไทย หรือ ชาวต่างประเทศทางด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น เกี่ยวกับศิลปะ – วัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ โบราณคดี เฉพาะภายในแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมท้องถิ่นที่ระบุชื่อไว้ในบัตรเท่านั้น

รวิวรรณ โปรรุ่งโรจน์ (2550: 5-6) ได้กล่าวว่า ประเภทของมัคคุเทศก์สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แบ่งตามรูปลักษณะ
2. แบ่งตามความหมายในเชิงธุรกิจนำเที่ยว

1. แบ่งตามรูปลักษณะ

มัคคุเทศก์ตามรูปลักษณะ แบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1.1 มัคคุเทศก์ที่เป็นบุคคล หมายความว่า บุคคลที่เป็นผู้นำทาง ให้คำบรรยาย ตอบคำถาม และอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว ซึ่งมีคำเรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า Live Guide

1.2 มัคคุเทศก์ที่ไม่ได้เป็นบุคคล หมายถึง เอกสารต่าง ๆ ที่ตีพิมพ์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยว ตามปกติแล้วเอกสารนำเที่ยวจะมีข้อมูลทั้งทางด้านเส้นทาง การเดินทาง ร้านอาหาร ที่พักแรม ของที่ระลึก และข้อมูลทั่ว ๆ ไปของสถานที่นั้น ๆ ในปัจจุบันได้มีการตีพิมพ์เอกสารนำเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลาย ไปของสถานที่นั้น ๆ และในปัจจุบันได้มีการตีพิมพ์เอกสารนำเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลาย และดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปยังมณฑลสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ มากขึ้น ภาษาอังกฤษที่ใช้เรียกมัคคุเทศก์ประเภทนี้ คือ Guide Book

2. แบ่งตามความหมายในเชิงธุรกิจนำเที่ยว

มัคคุเทศก์ในเชิงธุรกิจนำเที่ยว แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1 มัคคุเทศก์ที่สังกัดบริษัท หมายถึง มัคคุเทศก์ที่ทำสัญญาในการทำงานกับบริษัทนำเที่ยวใดบริษัทหนึ่งเท่านั้น ไม่ปฏิบัติงานให้กับหลายบริษัท มัคคุเทศก์ประเภทนี้มีสถานะเป็นพนักงานคนหนึ่งของบริษัทนำเที่ยว

2.2 มัคคุเทศก์อิสระ (Freelance Guide) เป็นมัคคุเทศก์ที่มีลักษณะในการทำงานตรงกันข้ามกับมัคคุเทศก์ที่สังกัดบริษัท เป็นมัคคุเทศก์ที่ไม่ทำสัญญาในการทำงานกับบริษัทนำเที่ยว การเข้าปฏิบัติงานของมัคคุเทศก์จะเป็นลักษณะที่บริษัทนำเที่ยวต่าง ๆ ว่าจ้างเป็นคราว ๆ ไป มัคคุเทศก์อิสระสามารถทำงานให้กับบริษัทนำเที่ยวต่าง ๆ ได้หลายบริษัท

กุลวรา สุวรรณพิมล (2548: 44) แบ่งประเภทของมัคคุเทศก์ไว้ 2 ประเภท คือ

1. มัคคุเทศก์เชิงชีวิต (Live Guide) ได้แก่ บุคคลที่นำทางชี้ทางให้แก่ให้นักท่องเที่ยว โดยให้คำแนะนำและอธิบายในขณะนำเที่ยว

2. มัคคุเทศก์ไร้ชีวิต (Guide Book) ได้แก่ เอกสารต่าง ๆ สิ่งตีพิมพ์ที่นักท่องเที่ยว นำติดตัวไปเพื่อประกอบการท่องเที่ยว มีคำอธิบายสถานที่ท่องเที่ยว การเดินทาง อาจจะมีรูปประกอบด้วยเป็นเสมือนคู่มือการท่องเที่ยว (Travel Book)

สรุปได้ว่ามัคคุเทศก์มี 2 ประเภท คือ มัคคุเทศก์ทั่วไป มัคคุเทศก์เฉพาะ นำเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศ ตามขอบเขตที่ระบุไว้ในบัตรและแบ่งตามรูปลักษณะ คือ มัคคุเทศก์ที่เป็นบุคคล และมัคคุเทศก์ที่เป็นสิ่งตีพิมพ์ ที่นักท่องเที่ยวสามารถนำติดตัวไปเพื่อ

ประกอบการท่องเที่ยว ซึ่งแต่ละประเภททำหน้าที่เป็นผู้นำทาง ให้คำบรรยาย ตอบคำถาม และอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว

ความสำคัญของมัคคุเทศก์

มัคคุเทศก์นับว่าเป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในแวดวงอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับนักท่องเที่ยวมากกว่าบุคคลในอาชีพอื่น ๆ จึงทำให้มีโอกาสสร้างความประทับใจและพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยวในระหว่างเดินทางท่องเที่ยว และยังอาจส่งผลให้พวกเขาเดินทางกลับมาเยือนอีกเมื่อมีโอกาส

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้กล่าวถึง ความสำคัญของมัคคุเทศก์ ดังนี้

1. ด้านการอำนวยความสะดวก

มัคคุเทศก์จะเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว จะช่วยให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกจากการเดินทาง เนื่องจากนักท่องเที่ยวย่อมเป็นคนแปลกหน้าในท้องถิ่น ไม่คุ้นเคยกับสถานที่และผู้คน หากปล่อยให้นักท่องเที่ยวเดินทางโดยลำพังอาจทำให้เกิดปัญหาในการเดินทาง เช่น การหลงทาง หากมีมัคคุเทศก์จะช่วยให้นักท่องเที่ยวสามารถใช้เวลาในการเดินทางท่องเที่ยวได้คุ้มกับการเสียเงิน ไม่เสียเวลากับการเดินทางโดยเปล่าประโยชน์ เป็นต้น

2. ด้านความรู้

มัคคุเทศก์สามารถถ่ายทอดเรื่องราว ความเป็นมา ประวัติศาสตร์ และพงศาวดารได้มากกว่า เนื่องจากเป็นเจ้าของประเทศ การที่นักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวโดยการศึกษาจากหนังสือ อาจทำให้เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ คลาดเคลื่อน มัคคุเทศก์จะเป็นผู้ช่วยในการอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ได้ตลอดการเดินทาง และสิ่งสำคัญทำให้ทราบสิ่งที่เป็นเกร็ดความรู้สำคัญ ๆ ของแหล่งท่องเที่ยวด้วย

3. ด้านความปลอดภัย

การเดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง หากเดินทางไปในที่ห่างไกลจากความเจริญ เช่น หมู่บ้านชาวเขา จะมีความเสี่ยงต่อชีวิตและทรัพย์สิน การมีมัคคุเทศก์จะช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักท่องเที่ยวกับคนในท้องถิ่น ทำให้เดินทางท่องเที่ยวด้วยความปลอดภัย

4. ด้านการสร้างความประทับใจ

มัคคุเทศก์เป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับนักท่องเที่ยวมากที่สุด ดังนั้นสามารถสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ประเทศได้ ถ้ามัคคุเทศก์แสดงตนเป็นเจ้าบ้านที่ดี คอยห่วงใย ดูแลเอาใจใส่นักท่องเที่ยว แสดงออกถึงเอกลักษณ์ไทยที่ดีงามและแสดงน้ำใจที่แท้จริงให้นักท่องเที่ยวเห็น ก็จะทำให้นักท่องเที่ยวประทับใจในการเที่ยวประเทศไทย และกลับมาเยือนอีกในครั้งต่อ ๆ ไป

รวีวรรณ โปรรุ่งโรจน์ (2550: 28-32) ได้กล่าวถึงความสำคัญของมัคคุเทศก์ว่าสามารถแยกออกได้ 4 ข้อ ดังนี้

1. ความสำคัญต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว
2. ความสำคัญต่อนักท่องเที่ยว
3. ความสำคัญต่อแหล่งท่องเที่ยว
4. ความสำคัญต่อประเทศชาติ

1. ความสำคัญของมัคคุเทศก์ต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว

มัคคุเทศก์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นผู้ที่มีบทบาทในการกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น คือมัคคุเทศก์มีส่วนช่วยในการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2. ความสำคัญของมัคคุเทศก์ต่อนักท่องเที่ยว

มัคคุเทศก์เป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อนักท่องเที่ยว ซึ่งความสำคัญของมัคคุเทศก์ต่อนักท่องเที่ยวสามารถแยกอธิบายเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

2.1 ช่วยให้นักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวได้อย่างทั่วถึงโดยไม่ละเลยสิ่งสำคัญใด ๆ ภายในสถานที่ท่องเที่ยว

เนื่องจากมัคคุเทศก์เป็นผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญ และมีประสบการณ์ในการเดินทางท่องเที่ยว ณ สถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ จึงทำให้สามารถแนะนำนักท่องเที่ยวเยี่ยมชมจุดนำชมต่าง ๆ ได้โดยไม่ขาดตกบกพร่อง

2.2 นักท่องเที่ยวได้รับความรู้และข้อมูลต่าง ๆ ของแหล่งท่องเที่ยว ทั้งในด้าน ความสำคัญประวัติศาสตร์ความเป็นมา ลักษณะทางศิลปกรรม ลักษณะภูมิประเทศ และข้อมูลอื่น ๆ ของแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างถูกต้อง

2.3 ช่วยลดความกังวลใจให้กับนักท่องเที่ยวในเรื่องการจัดเวลาที่เหมาะสม สำหรับใช้ในการเดินทางและการเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยว

2.4 นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่า

2.5 นักท่องเที่ยวเสี่ยงต่ออันตรายที่อาจขึ้นในระหว่างการเดินทางน้อยกว่า

2.6 นักท่องเที่ยวได้รับความสนุกสนานและความเพลิดเพลินในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่า

2.7 ช่วยให้นักท่องเที่ยวประหยัดเวลาในการเตรียมตัวเดินทาง

2.8 นักท่องเที่ยวไม่ต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเองในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว

3. ความสำคัญของมัคคุเทศก์ต่อแหล่งท่องเที่ยว

มัคคุเทศก์จะทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างนักท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว และ นักท่องเที่ยวมักยึดมัคคุเทศก์เป็นแบบอย่างในการปฏิบัติตนภายในแหล่งท่องเที่ยวนั้น ดังนั้น มัคคุเทศก์เป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อแหล่งท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

3.1 ความสำคัญในฐานะผู้นำในการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว

มัคคุเทศก์เป็นผู้นำในการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวและเป็นอยู่ใกล้ชิดกับ นักท่องเที่ยวมากที่สุด เป็นแบบอย่างในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมได้โดยการกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเห็น และตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมในสถานที่ท่องเที่ยว และสามารถชักชวนให้นักท่องเที่ยว ร่วมใจกันอนุรักษ์สิ่งเหล่านี้ไว้ให้อยู่สวยงามต่อไป

3.2 ความสำคัญในฐานะเป็นผู้สร้างภาพลักษณ์ให้กับแหล่งท่องเที่ยว

การแสดงออกของมัคคุเทศก์ไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิดเห็น เจตคติหรือ การกระทำ ย่อมเปรียบเสมือนภาพสะท้อนของคนในชุมชนหรือคนไทยทั้งประเทศ ซึ่งส่งผลต่อ ภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว

4. ความสำคัญของมัคคุเทศก์ต่อประเทศชาติ

มัคคุเทศก์เผยแพร่ และนำเสนอข้อมูลที่ส่งเสริมภาพลักษณ์ของประเทศ ประพฤติ ปฏิบัติอย่างเหมาะสมกับขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมของชาติ ตลอดจนหลีกเลี่ยงการพูด ในเชิงลบเกี่ยวกับท้องถิ่นและประเทศของตน ย่อมส่งผลให้นักท่องเที่ยวเกิดความรู้จักและมีเจตคติที่ดี ต่อประเทศและคนในประเทศทั้งหมด

ฉันทิช วรรณถนอม (2546: 8-10) ได้กล่าวถึงความสำคัญของมัคคุเทศก์ที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. ความสำคัญของมัคคุเทศก์ต่อนักท่องเที่ยว

1.1 มัคคุเทศก์จะเป็นผู้อธิบายประวัติข้อมูลของสถานที่ท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวได้ เข้าใจ คอยตอบข้อซักถามจากนักท่องเที่ยว

1.2 นักท่องเที่ยวจะได้ประหยัดเวลาไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการศึกษาแหล่งท่องเที่ยว เนื่องจากมีมัคคุเทศก์คอยอธิบายข้อมูลแล้ว

1.3 มัคคุเทศก์เป็นผู้สร้างกิจกรรมระหว่างการเดินทางให้เกิดความสนุกสนานในการ ท่องเที่ยวสร้างสรรค์การเดินทางให้มีชีวิตชีวาทำให้นักท่องเที่ยวได้แสดงออกอย่างมีความสุข

1.4 นักท่องเที่ยวได้ท่องเที่ยวด้วยความปลอดภัยมากกว่า เนื่องจากมัคคุเทศก์จะ เป็นผู้คอยดูแลตักเตือนให้นักท่องเที่ยวในจุดที่เป็นอันตราย

1.5 นักท่องเที่ยวจะลดความเสี่ยงความไม่รู้ไม่เข้าใจขณะเดินทางได้ เช่น ลดความ เสี่ยงในการหลงทาง

1.6 มัคคุเทศก์จะเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว

1.7 มัคคุเทศก์ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเที่ยวได้อย่างทั่วถึงไม่ละเลยต่อสิ่งสำคัญที่
ความรู้

1.8 มัคคุเทศก์จะเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าแทน
นักท่องเที่ยว

1.9 มัคคุเทศก์เป็นผู้คอยรักษาเวลาอันมีค่าของนักท่องเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวได้เที่ยว
ตามโปรแกรมที่ระบุ จัดสรรเวลาการท่องเที่ยวแต่ละจุดได้อย่างเหมาะสม

2. ความสำคัญของมัคคุเทศก์ต่อแหล่งท่องเที่ยว

2.1 มัคคุเทศก์เป็นผู้ดูแลเอาใจใส่คุ้มครองอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทุก ๆ ที่ ซึ่ง
เปรียบเสมือนแหล่งสร้างงานสร้างอาชีพของตนแทนเจ้าหน้าที่ของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งบางจุดเจ้าหน้าที่
อาจดูแลไม่ทั่วถึง

2.2 มัคคุเทศก์เปรียบเสมือนตัวแทนของแหล่งท่องเที่ยวในการทำหน้าที่เป็นผู้นำ
เที่ยว ซึ่งเป็นผู้สร้างภาพลักษณ์และสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างนักท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว และ
แนะนำชักชวนนักท่องเที่ยวให้เที่ยวอย่างถูกวิธีไม่ทำลายทรัพยากรที่มีอยู่ในสถานที่ท่องเที่ยว

2.3 แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งที่อยู่นอกเหนือความสนใจ โดยอาจจะเข้าถึงได้
ยากลำบาก แต่มีความสวยงาม ต้องอาศัยการประชาสัมพันธ์จากมัคคุเทศก์ด้วยกัน

3. ความสำคัญของมัคคุเทศก์ต่อประเทศชาติ

3.1 เป็นผู้ให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับสถาบันต่าง ๆ ของประเทศ เนื่องจากมัคคุเทศก์
เป็นผู้ใกล้ชิดที่นักท่องเที่ยวให้ความเชื่อถือ

สรุปได้ว่า มัคคุเทศก์เป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็น
เป็นความสำคัญที่มีความสำคัญที่มีอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ต่อสังคมวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม
ประเพณี ต่อนักท่องเที่ยวเป็นผู้ชี้แนะอธิบายต่าง ๆ สร้างความเข้าใจอันดีให้เกิดขึ้นระหว่าง
นักท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ตอบคำถามทุกอย่างที่นักท่องเที่ยวสงสัยหรืออยากรู้ ตลอดจนทำ
หน้าที่เป็นผู้อำนวยการความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยว ให้ได้รับความอบอุ่นใจ
สะดวกสบาย และป้องกันดูแลแก้ไขปัญหาก่อนที่จะเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี

มนัสสินี บุญมีศรีสง่า (2557: 28–31) ได้กล่าวถึงความสำคัญของมัคคุเทศก์ที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. ความสำคัญของมัคคุเทศก์ต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว

มัคคุเทศก์เป็นผู้ทำหน้าที่สื่อกลางในการนำนักท่องเที่ยว เดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ อย่างสะดวกสบายยิ่งขึ้น ทำให้นักท่องเที่ยวโดยเฉพาะผู้ที่ไม่สะดวกในการเตรียมการเดินทางและดำเนินการเดินทางด้วยตนเอง มีความสนใจและตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น ดังนั้น จะเห็นได้ว่ามัคคุเทศก์มีส่วนช่วยในการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2. ความสำคัญของมัคคุเทศก์ต่อบริษัทนำเที่ยว

2.1 เป็นบุคคลที่ทำหน้าที่ในการนำเที่ยวอำนวยความสะดวก แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าแทนบริษัท

2.2 เป็นผู้รักษาผลประโยชน์ในด้านต่าง ๆ แทนบริษัทนำเที่ยว เช่น ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว การถูกเอารัดเอาเปรียบจากสถานประกอบการ

2.3 เป็นผู้ที่จะสร้างชื่อเสียง และโฆษณาประชาสัมพันธ์ บริษัทนำเที่ยวที่ตนสังกัดให้นักท่องเที่ยวทราบและเป็นผู้กำหนดความเจริญของบริษัท เพราะถ้าผู้นำเที่ยวมีศักยภาพในการทำงาน สร้างความประทับใจ ถูกใจนักท่องเที่ยว จะส่งผลให้นักท่องเที่ยวกลับมาใช้บริการเพิ่มขึ้น และเกิดการบอกต่อ

2.4 เป็นตัวแทนของบริษัทนำเที่ยว ในการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นโรงแรม ร้านอาหาร แหล่งท่องเที่ยว ร้านสินค้าที่ระลึก บริษัทรถบริษัทนำเที่ยวอื่น ๆ

2.5 เป็นผู้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว โรงแรมที่พัก ร้านอาหาร ตลอดจนข้อมูลสถานที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และนำข้อมูลที่เป็นปัญหา ข้อควรแก้ไข ข้อเสนอแนะในการนำเที่ยวแต่ละครั้งมารายงานให้บริษัทนำเที่ยวทราบ เพื่อให้บริษัทนำข้อมูลที่ได้รับไปปรับปรุงแก้ไขการบริการต่อไป

3. ความสำคัญของมัคคุเทศก์ต่อนักท่องเที่ยว

3.1 มัคคุเทศก์ ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางท่องเที่ยวได้อย่างทั่วถึงโดยไม่ละเลยสิ่งสำคัญใด ๆ เนื่องจากมัคคุเทศก์เป็นผู้ที่มีความรู้ในสถานที่ท่องเที่ยว นั้น ๆ เป็นอย่างดี สามารถนำนักท่องเที่ยวเยี่ยมชมจุดสำคัญต่าง ๆ ได้โดยไม่ขาดตกบกพร่อง

3.2 นักท่องเที่ยวสามารถเข้าใจเรื่องราว ความเป็นมา ประวัติศาสตร์ พงศาวดาร อีกทั้งข้อมูลอื่น ๆ ของแหล่งท่องเที่ยวได้ถูกต้องมากกว่าถ้าเดินทางไปกับมัคคุเทศก์

3.3 นักท่องเที่ยวสามารถคำนวณระยะเวลาที่จะใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวได้แน่นอนกว่าเดินทางด้วยตนเอง มัคคุเทศก์จะเป็นผู้คอยรักษา จัดสรรเวลาการท่องเที่ยวแต่ละจุดได้อย่างเหมาะสม

3.4 นักท่องเที่ยวจะได้รับความสะดวกสบายและท่องเที่ยวด้วยความปลอดภัยมากกว่า ถ้ามีมัคคุเทศก์เป็นผู้นำเที่ยว เนื่องจากมัคคุเทศก์มีหน้าที่โดยตรงในการอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวแทบจะไม่ต้องดำเนินกิจการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางของตนเองตั้งแต่เริ่มเดินทาง

3.5 นักท่องเที่ยวจะได้รับความรู้ ความสนุกสนานและความเพลิดเพลินในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่าถ้าเขามีมัคคุเทศก์นำเที่ยว

3.6 นักท่องเที่ยวไม่จำเป็นต้องใช้เวลามากในการหารายละเอียดของสถานที่ท่องเที่ยว เนื่องจากตามปกติแล้วในการเดินทางไปยังสถานที่ใด ๆ นักท่องเที่ยวมักจะต้องค้นคว้าหารายละเอียดสถานที่นั้น ๆ ก่อนการเดินทาง

3.7 นักท่องเที่ยวจะไม่ต้องเผชิญหน้าต่อปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง มัคคุเทศก์จะเป็นผู้คอยให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาตลอดเวลา

4. ความสำคัญของมัคคุเทศก์ต่อแหล่งท่องเที่ยว

4.1 มัคคุเทศก์เป็นผู้นำในการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว เป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับนักท่องเที่ยวมากที่สุด สามารถจะเอาใจใส่และสอดส่องดูแลสถานที่ท่องเที่ยว ไม่ให้นักท่องเที่ยวไปทำลายได้ นอกจากนี้มัคคุเทศก์สามารถกระทำตนให้เป็นแบบอย่างในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยให้นักท่องเที่ยวร่วมมือกันอนุรักษ์สิ่งเหล่านี้เอาไว้ให้สวยงามต่อไป

4.2 ความสำคัญในฐานะที่เป็นผู้สร้างภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว การแสดงออกของมัคคุเทศก์ก็ไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิดเห็น เจตคติ หรือ การกระทำ จะเปรียบเสมือนภาพสะท้อนของคนในชุมชนนั้น ๆ และครอบคลุมไปถึงภาพพจน์ของแหล่งท่องเที่ยวด้วย

4.3 แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งที่อยู่นอกเหนือความสนใจโดยอาจจะเข้าถึงได้อย่างลำบาก แต่มีความสวยงาม ก็ต้องอาศัยมัคคุเทศก์เป็นผู้ประชาสัมพันธ์ด้วยเช่นกัน

5. ความสำคัญของมัคคุเทศก์ต่อประเทศไทย

อาชีพมัคคุเทศก์ เปรียบเสมือน “ทูตสันถวไมตรี” ของประเทศไทย เป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อประเทศในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและเป็นตัวแทนของประเทศชาติ เป็นบุคคลที่เป็นแนวทางให้กับนักท่องเที่ยวได้ปฏิบัติตามในสิ่งที่ตั้งม อื่นทั้งยังเป็นผู้ให้ข้อมูลความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับประเทศไทย ซึ่งจะช่วยให้นักท่องเที่ยวเข้าใจประเทศไทยและเดินทางกลับมาเที่ยวซ้ำอีก

บทบาทของมัคคุเทศก์

การนำเที่ยวแต่ละครั้งนั้น ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการที่จะให้การเดินทางประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับมัคคุเทศก์เป็นสำคัญ มัคคุเทศก์จึงต้องมีเทคนิคและคุณสมบัติพิเศษนำมาใช้ระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้กล่าวถึง บทบาทของมัคคุเทศก์ ไว้ดังนี้ มัคคุเทศก์กับบทบาทต่าง ๆ เหล่านี้ได้ 4 บทบาท คือ

1. บทบาทการเป็นครู

คือมีความรู้เฉพาะ มีความรู้เกี่ยวกับสถานที่นั้น ๆ อย่างละเอียดถี่ถ้วน ทั้งประวัติศาสตร์และปัจจุบัน พร้อมทั้งจะอธิบายตอบคำถามรายละเอียดต่าง ๆ เท่าที่จำเป็นโดยมีเนื้อหาสาระและวิธีการถ่ายทอดความรู้ที่มีประสิทธิภาพเปรียบเทียบกับครูอธิบายหรือสอนวิชาการต่าง ๆ ให้กับนักเรียน เป็นต้น ในเวลาเดียวกันก็มีความรู้ทั่วไป ที่สามารถใช้อธิบายสอดแทรกหรือเสริมเพิ่มเติมความรู้ให้กว้างขึ้น ซึ่งนั่นก็หมายความว่า มัคคุเทศก์จะต้องแสวงหาความรู้ ข้อมูลใหม่ ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอ พร้อมทั้งหมั่นสังเกตสิ่งต่าง ๆ รอบตัวตลอดเวลา

2. บทบาทการเป็นนักแสดง

นอกเหนือความรู้ทางวิชาการแล้ว ควรจะมีกิจกรรมอื่นมาช่วยผ่อนคลายความเบื่อหน่าย เช่น เล่นเรื่องสนุกๆ นิทาน ร้องเพลง หรือเกมส์การเล่นต่าง ๆ พร้อมทั้งจะแสดงบทบาทอื่น ๆ เช่นในกรณีเกิดปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งต้องแก้ไขแบบฉุกเฉิน การแสดงออกในท่าที่ปกติ จะทำให้ลูกทัวร์คลายความระส่ำระสายในเหตุการณ์นั้น หรือแทบจะไม่ว่าปัญหาเกิดขึ้น

3. บทบาทการเป็นนักจิตวิทยา

ต้องรู้ว่ามีนักท่องเที่ยวกำลังมีความต้องการสิ่งใดมากน้อยเพียงใด สังเกตการแสดงออกของอารมณ์พร้อมที่จะรับในเรื่องความรู้หรือกิจกรรมที่มีคุณค่าที่กำลังนำเสนอให้หรือไม่ และใช้จิตวิทยาด้วยการแทรกตัวเข้าถึงลูกทัวร์ทุกคน สัมผัสกับความรู้สึกและความต้องการของนักท่องเที่ยว

4. บทบาทการเป็นนักการทูต

ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กองตรวจเงินเข้าเมือง ศุลกากร ตำรวจ พนักงานโรงแรม แม้กระทั่งคนใกล้ตัว คือคนขับรถ และในหมู่นักท่องเที่ยวด้วยกัน ให้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ปฏิบัติตนให้เหมาะสม เกิดภาพลักษณ์ที่ดี ในฐานะเป็นตัวแทนของคนในท้องถิ่น

รวีวรรณ โปรรุ่งโรจน์ (2550: 34) ได้กล่าวว่า มัคคุเทศก์ที่ดีต้องสวมบทบาท 8 บทบาทดังต่อไปนี้ด้วย

1. ผู้นำ (The Leader)
2. ผู้ให้ความรู้ (The Educator)
3. นักประชาสัมพันธ์หรือนักการทูต (The Public Relations Representatives)
4. เจ้าของบ้าน (The Host)
5. ผู้ประสานงาน (The Conduit)
6. นักแสดง (The Actors) หรือ ผู้ให้ความบันเทิง (The Entertainer)

7. นักจิตวิทยา (The Psychologist)

8. ผู้สื่อความหมาย (The Interpreter)

มนัสสินี บุญมีศรีสง่า (2557: 35–36) กล่าวถึงบทบาทของมัคคุเทศก์ไว้ดังนี้

1. บทบาทของครู มัคคุเทศก์มักต้องบรรยายให้ความรู้ในด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ โบราณคดี คล้ายกับครูผู้ให้วิชาความรู้ เพราะฉะนั้นมัคคุเทศก์ควรมีความรู้ ทั้งด้านเนื้อหาและวิธีการหรือศิลปการถ่ายทอดความรู้

2. บทบาทของนักจิตวิทยา เนื่องจากต้องศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ซึ่งแตกต่างกันตามลักษณะของนักท่องเที่ยว และสถานการณ์ นักท่องเที่ยวบางกลุ่มอาจสนใจที่จะฟังการบรรยายเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ แต่อีกกลุ่มหนึ่งต้องการเพียงความสนุกสนานบันเทิง จึงทำให้มัคคุเทศก์ต้องใช้หลักจิตวิทยาสังเกตพฤติกรรมและการตอบสนองของนักท่องเที่ยว

3. บทบาทของนักแสดง เพื่อสร้างบรรยากาศความเป็นกันเอง เช่น ร้องเพลง เล่าเรื่อง สนุก นันทนาการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนานและเกิดความประทับใจ

4. บทบาทของนักการทูต เนื่องจากจะต้องบรรยายเรื่องราวต่าง ๆ ให้นักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกที่ดี และตระหนักในคุณค่าของความเป็นไทยและพึงระมัดระวังกิริยาอาการหรือถ้อยคำที่อาจจะไม่สมควร มัคคุเทศก์ควรใช้โอกาสที่ได้ให้บริการและแสดงบทบาทเป็นทูตวัฒนธรรมสร้างภาพพจน์ที่ดีงามแก่ประเทศชาติ

5. บทบาทนักอนุรักษ์ มัคคุเทศก์ควรมีความรับผิดชอบและเป็นแบบอย่างในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม และโน้มน้าวให้นักท่องเที่ยวมีความอยากที่จะอนุรักษ์

Willems, G (1987) (อ้างถึงใน วรรณพร วนิชขานุกร, 2540) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทต่าง ๆ ที่มีมัคคุเทศก์ธรรมชาติในออสเตรเลียควรปฏิบัติ คือ

1. ผู้นำเที่ยวควรจัดกิจกรรมที่ก่อให้เกิดผลกระทบน้อยที่สุดต่อสภาพแวดล้อม และไม่ใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศจนเกิดความเสียหายที่ระบบนิเวศจะรับได้ ดังนั้นมัคคุเทศก์จะต้องมีความรู้ในเรื่องระบบนิเวศน์และหลักการอนุรักษ์

2. มีทักษะในการอธิบายเรื่องสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งจะให้นักท่องเที่ยวมีความเข้าใจถึงความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิต และทรัพยากรต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ

3. บทบาทของมัคคุเทศก์จากการประชาสัมพันธ์ในเอกสารแผ่นพับหรือของผู้ประกอบการท่องเที่ยว ในแผ่นพับควรมีคำอธิบาย เช่น จะช่วยให้คุณเข้าใจในโลกของธรรมชาติ” หรือ “ให้ความรู้ทางด้านสิ่งแวดล้อมที่ลึกซึ้งในแก่คุณ” เป็นต้น

4. ผู้ประกอบการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้คาดหวังว่ามัคคุเทศก์จะมีคุณสมบัติจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัย และมีประกาศนียบัตรการปฐมพยาบาล และเน้นว่าถ้าไม่จบการศึกษาในระบบการศึกษา ควรจะมีความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างดี มีทัศนคติและทักษะในการสื่อสารที่ดีด้วย

จากข้อมูลข้างต้นเกี่ยวกับบทบาทของมัคคุเทศก์ ผู้วิจัยสรุปบทบาทของมัคคุเทศก์ได้ 1. ครู 2. นักแสดง 3. นักจิตวิทยา 4. นักการทูต 5. นักอนุรักษ์ 6. ผู้นำ 7. ผู้ให้ความรู้ 8. นักประชาสัมพันธ์ หรือนักการทูต 9. เจ้าของบ้าน 10. ผู้ประสานงาน 11. ผู้สื่อความหมาย

แนวทางการปฏิบัติการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวของมัคคุเทศก์

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2541, อ้างถึงใน หทัยรัตน์ วิฒนพฤกษ์, 2545: 37) ได้จัดทำแนวทางการปฏิบัติเพื่อให้มัคคุเทศก์มีแนวทางในการปฏิบัติงานในรูปแบบเดียวกัน ดังนี้

1. แนวทางปฏิบัติขั้นเตรียมการนำเที่ยว ประกอบไปด้วย การร่วมกันวางแผนวิธีปฏิบัติ และการประเมินผลกับนักท่องเที่ยว เป็นศูนย์กลางข้อมูล / ข้อเสนอเทศเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและเตรียมความพร้อมในด้านข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวที่จะนำเที่ยว หากมีมัคคุเทศก์เฉพาะรองรับต้องเตรียมการประสานงานที่ดี

2. แนวทางปฏิบัติในขั้นดำเนินการท่องเที่ยว ต้องคำนึงถึงการควบคุมและส่งเสริมพฤติกรรมปฏิบัติตนของนักท่องเที่ยว ตรวจสอบและประเมินผลการจัดการในแหล่งท่องเที่ยวและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวต้องแนะนำให้มีการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และมาตรการของแหล่งท่องเที่ยวอย่างถูกต้อง

3. แนวทางปฏิบัติของบุคคล คือ การศึกษารวบรวมข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวเฉพาะฝึกทักษะกับบางกลุ่มและให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม มีบทบาทในกลุ่มหรือองค์กร นักท่องเที่ยวปรับ

พฤติกรรมและยกระดับคุณภาพตนเองให้เป็นผู้ให้บริการ ผู้กำกับควบคุม ในกลุ่มท่องเที่ยวไม่เป็นผู้นำในการฝ่าฝืน แต่คอยตักเตือนนักท่องเที่ยวอยู่เสมอ

4. แนวทางปฏิบัติในการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล โดยการประเมินผลจากนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับบริการนำเที่ยว ที่พัก การสื่อความหมาย การเรียนรู้ และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในแหล่งพื้นที่

คุณสมบัติของมัคคุเทศก์

งานของมัคคุเทศก์เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับกรให้บริการนักท่องเที่ยว ดังนั้นผู้ที่ทำงานในอาชีพนี้จึงจำเป็นต้องมีคุณลักษณะเฉพาะที่เป็นพิเศษ ดังต่อไปนี้

รวีวรรณ โปรรุ่งโรจน์ (2550: 45-46) ได้กล่าวถึง คุณสมบัติของมัคคุเทศก์ ไว้ดังนี้

1. มีบุคลิกภาพดี
2. มีความรู้เป็นดี
3. มีมนุษยสัมพันธ์ดี ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
4. มีความมั่นใจในการพูด
5. มีใจรักและมีเจตคติที่ดีต่องานบริการ
6. มีความตรงต่อเวลา

บุพผา คุมมานนท์ (2546: 19) ได้กล่าวว่า มัคคุเทศก์เป็นหนึ่งในอาชีพที่มีเกียรติ ดังนั้นจำเป็นต้องมีมารยาทและจรรยาบรรณที่ต้องประพฤติปฏิบัติให้เหมาะสม ได้แก่

1. การแต่งกายต้องสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ และบุคคล
2. มีความประพฤติและกิริยามารยาทที่ดี
3. มีความซื่อสัตย์สุจริต
4. มีความเอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่และทำงานร่วมกับผู้อื่น
5. มีการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง

6. ต้องตรงต่อเวลา และรักษาเวลา
7. ไม่กล่าวตำหนิหรือให้ร้ายป้ายสีผู้อื่นหรือองค์กร
8. มีไหวพริบ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี
9. มีการจัดการและประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ อย่างดี
10. มีการจดบันทึกรายละเอียดทุกครั้งที่มีการนำเที่ยว

พิมพ์พรรณ รังสิกรรพุ่ม (2553: 9-11) ได้กล่าวถึง มัคคุเทศก์จำเป็นต้องมีมารยาทและจรรยาบรรณที่ต้องประพฤติปฏิบัติให้เหมาะสม ดังนี้

1. มีมนุษยสัมพันธ์ดี (Human Relationship) ได้แก่ ความสามารถในการสร้างความประทับใจและความผูกมิตรกับผู้อื่น บุคคลที่มีมนุษยสัมพันธ์ดีมักเป็นบุคคลที่มีลักษณะดังนี้

- 1.1 มองโลกในแง่ดีมีความสุขใจ
- 1.2 สดชื่น ร่าเริง และมีอารมณ์ขัน
- 1.3 มีน้ำใจ พร้อมที่จะช่วยเหลือ ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข
- 1.4 มีความเอื้อเฟื้อ รู้จักห่วงใยผู้อื่น
- 1.5 มีอัธยาศัย ไม่ก้าวร้าว ไม่สำคัญตนว่าเหนือผู้อื่น

2. มีบุคลิกภาพดี มัคคุเทศก์ที่มีบุคลิกภาพที่ดีจะช่วยให้นักท่องเที่ยวเกิดความเชื่อถือและไว้วางใจ บุคคลที่มีบุคลิกภาพดีมีลักษณะดังนี้

- 2.1 มีร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ ไม่อ้วน หรือผอมบางเกินไป
- 2.2 มีความคล่องแคล่วว่องไว กระฉับกระเฉง สดชื่น แจ่มใส
- 2.3 มีอารมณ์มั่นคง เยือกเย็น ไม่หวั่นไหวง่าย เผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างสงบสุขุม
- 2.4 การแต่งกายเหมาะสมกับกาลเทศะ คือ เหมาะสมกับสถานที่และโอกาส
- 2.5 มีกิริยามารยาทอ่อนโยน

2.6 วาจาสุภาพ อ่อนโยนไพเราะ

3. มีความรู้ดี มีคฤเทศก์ที่มีความรู้ดี จะช่วยให้นักท่องเที่ยวได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง และได้รับประโยชน์คุ้มกับเงินที่เสียไป บุคคลที่มีความรู้ดีมีลักษณะดังนี้

3.1 สนใจสิ่งรอบตัว

3.2 ช่างสังเกต

3.3 รักการค้นคว้า

3.4 เป็นนักอ่าน

มนัสสินี บุญมีศรีสง่า (2557: 34-35) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของมัคคุเทศก์ไว้ดังนี้

1. มีบุคลิกภาพที่ดี
2. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี
3. มีความรู้ดี สนใจสิ่งรอบตัว ช่างสังเกต รักการค้นคว้า เป็นนักอ่าน
4. มีวาทศิลป์ มีศิลปะและมีความมั่นใจในการพูด
5. มีจิตวิญญาณรักและตั้งใจในงานการเป็นมัคคุเทศก์
6. มีประสบการณ์เดินทาง
7. มีความรับผิดชอบสูง ตรงต่อเวลา ซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่การงาน
8. มีความอดกลั้น รับผิดชอบทุกสถานการณ์
9. มีสติปัญญา มีความมั่นคงทางอารมณ์
10. มีสุขภาพจิตสุขภาพกายที่ดี
11. มีความจำที่ดี
12. เป็นผู้นำที่ดี
13. มีความกระตือรือร้น

14. รู้จักขนบธรรมเนียมประเพณีของแต่ละท้องถิ่น

15. มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ และสามารถสื่อสารภาษากับนักท่องเที่ยวเรื่องเข้าใจ

วิลาสวงศ์ พงศะบุตร แห่งคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของมัคคุเทศก์ที่ดีไว้ ดังนี้

ลักษณะที่ 1 มีใจรักที่จะทำ รักที่จะอธิบาย และสนใจศึกษาเนื้อหาข้อมูลต่าง ๆ และรักที่จะศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

ลักษณะที่ 2 ต้องมีบุคลิกภาพที่ดี เช่น เป็นคนกระตือรือร้น ตาหูไวที่จะสังเกตปฏิกิริยาของนักท่องเที่ยว เป็นคนเอื้อเฟื้อมีน้ำใจ วยและรูปโฉมมีส่วนช่วยให้น่าดู ท่าทางแจ่มใส แต่งกายรัดกุม ฯลฯ

ลักษณะที่ 3 มีความรู้ ได้แก่ มีความรู้เกี่ยวกับการนำชมสถานที่ต่าง ๆ ทั้งทางด้านภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ประเพณี วัฒนธรรม และสามารถที่จะตอบคำถามได้ทุกเรื่องด้วยความมั่นใจ

ทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์ (2515). แห่งศูนย์พัฒนาบุคลิกภาพ ได้ให้ข้อมูลแนะนำบางประการสำหรับมัคคุเทศก์ ดังนี้

1. มีความเป็นกันเอง
2. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
3. เอาใจใส่นักท่องเที่ยว
4. ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ
5. สดชื่น ร่าเริง มีอารมณ์ขัน
6. มีความมั่นใจในการให้ข้อมูล
7. จำชื่อลูกค้าให้ได้

8. หัดเป็นนักอ่านและสังเกตจดจำ

9. เป็นนักฟังที่ดี

10. สร้างทัศนคติที่ดีต่อประเทศไทย

นอกจากนี้ คุณลักษณะที่ดีของมัคคุเทศก์ดังที่ได้ยกตัวอย่างมาข้างต้น มัคคุเทศก์ควรจะมีคุณลักษณะสำคัญอื่น ๆ อีก 4 ประการ คือ

1. ควรจะมีความรู้ทางด้านภาษาต่างประเทศในขั้นที่ใช้การได้ดี และสามารถสื่อภาษากับนักท่องเที่ยวรู้เรื่องเข้าใจ ปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวหลายชาติ หลายภาษา นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ ดังนั้น มัคคุเทศก์ควรมีทักษะในการพูด อ่าน ฟัง เขียน ภาษาเหล่านั้นด้วย

2. ควรมีอารมณ์มั่นคง มีสติและไหวพริบดี สามารถแก้ไขปัญหาได้ และมีความรอบคอบ เพราะในการปฏิบัติงานในบางสถานที่อาจจะมีเหตุการณ์เฉพาะหน้าเกิดขึ้นได้ ดังนั้น มัคคุเทศก์ที่ดีต้องหาข้อมูล คำแนะนำที่ถูกต้องในการเข้าชมสถานที่แต่ละแห่ง และเตรียมความพร้อม เช่น ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันนั้น ควรจะหลีกเลี่ยงความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยเฉพาะการนำชมสถานที่ต่าง ๆ ทางเรือ และในป่า

3. มีศิลปะในการพูด รู้จังหวะ และรู้ว่าควรจะพูดอธิบายเวลาใด เรื่องอะไรก่อนหลัง และบริษัทธุรกิจนำเที่ยวบางแห่งต้องการให้มัคคุเทศก์เป็นผู้ชี้ชวนให้แก่นักท่องเที่ยวได้ซื้อบริการนำเที่ยวอื่น ๆ เพิ่มเติม มัคคุเทศก์จึงต้องเป็นนักขายที่ดีด้วยสำหรับบางบริษัท

4. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี นอกเหนือจากควรมีใจรักในการทำงาน มีศิลปะในการพูดที่ดี และมีบุคลิกภาพที่ดี และอื่น ๆ แล้ว มัคคุเทศก์ควรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีด้วย คือ การรู้จักสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ด้วยกัน หรืออีกในหนึ่งก็หมายถึง การติดต่อระหว่างคนกับคน เกิดความรู้สึกที่ดีต่อกัน เกิดความรู้สึกเชื่อใจ ไว้วางใจ ซึ่งมีหลักมนุษยสัมพันธ์ที่สำคัญบางประการ คือ

- สร้างความเป็นไมตรี เช่น การยิ้ม การทักทาย

- มีความจริงใจ

- การแสดงออก การปฏิบัติตนเสมอต้นเสมอปลาย

- รู้จักฟังความคิดเห็นของผู้อื่นในบางครั้ง อาจมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับ

นักท่องเที่ยว

จากข้อมูลข้างต้นเกี่ยวกับคุณสมบัติของมัคคุเทศก์ ผู้วิจัยสรุป คุณสมบัติของมัคคุเทศก์ ได้ ดังนี้ ดังนี้ 1. มีบุคลิกภาพดี 2. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ 3. มีความเชื่อมั่นในการพูด

ตารางที่ 5 ตารางวิเคราะห์คุณสมบัติของมัคคุเทศก์

รวีวรรณ โปรรย รุ่งโรจน์ (2541: 34)	มนัสสินี บุญมี ศรีสง่า (2557: 35-36)	พิมพรรณ รังสิ กรรพุ่ม (2553: 9-11)	นายทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์	ผลการ สังเคราะห์
1. มีบุคลิกภาพดี	1. มีบุคลิกภาพที่ ดี	1. มีบุคลิกภาพดี		1. มีบุคลิกภาพ ดี
2. มีมนุษยสัมพันธ์ ดี ทำงานร่วมกับ ผู้อื่นได้	2. มีมนุษย สัมพันธ์ที่ดี ทำงานร่วมกับ ผู้อื่นได้ดี	2. มีมนุษย สัมพันธ์ดี 3 มีน้ำใจ พร้อมทั้ง จะช่วยเหลือ ทำงานร่วมกับ ผู้อื่นอย่างมี ความสุข	1. มีมนุษยสัมพันธ์ ที่ดีและทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้	2. มีมนุษย สัมพันธ์ที่ดีและ ทำงานร่วมกับ ผู้อื่นได้
3. มีความเชื่อมั่น ในการพูด	3. มีวาทศิลป์ มี ศิลปะและมีความ มั่นใจในการพูด		2. มีความเชื่อมั่นใจ ในการให้ข้อมูล	3. มีความ เชื่อมั่นในการ พูด

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้วิจัยสังเคราะห์คุณสมบัติของมัคคุเทศก์ ของ รวีวรรณ โปรรย รุ่งโรจน์; มนัสสินี บุญมีศรีสง่า; พิมพรรณ รังสิกรรพุ่ม และ นายทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ ดังนี้ 1. มีบุคลิกภาพดี 2. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ 3. มีความเชื่อมั่นในการพูด

จากที่กล่าวมาข้างต้นคุณสมบัติของมัคคุเทศก์ สรุปได้ดังนี้ มัคคุเทศก์เป็นผู้ที่ต้องสวมบทบาทในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่นำเที่ยว จึงจำเป็นต้องมีคุณสมบัติเฉพาะด้านหลายประการ อันประกอบด้วย การมีต้องเป็นผู้มีบุคลิกภาพดี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีความเชื่อมั่นในการพูด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุญล้อม เนื่องฤทธิ์ (2547) ศึกษาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนบ้านหนองมะค่า (ทองศรีสงเคราะห์) อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับท้องถิ่นของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเกิดผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อช่วยส่งเสริมนักเรียนได้สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ฐิติรัตน์ คำภูไทย (2549) ศึกษาการสร้างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนช่วงชั้นที่ 2 เพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาไทยในการเป็นมัคคุเทศก์องค์พระปฐมเจดีย์ ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนวัดพระปฐมเจดีย์ (มหินทรศึกษาการ) อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์องค์ปฐมเจดีย์อยู่ในระดับดี การประเมินผลทักษะการพูด นักเรียนมีคะแนนอยู่ในระดับดีมาก นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อกิจกรรมมีประโยชน์ที่ทำให้มีโอกาสฝึกทักษะการพูด ได้มีแนวทางในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

พรนิภา บรรจงมณี (2554) ศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษของมัคคุเทศก์ในจังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า 1) สมรรถภาพทางภาษาอังกฤษของมัคคุเทศก์ในจังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย ผลของการศึกษาสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษของมัคคุเทศก์ในจังหวัดเชียงใหม่และเชียงรายจำนวน 20 คนประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 ท่านและนักวิจัย โดยรวมแล้วอยู่ในระดับพอใช้ คือ 2.75 ด้านเนื้อหาสาระในหัวข้อที่พูดอยู่ในระดับดี ค่าคะแนนเฉลี่ยคิดเป็น 3.82 ด้านความชัดเจนและความถูกต้องของข้อความ ในประเด็นการใช้คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์อยู่ในระดับพอใช้ ค่าคะแนนเฉลี่ยคิดเป็น 2.57 การออกเสียงอยู่ในระดับพอใช้ ค่าคะแนนเฉลี่ยคิดเป็น 2.77 ความคล่องอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยคิดเป็น 3.28 ด้านความสามารถทางการฟังและการตอบคำถามอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยคิดเป็น 3.13 ด้านความสามารถในการสื่อสารอยู่ในระดับพอใช้ ค่าเฉลี่ย

คิดเป็น 2.85 2) ความคิดเห็นของมัคคุเทศก์ในจังหวัดเชียงใหม่และเชียงรายต่อการใช้ภาษาอังกฤษของตน ผลของการศึกษาความคิดเห็นของมัคคุเทศก์ในจังหวัดเชียงใหม่และเชียงรายจำนวน 119 คนต่อการใช้ภาษาอังกฤษของตน พบว่า การใช้ภาษาอังกฤษด้านเนื้อหาสาระในหัวข้อที่พูด การออกเสียง ความคล่อง การฟังและการตอบคำถาม ความสามารถในการสื่อสาร มัคคุเทศก์ส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่ายู่ในระดับดี ร้อยละ 50.42 47.90 49.58 51.26 และ 48.74 ตามลำดับ สำหรับการ ใช้คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์มัคคุเทศก์ส่วนใหญ่เห็นว่ายู่ในระดับพอใช้ ร้อยละ 43.70

3) ความคิดเห็นของบุคลากรในบริษัทนำเที่ยวต่อการใช้ภาษาอังกฤษของมัคคุเทศก์ในจังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย ผลของการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรในบริษัทนำเที่ยว 16 แห่ง ส่วนใหญ่ให้การ ใช้ภาษาอังกฤษของมัคคุเทศก์ในจังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย ด้านเนื้อหาสาระในหัวข้อที่พูด การใช้คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ การออกเสียง การฟังและการตอบคำถามและความสามารถในการสื่อสาร อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 54.88 47.56 35.37 43.90 และ 36.59 ตามลำดับ 4) ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติต่อการใช้ภาษาอังกฤษของมัคคุเทศก์ในจังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย ผลของการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจำนวน 388 คนต่อการใช้ภาษาอังกฤษของมัคคุเทศก์ในจังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย พบว่า การใช้ภาษาอังกฤษของมัคคุเทศก์ ด้านการฟังและการตอบคำถามตามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่ อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 43.56 สำหรับด้านเนื้อหาสาระในหัวข้อที่พูด การใช้คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ การออกเสียง ความคล่อง และความสามารถในการสื่อสารอยู่ในระดับดี ร้อยละ 47.68 45.88 44.07 44.33 และ 45.10 ตามลำดับ 5) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรในบริษัทนำเที่ยว มัคคุเทศก์เอง และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติต่อการใช้ภาษาอังกฤษของมัคคุเทศก์ในจังหวัดเชียงใหม่และเชียงรายด้านเนื้อหาสาระในหัวข้อที่พูด คะแนนเฉลี่ยตามความคิดเห็นของบุคลากรในบริษัทนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ พบว่า คะแนนเฉลี่ยตามความคิดเห็นระหว่างบุคลากรในบริษัทนำเที่ยวและมัคคุเทศก์และคะแนนเฉลี่ยตามความคิดเห็นระหว่างมัคคุเทศก์และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านความชัดเจนและความถูกต้องของข้อความในประเด็นการใช้คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ พบว่า คะแนนเฉลี่ยตามความคิดเห็นของบุคลากรในบริษัทนำเที่ยว มัคคุเทศก์และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ พบว่า คะแนนเฉลี่ยตามความคิดเห็นของบุคลากรในบริษัทนำเที่ยวและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และคะแนนเฉลี่ยตามความคิดเห็นของมัคคุเทศก์ และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนประเด็นการออกเสียงพบว่า คะแนนเฉลี่ยตามความคิดเห็นของบุคลากรในบริษัทนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ พบว่า คะแนนเฉลี่ยตามความคิดเห็นระหว่างมัคคุเทศก์ และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และในประเด็นความคล่อง พบว่า คะแนนเฉลี่ยตามความคิดเห็นของบุคลากรในบริษัทนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ พบว่า คะแนนเฉลี่ยตามความคิดเห็นระหว่างมัคคุเทศก์ และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศาสตรา สหัทธินันท์ และคณะ (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษสำหรับใช้ในการอบรมภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบ การสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning) สำหรับใช้ในการอบรม ภาษาอังกฤษให้แก่ยุวมัคคุเทศก์เพื่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่การเป็นสมาชิก ประชาคม อาเซียน (ASEAN Community) การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. การพัฒนารูปแบบ การสอนภาษาอังกฤษสำหรับใช้ในการอบรม ภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning) สำหรับใช้ในการ อบรมภาษาอังกฤษให้แก่ ยุวมัคคุเทศก์เพื่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่การเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ที่มีประสิทธิภาพ 2. เปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจากรูปแบบการ สอนภาษาอังกฤษสำหรับใช้ในการอบรม ภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning) สำหรับใช้ในการ อบรมภาษาอังกฤษให้แก่ยุวมัคคุเทศก์เพื่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่การ เป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) และ 3. ศึกษาความพึงใจของผู้เรียนจากการเรียนผ่าน รูปแบบการสอนโดยใช้ ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning) สำหรับใช้ในการอบรมภาษาอังกฤษ ให้แก่ยุวมัคคุเทศก์ เพื่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่การเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัย คือ นักเรียนชุมนุมยุวมัคคุเทศก์ โรงเรียนสหศาสน์ศึกษา จำนวน 24 คน ที่ได้มาจากการสุ่ม แบบกลุ่ม (Cluster Sampling) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า รูปแบบการสอนโดยปัญหาเป็นฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพ โดยส่งผลให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำคะแนนหลังเรียนได้มากกว่าก่อนเรียนอย่างมี

นัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้นผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจใน ระดับสูงมาก จากที่ได้ กล่าวแล้วแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น มานั้นสามารถนำมาใช้ใน การอบรมภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พลอยระดา ภูมิ (2559) ศึกษาเรื่องการเสริมสร้างศักยภาพมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในพื้นที่ชุมชนน้ำหนองหานกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ผู้เข้าร่วมโครงการ ตัวแทนผู้นำชุมชน 5 ชุมชน บริเวณรอบพื้นที่ชุมชนหนองหานกุมภวาปี จำนวน 31 คน ผู้วิจัยใช้กิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการเสริมสร้างศักยภาพมัคคุเทศก์ท้องถิ่น เพื่อเป็นการเสริมสร้างศักยภาพมัคคุเทศก์ท้องถิ่นและพัฒนาความพร้อมของมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในการให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวอย่างถูกต้อง ผลการศึกษาพบว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีระดับความรู้อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 70.72) และจากผลการ ทดสอบในแต่ละประเด็นความรู้พบว่าประเด็นความรู้ ด้านบทบาทหน้าที่ของมัคคุเทศก์ท้องถิ่น การอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวและกฎหมายสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีระดับความรู้อยู่ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 78.92, 78.00 และ 84.30 ตามลำดับ) ส่วนประเด็นความรู้ด้าน การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมีระดับความรู้อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 65.00) และประเด็นความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น มีระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 47.40) ผลการประเมินความรู้และทักษะหลังการเข้าร่วมอบรมพบว่าส่วนใหญ่ ผ่านเกณฑ์การประเมินความรู้และทักษะการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในระดับมาก โดยมีผู้ผ่านเกณฑ์การประเมิน 23 คน ไม่ผ่าน 8 คน คิดเป็น ร้อยละ 74.17 ของผู้ที่ผ่านการอบรม' 3. ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ การวัดระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ เสริมสร้างศักยภาพมัคคุเทศก์ท้องถิ่น ในพื้นที่ชุมชนน้ำหนองหานกุมภวาปีจังหวัดอุดรธานี พบว่าในภาพรวมมี ระดับความความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$) เมื่อประเมินโครงการรายประเด็น พบว่าประเด็นที่มีระดับความความพึงพอใจมาก คือ ความเหมาะสมของเนื้อหา ($\bar{X} = 3.81$) ความพึงพอใจต่อ โครงการอบรมในครั้งนี้ ($\bar{X} = 3.71$) กิจกรรมที่ใช้ในการ อบรมภาคบรรยาย ($\bar{X} = 3.68$) วิทยากรที่ให้การอบรม ($\bar{X} = 3.68$) และความเหมาะสมของเอกสารการอบรม ($\bar{X} = 3.65$) ส่วนประเด็นที่มีระดับความความพึงพอใจปานกลาง คือสื่อ/อุปกรณ์ที่ใช้ในการอบรม ($\bar{X} = 3.45$)

Willems, G (1987: 3499 A – 3450 A , อ้างถึงใน กรรณิกา ภูระหงษ์ 2547: 74) วิจัยเรื่องการศึกษากิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐโอคลาโฮมา เพื่อเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักเรียน โดยใช้

แบบสอบถาม นักเรียน 478 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมาก นักเรียนส่วนใหญ่ได้เข้าร่วมกิจกรรมประเภทกีฬา ร่วมอภิปราย โต้เถียง และเป็นสมาชิกชุมนุมวิชาการต่าง ๆ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมักมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ แต่อย่างไรก็ดี นักเรียนบางส่วนที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมก็มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเช่นเดียวกัน กิจกรรมส่วนใหญ่ขาดงบประมาณ เวลา การวัดผลและการประเมินผลจากผู้บริหารโรงเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเป็นมัคคุเทศก์ สามารถสรุปได้ว่าการเป็นมัคคุเทศก์ต้องเป็นผู้มีความรู้ มีความพร้อมของมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในการให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวอย่างถูกต้อง มีทักษะการเป็นมัคคุเทศก์และมีความสามารถในการสื่อสาร เนื้อหาสาระในหัวข้อที่พูด การใช้คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ การออกเสียง การฟังและการตอบคำถาม นักเรียนได้พัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนมีความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ มีทักษะในการพูด มีความคิดเห็นที่ดีต่อกิจกรรมมีประโยชน์ที่ทำให้มีโอกาสฝึกทักษะการพูด ได้มีแนวทางในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

การบูรณาการ

การบูรณาการเป็นการจัดการเรียนรู้แบบหนึ่งที่ปรับเปลี่ยนคุณภาพการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับวิถีการดำเนินชีวิตจริง เป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบองค์รวม ได้เรียนรู้จากการคิดและการปฏิบัติจริง ได้เรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น และได้เรียนรู้กระบวนการเรียนรู้ของตนเอง

ความหมายของการบูรณาการ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของบูรณาการว่า บูรณ หมายถึง เต็ม บูรณาภาพ ความครบครันบริบูรณ์ บูรณาการรวมหน่วย หมายถึง การนำหน่วยที่แยก ๆ กันมารวมกันเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

คำว่า “บูรณาการ (Integration)” หมายถึง กระบวนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างข้อเท็จจริง หลักการ และพฤติกรรมที่สามารถเชื่อมโยงชีวิตของคนได้อย่างสมบูรณ์และสมดุลในทุก ๆ ด้าน (อรัญญา สุธาสิโนบล ,2545: 22) โดยจะต้องเป็นความสมบูรณ์ที่เพียบพร้อมทุกด้าน คือด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (บันลือ พุกกะวัน, 2545: 107) ซึ่งเป็นความสอดคล้องกัน

ของการเรียนรู้ในด้านองค์ประกอบทางพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เจตพิสัย (Affective Domain) และทักษะพิสัย (Psycho-motor Domain) ของแต่ละบุคคลและกลุ่ม (บังอร พุดคง, 2544: 9) โดยมีการเชื่อมโยงและผสมผสานกระบวนการสอน การสร้างคุณธรรมให้สอดคล้องกับความสามารถผู้เรียน ให้นำความรู้ประสบการณ์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม (วิเศษ ชินวงศ์, 2544: 28)

ฉันท ชาติทอง (2554: 20) ได้ให้ความหมายของการบูรณาการ หมายถึง การกระทำให้ครบครัน สมบูรณ์ โดยการนำส่วนประกอบปลีกย่อยที่มีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน มาประสาน ผสม ผนวก ขมวด หลอมรวม เชื่อมโยงเข้าด้วยกัน จนมีความสมบูรณ์ครบถ้วนในตัวเอง

สรุปได้ว่า การเรียนการสอนแบบบูรณาการ หมายถึง การจัดการกระบวนการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันมาผสมผสานเข้าด้วยกัน เพื่อเกิดความรู้ที่หลายหลาย เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย มีลักษณะเป็นองค์รวม และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ

ความสำคัญของการเรียนรู้แบบบูรณาการ

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเป็นการเชื่อมโยงตั้งแต่หลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและประเมินผลที่ครอบคลุมความรู้ ความคิด ทักษะ และประสบการณ์ที่มีความหมายหลากหลาย และสัมพันธ์กัน เกิดการเรียนรู้ที่แท้จริง สอดคล้องกับความเป็นจริงในการดำเนินชีวิต การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการมีเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาความซ้ำซ้อนของเนื้อหาสาระ การสอนเนื้อหาแยกออกจากกัน การมอบภาระงาน การจัดการเรียนรู้มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักใฝ่หาความรู้เกิดกระบวนการคิด วิเคราะห์ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ตลอดจนสามารถนำประยุกต์ใช้ให้เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืน ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นของโลกในศตวรรษที่ 21 (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, ม.ป.ป)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547: 24-28) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนรู้แบบบูรณาการ ดังนี้

1. เป็นการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง และช่วยให้ผู้เรียนสามารถบูรณาการกลวิธีต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาเล่าเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิต

2. ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ลักษณะรอบรู้ มีความรู้หลายด้าน เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมและเกิดพัฒนาชีวิตทุกด้าน

3. ความรู้ที่ได้รับมีความหมายต่อชีวิตและสะดวกต่อการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริง เพราะได้เรียนรู้สิ่งที่สอดคล้องกับสภาพจริง ได้เรียนรู้อย่างเป็นองค์รวมมีความรอบรู้เรื่องนั้น ๆ ความรู้ที่ได้เรียนบูรณาการกับสิ่งที่ต้องการใช้ในชีวิตต้องสอดคล้องกัน สะดวกต่อการใช้งาน

4. ช่วยลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหา ประหยัดเวลาการเรียนรู้ และช่วยลดภาระการสอนได้

5. ส่งเสริมการเรียนรู้ที่หลากหลาย คิดวิเคราะห์ เชื่อมโยงได้ และช่วยการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

ฉันท ชาติทอง (2554: 21) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการบูรณาการ ไว้ดังนี้

1. เป็นการบูรณาการระหว่างความรู้และกระบวนการเรียนรู้
2. เป็นการบูรณาการระหว่างพัฒนาการทางความรู้และพัฒนาการทางจิตใจ
3. เป็นการบูรณาการระหว่างความรู้และการกระทำ
4. เป็นการบูรณาการระหว่างสิ่งที่เรียนในโรงเรียนและสิ่งที่เป็นอยู่ในชีวิตประจำวัน
5. เป็นการบูรณาการระหว่างวิชาต่าง ๆ

Richard and Striley, J. (1994) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบูรณาการไว้ว่า การบูรณาการนั้นผู้สอนสามารถจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนได้หลากหลาย เพราะว่าคุณคิดรวบยอดในแต่ละเรื่องที่คุณสอนจะเปลี่ยนแหล่งตามความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน การเรียนแบบบูรณาการจะทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของสิ่งที่เรียนและมีความเข้าใจมากขึ้น

เลิศชาย ปานมุข (2551: 2) ได้กล่าวถึง สำคัญของการสอนแบบบูรณาการ ไว้ดังนี้

1. เป็นการบูรณาการระหว่างความรู้ กระบวนการ และการปฏิบัติ
2. เป็นการบูรณาการระหว่างวิชาได้อย่างกลมกลืน
3. เป็นการบูรณาการระหว่างสิ่งที่เรียนกับชีวิตจริง

4.เป็นการบูรณาการเพื่อจัดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาต่างๆ

5.เป็นการบูรณาการให้เกิดความสัมพันธ์กันระหว่างความคิดรวบยอดของวิชาต่าง ๆ เพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย

จากความสำคัญในของเรียนรู้แบบบูรณาการ สรุปได้ว่า เป็นการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง โดยส่งเสริมการเรียนรู้ที่หลากหลาย คิดวิเคราะห์ เชื่อมโยงได้ และช่วยการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ช่วยลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหา ประหยัดเวลา การเรียนรู้

การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integrated Management) หมายถึง กระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามความสนใจ ความสามารถ โดยเชื่อมโยงเนื้อหาสาระของศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สามารถนำความรู้ ทักษะ และเจตคติไปสร้างงาน แก้ปัญหาและใช้ในชีวิตประจำวันได้ด้วยตนเอง

กรมวิชาการ (2545) ได้กำหนดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการในหลักสูตรขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. การบูรณาการแบบผู้สอนคนเดียว เป็นการบูรณาการที่ผู้สอนคนเดียวทำการจัดการเรียนการสอนโดยเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ กับหัวข้อที่สอดคล้องกับชีวิตจริงหรือสาระที่กำหนด

2. การบูรณาการแบบคู่ขนาน ทำการจัดการเรียนการสอนที่ต้องอาศัยผู้สอนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปร่วมกันจัดการเรียนการสอนโดยอาศัยหัวข้อเดียวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วบูรณาการเชื่อมโยงแบบคู่ขนาน

3. การบูรณาการแบบสหวิทยาการ เป็นการบูรณาการในลักษณะการนำเนื้อหาจากหลายกลุ่มสาระต่าง ๆ มาเชื่อมโยงเพื่อจัดการเรียนรู้ โดยให้ผู้สอนนำหัวข้อที่สามารถวางแผนการสอนในทุกกลุ่มสาระวิชามาร่วมกันจัดทำแผนการเรียนรู้

4. การบูรณาการแบบโครงการ เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนและผู้สอนร่วมสร้างสรรค์โครงการนี้ขึ้น โดยใช้เวลาเรียนต่อเนื่องหลายชั่วโมงด้วยการนำเอาจำนวนชั่วโมงของรายวิชาการต่าง ๆ ที่ผู้สอนเคยแยกสอนมาร่วมเป็นเรื่องเดียวกัน มีเป้าหมายเดียวกัน ในลักษณะการสอนเป็นทีม เรียนเป็นทีม ในกรณีที่ต้องการเน้นทักษะใดเป็นพิเศษ ผู้สอนสามารถแยกกันสอนได้

สุวิทย์ มูลคำ (2544) ได้ เสนอแนะการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนอย่างกระตือรือร้น ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้ร่วมทำงานกลุ่มด้วยตนเองโดยให้มีกิจกรรมกลุ่มหลากหลาย จัดประสบการณ์ตรงแก่ผู้เรียน จัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าทำ มีโอกาสแสดงออกซึ่งความรู้สึกรัก คิดของตนเองแก่สาธารณชน และเพื่อนร่วมชั้นเน้นการปลูกฝังจิตสำนึก ค่านิยมและจริยธรรมที่ถูกต้องดีงาม มีความกล้าหาญทางจริยธรรมและแก้ปัญหาได้ด้วยปัญญาและสามัคคี นอกจากนั้น วิเศษ ชินวงศ์ (2544) ได้แบ่งประเภทของการบูรณาการ ไว้ดังนี้

แบบที่ 1 การบูรณาการภายในวิชา (Single subject integration) เป็นการ เชื่อมโยง การเรียนรู้ ระหว่างเนื้อหาในกลุ่มวิชาเดียวกันเข้าด้วยกัน มีจุดเน้นอยู่ภายในวิชา เดียวกัน

แบบที่ 2 การบูรณาการระหว่างวิชา เป็นการเชื่อมโยงรวมเอาศาสตร์ต่าง ๆ ตั้งแต่ 2 สาขา วิชาขึ้นไป ภายใต้หัวข้อหรือปัญหาเดียวกันเพื่อการแสวงหาความรู้ความเข้าใจ เรื่องใดเรื่องหนึ่ง การเชื่อมโยงความรู้และทักษะวิชาจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งและมี ลักษณะใกล้เคียงชีวิตจริงมากขึ้น มีอยู่ 4 แบบ คือ

(1) การบูรณาการแบบสอดแทรก (Infusion Instruction) เป็นการจัดการ เรียนรู้ โดยครูผู้สอนวิชาใด วิชาหนึ่ง ได้นำเนื้อหาของวิชาอื่น ๆ เข้ามาบูรณาการกับวิชาที่ตน สอน เป็นการวางแผนการเรียนรู้อ และสอนโดยครูผู้สอนเพียงคนเดียว

(2) การบูรณาการแบบคู่ขนาน (Parallel Instruction) เป็นการจัดการเรียน การสอนโดยครูผู้สอนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป สอนต่างวิชากัน ต่างคนต่างสอนแต่วางแผนการเรียนรู้อ ร่วมกัน เพื่อรวมองค์ประกอบของหัวข้อเรื่องความคิดรวบยอดหรือปัญหา และครูผู้สอนแต่ละวิชา สอนแยกกัน ชิ้นงานที่ให้แก่ผู้เรียนขึ้นอยู่กับครูผู้สอนแต่ละวิชา แต่ชิ้นงานทั้งหมดต้องสะท้อนถึง หัวข้อเรื่อง ความคิดรวบยอดหรือปัญหาที่ระบุไว้ร่วมกัน

(3) การบูรณาการแบบสหวิทยาการ (Multidisciplinary) วิธีการสอนแบบนี้ ครูผู้สอนหลาย ๆ คนจากหลาย ๆ วิชา มาวางแผนร่วมกันเกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง ความคิดรวบยอด ปัญหาต่างคนต่างแยกกันสอนเป็นส่วนใหญ่แต่มีการมอบหมายงานหรือโครงการร่วมกัน ซึ่งจะช่วยให้เชื่อมโยงสหวิทยาต่าง ๆ เข้าด้วยกัน และกำหนดว่า จะแบ่งโครงการนั้นออกเป็นโครงการย่อย ให้ผู้เรียนปฏิบัติตามโครงการย่อยนั้น

(4) การบูรณาการข้ามวิชาหรือร่วมกันสอนเป็นคณะ (Transdisciplinary Instruction) วิธีการสอนนี้เป็นการสอนที่ครูผู้สอนในวิชาต่าง ๆ จะร่วมกันสอนเป็นคณะหรือ เป็นที่ที่มีการปรึกษาหารือร่วมกัน โดยกำหนดหัวข้อเรื่องความคิดรวบยอดหรือปัญหาร่วมกัน สอนเป็นคณะ โดยมีผู้เรียนกลุ่มเดียวกัน

เบญจมาศ อยู่เป็นแก้ว (2545) กล่าวว่า รูปแบบการสอนแบบบูรณาการ มี 4 รูปแบบดังนี้

1. แบบสอดแทรก (Infusion Instruction) เป็นการสอนแบบบูรณาการสอดแทรก เนื้อหา ของวิชาอื่น ๆ เข้าไปในวิชาของครูผู้สอน ครูวางแผนการสอนและดำเนินการสอนคนเดียว

2. แบบคู่ขนาน (Paralled Instruction) เป็นการสอนแบบวางแผนร่วมกันสอนคนละ วิชา ต่างคนต่างสอนไป แต่หัวข้อเรื่อง ความคิดรวบยอด ปัญหาเดียวกันระบุสิ่งที่ร่วมกันและตัดสินใจร่วมกันจะนำไปสอนอย่างไรในวิชาของตน

3. แบบสหวิทยาการ (Multidisciplinary Instruction) เป็นการสอนคล้ายๆแบบที่สอง ครูผู้สอนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป สอนต่างวิชากัน มุ่งสอนหัวข้อเรื่อง ความคิดรวบยอดและปัญหา ต่างคน ต่างสอน แต่มอบหมายให้ผู้เรียนทำโครงการร่วมกัน ซึ่งจะช่วยให้เชื่อมโยงสาขาวิชาต่างๆ เข้าด้วยกัน วางแผนโครงการร่วมกัน

4.แบบข้ามวิชาหรือสอนเป็นคณะ (Transdisciplinary Instruction) เป็นการสอนที่ ครูผู้สอน วิชาต่างๆ มาร่วมกันเป็นคณะวางแผนปรึกษาหารือร่วมกันดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มเดียวกัน

สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์ (2546: 26-30) ได้แบ่งลักษณะการบูรณาการไว้ 6 วิธีดังนี้

1. การบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ

การบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระเป็นการผสมผสานเชื่อมโยงเนื้อหาสาระหรือองค์ความรู้ในลักษณะของการหลอมรวมกันโดยตั้งหน่วย (Unit) หรือ หัวเรื่อง (Theme) เนื้อหาสาระที่นำมาหลอมรวมกันจะมีลักษณะสัมพันธ์หรือคล้ายกัน แล้วเชื่อมโยงเรื่องเดียวกัน

2. การบูรณาการเชิงวิชาการ

การบูรณาการเชิงวิชาการเป็นการผสมผสานวิธีการสอนแบบต่าง ๆ เข้าในการสอนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้วิธีการสอนหลายวิธี วิธีใช้สื่อการเรียนการสอนแบบสื่อประสม ใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้แก่นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติอย่างสัมพันธ์กันให้มากที่สุด เช่น ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องภูมิปัญญาไทย ครูสามารถบูรณาการเชิงวิธีการด้วยการใช้เทคนิคหรือวิธีการที่หลากหลาย

3. การบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้

การเรียนรู้ในอดีตครูมักเป็นผู้บอกหรือให้ความรู้แก่นักเรียนโดยตรง นักเรียนเป็นฝ่ายรับสิ่งที่ครูให้ แล้วแต่ความสามารถของนักเรียนว่าใครที่ตักตวงได้เท่าไร แต่ในปัจจุบันมีแนวความคิดที่เปลี่ยนแปลงไปจากการเน้นที่องค์ความรู้มาเน้นที่กระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้แก่นักเรียนพัฒนาวิธีการแสวงหาความรู้และการได้มาซึ่งองค์ความรู้ที่ต้องการและกระบวนการเรียนรู้จะเป็นสิ่งที่ตกตะกอนติดกับตัวผู้เรียนไว้ใช้ได้ตลอดไป เพราะสังคมสมัยใหม่มีสิ่งที้นักเรียนต้องเรียนรู้มากมาย มีปัญหาที่สลับซับซ้อนมากขึ้น ครูไม่สามารถสอนได้ทุกเรื่อง ทุกที่ หรือนักเรียนเองไม่สามารถถามครูได้ทุกเรื่อง จึงจำเป็นต้องมีการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง โดยมีกระบวนการเรียนรู้ที่มีขั้นตอน แต่สามารถยืดหยุ่นได้ เช่น กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด

4. การบูรณาการความรู้ ความคิด กับคุณธรรม

ในสภาพการจัดการเรียนการสอนตามความเป็นจริงส่วนใหญ่จุดประสงค์มักเน้นไปที่ความรู้มากกว่าคุณลักษณะ บุคคลใดที่ได้รับคำชมเชยว่าเก่งต้องเด่นในด้านความรู้ซึ่งเป็นค่านิยม โดยหลักการแล้วควรให้ความสำคัญแก่ความรู้และคุณธรรมที่เท่าเทียมกัน ดังนั้นจึงเป็นโอกาสที่ดีที่ครูจะจัดการเรียนการสอนให้แก่แก่นักเรียนโดยบูรณาการความรู้ ความคิดกับคุณธรรมเข้าด้วยกันอาจเป็นการสอนเนื้อหาสาระโดยใช้วิธีการต่าง ๆ และใช้เทคนิคการสอดแทรกคุณธรรมเข้าไปโดยที่นักเรียนไม่รู้ตัวจนกระทั่งเกิดการซึมซับเป็นธรรมชาติ เช่น ความรับผิดชอบ ความสามัคคี ความเอื้ออาทร ฯลฯ

5. การบูรณาการการปฏิบัติ

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับการปฏิบัติเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่มีความสำคัญมาก เพราะเมื่อเวลาผ่านไปอาจลืมความรู้ที่ได้รับจากการเรียนได้ แต่ถ้าความรู้นั้นเชื่อมโยงกับการปฏิบัติจะทำให้ความรู้นั้นติดตัวไปยาวนานไม่ลืมง่าย เช่น การเรียนรู้เรื่องพวงมาลัยและวิธีการร้อยพวงมาลัยแบบต่าง ๆ วัสดุอุปกรณ์ในการร้อยพวงมาลัย ซึ่งหากเป็นการสอนแค่ความรู้ขณะเรียน นักเรียนจะมีความรู้ความเข้าใจ แต่ไม่คงทนเพราะอาจลืมเมื่อเวลาผ่านไป แต่ถ้าครูให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติร้อยพวงมาลัยแต่ละแบบประกอบไปด้วย จะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจลึกซึ้งมากขึ้น

6. การบูรณาการความรู้ในโรงเรียนกับชีวิตจริงของนักเรียน

ในการจัดการเรียนการสอน ความรู้เป็นสิ่งที่ผู้สอนทุกคนปรารถนาให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน แต่ความรู้ไม่ควรเป็นสิ่งที่ทำให้นักเรียนเกิดความแปลกแยกกับชีวิตจริง เพราะจะทำให้เด็กไม่เห็นคุณค่า ไม่มีความหมายและไม่เกิดประโยชน์ใด ๆ แก่ตัวผู้เรียน ดังนั้นในสิ่งที่ครูสอนหรือให้นักเรียนรู้ในโรงเรียนควรเชื่อมโยงให้สัมพันธ์กับชีวิตของนักเรียนเกิดความต้องการในการเรียนรู้สิ่งอื่น ๆ เพิ่มขึ้น เช่น การสอนเรื่องอาหาร การป้องกันโรคติดต่อ การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยี สิ่งเหล่านี้เมื่อเรียนรู้แล้วครูอาจเชื่อมโยงกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของผู้เรียน

Lardizabal, Amparo S. and others (1970: 142-143) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ต้องยึดหลักสำคัญที่ว่าแกนกลางของประสบการณ์อยู่ที่ความต้องการของผู้เรียนและประสบการณ์ในการเรียนรู้ จัดเป็นหน่วยการเรียน แบ่งแยกออกเป็น 3 ประเภท

1. หน่วยเนื้อหา (Subject-Matter) เป็นการเน้นหน่วยเนื้อหาหรือเรื่องต่าง ๆ หลักการหรือสิ่งแวดล้อม
2. หน่วยความสนใจ (Center of interest Unit) จัดเป็นหน่วยขึ้นโดยพื้นฐานความสนใจและความต้องการหรือจุดประสงค์เด่น ๆ ของผู้เรียน
3. หน่วยเสริมสร้างประสบการณ์ (Integrative Experience Unit) เป็นการรวบรวมประสบการณ์ หรือจุดเน้นอยู่ที่ผลการเรียนรู้และสามารถนำไปสู่การปรับพฤติกรรม การปรับตัวของผู้เรียน

Fogarty, Robin (1991) ได้เสนอรูปแบบการเรียนการสอนไว้ 10 รูปแบบ โดยแต่ละรูปแบบนั้นมีจุดเน้นที่แตกต่างกันดังนี้

1. แบบแยกรายวิชา (Fragmented) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นรายวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ เป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับโรงเรียนที่มีนักเรียนมากและเหมาะกับการสอนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งแต่ละรายวิชาจะแยกย่อยชัดเจนและมีความสมบูรณ์ในตัวเอง
2. แบบเชื่อมโยง (Connect) เป็นการสอนที่เน้นการเชื่อมโยงมโนทัศน์ของเนื้อหาวิชาเดียวกัน ความคิดและทักษะที่สัมพันธ์เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจมากขึ้น
3. แบบเน้นรายวิชา (Nests) เป็นการนำทักษะต่าง ๆ มาบูรณาการภายในเนื้อหา เช่น ทักษะการคิด ทักษะการทางสังคม ทักษะเทคโนโลยี โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่เน้นหนักรายวิชาเดียว
4. แบบเรียงลำดับ (Sequenced) เป็นการสอนที่เน้นความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาและทักษะในแต่ละวิชาโดยนำความคิดรวบยอดและทักษะที่เกี่ยวข้องกันมาบูรณาการร่วมกัน
5. แบบแบ่งปัน (Shared) เป็นการสอนที่เน้นการวางแผน 2 วิชาที่มีแนวคิด ทักษะและเจตคติที่ดีเกี่ยวข้องกันเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของผู้สอนในการทำกิจกรรมร่วมกัน
6. แบบโยงใย (Webbed) เป็นการสอนที่ใช้หัวเรื่องเพื่อเชื่อมโยงไปสู่วิชาอื่น ๆ ซึ่งหัวเรื่องที่กำหนดจะมาจากสถานศึกษาเป็นผู้กำหนด
7. แบบร้อยเรียง (Threaded) เป็นการสอนที่ใช้ทักษะความคิด ทักษะทางสังคม ทักษะในการเรียนที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องในแต่ละวิชาถูกนำมาร้อยเรียงเพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้ครั้งต่อไปง่ายขึ้น
8. แบบบูรณาการ (Integrated) เป็นการใช้หัวเรื่อง (Theme) เป็นแกนกลางในการเชื่อมโยงเนื้อหาวิชาต่าง ๆ และทักษะต่าง ๆ เข้าด้วยกัน และเน้นการสอนเป็นทีมเพื่อตรวจสอบทักษะแนวคิด เจตคติ
9. แบบลุ่มลึก (Immersed) เป็นการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างลุ่มลึกในรายวิชาเดียวที่ผู้เรียนสนใจ โดยใช้ความรู้เชื่อมโยงประสบการณ์เดิมและประสบการณ์ใหม่
10. แบบเครือข่าย (Network) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้เรียนมีโอกาสขยายความสนใจและเรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองสนใจจากการเลือกเครือข่ายของผู้เชี่ยวชาญและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

จากข้อมูลข้างต้นเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการข้างต้น ผู้วิจัย
สรุปรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ได้ดังนี้ 1) แบบสอดแทรก 2) แบบคู่ขนาน 3)
แบบสหวิทยาการ 4) แบบข้ามสอนหรือหรือสอนเป็นคณะ

ตารางที่ 6 สัเคราะห์รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

กรมวิชาการ 2545	สุวิทย์ มูลคำ 2545	เบญมาศ อยู่เป็นแก้ว 2545	ผลการสังเคราะห์
1. แบบผู้สอนคนเดียว			
2. แบบคู่ขนาน	1. แบบคู่ขนาน	1. แบบคู่ขนาน	1. แบบคู่ขนาน
3. แบบสหวิทยาการ	2. แบบสหวิทยาการ	2. แบบสหวิทยาการ	2. แบบสหวิทยาการ
4. แบบโครงการ			
	3. แบบสอดแทรก	3. แบบสอดแทรก	3. แบบสอดแทรก
	4. ข้ามวิชาหรือร่วมกัน สอนเป็นคณะ	4. ข้ามวิชาหรือร่วมกัน สอนเป็นคณะ	4. ข้ามวิชาหรือร่วมกัน สอนเป็นคณะ

จากตารางที่ 6 พบว่าผู้วิจัยสังเคราะห์รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ จาก
แนวคิดของ กรมวิชาการ (2545); สุวิทย์ มูลคำ (2545); เบญมาศ อยู่เป็นแก้ว (2545) ผู้วิจัยได้
สังเคราะห์รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ มีดังนี้ 1. แบบคู่ขนาน 2. แบบสห
วิทยาการ 3. แบบสอดแทรก 4. ข้ามวิชาหรือร่วมกันสอนเป็นคณะ

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการนั้น ผู้เรียนจะต้องเปลี่ยนสภาพการเรียนรู้
จากเดิมที่รอรับถ่ายทอดจากครู มาเป็นแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและเป็นการเรียนรู้ที่มีพื้นฐานมา
จากการเชื่อมโยงความเป็นจริงของผู้เรียนเอง ให้ผู้เรียนได้เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเอง
เชื่อมโยง สิ่งที่เป็นความรู้กับเหตุการณ์รอบ ๆ ตัว หรือ เนื้อหาอื่น ๆ ซึ่งมีผลทำให้ความรู้ไม่ถูกเก็บไว้
ในสมองแต่เพียงลำพัง แต่ถูกเชื่อมโยงไปใช้จนเกิดความหมาย เป็นความรู้ใหม่ที่ซับซ้อนกว่าเดิม

การประเมินผลการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

การประเมินการจัดกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการนั้นจะต้องสอดคล้องกับการประเมินผลการเรียนรู้ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 คณะกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ พุทธศักราช 2543 และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กล่าวคือพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 22 บัญญัติไว้ว่า “ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ” และมาตรา 26 บัญญัติไว้ว่า “ ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอน” (สุชานาถ ยอดอินทร์พรหม, 2544: 57)

คณะกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ (2543: 26-27) กล่าวถึงการประเมินผลการเรียนการสอนว่าต้องวัดและประเมินให้ครอบคลุมทุกด้านทั้งในส่วนของกระบวนการ กล่าวคือ ประเมินการเรียนรู้ อย่างเป็นองค์รวม (บูรณาการเข้าด้วยกัน) และเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้ของตนเอง ดังนั้นการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนดังกล่าวต้องสอดคล้องกับสภาพจริง คือการประเมินความสามารถที่เริ่มตั้งแต่ประเมินการคิดวางแผน กระบวนการทำงาน คุณธรรมจริยธรรมระหว่างการทำงาน ความตั้งใจ และใส่ใจ จนมีผลงานที่สำเร็จเป็นขั้นตามเป้าหมาย (วิเศษ ชินวงศ์, 2544: 332-33)

การประเมินผลการเรียนจะประเมินการสาธิตการเรียนรู้และทักษะต่าง ๆ ของผู้เรียน ดังนั้นการใช้ผลงานและการปฏิบัติงานของผู้เรียนจะเป็นเครื่องมือและวิธีการในการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่เหมาะสมกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (อรนุช อยู่มิ, 2546: 10)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์ (2546) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดเสมียนนารี กรุงเทพมหานคร ซึ่งหลักสูตรบูรณาการที่ใช้สอนพัฒนาขึ้นโดยใช้รูปแบบโยแมงมุม ด้วยความร่วมมือของคณะครูที่สอน ส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติต่อเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน คณะครูและผู้บริหารมีความเห็นที่ดีต่อหลักสูตรบูรณาการ และเห็นด้วยกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ส่วนบังอร พุฒคง (2544) ทำการวิจัย เรื่อง

พัฒนารูปแบบการสอนภาษาฝรั่งเศสแบบบูรณาการเนื้อหาและทักษะทางภาษาที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ โดยคะแนนที่ได้จากการทดสอบนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงกล่าวได้ว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นนี้สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำนองเดียวกันกับ พรชัย หนูแก้ว (2541) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนในระดับประถมศึกษาในส่วนที่ขาดให้สมบูรณ์ขึ้น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการยอมรับ ปัญญาธรรมและสามัคคีธรรม จากผลการศึกษาพบว่าวิธีการพัฒนาหลักสูตรมี 4 ขั้นตอน คือการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน การร่างหลักสูตร การทดลองใช้หลักสูตร และการประเมินผลปรับปรุงหลักสูตร ทั้งนี้การจัดกิจกรรมของหลักสูตรบูรณาการที่พัฒนาขึ้นเหมาะสมกับสภาพจริงของโรงเรียน ไม่มีผลกระทบต่อหลักสูตรโรงเรียนดำเนินการใช้อยู่เดิม อีกทั้งอาทิตย์ ทนันทชัย (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการสอนแบบบูรณาการโดยใช้ภาษาไทยเป็นแกน สำหรับนักเรียนชาวเขา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ 7 อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาแผนการสอนแบบบูรณาการที่ใช้กลุ่มทักษะภาษาไทยเป็นแกน เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้แผนการสอนแบบบูรณาการ พบว่า การพัฒนาแผนการสอนแบบบูรณาการมีเนื้อหา กิจกรรมและสื่อการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กัน ผลการเรียนรู้ของนักเรียนมากกว่าร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 60 ทั้ง 4 กลุ่ม นอกจากนี้ยังมี รัชณีย์ ธนะวดี (2544) ที่ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและใช้แผนการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยใช้สิ่งแวดล้อมรอบตัวนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดสวนดอก อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ เป็นแกน และศึกษาการใช้แผนการเรียนการสอน ตลอดจนศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม จากการศึกษาพบว่านักเรียนมีความเห็นตรงกันในการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ทำให้มีความกระตือรือร้นอยากจะเรียน นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม เนื้อหาที่เรียนเข้าใจง่าย และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งงานวิจัยของ Hulley, Kathy Lousie Sullim. (1998, อ้างถึงใน สิริพัทธ์ เจริญโรจน์ , 2546: 63) ได้ทำวิจัยเรื่อง การบูรณาการเพื่อให้นักเรียนพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม ทักษะการวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ จริยธรรม ค่านิยมทางการเรียนรู้ และการสื่อสารในการเรียนรู้เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรได้นำมาบูรณาการร่วมกัน โดยครูผู้สอนกระตุ้น

การใช้แผนการสอนเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการสอนแบบบูรณาการของตนและหวังว่าคณะครูจะขยายผลในการใช้หลักสูตรบูรณาการต่อไป

อรวรรณ เชาว์บวร (2549: 47) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมภาษาในลักษณะบูรณาการ พบว่านักเรียนที่ได้จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมภาษาในลักษณะบูรณาการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงขึ้น

จุฬารัตน์ ต่อหิรัญพฤษ (2551: 103-106) ได้ศึกษาวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ และจัดการเรียนรู้แบบเสาะหาความรู้ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความสามารถในการคิดวิเคราะห์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และความสามารถในการคิดวิเคราะห์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการดังกล่าวได้ปรับปรุงขั้นตอนการสอนมาจาก ลาร์ดิซาเบล โดยผสมผสานหลักการที่หลากหลาย จึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และความสามารถในการคิดวิเคราะห์เพิ่มขึ้น

จตุพร อัสวโรวรรณ และคณะ (2556) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยการจดประสบการณ์ ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์เพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนารูปแบบ การเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยการจดประสบการณ์ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์เพื่อ พัฒนาการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประเมินผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น การดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ คือระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ระยะที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการเรียนการสอนโดยการทดลองสอน ระยะที่3 การประเมินผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการเรียน การสอนที่พัฒนาขึ้น มี 4 องค์ประกอบ คือ (1) หลักการ ประกอบด้วย การเรียนรู้แบบองค์ รวม การส่งเสริมการคิดหรือกระตุ้นให้ใช้ความคิด การเรียนรู้ด้วยการลงมือกระทำการทำงานกลุ่ม และการ นำเสนอผลงาน (2)

วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (3) กระบวนการของรูปแบบการเรียนการสอนประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือการพัฒนาขอบเขตเนื้อหา และสร้างหน่วยบูรณาการกับการปฏิบัติการสอนซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือขั้นจุดประกาย ความสนใจขั้นสำรวจตรวจสอบ ขั้นขยายความคิด ขั้นนำสู่การปฏิบัติและขั้นสรุปและประเมินผล (4) การวัดและประเมินผล ประกอบด้วยการวัดและประเมินผลระหว่างการจัดการเรียนรู้และการ วัดและประเมินผลหลังการจัดการเรียนรู้ 2) ผลการประเมินผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่ พัฒนาขึ้น พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการ ทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง งานวิจัยต่างประเทศ Ahmad A. (2001) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการ: ผลการออกแบบ การเรียนการสอนออนไลน์บนพื้นฐานทางทฤษฎี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการ (ILM) รวมทั้งศึกษาเพื่อสำรวจถึงเครื่องมือบนเว็บ ที่สามารถนำมาช่วยสนับสนุนผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ การใช้วิธีการที่เป็นกระบวนการที่หลากหลายนี่ ผสมผสานสิ่งที่ดีที่สุดของทั้งความรู้ความเข้าใจและสภาพการณ์ ในสภาพแวดล้อมการสร้างสรรค์การเรียนรู้แบบเปิด การสร้างวิธีการอย่างกว้างๆ 3 วิธี คือ ใช้วิธีการกำหนดตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ ประกอบด้วย (1) กลยุทธ์การจดหาความรู้ (2) เครื่องมือพัฒนาศักยภาพทางปัญญาที่สนับสนุนการฝึกปฏิบัติ และ (3) การประเมินส่วนประกอบที่เป็นสิ่งประดิษฐ์จากการเรียนรู้ที่จับต้องได้นอกจากนี้ รูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์เป็นรูปแบบที่ใช้ความรู้ความชำนาญ ความรู้เกี่ยวกับ เนื้อหาศาสตร์ การสอน และการกำกับตนเอง เป็นหลักการที่ใช้ในการออกแบบการเรียนการสอน ขณะที่หลักการเหล่านี้เป็นการจัดการอย่างชัดเจนในการจัดชั้นเรียนแบบดั้งเดิม แต่ยังไม่เคยมีการนำมาใช้เพื่อสร้างเป็นพื้นฐานหลักของรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ รูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ จึงแสดงให้เห็นถึงการสังเคราะห์ดังกล่าว รวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา 338 คนที่ใช้เครื่องมือ ออนไลน์ที่หลากหลายนจากการสำรวจ 4 ครั้งๆ ที่ดำเนินการตลอดภาคเรียน ร้อยละ 60 ของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ชายและอายุเฉลี่ย 21 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามใช้เวลาประมาณ 6 ชั่วโมงต่อ สัปดาห์ในการเรียนรายวิชานี้ วัสดุตีพิมพ์ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการทดสอบภาคปฏิบัติและ สารสนเทศทางออนไลน์เป็นเครื่องมือที่ใช้บ่อยมากที่สุด เครื่องมืออื่น ๆ เช่น แลปวิดีทัศน์และ โปรแกรมการสื่อสารมีค่าเชิงบวกด้วยเช่นกัน คะแนนส่วนใหญ่เสนอให้ผสมการเรียนแบบค้นพบกับการเรียนการสอนแบบให้คำแนะนำ ไปด้วยกันจากรายการออนไลน์ 15 รายการ สกิด องค์ประกอบ 3 ครั้ง อธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 69 และค่าน้ำหนักองค์ ประกอบสูง กว่า จุดเริ่มต้นที่ 0.7 องค์ประกอบเหล่านี้สอดคล้องกับการสร้างวิธีการอย่างกว้าง 3 วิธีที่กำหนดไว้ก่อนหน้านี้ การให้มิติเหล่านี้และการสร้างการเรียนรู้ออนไลน์

แบบแผน Structural Equation Modeling Techniques ถูกนำมาประยุกต์ เพื่อยืนยันรูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการ รูปแบบการ เรียนรู้แบบออนไลน์ ได้รับการแนะนำเพื่อสนับสนุนนักออกแบบ การเรียนการสอนผ่านเว็บในการวางแผนกลยุทธ์การจดหาความรู้ที่เหมาะสม การฝึกปฏิบัติที่เหมาะสมและวิธีการประเมินที่ 64

Wang, H. L., and Shih, H. (2003). ได้ศึกษาเรื่องการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการหัวข้อเรื่อง (ITIM) ในการจัดการศึกษาภาษาอังกฤษสำหรับประเทศไต้หวันในศตวรรษที่ 21 ซึ่งในการศึกษารั้งนั้นนักวิจัยทางานเป็นคณะ เพื่อบูรณาการเนื้อหาระหว่างวิชาต่าง ๆ เข้าไปรวมกันเป็นหน่วยการเรียน ในกระบวนวิชา ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา ชั้นปี ที่ 1 แนวความคิดหลักของการออกแบบหน่วยการเรียนเหล่านี้อยู่บนพื้นฐานของ การศึกษาแบบองค์ รวม การออกแบบหลักสูตร ในรายวิชาภาษาอังกฤษเหล่านี้มีการจัดการหน่วยการเรียนรู้ดังนี้ (1) หน่วยการเรียนรู้จริยธรรมร่วมสมัย (2) หน่วยการเรียนรู้ภาวะสังคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาเจตคติของนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 ซึ่งมีการใช้รูปแบบการเรียนการสอน แบบบูรณาการหัวข้อเรื่อง (ITIM) ประยุกต์เข้าไปในชั้นเรียน (2) ประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบ การเรียนการสอนแบบบูรณาการหัวข้อเรื่อง (ITIM) ที่นำมาใช้ในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา ชั้นปี ที่ 1 ตามความคิดเห็นของนักศึกษา (3) อธิบายผลสะท้อนกลับที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของ นักศึกษาผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า นักศึกษามีเจตคติทางบวกต่อวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปี ที่ 1 ที่ได้รับการออกแบบใหม่ นักศึกษามีความพึงพอใจมาก นอกจากนี้ มันเป็นสิ่งทาทายจริงๆ สำหรับผู้สอนที่ จะใช้งานรูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการหัวข้อเรื่อง (ITIM) ในชั้นเรียน การสอนภาษาอังกฤษของพวกเขา ผู้สอนต้องเป็นผู้ริเริ่มในการส่งเสริมให้มีการพัฒนาวิธีการ ระหว่างตัวของพวกเขาเองและกับคนอื่น ๆ

Terrell (1979: 74A) ได้ทำการศึกษาทักษะการบูรณาการภาษาอังกฤษในหลักสูตรธุรกิจศึกษาโรงเรียนรัฐบาลระดับต่อจากมัธยมศึกษาปรากฏว่า

1. หลังจากบูรณาการเข้าไปแล้วไม่มีผลเลย
2. จากองค์ประกอบที่เลือกมา 33 องค์ประกอบดูเหมือนว่าจะมีผลต่อวิธีการบูรณาการในบางสถานการณ์

3. ในรายวิชาธุรกิจศึกษา มักจะไม่ขึ้นอยู่กับการบูรณาการวิธีการสอนเดียว
4. วิธีการบูรณาการทักษะภาษาอังกฤษเกิดขึ้นบ่อยมากในครูวิทยาลัยชุมชนแต่มากกว่าครูที่อยู่วิทยาลัยอาชีวะ
5. การบูรณาการทักษะการสอนวิชาภาษาอังกฤษจะไม่ใช้วิธีการสอนวิธีใดวิธีหนึ่ง
6. ทักษะภาษาอังกฤษแต่ละทักษะนี้ จะทำให้เกิดบูรณาการในหลักสูตรธุรกิจศึกษาอย่างน้อยหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งวิชาแต่ไม่ได้ทำให้เกิดบูรณาการในวิชาธุรกิจทุกรายวิชา
7. ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบผลรวมทั้งผของการทำให้ครูนั้นมีการเปลี่ยนแปลง

กลุ่มที่ 1 สอนโดยใช้หลักสูตรปกติ และใช้วิธีสอนแบบทดลอง

กลุ่มที่ 2 สอนโดยใช้หลักสูตรบูรณาการ และใช้วิธีสอนแบบปกติ

กลุ่มที่ 3 สอนโดยใช้หลักสูตรแบบบูรณาการ และใช้วิธีสอนแบบทดลอง

ผลการทดลองพบว่ากลุ่มทดลองที่ 3 มีผลการเรียนดีกว่ากลุ่มทดลองอื่น ๆ และคะแนนจากการมอบหมายพิเศษคะแนนกิจกรรมในห้องทดลองของกลุ่มที่ 3 ดีกว่ากลุ่มอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัดอีกด้วย แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในปัญหาต่าง ๆ ที่พบในชีวิตประจำวันของนักเรียน จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าวิธีที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์และวิชาคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย คือการสอนโดยใช้หลักสูตรบูรณาการและวิธีสอนแบบทดลอง

จากการศึกษาผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การเรียนการสอนแบบบูรณาการเป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกับวิชาต่าง ๆ ที่เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่มีความหมาย เกิดองค์รวมของการเรียนรู้ การเรียนรู้วิชาหนึ่งจะเอื้อหรือมีประโยชน์ในการเรียนวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องได้ดียิ่งขึ้น มีจุดเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ โดยใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ สามารถนำวิธีการทักษะต่าง ๆ มาผสมผสานร่วมกัน การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ทักษะการทำงานร่วมกัน การรับรู้ด้วยตนเอง การสร้างค่านิยมพื้นฐาน และการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม การเรียนรู้สอดคล้องกับกับชีวิตประจำวัน การเรียนมีบรรยากาศเป็นธรรมชาติ นักเรียนมีความรู้ในการเรียน มีโอกาสประยุกต์ใช้ความคิด ประสบการณ์และความสามารถทักษะต่าง ๆ หลายด้านในเวลาเดียวกัน

การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสาร

การพูดเป็นรูปแบบของพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป คือผู้พูดและผู้ฟัง และมีการพูดโต้ตอบซึ่งกันและกัน การพูดจึงเป็นการสื่อสาร 2 ทางในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ โดยที่ผู้หนึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ฟังคู่สนทนาที่กำลังพูด และหลังจากนั้นก็จะมี การเปลี่ยนบทบาท กล่าวคือ ผู้พูดจะกลายเป็นผู้ฟัง และผู้ฟังจะเป็นผู้พูด การเปลี่ยนบทบาทดังกล่าวจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในระหว่างการสนทนา ผู้พูดและผู้ฟังต่างมีหน้าที่ที่จะต้องร่วมกันส่งและรับสาร โดยที่ผู้พูดส่งรหัสข้อความ ข่าวสารที่ต้องการสื่อความหมายออกไปด้วยภาษาที่เหมาะสม ในขณะที่ผู้ฟังต้องเป็นผู้ถอดรหัสข้อความหรือแปลความหมายของข้อความข่าวสารนั้น ๆ ให้ตรงกับความต้องการของผู้ส่งรหัส (Scott, 1981; Byrne, 1987) นอกจากการพูดจะเป็นการส่งสารซึ่งใช้คำพูดเป็นสื่อแล้ว การพูดยังรวมความถึงการใช้ลักษณะท่าทาง กล้ามเนื้อบนใบหน้าตลอดจนการถ่ายทอดความหมายด้วยสายตา Widdowson, H.G. (1978 :58-59)

Littlewood William (1995: 3-5) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า การพูดเพื่อสื่อสารสื่อความหมายถึง กิจกรรมระหว่างบุคคลสองคน ซึ่งได้แก่ ผู้พูดและผู้ฟัง โดยที่ผู้พูดคาดคะเนความรู้และความรู้สึกของผู้ฟังเพื่อที่จะเลือกใช้คำพูดให้เหมาะสมกับบริบทของการใช้ภาษานั้น ๆ

Fucher G. (2003: 23) กล่าวว่า การพูดคือการแสดงออกของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารกับบุคคลอื่น

ธีราภรณ์ กิจจารักษ์ (2553) การพูด หมายถึงการแลกเปลี่ยนข่าวสารซึ่งกันและกันของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ผู้พูดต้องใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงรวมถึงกิริยาท่าทางที่ถูกต้องและสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจถึงเนื้อหาและจุดประสงค์ของผู้พูดว่าต้องการที่จะสื่อให้ผู้ฟังทราบในเรื่องใดจนเป็นที่เข้าใจตรงกันการพูดจึงจะมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

สรุปได้ว่า การพูดเพื่อการสื่อสารเป็นการปฏิสัมพันธ์ทางคำพูดระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ซึ่งได้แก่ ผู้พูดและผู้ฟัง ซึ่งเป็นการแสดงเจตนาของผู้พูดในการสื่อสาร โดยที่ผู้พูดจะต้องมีความสามารถในการคาดคะเนความรู้และความรู้สึกของผู้ฟัง ที่สามารถพูดให้ฟัง เข้าใจในข้อมูลที่

ต้องการสื่อสารได้ แต่คำพูดนั้นจะต้องมีความถูกต้องทางด้านกฎเกณฑ์ของภาษา และมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ และเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย

การพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร

อาทิตย์ เวียงนิล (2559) กล่าวว่า กิจกรรมต่าง ๆ เช่นสื่อสารการเรียนรู้บนสื่อสำเร็จรูป ไม่ว่าจะเป็นการตอบโต้ของความผ่านทาง chat รวมถึงชมคลิปวิดีโอแล้วฝึกพูดตาม รวมถึงภาพยนตร์หรือเพลงก็สามารถเป็นกิจกรรมที่สามารถกระตุ้นการใช้ภาษาอังกฤษได้ทุกทักษะ โดยเฉพาะทักษะการพูดโดยสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดให้คล่องแคล่วยิ่งขึ้น

ณัฐธนรี ฤทธิรัตน์ (2557) ได้นำเสนอวิธีการพัฒนาทักษะการพูดไว้ดังนี้

1. ดูภาพยนตร์
2. ฟังเพลงภาษาอังกฤษ
3. หาโอกาสสนทนาภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ
4. ฝึกฟังบทสนทนาแล้วพูดตาม
5. ฝึกสนทนากับเพื่อนชาวต่างชาติ
6. ฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านสื่อออนไลน์ เช่น Facebook , MSN Messenger
7. ลงเรียนในรายวิชาที่เน้นทักษะการพูด
8. จัดจำสำนวนมาใช้ในการพูด
9. เรียนรู้ผ่านโปรแกรมสำเร็จรูป

ในการพัฒนาทักษะการพูดนั้นครูควรจะต้องจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการพูดอย่างมีกระบวนการและขั้นตอน

เทคนิคการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร

SEMEO Riginal Language Centre (1995: 9-43) ได้เสนอเทคนิคการสอนพูด ได้แก่ แบบฝึกพูด (Drills) ข้อมูลที่ขาดหาย (Information gap activities) แบบสอบถาม (Questionnaires) กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem Solving) บทบาทสมมติ (Rote play) การอภิปราย (Discussion) กิจกรรมการต่อเติมข้อมูล (Jigsaw Activities) เกม (Games) เพลง (Song)

ละเอียด จุฑานนท์ (2545: 120) ได้สรุปเทคนิคการสอนที่นิยมใช้ในการสอนภาษาต่างประเทศที่ใช้สอดแทรกในวิธีการสอน หรือขั้นตอนการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนน่าสนใจมากขึ้นและบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการดังนี้

1. การฝึกเป็นกลุ่ม ใช้สนทนากาการให้พูดคำ หรือประโยคซ้ำตามแบบและการฝึกสนทนา
2. การทำงานเป็นคู่ หรือกลุ่มใช้ในการฝึกถาม-ตอบ การสำรวจข้อมูลหรือความเห็นในชั้นเรียน
3. การแสดงบทบาทสมมติ ใช้ในการเรียนและการฝึกสนทนา
4. ข้อมูลที่ขาดหายใช้ในการฝึกการสื่อสาร
5. จินตนาการวาด และบรรยายภาพ ใช้ในการสร้างสรรค์เรื่องราวโดยใช้ภาษาของตน
6. การใช้ประโยคเทียบเคียง ใช้ในการสร้างประโยคโดยใช้โครงสร้างใหม่
7. ประโยคสลับที่ การเขียนตอบคำบอก
8. การบรรยายภาพให้วาดตาม
9. เกมการจับคู่ เกมบิงโก

เทคนิคการสอนที่กล่าวมาสามารถแยกได้เป็น 2 ประเภท ที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ คือ การจัดกิจกรรมการสอนพูดเพื่อที่ผู้เรียนจะได้มีอิสระในการใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่ ส่วนประเภทที่ไม่มีกิจกรรมบทบาทสมมติ คือ การกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนแก้ปัญหาต่าง ๆ เช่น การสร้างประโยคต่าง ๆ การถาม-ตอบ อย่างไรก็ตามผู้สอนสามารถเลือกใช้ในการสอนทักษะการพูดได้ทั้ง 2 แบบ ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและขั้นตอนในการสอน

การสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร

ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับการดำเนินชีวิตประจำวัน ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน จึงได้มุ่งเน้นการพูดเพื่อการสื่อสารเป็นสำคัญ โดยครูผู้สอนพยายามสอนให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว และมีประสิทธิภาพ มีผู้เชี่ยวชาญได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

Bygate, Martin. (1991: 5-6) ได้กล่าวถึงการสอนพูดเพื่อการสื่อสารไว้ 2 ประการ คือ ประการแรก การสอนทักษะที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจ ได้แก่ การสอนทักษะต่าง ๆ

Lynch, T. (1996: 121) ได้ให้ความเห็นว่า ครูควรสอนให้เด็กมีการพูดแบบปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อบทบาทในการพูดของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อีกทั้งผู้เรียนควรมีโอกาสได้ฝึกแสดงความคิดเห็นต่อกลวิธีต่าง ๆ ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้แก้ปัญหาในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ในการวิเคราะห์และได้รับข้อมูลย้อนกลับในสิ่งที่เกิดขึ้นว่า ควรปรับปรุงแก้ไขสิ่งใดในการพูดตามสถานการณ์นั้น ๆ

สรุปได้ว่า การสอนทักษะการพูด ควรเป็นการสอนที่เน้นกิจกรรม ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ ผู้เรียนจะสามารถสื่อสารในสถานการณ์จริง การสอนเพื่อให้นักเรียนพูดได้จริงนั้น นักเรียนต้องมีความเข้าใจตัวภาษา รวมทั้งต้องมีการฝึกปฏิบัติการสื่อสารที่เพียงพอ ซึ่งครูผู้สอนต้องมีความรู้ในขั้นตอนการสอนทักษะการพูดเป็นอย่างดี

ขั้นตอนการสอนทักษะการพูดตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

Scott (1981: 70) เสนอขั้นตอนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์ ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนได้รู้ถึงสิ่งที่จะเรียน
2. ขั้นเสนอเนื้อหา การเสนอเนื้อหาควรอยู่ในรูปบริบท ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งจะต้องขึ้นอยู่กับบริบท เช่น ผู้พูดเป็นใคร ต้องการจะสื่อสารอะไรกับคู่สนทนา ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่ถูกพูดและเนื้อหาที่จะพูดมีอะไรบ้าง

3. **ขั้นฝึกและการถ่ายโอน** การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากการเสนอเนื้อหา อาจจะฝึกพูดพร้อม ๆ กันหรือเป็น ผู้สอนควรมีผู้ฟังได้ยินได้ฟังสำนวนภาษาหลาย ๆ แบบ เป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง นอกจากนี้ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

Byrne, Doun. (1987: 9) ได้เสนอขั้นตอนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอ (The Presentation Stage) เป็นขั้นที่ครูสอนเนื้อหาใหม่ เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจ จดจำ และนำไปใช้ในการฝึกพูดขั้นต่อไป ครูผู้สอนจะมีบทบาทมากในฐานะ ผู้ให้ความรู้ ครูควรใช้เวลาในขั้นนี้ไม่นานนักและมีประสิทธิภาพ เนื้อหาที่นำเสนอความเป็นบทสนทนา เป็นหลัก หรืออาจเป็นบทเขียนร้อยแก้ว (Prose Passage) ก็ได้ ในขั้นนี้มี 2 แนวทางคือ

1. **กิจกรรมที่มีโครงสร้างแน่นอน (Structured Activities)** หมายถึงกิจกรรมที่ได้มีการวางแผนไว้อย่างดี เป็นการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ที่นักเรียนจะต้องพบในเนื้อเรื่อง เช่น สอนการใช้ can โดยมีรูปภาพหรือท่าทางเป็นสื่อในการสอน หลังจากนั้นจึงเป็นการพูดถึงตนเองโดยใช้ can แต่วิธีนี้ถูกติติงว่าไม่เป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แต่มีข้อดีคือไม่ใช้เวลามากนักและอธิบายได้ครอบคลุมเนื้อหา

2. **กิจกรรมที่มีโครงสร้างไม่แน่นอน (Unstructured Activities)** หมายถึงกิจกรรมที่ไม่ได้มีการวางแผนในการทำกิจกรรมไว้ตายตัว กิจกรรมนี้เหมาะสำหรับนักเรียนระดับที่สูงขึ้น เพราะนักเรียนจะรู้ในส่วนของตัวภาษามากพอที่จะใช้ในการติดต่อสื่อสาร กิจกรรมนี้ช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เช่น การให้นักเรียนเดาเรื่องหรือบอกความรู้สึกเดิมที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ (The Production Stage) ในขั้นนี้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกพูด โดยใช้ความรู้ที่ได้จากการนำเสนอให้ถูกต้องและคล่องแคล่ว ในขั้นนี้นักเรียนจะมีบทบาทมากกว่าครู โดยครูจะเป็นเพียงผู้ควบคุม (Conductor) ให้การฝึกนั้นถูกต้อง สื่อที่จะนำมาใช้ในการฝึกมี 2 ประเภทคือ แบบฝึก (Drills) และเนื้อเรื่อง (Texts)

ขั้นที่ 3 ขั้นผลิตภาษา (The Production Stage) ในขั้นนี้เป็นการให้นักเรียนใช้ภาษาที่ได้เรียนรู้จากขั้นที่ 1 และฝึกในขั้นที่ 2 อย่างเต็มความสามารถโดยครูไม่ได้มีหน้าที่ในการกำหนดและ

ควบคุม ครูมีหน้าที่คอยจัดการและอำนวยความสะดวกให้การเรียนการสอนดำเนินต่อไปได้ โดยเน้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วมากกว่าความถูกต้องทางไวยากรณ์ เพื่อเป็นการเตรียมให้นักเรียนพร้อมที่จะใช้ภาษาได้จริงนอกห้องเรียน กิจกรรมที่ใช้อาจเป็นงานคู่หรืองานกลุ่มก็ได้

จากที่กล่าวมาขั้นตอนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สรุปได้ว่า การพูดเพื่อการสื่อสารควรเริ่มด้วยขั้นตอนของการบอกวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนรับทราบในสิ่งที่จะได้เรียน ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดี

การจัดกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร

การจัดกิจกรรมการสอนเป็นปัจจัยสำคัญของการสอนเพื่อการสื่อสารเป็นสื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาโดยการปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและเพื่อน ๆ กิจกรรมเพื่อการสื่อสารคือกิจกรรมที่ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายและความต้องการที่จะสื่อสาร ที่เกิดจากผู้เรียนเอง โดยแสดงออกทางเนื้อหามากกว่ารูปแบบภาษาและสามารถเลือกใช้ภาษาแต่ละแบบได้ถูกต้อง สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีผู้รู้ได้เสนอกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้

Littlewood William. (1995: 22-64) ได้เสนอรูปแบบของกิจกรรมการพูดสื่อสาร โดยแบ่งออกเป็น กิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหน้าที่ทางภาษา และกิจกรรมเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. กิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหน้าที่ทางภาษา แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1.1 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัด (Sharing Information with Restricted Cooperation) ได้แก่

1.1.1 กิจกรรมเลือกรูปภาพ (Identifying Pictures) จากชุดรูปภาพที่กำหนดให้ กิจกรรมนั้นแบ่งผู้เรียนเป็น A และ B โดยที่ A จะมีชุดรูปภาพ แต่ B จะมีเพียง 1 รูปภาพ ซึ่ง A จะต้องค้นหาว่าภาพที่ B ถือนั้นเป็นภาพใด

1.1.2 กิจกรรมการจับคู่ (Discovering Identical Pairs) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมกลุ่ม แต่ละกลุ่มมีสมาชิก 5 คน สมาชิก 4 คน ในกลุ่มจะได้รับภาพคนละ 1 ใบ ยกเว้นสมาชิกคนที่ 5

จะมีภาพที่เหมือนกับสมาชิกคนหนึ่ง ใน 4 คน สมาชิกคนที่ 5 จะต้องพยายามถามเพื่อนคนอื่น จนกระทั่งทราบว่าใครมีภาพที่เหมือนกับภาพของตนทุกประการ

1.1.3 กิจกรรมการหาลำดับและตำแหน่งที่ตั้ง (Discovering Sequences and Locations) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ โดยที่ A จะมีรูปภาพที่เรียงไว้แล้วอย่างถูกต้อง ส่วน B มีรูปภาพชุดเดียวกันแต่ไม่ได้ลำดับไว้ B จะต้องถาม A เพื่อให้ A บอกตำแหน่งที่ตั้ง จนกระทั่งสามารถจัดลำดับภาพได้ถูกต้องตามให้เหมือนกับภาพ A

1.1.4 กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Discovering Missing Information) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ โดยที่นักเรียน 2 คน ได้รับตารางข้อมูลที่ยังไม่สมบูรณ์คนละ 1 ชุด ต่างฝ่ายต่างถามตอบกันเพื่อหาข้อมูลที่ขาดหายไป และเขียนเติมให้ครบลงในตารางของตน

1.1.5 กิจกรรมการค้นหาความลับ (Discovering Secrets) กิจกรรมนี้จัดให้หลายแบบ เช่น เกม 20 คำถาม หรือการทายอาชีพ ซึ่งนักเรียนคนหนึ่งมีข้อมูลที่ถือว่าเป็นความลับ และนักเรียนคนอื่น ๆ ในชั้นเรียนหรือในกลุ่มพยายามถามคำถามเพื่อค้นหาความลับนั้นๆ

1.2 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงกว้าง (Sharing Information with Unrestricted Cooperation) ได้แก่

1.2.1 กิจกรรมการสื่อสารเกี่ยวกับรูปแบบหรือรูปภาพ (Communicating Patterns or Pictures) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ โดย A และ B ได้รับวัสดุที่เหมือนกันคนละ 1 ชุด A ได้รับวัสดุแล้วนำมาจัดวางให้เป็นรูปแบบเหมือนกับของ A โดย A และ B จะต้องทำการสื่อสารกันให้เข้าใจจนกระทั่ง B สามารถจัดวางวัสดุเหล่านั้นได้ถูกต้อง

1.2.2 กิจกรรมการสื่อสารเกี่ยวกับแบบจำลอง (Communicating Models) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่หรือกลุ่มก็ได้ ให้ A สร้างแบบจำลองของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดย B มีอุปกรณ์เหมือนกันและต้องพยายามใช้ชิ้นส่วนนั้นมาสร้างเป็นแบบจำลองให้เหมือนของ A ตามคำแนะนำของ A

1.2.3 กิจกรรมการค้นหาความแตกต่าง (Discovering Differences) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ โดยที่ A และ B จะได้รับรูปภาพคนละ 1 รูป ซึ่งรูปของแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันเล็กน้อย ทั้งคู่จะต้องพยายามสนทนาเพื่อหาจำนวนและส่วนที่แตกต่างกันในภาพนั้น

1.2.4 กิจกรรมไปตามทิศทางที่บอก (Following Directions) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ โดยที่ A ได้รับแผนที่ ซึ่งมีตำแหน่งที่ตั้งอาคารสถานที่ ส่วน B มีแผนที่ซึ่งไม่ได้ระบุรายละเอียดไว้ A จะต้องสื่อสารกับ B เพื่อบอกทางให้ B ไปยังตำแหน่งที่ตั้งนั้นให้ได้

1.3 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลและหาข้อมูลและหาข้อมูล (Sharing and Processing Information) ได้แก่

1.3.1 กิจกรรมการลำดับเรื่องราว (Reconstructing Story Sequence) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมกลุ่ม โดยที่สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมีรูปภาพคนละ 1 รูป และสมาชิกแต่ละคนจะต้องผลักดันเล่าเรื่องตามรูปภาพของตน โดยไม่ดูรูปภาพของผู้อื่น หลังจากนั้นสมาชิกทุกคนต้องช่วยกันเรียงลำดับเรื่องราวที่ฟังให้ถูกต้อง

1.3.2 กิจกรรมรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา (Pooling Information to Solve a Problem) เป็นกิจกรรมคู่ โดย A มีข้อมูลบางส่วนซึ่งอาจเป็นข้อมูลของตารางกำหนดเวลาของขบวนรถไฟสายต่าง ๆ เพื่อเดินทางจากสถานที่ x ไปยังสถานที่ Y และ B มีข้อมูลของตารางรถไฟที่กำหนดเวลาจาก Y ไปยัง Z ทั้ง A และ B ต้องสนทนากันเพื่อหาทางแก้ปัญหาใดแก้ปัญหาหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางระหว่าง 2 สถานีนี้ เช่น หาเส้นทางรถไฟที่เดินทางจาก X ไป Z โดยเวลาน้อยที่สุด

1.4 กิจกรรมการหาข้อสรุปจากข้อมูล (Processing Information) ได้แก่ กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem Solving) เช่น การสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการซื้อของขวัญให้กับเพื่อนในชั้นเรียน โดยคำนึงถึงความชอบและจำนวนเงินที่สมาชิกในกลุ่มมี กิจกรรมประเภทนี้จัดเป็นกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ที่ผู้เรียนทุกคนจะได้รับข้อมูลที่เหมือนกัน จึงไม่จำเป็นต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน แต่ผู้เรียนต้องร่วมกันอภิปรายและประเมินเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้รับ เพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจหรือหาทางแก้ไขปัญหา

2. กิจกรรมเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) กิจกรรมประเภทนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาตามหน้าที่ทางภาษาเช่นเดียวกับกิจกรรมประเภทที่ 1 แต่กิจกรรมนี้ยังให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์รวมถึงบริบทของการใช้ภาษา ในการจัดกิจกรรมรวมประเภทนี้ ครูสามารถกระทำดังต่อไปนี้

2.1 การใช้ห้องเรียนเป็นบริบททางสังคม มีแนวทางในการจัดดังนี้

2.1.1 ครูควรใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการชั้นเรียน

2.1.2 ครูควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสอน

2.1.3 ครูควรจัดบทเรียนการสนทนาหรืออภิปรายความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษ

2.1.4 ครูควรจัดให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดบทสนทนาหรือแสดงบทบาทสมมติโดยหัวข้อเรื่องควรเป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียน เช่น ประสบการณ์ต่าง ๆ ในโรงเรียน

2.2 การใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) และการแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) สามารถให้ผู้เรียนทำกิจกรรมดังต่อไปนี้

2.2.1 การแสดงบทบาทสมมติตามบทสนทนาที่กำหนด (Role Playing Controlled through Cues and Dialogues) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้ผู้เรียนจะต้องผลัดเปลี่ยนกันพูดตามบทสนทนาที่ได้รับ

2.2.2 การแสดงบทบาทสมมติตามข้อมูลที่กำหนด (Role Playing Controlled through Cues and Information) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้ ผู้เรียนจะได้รับบัตรที่กำหนดบทบาท โดยในบัตรนั้นจะกำหนดจุดมุ่งหมายและตัวชี้แนะที่เป็นข้อมูลสั้น ๆ ในสิ่งที่ผู้เรียนต้องพูด

2.2.3 การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์และเป้าหมายที่กำหนด (Role Playing Controlled through Situation and Goals) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้ ผู้เรียนจะได้รับบัตรที่กำหนดบทบาท โดยในบัตรนั้นจะเป็นสถานการณ์และเป้าหมายในการสนทนา ซึ่งกำหนดไว้อย่างกว้าง ๆ ซึ่งวิธีการนี้ผู้เรียนจะมีโอกาสในการใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ ได้มากขึ้น

2.2.4 การแสดงบทบาทสมมติในรูปของการโต้วาทีหรือการอภิปราย (Role Playing in the Form of Debate or Discussion) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้ ผู้เรียนจะได้รับบัตรที่กำหนดบทบาท โดยในบัตรนั้นจะเป็นสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องโต้วาทีหรืออภิปรายและกำหนดข้อมูลที่จำเป็นต่อการอภิปราย โดยผู้เรียนจะต้องตัดสินใจหรือหาข้อสรุปโดยลงคะแนนเสียง

2.2.5 สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการจำลองสถานการณ์ขึ้นให้เหมือนหรือใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากที่สุด โดยผู้เรียนได้รับบทบาทที่ต้องแสดงตามและยังต้องใช้ประสบการณ์ของตนเองในการตัดสินใจและแก้ปัญหาต่าง ๆ

2.2.6 การแสดงสด (Improvisation) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนแสดงละครจากเรื่องที่ไม่มีบทบาทหรือบทสนทนาได้ โดยครูจะทำหน้าที่ในการสร้างสถานการณ์ที่เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนแต่ละคนแปลความ แสดงท่าทางและสนทนาออกมา อย่างไรก็ตาม ครูผู้สอนอาจกำหนดบุคลิกภาพและลักษณะของผู้เรียนแต่ละคน แต่ไม่ได้บ่งถึงเป้าหมายในการสื่อสารที่แน่นอน

Harmer, Semy. (1983: 92-152) ได้เสนอแนะกิจกรรมการพูดไว้ดังนี้

1. การเจรจาหาข้อตกลง (Reaching a Consensus) กิจกรรมประเภทนี้จะให้ผู้เรียนได้มีการอภิปราย และหาข้อตกลงร่วมกันในกลุ่ม กิจกรรมนี้ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระโดยไม่ต้องเตรียมตัวล่วงหน้า เช่น การอภิปรายเพื่อเลือกวัสดุ 10 อย่าง เพื่อใช้ในการเดินทาง เป็นต้น
2. การถ่ายทอดคำสั่งหรือคำแนะนำ (Relaying Instructions) กิจกรรมนี้ผู้เรียนจะต้องให้คำสั่งหรือคำแนะนำในการทำกิจกรรมแก่เพื่อน ความสำเร็จของชิ้นงานขึ้นอยู่กับความเข้าใจในคำแนะนำ
3. เกมเพื่อการสื่อสาร (Communicative Games) เช่น การหาความแตกต่างของรูปภาพ (Find the Differences) การบรรยายและจัดเรียงลำดับภาพ (Describe and Arrange) และการเรียงลำดับเรื่องใหม่ (Story Reconstruction) เป็นต้น
4. การแก้ปัญหา (Problem Solving) กิจกรรมนี้ช่วยให้ผู้เรียนพูดเพื่อหาทางแก้ปัญหาจากสถานการณ์ที่ได้รับ
5. การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคล (Interpersonal Exchange) สามารถจัดเป็นกิจกรรมกลุ่มหรือคู่ก็ได้ โดยให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนกันสอบถามข้อมูลส่วนตัวของกันและกันเหมาะสมสำหรับการใช้ในตอนเริ่มบทเรียนแรก เช่น กิจกรรม ice Breaker
6. สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นการสร้างหรือการจำลองสถานการณ์จริงขึ้นในห้องเรียน โดยที่ผู้เรียนต้องคิดว่าตนเองเป็นตัวละครที่ถูกกำหนดไว้ในสถานการณ์จำลอง โดยที่ได้รับข้อมูลบทบาทเพื่อใช้ในการแสดง

จากการจัดกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ในการสอนการพูดเพื่อการสื่อสาร ควรใช้กิจกรรมที่หลากหลายและเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้เพื่อการสื่อสารจริง

ๆ โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครูผู้สอนควรเลือกกิจกรรมที่มีสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงให้มากที่สุด เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจากการพูด

เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสาร

การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต้องคำนึงถึงองค์ประกอบความสามารถด้านการพูด เพื่อวัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนในหลาย ๆ ด้าน เช่น การพูด การออกเสียงไวยากรณ์ คำศัพท์ ความเข้าใจและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี โดยสามารถดำเนินการได้ตั้งแต่ขั้นก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน โดยให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว ดังนั้น ผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ใช้อองค์ประกอบดังกล่าวข้างต้นมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินวัดความสามารถ โดยแบ่งเป็นระดับ ดังเช่น

Linder Cathy, (1997: 6-7) แบ่งองค์ประกอบการพูดเป็น 4 ด้าน คือ

1. ความคล่องแคล่วและการแสดงท่าทาง
2. การใช้ถ้อยคำและสำนวนภาษาที่ถูกต้อง
3. ปริมาณข้อความในการสื่อสาร
4. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสารและความพยายามในการสื่อสาร

Schulz, Renate A. and Bartz, Waller H. (1975: 18-22). แบ่งองค์ประกอบการพูดเป็น 5 ด้าน คือ

- 1 ความเข้าใจ ความคล่องแคล่ว การแสดงท่าทางที่เหมาะสมกับการพูด
2. ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้
3. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร
4. การใช้ถ้อยคำและสำนวนภาษาที่ถูกต้อง

สำนักทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ ได้แบ่งองค์ประกอบของการพูดไว้ในคู่มือการสร้างเครื่องมือภาคปฏิบัติวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา เป็น 5 ด้าน คือ

1. สำเนียงการออกเสียง
2. ความถูกต้องในการใช้ถ้อยคำและสำนวนภาษา
3. ไวยากรณ์ คำศัพท์ สำนวน
4. การแสดงท่าทางได้เหมาะสมในการสนทนา
5. ความสามารถในการสื่อสาร

เทเลอร์ (Taylor, 1996: 132) แบ่งความสามารถในการพูดออกเป็น 4 ด้าน กำหนดให้แต่ละด้าน มี คะแนนสูงสุดเป็น 8 คะแนน จากนั้นรวมคะแนนเพื่อให้คะแนนแก่ผู้สอบในหัวข้อต่อไปนี้

1. ความคล่องแคล่วและการแสดงท่าทางได้เหมาะสมเป็นธรรมชาติ
2. การใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษา ได้ถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์และคำศัพท์
3. ขอบเขต มีวงคำศัพท์และไวยากรณ์พอเพียงสำหรับที่ดำเนินการสื่อสารจนจบ
4. การออกเสียง มีการควบคุมการลงเสียงหนักเบา จังหวะในการพูด การใช้เสียงสูงต่ำ และ ระดับเสียงในภาษาแม่ของผู้พูดนั้นอาจเกิดขึ้นได้ แต่ต้องไม่มีผลต่อการสื่อสาร

จากข้อมูลข้างต้นเกี่ยวกับความสามารถด้านการพูดสื่อสาร ผู้วิจัยสรุปความสามารถด้านการพูดสื่อสาร ได้ดังนี้ สามารถสรุปได้ 3 ด้าน 1. การออกเสียงถูกต้องชัดเจน 2. การใช้ถ้อยคำและสำนวนภาษาที่ถูกต้อง 3. การแสดงท่าทางที่เหมาะสมกับการพูด

ตารางที่ 7 ตารางวิเคราะห์เกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูดสื่อสาร

กรมวิชาการ	Taylor 1996	Schuzand Bartz, 1975	Linder, 1977	ผลการสังเคราะห์
1. สำเนียงการออกเสียง	1.การออกเสียง มี การควบคุมการ ลงเสียงหนักเบา จังหวะในการพูด			1. การออกเสียง ถูกต้องชัดเจน
2. ใช้ถ้อยคำและสำนวนภาษาถูกต้อง	2.การใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษา ได้ ถูกต้องตาม โครงสร้างทาง ไวยากรณ์และ คำศัพท์		2. การใช้ถ้อยคำ และสำนวนภาษาที่ ถูกต้อง	2. การใช้ถ้อยคำ และสำนวนภาษาที่ ถูกต้อง
3. การแสดงท่าทาง ได้เหมาะสมในการสนทนา	3.ความ คล่องแคล่วและ การแสดงท่าทาง ได้เหมาะสมเป็น ธรรมชาติ	3. การแสดง ท่าทางที่เหมาะสม กับการพูด	3. ความ คล่องแคล่วและ การแสดงท่าทาง	3. การแสดง ท่าทางที่เหมาะสม กับการพูด

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้วิจัยสังเคราะห์สิ่งที่ใช้ในการประเมินระดับภาษาที่ใช้ทักษะการพูด เพื่อการสื่อสารสามารถประเมินจากแนวคิดของ กรมวิชาการ; Taylor (1996); Schuz and Bartz (1975); Linder (1997) สามารถสรุปได้ 3 ด้าน 1. การออกเสียงถูกต้องชัดเจน 2. การใช้ถ้อยคำและสำนวนภาษาที่ถูกต้อง 3. การแสดงท่าทางที่เหมาะสมกับการพูด เพื่อใช้ในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นการมีคฤเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการนั้น ผู้เรียนจะต้องเปลี่ยนสภาพการเรียนรู้จากเดิมที่รอรับถ่ายทอดจากครู มาเป็นแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและเป็นการเรียนรู้ที่มีพื้นฐานมาจากการเชื่อมโยงความเป็นจริงของผู้เรียนเอง ให้ผู้เรียนได้เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเอง เชื่อมโยง สิ่งที่เป็นความรู้กับเหตุการณ์รอบ ๆ ตัว หรือ เนื้อหาอื่น ๆ ซึ่งมีผลทำให้ความรู้ไม่ถูกเก็บไว้ในสมองแต่เพียงลำพัง แต่ถูกเชื่อมโยงไปใช้จนเกิดความหมาย เป็นความรู้ใหม่ที่ซับซ้อนกว่าเดิม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

อรุณา บำรุงกิจ (2558) ได้ศึกษาพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี จำนวน 75 คน ในการบรรยายลักษณะของบุคคลและสิ่งของ พบว่าพฤติกรรมการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีที่4-6 ใช้มากที่สุด คือ พฤติกรรมการบรรยายลักษณะ รองลงมาคือ พฤติกรรมการแปลคำต่อคำและลำดับที่สาม คือพฤติกรรมการไม่ใช้คำพูด ในส่วนพฤติกรรมการใช้น้อยที่สุดคือ พฤติกรรมการยกตัวอย่างและยังพบว่า ความสำเร็จทางการสื่อสารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4-6 มีความสำเร็จที่ใกล้เคียงกัน และยังพบงานวิจัยของญาดา รามฤทธิ์ (2552) ได้ศึกษาพฤติกรรมการทดแทนข้อบกพร่องความรู้ทางด้านคำศัพท์ของนิสิตเอกภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยบูรพา กลุ่ม ตัวอย่างคือ นิสิตเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่2 มหาวิทยาลัยบูรพา ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการทดแทน ข้อบกพร่องที่กลุ่มตัวอย่างใช้มากที่สุด คือพฤติกรรมการถอดความ (64.37%) พฤติกรรมการใช้อวัจนภาษา (28.57%) และพฤติกรรมการใช้พื้นความรู้ภาษาแม่ปนภาษาเป้าหมาย(3.53%) ตามลำดับ และผลการ ศึกษาพฤติกรรมการทดแทนข้อบกพร่องพบว่าพฤติกรรมการใช้กลุ่มตัวอย่างใช้มากที่สุดคือพฤติกรรมการอธิบายความ (61.11%)

พฤติกรรมการใช้อวัจนภาษา (28.57%) และพฤติกรรมการพูดภาษาแม่ปนภาษาที่สอง (3.03%) นอกจากนี้ยังพบว่าระดับความสามารถทางภาษาของกลุ่มตัวอย่างกับการใช้ 30 พฤติกรรมทดแทน ข้อบกพร่องและความสามารถของกลุ่มตัวอย่างกับผลคะแนนจากแบบทดสอบต่างมี ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามลำดับ และผลคะแนนที่ได้จากกิจกรรมใช้พฤติกรรมการทดแทน ข้อบกพร่องของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความสามารถทางภาษาต่างกัน มีความ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปีพม่า ชั้นอินทร์งาม (2556) ได้ทำการวิจัย เรื่องผลการเรียนด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้นการพูดที่ส่งผลต่อความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้นการพูด 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้นการพูดกับกลุ่มที่เรียนปกติ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้นการพูดภาษาอังกฤษกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนวัดหอมเกร็ดใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 1 กลุ่มและกลุ่มควบคุมจำนวน 1 กลุ่มจำนวนกลุ่มละ 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน 2) ชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้นการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ 4) แบบประเมินความคิดเห็นของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลของความสามารถทางการพูดของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้นการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกัน ซึ่งผลความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษจากรอบคำถามปากเปล่า (สัมภาษณ์) การบรรยายภาพพบว่าผลความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 2. ผลของการความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน ของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้นการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่เรียนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้นการพูดภาษาอังกฤษมีค่าความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (= 4.32)

กิริยา เทียมไรสง และคณะ (2556) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้เกมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญมากทักษะหนึ่งในการเรียนรู้ภาษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำไปใช้ในการสื่อสาร เกมสามารถช่วยกระตุ้นผู้เรียนพูดได้อย่างคล่องแคล่วขึ้น นอกจากนั้นยังช่วยให้ผู้เรียนลดความวิตกกังวลและเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษา โดยการวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายดังนี้ (1) ศึกษาประสิทธิภาพการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้เกม (2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลความสามารถในการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้เกม (3) เปรียบเทียบความสามารถในการพูดก่อน-หลังการทากิจกรรมพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้เกม (4) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนระหว่างการใช้เกมแข่งขันที่ไม่เสริมแรงด้วยของรางวัลและการใช้เกมแข่งขันที่เสริมแรงด้วยของรางวัลของ

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2/2555 โรงเรียนอนุบาลกันทรวิชัย อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนอนุบาลกันทรวิชัย จำนวน 41 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดโดยใช้เกม จำนวน 4 แผน แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน-หลังเรียน แบบประเมินการสังเกตพฤติกรรมที่เกิดจากการเสริมแรงด้วยของรางวัลและการไม่เสริมแรงด้วยของรางวัล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) ประสิทธิภาพการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้เกม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่า 60.00/60.54 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ (2) ดัชนีประสิทธิผลความสามารถในการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้เกมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่า 0.3213หรือคิดเป็นร้อยละ 32.13 (3) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในพูด ก่อน-หลังการทำกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้เกมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าคะแนนสอบครั้งหลังสูงกว่าครั้งแรกร้อยละอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (4) พฤติกรรมที่เกิดจากการเสริมแรงด้วยของรางวัลและไม่เสริมแรงด้วยของรางวัล ในการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้เกมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าพฤติกรรมที่ผู้เรียนตอบสนองในการทำกิจกรรมที่มีการเสริมแรงด้วยของรางวัลทั้งหมด ร้อยละ 74.39และพฤติกรรมที่ผู้เรียนตอบสนองในการทำกิจกรรมที่ไม่มีการเสริมแรงด้วยของรางวัลทั้งหมด ร้อยละ 23.17 2 ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้เกม บรรลุจุดมุ่งหมายของการวิจัยโดยช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการและความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่เพิ่มขึ้น สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ภัคพล หัสสา (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยกลวิธีการชดเชยการสื่อสาร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยกลวิธีการชดเชยการสื่อสารก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ศึกษาเจตคติต่อการจัดการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้กลวิธีการชดเชยการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 15 คน โรงเรียนชุมชนบ้านพวก ตำบลบ้านเตื่อ อำเภอมือเมือง จังหวัดหนองคาย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเจาะจง แบบแผนการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน 2) แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการจดเซย การสื่อสาร ดำเนินการทดลองโดยใช้ระยะเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 24 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนเฉลี่ย ร้อยละ 47.33 และหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 75.17 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า สามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการจดเซยสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 2) นักเรียนมีเจตคติต่อการจัดการเรียนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการจดเซยสื่อสารอยู่ในระดับค่อนข้างดี

ศุทธิณี ชวนไชยสิทธิ์ และกาญจนา ปราบพาล (2552) ได้ศึกษาการใช้ กลวิธีการสื่อสาร ของนักศึกษาที่มีความสามารถในภาษาอังกฤษในระดับต่ำจากกลุ่มตัวอย่าง 31 จำนวน 100 คน ด้วย วิธีการสุ่ม โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำการอธิบายรายการสิ่งของเพื่อต้องการทราบ ถึงกลวิธีในการสื่อสาร และพบว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับต่ำนั้น มีการ ใช้กลวิธีในการหลีกเลี่ยง (Risk avoidance) มากที่สุด เช่น กลวิธีการดึงเวลา กลวิธีการขอความช่วยเหลือและกลวิธีการทำให้ สำเร็จ(Risk-taking) เช่น กลวิธีการถามเน้น ย้ำ เพื่อความถูกต้อง กลวิธีการพูดอ้อม จากผลการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ทำการแนะนำว่า สถาบันการศึกษาควรมีการกำหนด โปรแกรมการเรียนการสอนเรื่องกลวิธี ในการสื่อสารและควรปรับปรุงเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียน

ประเทือง ใจหาญ (2546) ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการ พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้กิจกรรมการละคร ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถด้าน ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนของทั้งสอง กลุ่ม สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสามารถด้านทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการละคร สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้กิจกรรมการละคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .20 แรงจูงใจในการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนของทั้งสองกลุ่ม สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนของทั้งสองกลุ่ม กลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการละครสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้กิจกรรมการละคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วันวิสาข ไทยเขียว (2551: บทคัดย่อ) ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง My school สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จะเห็นได้ว่ากิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติสามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนกับผู้เรียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเพิ่มซึ่งเป็นเกณฑ์หนึ่งที่น่ามา ให้ในการประเมินประสิทธิภาพของการสอน ผู้วิจัยจึงเกิดสนใจการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ

สุธาทิพย์ สุตหนองบัว (2545) ศึกษาการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้โครงงาน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเมืองร้อยเอ็ด สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองร้อยเอ็ด จำนวน 41 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ความรู้ที่กำหนดไว้ และจากการตอบแบบสอบถาม ความคิดเห็นของนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า นักเรียนมีความภาคภูมิใจ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ในระดับมากที่สุด

Caraisco, J. (2007) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้และเจตคติของนักเรียน ที่มีความสามารถพิเศษที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม มีการเรียนรู้และเจตคติสูงขึ้น กว่าก่อนเรียนรู้ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษจะเกิดการเรียนรู้ได้ดี เมื่อมีสถานการณ์หรือโอกาสที่ ทำทนาย และกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งชุดกิจกรรมจะให้นักเรียนมีความคิดที่หลากหลาย ความคิดยืดหยุ่นและทำทนายความสามารถของนักเรียนมากกว่าการเรียนการสอนตามปกติ

Nunan, D. (1991: 59) ศึกษากิจกรรมที่เป็นงานเพื่อการสื่อสาร ได้สรุปว่า งานเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ของแบบเรียน และเป็นวิธีการที่จะช่วยให้การเรียนได้รู้ภาษา งานที่มอบหมายให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจะสะท้อนสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะประสบในสภาพของโลกแห่งความเป็นจริง ตัว ป้อนที่กำหนดให้เป็นปัญหาซึ่งเป็นงาน จะต้องมีความหมายต่อผู้เรียน เหมาะสมกับระดับใกล้เคียง ผู้เรียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจได้ไม่ยาก และสร้างจิตสำนึก ให้ผู้เรียนว่า สิ่งที่ได้ เรียนรู้จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในการดำเนินชีวิต การศึกษาของนูแนน ให้แนวความคิด ว่า ผู้เรียนที่เรียนร่วมกันจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย เพราะต้อง ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนมีความกล้าที่จะพูดโต้ตอบไปมาระหว่างผู้เรียนด้วยกัน งานที่ให้ มอบหมายให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติสะท้อนสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะประสบในสภาพของโลกแห่งความ จริง ซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมาย เฉพาะ (ESP)

Russell, Mary Harris. (2007) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมที่ทำให้ได้รับความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางปฏิบัติ IES NCEE 2007-4011 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยจัด 64 กิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้ (1) คัดแยกเด็กที่ปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษ (2) จัดกลุ่มย่อยเพื่อฝึกทักษะการอ่าน (3) ให้การเรียนการสอนคำศัพท์ที่กว้างขวางและหลากหลาย (4) การพัฒนาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการและ (5) การจัดตารางการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ

Sharon, J. K., Sue, M. & Juliana, R. (2003). ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้ที่มี ปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้ที่มีปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาในประเทศสเปน ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่สามารถพูดได้ทั้งภาษาสเปนและภาษาอังกฤษจะสามารถอธิบายการสอน ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับผู้ที่มีปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ดังนั้นครูผู้สอน ภาษาอังกฤษจะสามารถดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับนักเรียนเพื่อให้การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การใช้กิจกรรมที่เน้นการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในรูปแบบต่าง ๆ จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น แสดงให้เห็นว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมีความสำคัญ จึงได้มีงานวิจัยที่ใช้วิธีการที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน เช่น การใช้เกม การใช้ชุดสื่อประสม การใช้กลวิธีการชดเชยการสื่อสาร การใช้กิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี อ. เมือง จ. เพชรบุรี เป็นลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R & D) ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ กลุ่มเดียวทดสอบหลัง (One -Shot Case Study) โดยใช้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี เป็นหน่วยการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดการดำเนินการวิจัยมี 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁): ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁): พัฒนากิจกรรมผู้เรียนผู้เรียน ออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D & D) กิจกรรมผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂): ทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผู้วิจัยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂): ประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ

การดำเนินการสร้างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี แต่ละขั้นตอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังแผนภูมิที่ 2

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบดำเนินการวิจัย ดังแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 กรอบดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (R₁: Research): การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

วัตถุประสงค์

1. วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี: กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
2. ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวกับช่องทางการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา
3. ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา จากผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหาร - ครูวิชาการ ครูสอนภาษาอังกฤษ ประชาชนชาวบ้านมัคคุเทศก์
4. ศึกษาความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับรูปแบบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การจัดกิจกรรมเรียนรู้ การวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กลุ่มเป้าหมาย

1. ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 คน ครูสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน ประชาชนชาวบ้าน จำนวน 1 คน มัคคุเทศก์ท้องถิ่น จำนวน 1 คน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี จำนวน 15 คน

วิธีการดำเนินการ

วิธีการดำเนินการ ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวกับช่องทางการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยศึกษาเอกสาร

2. วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา

โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ที่สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ

3. ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา จากผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูฝ่ายวิชาการ ครูสอนภาษาอังกฤษ ประชาชนชาวบ้าน และมัคคุเทศก์ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ ในประเด็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเนื้อหา กิจกรรม สื่อการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

4. ศึกษาความต้องการของนักเรียนระดับประถมศึกษา เกี่ยวกับรูปแบบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จากนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โดยการตอบแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยใช้แบบสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการกับ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 คน ครูสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน ประชาชนชาวบ้าน จำนวน 1 คน มัคคุเทศก์ท้องถิ่น จำนวน 1 คน และ การสอบถามกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 15 คน รวมทั้งสิ้น 20 คน โดยใช้เวลารวบรวมข้อมูลดังกล่าวเป็นเวลา 2 สัปดาห์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพ ดังนี้

1. **แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน** เป็นแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง (Structured Interview) สำหรับสัมภาษณ์ผู้บริหาร หัวหน้าวิชาการ ครู ภาษาอังกฤษและปราชญ์ชาวบ้าน มัคคุเทศก์ท้องถิ่น เกี่ยวกับความคิดเห็นในการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ชื่อ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งการทำงาน ประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 ประเด็นสัมภาษณ์ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ มีประเด็นสัมภาษณ์ดังนี้ 1) ลักษณะสำคัญและความจำเป็นของกิจกรรมที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ 2) จุดประสงค์ให้นักเรียนเรียนรู้และทำอะไรได้บ้าง จึงเหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 3) เนื้อหา กิจกรรม และ การใช้สื่อการจัดกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจ สามารถเชื่อมโยงสู่ชีวิตจริงและแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 4) วิธีดำเนินกิจกรรม การวัดผลและการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยมีขั้นตอนใน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์ แนวคิด หลักการ ทฤษฎีจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การเป็นมัคคุเทศก์ และการบูรณาการภาษาอังกฤษ

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวลเพื่อกำหนดเป็นโครงสร้างของเครื่องมือและขอบเขตของเนื้อหาในพฤติกรรมบ่งชี้ โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3. สร้างแบบสัมภาษณ์ในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ ขอบเขตเนื้อหาในพฤติกรรมบ่งชี้ที่กำหนด จากนั้นนำแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างเสร็จเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน

1) ผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 1 คน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูลท้องถิ่น จำนวน 2 คน 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านมัคคุเทศก์ จำนวน 1 คน 4) ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน เพื่อตรวจสอบด้านความเที่ยงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยแบบประเมินค่า ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ลงความเห็นและให้คะแนนเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

+1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าส่วนประกอบของข้อคำถามในแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม

0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าส่วนประกอบของข้อคำถามในแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม

-1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าส่วนประกอบของข้อคำถามในแบบสอบถามไม่มีความสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม

แล้วนำคะแนนที่ได้มาแทนค่าในสูตรของ Rowinelli and Hambeltom (1977, อ้างถึงใน มาเรียม นิลพันธ์, 2558: 177)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างส่วนประกอบของข้อคำถามในแบบสอบถามกับลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

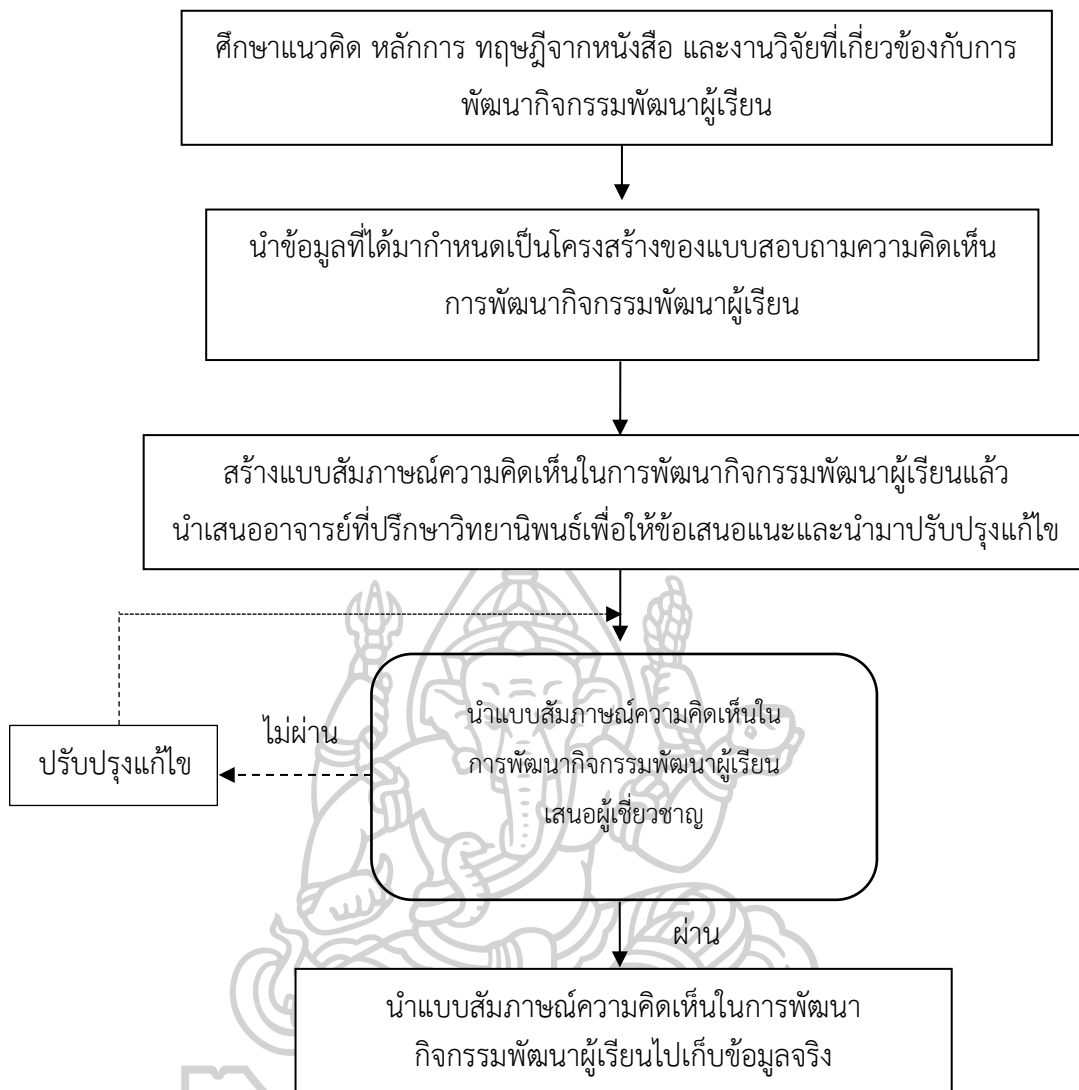
N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

นำค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้มาเทียบเกณฑ์ ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้ คือ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 แสดงข้อคำถามนั้นใช้ได้ มีความเหมาะสมหรือมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือลักษณะกิจกรรม แต่ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 0.50 แสดงว่าข้อคำถามนั้นไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือลักษณะกิจกรรมตัดทิ้งหรือนำมาปรับปรุงแก้ (มาเรียม นิลพันธ์, 2558: 177) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) 0.60-1.00 แสดงว่าแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้ ดังนี้ ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะ และให้ปรับปรุง โดยปรับข้อคำถามโดยข้อใดที่มีข้อคำถามลักษณะเดียวกันให้ปรับอยู่ด้วยกัน

5. ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ โดยปรับข้อคำถามให้ชัดเจนและใช้ภาษาที่เป็นทางการ เหมาะสมกับผู้สัมภาษณ์ จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

6. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไปเก็บข้อมูลกับผู้ที่เกี่ยวข้อง

โดยสรุปขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์การพัฒนากิจกรรมพัฒนาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ ตามแผนภูมิที่ 3 ดังนี้

แผนภูมิที่ 3 แสดงขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ถึงผู้บริหาร ครูวิชาการ ครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ ประชาชนชาวบ้าน และมัคคุเทศก์ท้องถิ่น เพื่อขออนุญาตสัมภาษณ์เกี่ยวกับ 1) ลักษณะสำคัญและความจำเป็นของกิจกรรมที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ 2) จุดประสงค์ให้นักเรียนเรียนรู้และทำอะไรได้บ้าง จึงเหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 3) เนื้อหากิจกรรม และ การใช้สื่อการจัดกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจ

สามารถเชื่อมโยงสู่ชีวิตจริงและแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 4) วิธีดำเนินกิจกรรม การวัดผล และการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

2. ประสานงาน ขอนัดเวลา และสถานที่สัมภาษณ์

3. ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองกับผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายวิชาการ และครูภาษาอังกฤษ ปราชญ์ชาวบ้าน และมัคคุเทศก์ท้องถิ่น ดำเนินการสัมภาษณ์ โดยการแนะนำตนเอง พร้อมระบุวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและสัมภาษณ์จนสิ้นสุด

4. จัดเตรียมข้อมูลเพื่อใช้สัมภาษณ์และวิเคราะห์เชิงเนื้อหาต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ โดยการวิเคราะห์สถานภาพ และข้อมูลทั่วไปในตอนต้นที่ 1 ใช้ค่าร้อยละ (%) จากนั้นนำเสนอไปรูปตารางประกอบคำบรรยาย ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ในตอนที่ 2 โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอแบบพรรณนาความเรียง

2. แบบสอบถามความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี จำนวน 1 ฉบับ เพื่อศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ลักษณะกิจกรรม เนื้อหา และการวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพข้อมูลทั่วไป เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ได้แก่ เพศ ระดับชั้น

ตอนที่ 2 ความความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบของการจัดกิจกรรม เนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูด เนื้อหาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ เนื้อหาเกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร การวัดผลและการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และบุคคลภายนอกที่นักเรียนต้องการให้มาถ่ายทอดความรู้ ซึ่งข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การสร้างแบบสอบถามความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์ แนวคิด หลักการ ทฤษฎีจากเอกสาร และงานวิจัยเกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น
2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์ เพื่อกำหนดเป็นโครงสร้างของเครื่องมือและขอบเขตของเนื้อหาในพฤติกรรมบ่งชี้ โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
3. สร้างแบบสอบถามความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ ตามขอบเขตเนื้อหาในพฤติกรรมบ่งชี้ที่กำหนด จากนั้นนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ ให้ข้อเสนอแนะแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสอบถามความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 1 คน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูลท้องถิ่น จำนวน 2 คน 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านมัคคุเทศก์ จำนวน 1 คน 4) ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามความคิดเห็น ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาถึงความเห็นและให้คะแนนเพื่อนำมาปรับปรุง แก้ไข โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าส่วนประกอบของคำถามในแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าส่วนประกอบของคำถามในแบบสอบถาม มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

-1 เมื่อแน่ใจว่าส่วนประกอบของคำถามในแบบสอบถาม ไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

แล้วนำคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Item Objective Congruence: IOC) จากสูตร (มาเรียม นิลพันธุ์ 2558: 177)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างส่วนประกอบของข้อคำถามในแบบสอบถามกับลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม

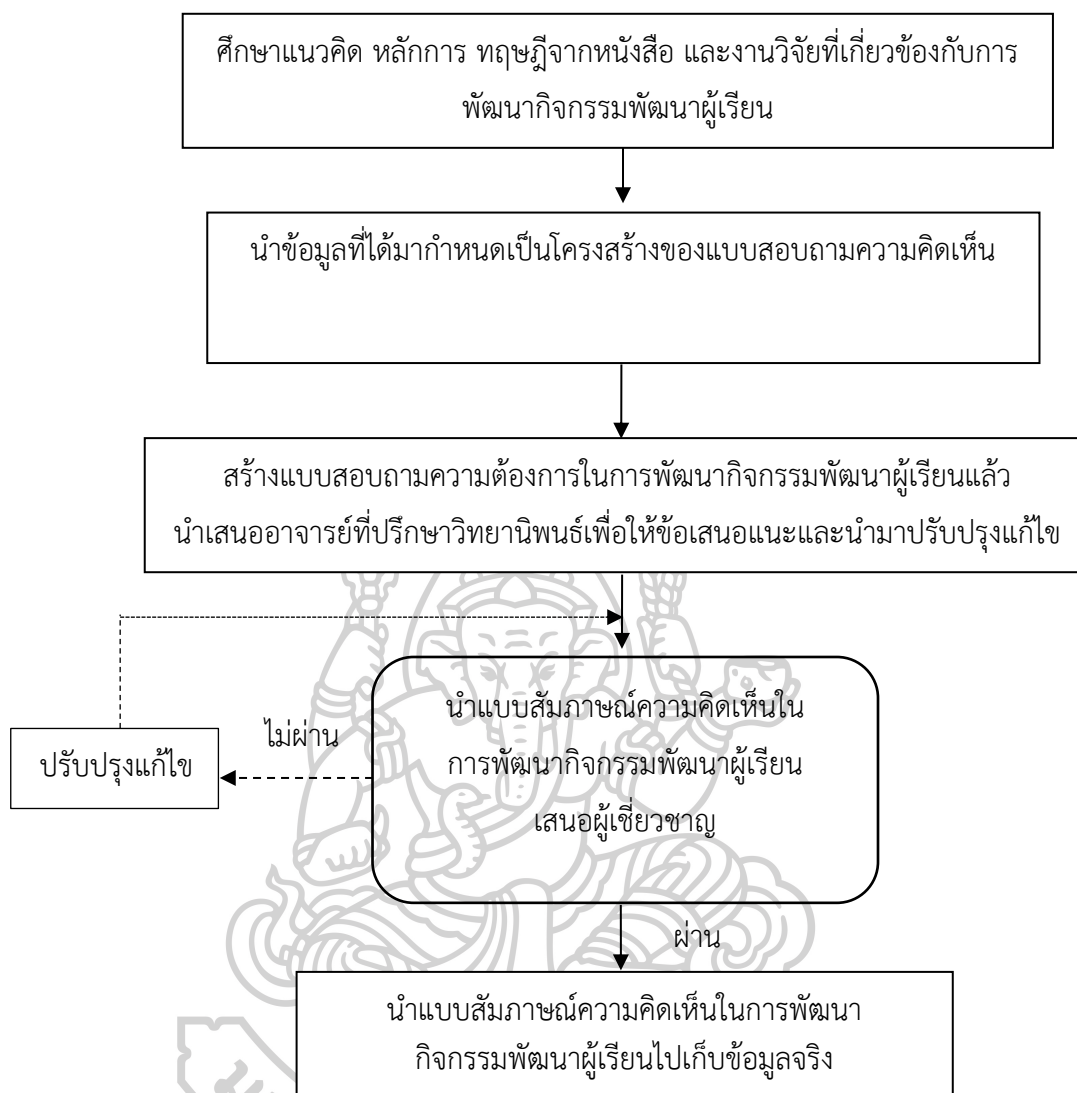
$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

นำค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์ ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้ คือ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 แสดงว่าคำถามนั้นใช้ได้ มีความเหมาะสมหรือมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือลักษณะพฤติกรรม แต่ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 0.50 แสดงว่าข้อคำถามนั้นไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือลักษณะพฤติกรรมตัดทิ้งหรือนำมาปรับปรุงแก้ไข (มาเรียม นิลพันธุ์ 2558: 177) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ ที่คำนวณได้มีค่าระหว่าง 0.60 – 1.00 แสดงว่าแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้ ดังนี้ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะ และให้ปรับปรุง โดยปรับข้อคำถามให้กระชับ ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย

5. ปรับปรุงแก้ไข แบบสอบถามความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญโดยใช้ภาษาให้ง่ายขึ้น จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

6. นำแบบสอบถามความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไปเก็บข้อมูลกับผู้เกี่ยวข้อง โดยสรุปขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น ดังแผนภูมิที่ 4 ดังนี้

แผนภูมิที่ 4 แสดงขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ถึงผู้อำนวยการโรงเรียน เซนต์โยเซฟเพชรบุรี เพื่ออนุญาตให้นักเรียนตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ลักษณะกิจกรรม เนื้อหา กิจกรรม และการวัดและประเมินผลการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ

2. ประสานงาน ขอนัดเวลา และสถานที่สอบถามความคิดเห็น

3. ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 15 คน โดยการชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้

4. รวบรวมแบบสอบถาม เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากแบบสอบถามความต้องการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ โดยวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปในตอนที่ 1 โดยการใช้สถิติ ค่าร้อยละ ในตอนที่ 2 โดยการวิเคราะห์ความคิดเห็น ตอนที่ 3 โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

จากขั้นตอนที่ 3 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ผู้วิจัยได้สรุปวิธีดำเนินการวิจัย ดังตารางที่ 1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 8 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยจากขั้นตอนที่ 1

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย/ เอกสาร	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ ข้อมูล
1. เพื่อศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ	ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ	เอกสารของนักเรียนการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ	- เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	- วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ตารางที่ 8 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยจากขั้นตอนที่ 1 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย/ เอกสาร	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ ข้อมูล
2. เพื่อวิเคราะห์ หลักสูตร แกนกลางชั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน	ศึกษาและ วิเคราะห์หลักสูตร แกนกลางชั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 - กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน - หลักสูตร สถานศึกษา	-หลักสูตร หลักสูตร แกนกลางชั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 - กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน - หลักสูตร สถานศึกษา	-หลักสูตร หลักสูตร แกนกลางชั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 - กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน - หลักสูตร สถานศึกษา	- วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)
3. ศึกษาความ คิดเห็นเกี่ยวกับ การพัฒนา กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนส่งเสริม ความสามารถใน การเป็น มัคคุเทศก์ท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี โดยการ บูรณาการ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ระดับ ประถมศึกษา จากผู้ที่เกี่ยวข้อง	การสัมภาษณ์	ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ - ได้แก่ - ผู้บริหาร - ครูวิชาการ - ครูสอน ภาษาอังกฤษ - ประชาชนชาวบ้าน - มัคคุเทศก์ ท้องถิ่น	แบบสัมภาษณ์ ความคิดเห็นใน การพัฒนา กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน	วิเคราะห์โดยใช้ - ค่าร้อยละ (%) - วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ตารางที่ 8 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยจากขั้นตอนที่ 1 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย/ เอกสาร	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ ข้อมูล
4. ศึกษาความต้องการของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การจัดการกิจกรรมเรียนรู้ การวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	การสอบถาม	นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 -6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี จำนวน 15 คน	แบบสอบถาม ความต้องการในการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	วิเคราะห์โดยใช้ - ค่าร้อยละ (%) - วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนา (D₁: Development): พัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ฉบับร่าง
2. เพื่อประเมินแผนการจัดการจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์และเน้นปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
3. เพื่อปรับปรุงแผนหน่วยการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์และเน้นปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยบูรณาการภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

กลุ่มเป้าหมาย

1. ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพของโครงร่างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้การสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อพิจารณาความถูกต้อง เหมาะสมและตรวจสอบความสอดคล้องของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการ การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยมีวิธีการดำเนินการดังนี้

นำข้อที่ได้จากการสังเคราะห์ขั้นตอนที่ 1 คือ ชั้นศึกษาข้อมูลพื้นฐานมาใช้ในการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนย่อย 3 ขั้นตอน คือ 1) การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่าง 2) การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่างโดยผู้เชี่ยวชาญ และ 3) การปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่าง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่าง โดยผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 จากการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การศึกษาความคิดเห็นและความต้องการเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การวัดและประเมินผล และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่ผ่านการวิเคราะห์แล้วดำเนินการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่างที่ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) แนวการจัดกิจกรรม 4) รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 8) สื่อ 9) การวัดและประเมินผล 10) หน่วยการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน ประกอบด้วย 1) มาเรียนรู้เกี่ยวกับมัคคุเทศก์กันเถอะ 2) การสื่อสารเพื่อการท่องเที่ยว 3) ถิ่นเรา เรารัก 4) ฝึกทำหน้าที่ มัคคุเทศก์

2. การหาประสิทธิภาพกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่าง เมื่อสร้างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่างดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนก่อนนำไปทดลองใช้ โดยตรวจสอบด้านความเหมาะสมและความสอดคล้องขององค์ประกอบของโครงร่างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างประเด็นสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยสิ่งที่ต้องการตรวจสอบ คือ ส่วนประกอบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ได้แก่ 1) หลักการ 2) เป้าหมาย

3) แนวการจัดกิจกรรม 4) รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 8) สื่อ 9) การวัดและประเมินผล 10) แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการพิจารณาว่ามีความเหมาะสมกับสภาพปัญหาความจำเป็นกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนหรือไม่ และสอดคล้องกันหรือไม่ เพียงใด

ขั้นตอนที่ 2 ทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อเชิญผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน มาร่วมการสนทนากลุ่มในครั้งนี้ จากนั้นผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่าง โดยนำกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่างที่พัฒนาขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสม แล้วจึงให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

2.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 1 คน ตรวจสอบความสอดคล้องของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่พัฒนาขึ้นว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนหรือไม่ และตรวจสอบแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนว่ามีความสอดคล้องกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนหรือไม่

2.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา จำนวน 2 คน ตรวจสอบความสอดคล้องของการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาไทยในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่พัฒนาขึ้นว่ามีความสอดคล้องกับการพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารหรือไม่

2.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูลท้องถิ่น จำนวน 2 คน ตรวจสอบเกี่ยวกับความสอดคล้องของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่พัฒนาขึ้นว่าสอดคล้องกับข้อมูลท้องถิ่นหรือไม่

2.4 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 2 คน ตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องของการประเมินผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการสนทนากลุ่ม (focus Group) ในวันอาทิตย์ที่ 10 มิถุนายน 2561 เวลา 9.00 น. ณ ห้องประชุมบัณฑิตภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพ คือ ประเด็นสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับองค์ประกอบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อพิจารณาความถูกต้อง เหมาะสมและตรวจสอบความสอดคล้องของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยมีผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาผู้เรียน จำนวน

1 ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูลท้องถิ่น จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 2 คน

ภาพที่ 1 การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

3. การปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่าง นำผลการหาประสิทธิภาพกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่าง ของผู้เชี่ยวชาญ จากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) มาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังต่อไปนี้

1. ประเด็นสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยการสนทนาในประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสม และความสอดคล้องของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษจังหวัดเพชรบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาขึ้น โดยนำข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มมาวิเคราะห์ เพื่อทำการปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กลุ่มบุคคลเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาผู้เรียน จำนวน 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูลท้องถิ่น จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล จำนวน 2 คน โดยกำหนดประเด็นการสนทนากลุ่มเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ร่วมสนทนา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ ได้แก่ 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) แนวการจัด

กิจกรรม 4) รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 8) สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้ 9) การวัดและประเมินผล และ 10) แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การสร้างประเด็นสนทนากลุ่ม โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีจากหนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

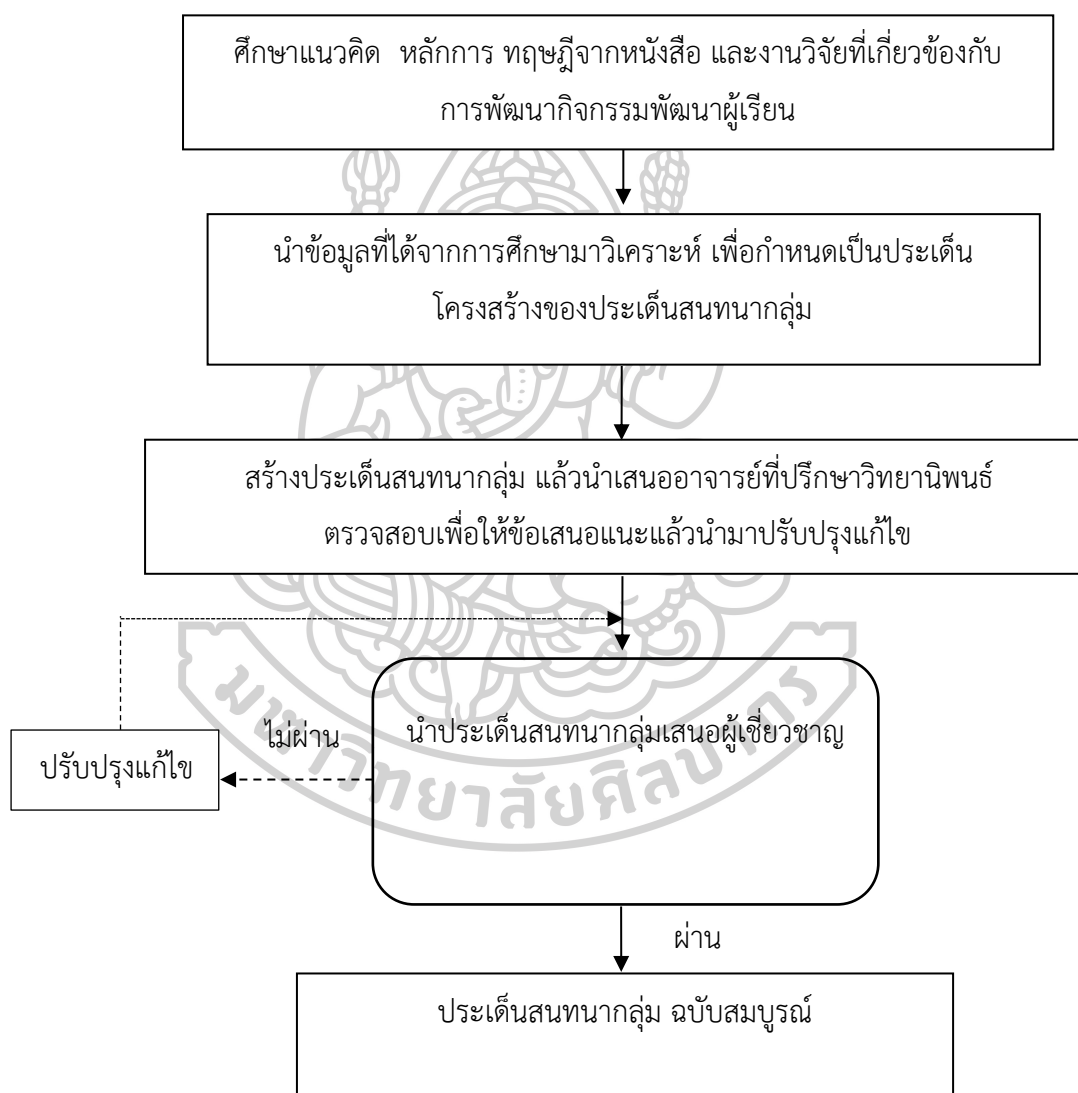
ขั้นที่ 2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์ เพื่อกำหนดเป็นโครงสร้างของเครื่องมือและขอบเขต เนื้อหาในพฤติกรรมบ่งชี้ โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ขั้นที่ 3 สร้างประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความคิดเห็นส่วนนำของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ โครงสร้างการจัดกิจกรรม สื่อประกอบกิจกรรม การวัดและประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้ เนื้อหาในพฤติกรรมบ่งชี้ที่กำหนด จากนั้นนำประเด็นสนทนากลุ่มที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ ให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 4 นำประเด็นสนทนากลุ่ม เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 5 คน โดยมีผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านมคอ.ศก.และข้อมูลท้องถิ่น จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบประเมินค่า ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของประเด็นสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาลงความเห็น และให้คะแนน เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของประเด็นสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ที่คำนวณได้ มีค่าระหว่าง 0.60 – 1.00 แสดงว่าประเด็นสนทนากลุ่มมีความสอดคล้องและเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้ ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะ และให้แก้ไขปรับปรุง โดยปรับข้อความให้มีการใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย กระชับได้ใจความ ซึ่งผู้วิจัยได้แก้ไขปรับปรุง โดยปรับภาษาที่ใช้ในข้อความให้เข้าใจง่าย กระชับ ได้ใจความ

ขั้นที่ 5 นำประเด็นสนทนากลุ่มมาปรับปรุงแก้ไข โดยปรับข้อความ ให้มีความกระชับ และครอบคลุมมากขึ้น จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นที่ 6 นำประเด็นสนทนากลุ่ม ไปดำเนินการสนทนากลุ่ม โดยสรุปขั้นตอนการสร้างประเด็นสนทนากลุ่มได้ ดังแผนภูมิที่ 5 ดังนี้

แผนภูมิที่ 5 แสดงขั้นตอนการสร้างประเด็นสนทนากลุ่ม

การดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

1. ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการสนทนา (Moderator) กำหนดประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยมีผู้จัดบันทึกการสนทนากลุ่ม (Note Taker) จำนวน 3 คน และผู้ช่วยเหลือ (Assistant) จำนวน 1 คน

2. กำหนดผู้ร่วมสนทนากลุ่ม (Discussion) ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยผู้ร่วมสนทนากลุ่มในครั้งนี้เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาผู้เรียน จำนวน 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูลท้องถิ่น จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 2 คน

3. ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการสนทนา (Moderator) กำหนดประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไป ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ได้แก่ 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) แนวการจัดกิจกรรม 4) รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 8) สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้ 9) การวัดและประเมินผล 10) แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นผู้สังเกตการณ์ในการจัดสนทนากลุ่ม

4. เริ่มการสนทนากลุ่ม โดยผู้วิจัยแนะนำผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม และคณะผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม และคณะของผู้วิจัย สร้างบรรยากาศความเป็นกันเอง และขออนุญาตบันทึกเสียง จากนั้นชี้แจงวัตถุประสงค์ของการสนทนาในกลุ่มในครั้งนี้ เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ

5. เริ่มการสนทนากลุ่มตามประเด็นสนทนากลุ่ม โดยผู้วิจัยเป็นผู้นำประเด็นมาตั้งคำถามในการสนทนากลุ่มให้ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทุกคนได้แสดงความคิดเห็นในแต่ละประเด็น จากนั้นผู้วิจัยทำการสรุปประเด็นในแต่ละประเด็นอีกครั้ง เพื่อสร้างความเข้าใจตรงกัน และควบคุมระยะเวลาในการสนทนากลุ่มให้เป็นไปตามที่กำหนด

6. เมื่อเข้าร่วมสนทนากลุ่มแสดงความคิดเห็นครบทุกประเด็นคำถาม ผู้วิจัยได้กล่าวขอบคุณพร้อมทั้งมอบของที่ระลึก สำหรับผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม และปิดการสนทนากลุ่ม

7. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูล และจัดเตรียมข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา เป็นการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอเป็นแบบเขียนพรรณนาความเรียง

2. แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การสร้างและตรวจสอบแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 4 แผน ใช้เวลาสอน 20 คาบ กำหนดขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีจากหนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รูปแบบ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เพื่อสร้างแผนการจัดกิจกรรมผู้เรียน

ขั้นที่ 3 สร้างแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเพื่อให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

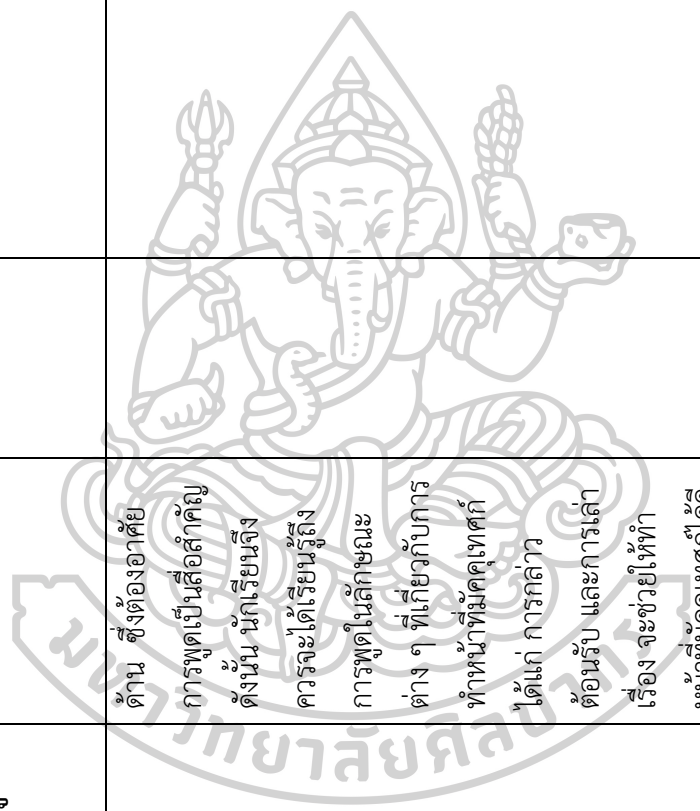
ตารางที่ 9 หน่วยการเรียนรู้

หน่วยที่	ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	ภาระงาน/ชิ้นงาน	การจัดและประเมินผล	ขั้นตอนการใช้กิจกรรมแบบ ประสบการณ์และเน้นการปฏิบัติ	เวลา (คาบ)
1	มาเรียนรู้เกี่ยวกับ มัดคุเทศก์กัน เถอะ	1. นักเรียนบอก ความหมาย ประวัติความเป็นมา ความสำคัญ บทบาทหน้าที่ ของมัดคุเทศก์ได้ 2. นักเรียนบอก คุณลักษณะของ มัดคุเทศก์ที่ดีของ มัดคุเทศก์ได้ 3. นักเรียนเห็น คุณค่าของการ เป็นมัดคุเทศก์	มัดคุเทศก์เป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการท่องเที่ยว กล่าวคือเป็นผู้ที่สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือและบริการนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี จึงอาจกล่าวได้ว่ามัดคุเทศก์มีความสำคัญต่อความสำคัญต่อนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก มัดคุเทศก์ที่ดีของมัดคุเทศก์ 3. นักเรียนเห็นคุณค่าของการเป็นมัดคุเทศก์	1. ใบกิจกรรมที่ 1 บอกความหมายประวัติความเป็นมา และความเป็นมาของมัดคุเทศก์ 2. ใบกิจกรรมที่ 2 บันทึกการสังเกตการณ์ทำหน้าที่มีมัดคุเทศก์ของมัดคุเทศก์อาชีพ	1. การสังเกตพฤติกรรม 2. การประเมินผล	1. ช้มนำเข้าสู่บทเรียน 2. ช้มนศึกษาวิเคราะห์ 3. ช้มนปฏิบัติ / ฝึกหัด / ฝึกปฏิบัติ 4. ช้มนสรุป / เสนอผลการเรียนรู้ 5. ช้มนปรับปรุงการเรียนรู้ / นำไปใช้ 6. ช้มนประเมินผล	2 คาบ

ตารางที่ 9 หน่วยงานการเรียนรู้ (ต่อ)

หน่วย ที่	ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	ภาระงาน/ ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล	ขั้นตอนการใช้กิจกรรมแบบ ประสบการณ์ และเน้นการปฏิบัติ	เวลา (คาบ)
2	เรื่อง การสื่อสาร เพื่อการนำเสนอ	1. นักเรียนมีความรู้ เกี่ยวกับการพูด ของมัคคุเทศก์ 2. นักเรียนสามารถ ปฏิบัติบุคลิกของการเป็น มัคคุเทศก์ได้ 3. นักเรียนเห็น คุณค่าของการ เป็นมัคคุเทศก์	การพูดเป็นสิ่ง สำคัญอย่างยิ่ง สำหรับมัคคุเทศก์ ดังนั้น นักเรียนจึง ควรจะได้เรียนรู้ เกี่ยวกับการพูดและ สามารถเตรียมการ พูดเพื่อที่จะทำหน้าที่ มัคคุเทศก์ได้ มัคคุเทศก์มีหน้าที่ หลักคือ การให้ ความรู้ คำแนะนำ ตลอดจนช่วยเหลือ นักท่องเที่ยวในทุก ๆ	1. การแสดง บทบาทสมมติ 2. ใบงาน	1. การประเมินการ แสดงบทบาทสมมติ 2. การประเมินใจ งาน 3... การสังเกต พฤติกรรม	1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน 2. ชี้นำศึกษาวิเคราะห์ 3. ชี้นำปฏิบัติ / ฝึกหัด / ฝึกปฏิบัติ 4. ชี้นำสรุป / เสนอผลการเรียนรู้ 5. ชี้นำปรับปรุงการเรียนรู้ / นำไปใช้ 6. ชี้นำประเมินผล	2 คาบ

ตารางที่ 9 หน่วยการเรียนรู้ (ต่อ)

หน่วย ที่	ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์การ เรียนรู้	สาระการเรียนรู้	ภาระงาน/ ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล	ขั้นตอนการใช้กิจกรรมแบบ ประสบการณ์ และเน้นการปฏิบัติ	เวลา (คาบ)
			<p>ด้าน ซึ่งต้องอาศัย การพูดเป็นสื่อสำคัญ ดังนั้น นักเรียนจึง ควรจะได้เรียนรู้ถึง การพูดในลักษณะ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการ ทำหน้าที่มีคุณเทศก์ ได้แก่ การกล่าว ต้อนรับ และการเล่า เรื่อง จะช่วยให้ทำ หน้าที่มีคุณเทศก์ได้ดี ขึ้น</p>				

ตารางที่ 9 หน่วยงานการเรียนรู้ (ต่อ)

หน่วย ที่	ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	ภาระงาน/ ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล	ขั้นตอนการใช้กิจกรรมแบบ ประสบการณ์ และเน้นการปฏิบัติ	เวลา (คาบ)
3	ถิ่นเรา เรารัก	1. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ มหาวิทยาลัย ได้ 2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงสถานที่สำคัญ ในบริเวณวัด มหาวิทยาลัย ได้ 3. นักเรียนเห็นความสำคัญของ	วัดมหาธาตุวิหาร เป็นโบราณสถาน คู่บ้านคูเมืองเพชรบุรี ซึ่งมีประวัติการ ก่อสร้างและความ เป็นมาอันยาวนาน ทั้ง เรื่องราวที่มีหลักฐาน ทางประวัติศาสตร์ และเรื่องราวที่เป็น ตำนานเล่าสืบต่อกัน มา นอกจากนี้ใน บริเวณวัดมหาธาตุ วิหารยังมีสถานที่ สำคัญทาง	การนำเสนอ ผลงาน	การประเมินผลงาน	1. ชื่อนำเข้าสู่บทเรียน 2. ชั้นศึกษาวิเคราะห์ 3. ชั้นปฏิบัติ / ฝึกหัด / ฝึกปฏิบัติ 4. ชั้นสรุป / เสนอผลการเรียนรู้ 5. ชั้นปรับปรุงการเรียนรู้ / นำไปใช้ 6. ชั้นประเมินผล	4 คาบ

ตารางที่ 9 หน่วยงานการเรียนรู้ (ต่อ)

หน่วย ที่	ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์การ เรียนรู้	สาระการเรียนรู้	ภาระงาน/ ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล	ขั้นตอนการใช้กิจกรรมแบบ ประสบการณ์ และเน้นการปฏิบัติ	เวลา (คาบ)
		สถานที่สำคัญ	พระพุทธศาสนา หลายแห่งที่ นักท่องเที่ยวควรไป สักการบูชาและเที่ยว ชม ซึ่งมีคฤหาสน์ก่อ มหาราชดัวร์วิหาร จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถ ที่จะบอกเล่าประวัติ ตำนาน และสถานที่ สำคัญในบริเวณวัด มหาราชดัวร์วิหาร				

ตารางที่ 9 หน่วยงานการเรียนรู้ (ต่อ)

หน่วย ที่	ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	ภาระงาน/ ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล	ขั้นตอนการใช้กิจกรรมแบบ ประสบการณ์ และเน้นการปฏิบัติ	เวลา (คาบ)
4	ฝึกปฏิบัติกรนำ เที่ยว	1 นักเรียน สามารถทำ หน้าที่มีคุณสมบัติ ได้ 2 นักเรียนเห็น ความสำคัญของ ท้องถิ่น	มีคุณลักษณะเป็นบุคคล ที่มีความสำคัญต่อ การท่องเที่ยว เป็น บุคคลที่ให้ความรู้ ประสบการณ์และ ความประทับใจแก่ นักท่องเที่ยว สำหรับ มีคุณลักษณะมหาตุ รวิพากรก็เช่นกัน มีคุณศัพท์จะต้องมี ความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนักใน คุณค่าของ โบราณสถานแห่งนี้	การนำเสนอ ผลงาน	การประเมินผลงาน	1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน 2. ชั้นศึกษาวิเคราะห์ 3. ชั้นปฏิบัติ / ฝึกหัด / ฝึกปฏิบัติ 4. ชั้นสรุป / เสนอผลการเรียนรู้ 5. ชั้นปรับปรุงการเรียนรู้ / นำไปใช้ 6. ชั้นประเมินผล	12 คาบ

ตารางที่ 9 หน่วยงานการเรียนรู้ (ต่อ)

หน่วย ที่	ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	ภาระงาน/ ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล	ขั้นตอนการใช้กิจกรรมแบบ ประสบการณ์ และเน้นการปฏิบัติ	เวลา (คาบ)
			<p>และมีทักษะในการ นำเสนอข้อมูลเป็น อย่างดี จึงจะทำให้ นักท่องเที่ยวพึงพอใจ และประทับใจการทำ หน้าที่มีคุณศัพท์</p>				

จากตารางที่ 9 แสดงรายละเอียดของหน่วยการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 4 แผน ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	เรื่อง มาเรียนรู้เกี่ยวกับมัคคุเทศก์กันเถอะ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	เรื่อง การสื่อสารเพื่อการนำเที่ยว
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	เรื่อง ถิ่นเรา เรารัก
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	เรื่อง การฝึกปฏิบัติการนำเที่ยว

ขั้นที่ 4 ดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

5.1 หลักการ และแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ควรเพิ่มเติมการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีการบูรณาการภาษาอังกฤษ เพิ่มไปอีก 1 ข้อ เพื่อเป็นหลักในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ

5.2 เป้าหมาย เนื่องจากเป้าหมายหลักของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเน้นการส่งเสริมการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น จึงควรเพิ่มเติมรายละเอียดเกี่ยวกับความสำคัญของการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น

5.3 คำอธิบายรายวิชา ควรเขียนในลักษณะด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะหรือเจตคติของนักเรียน โดยเน้นกระบวนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ และเพิ่มรายละเอียดของสถานที่ที่สำคัญของท้องถิ่น

5.4 จุดประสงค์การเรียนรู้ ควรจัดกลุ่มจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มีลักษณะเดียวกันให้อยู่ด้วยกัน เน้นจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ฟังให้นักเรียนเกิด โดยแบ่งเป็นด้านทักษะ และด้านเจตคติ

5.5 โครงสร้างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ควรปรับเนื้อหาให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับเวลาในการจัดกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน

5.6 สื่อประกอบกิจกรรม ควรระบุให้ชัดเจนว่ามีการใช้สื่ออะไรประกอบกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนบ้าง และแบ่งเป็นสื่อการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้

5.7 ควรปรับลักษณะกิจกรรมและใบงานเป็นลักษณะเกม หรือกิจกรรมที่ให้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย หรือหนักวิชาการเกินไป แต่ปรับกิจกรรมให้เป็นลักษณะเรียนรู้ผ่านกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกในการเรียน

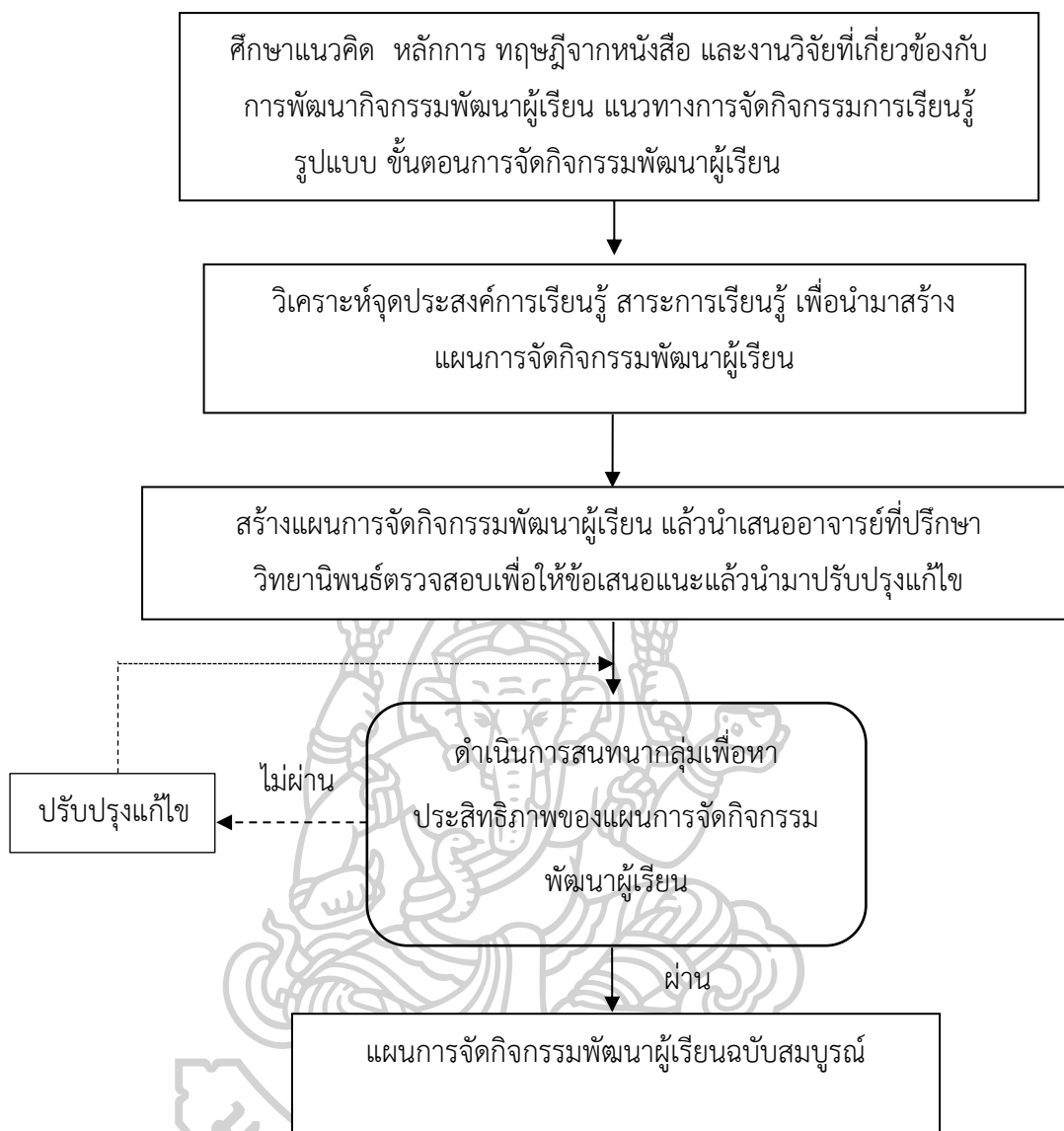
5.8 แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ควรตั้งชื่อที่น่าสนใจ และแยกกิจกรรมที่จัดในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้ชัดเจน

5.9 เกณฑ์การวัดและประเมินผล ในแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนควรปรับให้ กระชับ ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

5.10 เกณฑ์การวัดและประเมิน ให้ปรับเกณฑ์รายละเอียดการประเมินให้ชัดเจน ใช้ ภาษาที่เข้าใจง่าย แสดงออกถึงพฤติกรรมของผู้เรียนที่ชัดเจน สามารถวัดได้

ขั้นที่ 6 นำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเพชรบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2561 รวม 20 คาบ โดยสรุปขั้นตอน ดังแผนภูมิที่ 6 ดังนี้

แผนภูมิที่ 6 แสดงขั้นตอนการสร้างแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

จากขั้นตอนที่ 2 การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็น
มีคฤเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี ฉบับร่าง ผู้วิจัยได้สรุปวิธีการดำเนินการวิจัย ดังตารางที่ 5 โดยมี
รายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 10 สรุปวิธีการดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 2 การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี ฉบับร่าง

วัตถุประสงค์	วิธีการ	เป้าหมาย / เอกสาร	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อพัฒนา กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนเพื่อส่งเสริม ความสามารถใน การเป็นมัคคุเทศก์ ท้องถิ่นจังหวัด เพชรบุรี โดย บูรณาการ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ระดับชั้น ประถมศึกษา	พัฒนากิจกรรม พัฒนาผู้เรียนฉบับ ร่าง ประกอบด้วย 1. หลักการ 2. เป้าหมาย 3. แนวการจัด กิจกรรม 4. รูปแบบการจัด กิจกรรม 5. คำอธิบาย รายวิชา 6. จุดประสงค์การ เรียนรู้ 7. โครงสร้างการ จัดกิจกรรม 8. สื่อ / แหล่ง เรียนรู้ 9. การวัดและการ ประเมินผล 10. แผนการจัด กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน	- ผู้วิจัย - ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน ได้แก่ - ผู้เชี่ยวชาญด้าน การพัฒนาผู้เรียน จำนวน 1 คน - ผู้เชี่ยวชาญด้าน ภาษา จำนวน 2 คน - ผู้เชี่ยวชาญด้าน ข้อมูลท้องถิ่น จำนวน 2 คน - ผู้เชี่ยวชาญด้าน การวัดผลและ ประเมินผล จำนวน 2 คน	- ประเด็นการ สนทนากลุ่ม (Focus Group) - กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนฉบับร่าง	- วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ตารางที่ 10 สรุปวิธีการดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 2 การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี ฉบับร่าง (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีการ	เป้าหมาย / เอกสาร	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ข้อมูล
2. เพื่อประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ฉบับร่าง	- ตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบในแผนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน - ตรวจสอบความสอดคล้องของแผนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	- ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน ได้แก่ - ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาผู้เรียนจำนวน 1 คน - ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจำนวน 2 คน - ผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูลท้องถิ่นจำนวน 2 คน - ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผลจำนวน 2 คน	- ประเด็นการสนทนากลุ่ม (Focus Group)	- วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 3 (R₂ Research): ทดลองการใช้จัดกิจกรรมพัฒนาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์

เพื่อใช้ทดลองกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ทั้งนี้เพื่อพิจารณาถึงผลที่เกิดขึ้นจากการกระบวนการทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ดังกล่าว ซึ่งในการทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ใช้วิธีการวิจัยแบบก่อนทดลอง (Pre Experimental Designs) แบบแผนการวิจัยแบบ The One- shot Case Study) (มาเรียม นิลพันธุ์ , 2558: 143)

แบบแผนการวิจัย

ตารางที่ 11 แบบแผนการวิจัย

ทดลอง	สอบหลัง
X	T ₂

X หมายถึง การทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

T₂ หมายถึง ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษประถมศึกษา

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเพชรบุรี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งได้จากเลือกชมรมที่ตนเองสนใจ จำนวน 15 คน เข้าเรียนในชมรม Little Guide

วิธีการดำเนินการ

วิธีการดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ถึงผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่พัฒนาขึ้น

ขั้นที่ 2 ทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผู้วิจัยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โดยดำเนินกิจกรรมตามแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ขั้นที่ 3 ในการทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีขั้นตอนดังนี้

3.1 ผู้วิจัยแนะนำวิธีการและขั้นตอนในการเสนอแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นำไปใช้ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี

3.2 ผู้วิจัยดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ระยะเวลา 20 คาบ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โดยจัดกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ทั้งรายบุคคล และกระบวนการกลุ่ม ประกอบด้วย การสนทนา ซักถาม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การพูดคุยกับชาวต่างชาติ รวมถึงการศึกษา สถานการณ์ที่และได้ลงมือปฏิบัติจริง กิจกรรมบทบาทสมมติ และใบความรู้ การศึกษาจากเอกสาร และสื่อเทคโนโลยี เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรม และฝึกฝนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.3 หลังจากจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้กับนักเรียนจบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแล้ว ทำการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ
2. แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

วิธีการรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการชั้นสอนตามการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์และเน้นที่การปฏิบัติ 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน 2) ชั้นศึกษา / วิเคราะห์ 3) ชั้นปฏิบัติ 4) ชั้นสรุป 5) ชั้นปรับปรุง 6) ชั้นประเมินผลดำเนินการตามขั้นตอนตั้งแต่หน่วยที่ 1-4 มีการประเมินผลตนเองในชั้นปรับปรุง มีประเมินผลหลังจบกิจกรรมในแต่ละหน่วยกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยนักเรียนมีการประเมินตนเอง และมีการประเมินโดยครูและเพื่อนครู จากกิจกรรมที่นำเสนอหน้าชั้นเรียน แสดงบทบาทสมมุติ

2. การสรุปผลการจัดกิจกรรมโดยนักเรียน การนำเสนองาน หน้าชั้นเรียน

จากขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ผู้วิจัยได้สรุปวิธีดำเนินการวิจัย ดังตารางที่ 7 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 12 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยจากขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี

วัตถุประสงค์	วิธีการ	เป้าหมาย / เอกสาร	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ข้อมูล
1.เพื่อทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนประถมศึกษา	1. ทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรีจำนวน 15 คน	- นักเรียนชั้นประถมศึกษาจำนวน 15 คน	- แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน - เอกสารประกอบแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	วิเคราะห์โดยใช้ - วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 4 พัฒนา (D₂: Development): การประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร
2. เพื่อประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์
3. เพื่อประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
4. เพื่อปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

วิธีการดำเนินการ

ในการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

- ขั้นที่ 1 ประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร โดยใช้แบบประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร
- ขั้นที่ 2 ประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์
- ขั้นที่ 3 ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แบบประเมินทักษะการพูด
- ขั้นที่ 4 การปรับปรุง แก้ไขกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยนำผลการประเมินผลและข้อเสนอแนะมาใช้ในการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีความสมบูรณ์และเหมาะสมในการนำไปใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ประกอบด้วย 1) แบบประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร

2) แบบประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ 3) แบบประเมินทักษะการพูด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. แบบประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร

แบบประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร แบ่งเป็น 4 ประเด็น ดังนี้ 1) ความถูกต้องของข้อมูล 2) ความถูกต้องของการตอบคำถาม 3) ความรอบคอบ มีเหตุผล ในการตัดสินใจในการให้ข้อมูล 4) การศึกษาข้อมูลเกิดความรู้อื่น โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบคุณภาพ (Rubric) จำแนกระดับความสามารถออกเป็น 3 ระดับ ระดับเกณฑ์การประเมินคือ คะแนน 1.00 - 1.66 ระดับ 1 ปรับปรุง คะแนน 1.67 - 2.33 ระดับ 2 พอใจ คะแนน 2.34 - 3.00 ระดับ 3 ดี โดยประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร โดยมีผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเป็นผู้ประเมิน

การสร้างแบบประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร โดยมีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร

ขั้นที่ 2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาประมวล เพื่อกำหนดโครงสร้างและขอบข่ายเนื้อหาของเครื่องมือ และขอบเขตของเนื้อหาในพฤติกรรมบ่งชี้ โดยนำคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ข้อที่ 3 สร้างแบบประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเพื่อให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยแบบประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร แบ่งออกเป็น 4 ประเด็น ดังนี้ 1) ความถูกต้องของข้อมูล 2) ความถูกต้องของการตอบคำถาม 3) ความรอบคอบ มีเหตุผล ในการตัดสินใจในการให้ข้อมูล 4) การศึกษาข้อมูลเกิดความรู้อื่น โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบคุณภาพ (Rubric) จำแนกระดับความสามารถออกเป็น 3 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังตารางที่ 8 เกณฑ์ประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร

ตารางที่ 13 เกณฑ์ประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
1. ความถูกต้องของข้อมูล	อธิบายข้อมูลได้อย่างถูกต้องครบถ้วน	อธิบายข้อมูลได้ถูกต้อง	อธิบายข้อมูลได้ถูกต้อง
2. ความถูกต้องของการตอบคำถาม	ตอบคำถามได้อย่างถูกต้องครบถ้วน	ตอบคำถามได้ถูกต้อง	ตอบคำถามได้ถูกต้อง
4. การศึกษาข้อมูลเกร็ดความรู้อื่น	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ได้ครอบคลุม	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ได้ครอบคลุมบางส่วน	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่เพิ่มเติมได้บางส่วน

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาข้อมูล ผลการประเมินพิจารณา ค่าเฉลี่ยคะแนนและนำมาแปลความหมายมีเกณฑ์ (บุญใจ ศรีสถิตนรากุล, 2545: 304-305) ดังนี้

ระดับเกณฑ์การประเมิน	คะแนน 2.34 – 3.00	ระดับ ดี
	คะแนน 1.67 – 2.33	ระดับ พอใจ
	คะแนน 1.00 - 1.66	ระดับ ปรับปรุง

ขั้นที่ 4 นำแบบประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 7 คน พิจารณาตรวจสอบคุณภาพของโครงร่างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้การสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อพิจารณาความถูกต้อง เหมาะสมและตรวจสอบความสอดคล้องของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ดำเนินการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยมีผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาผู้เรียน จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูลท้องถิ่น จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล จำนวน 2 คน

ขั้นที่ 5 นำแบบประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร มาปรับปรุงแก้ไขในประเด็นที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นที่ 6 นำแบบประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร ไปเก็บข้อมูลจริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยสรุปขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร ดังแผนภูมิที่ 7 ดังนี้

แผนภูมิที่ 7 แสดงขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลจากการประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร มาวิเคราะห์โดยใช้ระดับความสามารถหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และเสนอค่าเป็นร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2. แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

แบบประเมินทักษะการพูด แบ่งเป็น 3 ประเด็น ดังนี้ 1) การออกเสียงถูกต้องชัดเจน 2) การใช้ถ้อยคำและสำนวนภาษาที่ถูกต้อง 3) การใช้ท่าทางที่เหมาะสมกับคำพูด โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบคุณภาพ (Rubric) จำแนกระดับความสามารถออกเป็น 3 ระดับ ระดับเกณฑ์การประเมินคือ คะแนน 1.00 - 1.66 ระดับ 1 ปรับปรุง คะแนน 1.67 - 2.33 ระดับ 2 พอใจ คะแนน 2.34 - 3.00 ระดับ 3 ดี โดยประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเป็นผู้ประเมิน

การสร้างแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยมีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินทักษะการพูด

ขั้นที่ 2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาประมวล เพื่อกำหนดโครงสร้างและขอบข่ายเนื้อหาของเครื่องมือ และขอบเขตของเนื้อหาในพฤติกรรมบ่งชี้ โดยนำคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ขั้นที่ 3 สร้างแบบประเมินความสามารถในการพูดแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเพื่อให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยแบบประเมินทักษะการพูดแบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ดังนี้ 1) การออกเสียงถูกต้องชัดเจน 2) การใช้ถ้อยคำและสำนวนภาษาที่ถูกต้อง 3) การใช้ท่าทางที่เหมาะสมกับคำพูด โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบคุณภาพ (Rubric) จำแนกระดับความสามารถออกเป็น 3 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังตารางที่ 9 เกณฑ์ประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

ตารางที่ 14 เกณฑ์ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
การออกเสียงถูกต้องชัดเจน	ออกเสียงได้ ถูกต้อง ชัดเจน	ออกเสียงได้ ถูกต้อง ชัดเจน	ออกเสียงได้ ถูกต้อง
การใช้ถ้อยคำและสำนวนที่ถูกต้อง	พูดต่อเนื่องไม่ ติดขัด พูด ชัดเจนทำให้ สื่อสารได้	พูด ตะกุกตะกัก บ้าง แต่ยังสามารถ สื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อให้ สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน
การแสดงท่าทางที่เหมาะสมกับคำพูด	แสดงท่าทาง และพูดด้วย น้ำเสียง เหมาะสมกับ บทบรรยาย	พูดด้วย น้ำเสียง เหมาะสมกับ บทบรรยาย แต่ไม่มีท่าทาง ประกอบ	พูดเหมือน อ่านไม่เป็น ธรรมชาติขาด ความน่าสนใจ

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาข้อมูล ผลการประเมินพิจารณาค่าเฉลี่ย
คะแนนและนำมาแปลความหมายมีเกณฑ์ (บุญใจ ศรีสถิตนรากุล, 2545: 304-305) ดังนี้

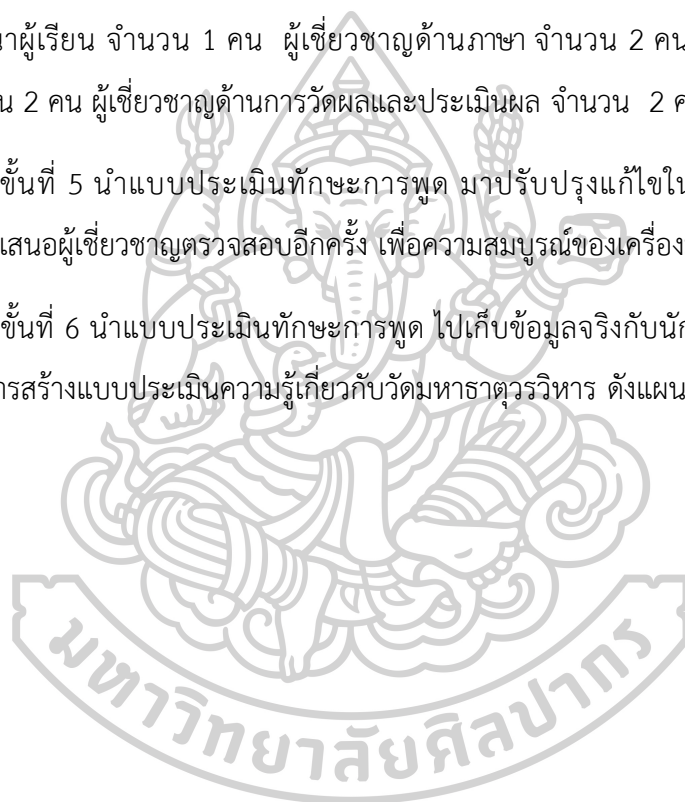
ระดับเกณฑ์การประเมินคะแนน 2.34 – 3.00	ระดับ ดี
คะแนน 1.67 – 2.33	ระดับ พอใจ
คะแนน 1.00 - 1.66	ระดับ ปรับปรุง

ขั้นที่ 4 นำแบบประเมินทักษะการพูด เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 7 คน พิจารณาตรวจสอบคุณภาพของโครงร่างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้การสนทนากลุ่ม

(Focus Group) เพื่อพิจารณาความถูกต้อง เหมาะสมและตรวจสอบความสอดคล้องของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ดำเนินการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยมีผู้เชี่ยวชาญผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาผู้เรียน จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูลท้องถิ่น จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล จำนวน 2 คน

ขั้นที่ 5 นำแบบประเมินทักษะการพูด มาปรับปรุงแก้ไขในประเด็นที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นที่ 6 นำแบบประเมินทักษะการพูด ไปเก็บข้อมูลจริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยสรุปขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร ดังแผนภูมิที่ 8 ดังนี้

แผนภูมิที่ 8 แสดงขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลจากการประเมินความสามารถในการพูดในการสื่อสารมาวิเคราะห์โดยใช้ระดับความสามารถหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และเสนอค่าเป็นร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

3. แบบประเมินความสามารถเป็นมัคคุเทศก์

แบบประเมินความสามารถเป็นมัคคุเทศก์ แบ่งเป็น 4 ประเด็น ดังนี้ ได้แก่ 1. บุคลิกภาพ 2. ความเชื่อมั่นในตนเอง 3. การทำงานเป็นกลุ่ม 4) มีมนุษยสัมพันธ์ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบคุณภาพ (Rubric) จำแนกระดับความสามารถออกเป็น 3 ระดับ ระดับเกณฑ์การประเมินคือ คะแนน 1.00 - 1.66 ระดับ 1 ปรับปรุง คะแนน 1.67 – 2.33 ระดับ 2 พอใจ คะแนน 2.34 – 3.00 ระดับ 3 ดี โดยประเมินความรู้เกี่ยวกับความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ โดยมีผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเป็นผู้ประเมิน

การสร้างแบบประเมินทักษะความสามารถเป็นมัคคุเทศก์

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบประเมินความสามารถเป็นมัคคุเทศก์ โดยมีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์

ขั้นที่ 2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาประมวล เพื่อกำหนดโครงสร้างและขอบข่ายเนื้อหาของเครื่องมือ และขอบเขตของเนื้อหาในพฤติกรรมบ่งชี้ โดยนำคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ข้อที่ 3 สร้างแบบประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเพื่อให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยแบบประเมินความสามารถเป็นมัคคุเทศก์ แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ดังนี้ 1) บุคลิกภาพ 2. ความเชื่อมั่นในตนเอง 3. การทำงานเป็นกลุ่ม โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบคุณภาพ (Rubric) จำแนกระดับความสามารถออกเป็น 3 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังตารางที่ 14 เกณฑ์ประเมินความสามารถเป็นมัคคุเทศก์

ตารางที่ 15 เกณฑ์ประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
1. บุคลิกภาพ	แต่งกายดี เหมาะสมกับ กาลเทศะ และ พูดให้ผู้ฟัง เกิดความรู้สึก ที่ดี มีความ เข้าใจ และมี ความสบายใจ	แต่งกายดี เหมาะสมกับ กาลเทศะ และ พูดให้ผู้ฟัง เกิดความรู้สึก ที่ดี มีความ เข้าใจ ในเนื้อหาที่พูด มากกว่า ครึ่งหนึ่งของ เรื่องที่พูด	แต่งกายที่ดีให้ เหมาะสมกับ กาลเทศะ และ พูดให้ผู้ฟัง ไม่เข้าใจ เนื้อหาที่พูด
2. ความเชื่อมั่นในตนเอง	กล้าพูดคุยกับ ทุกคนได้ใน การนำเสนอ	พูดคุยกับทุก คนได้ในการ นำเสนอ มี ติดขัด ไม่เกิน 3 ครั้ง	พูดคุยกับทุก คนได้ในการ นำเสนอ มี ติดขัด มากกว่า 5 ครั้ง
3. การทำงานเป็นกลุ่ม	มีส่วนร่วมใน การแสดง ความคิดเห็น และมีความ กระตือรือร้น ในการทำงาน	มีส่วนร่วมใน การแสดง ความคิดเห็น และมีความ กระตือรือร้น ในการทำงาน มากกว่า ครึ่งหนึ่ง	มีส่วนร่วมใน การแสดง ความคิดเห็น และไม่มี กระตือรือร้น ในการทำงาน

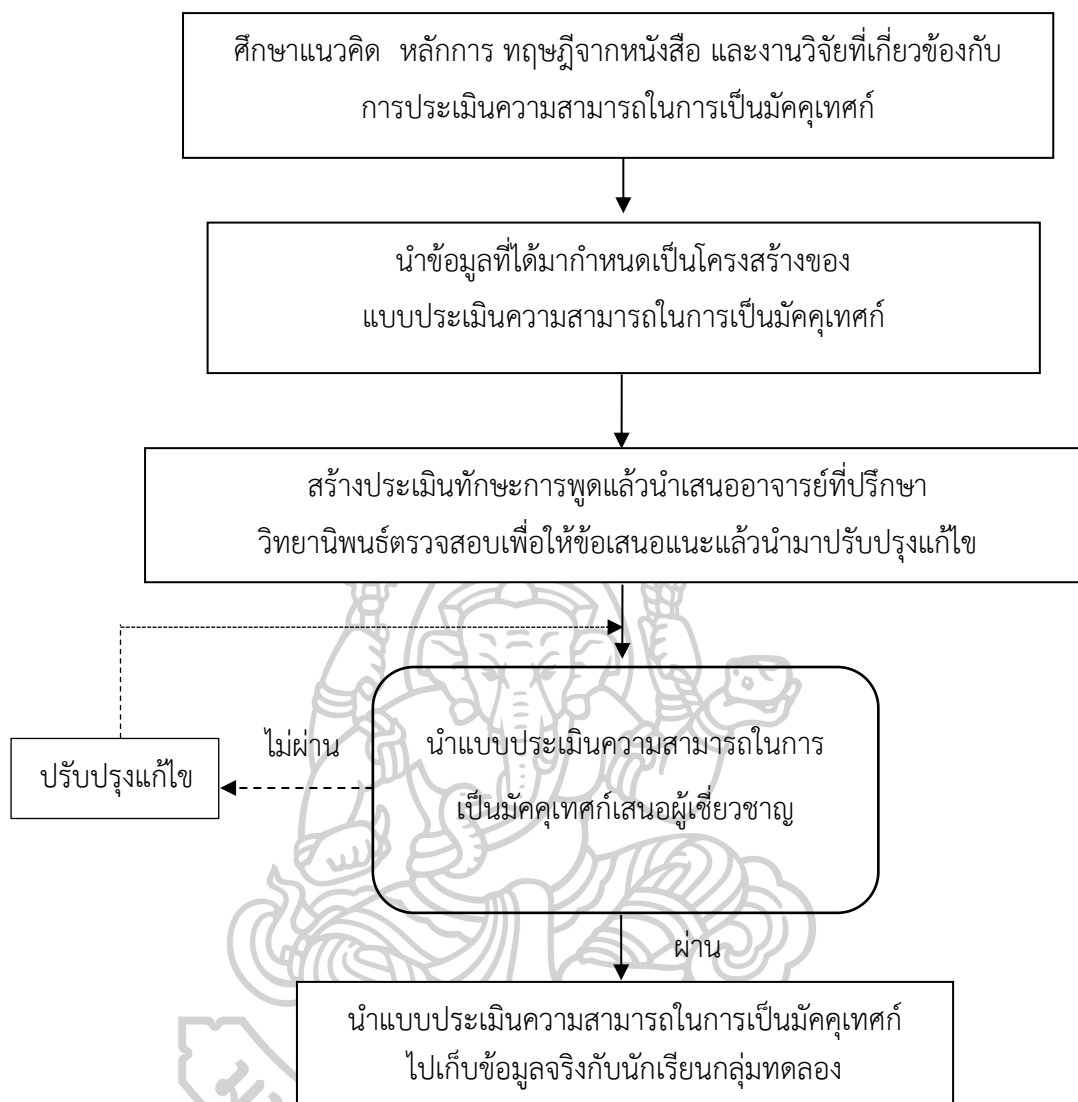
การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาข้อมูล ผลการประเมินพิจารณาค่าเฉลี่ย คะแนนและนำมาแปลความหมายมีเกณฑ์ (บุญใจ ศรีสถิตนรากุล, 2545: 304-305) ดังนี้

ระดับเกณฑ์การประเมิน	คะแนน 2.34 – 3.00	ระดับ ดี
	คะแนน 1.67 – 2.33	ระดับ พอใจ
	คะแนน 1.00 - 1.66	ระดับ ปรับปรุง

ขั้นที่ 4 นำแบบประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 7 คน พิจารณาตรวจสอบคุณภาพของโครงร่างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้การสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อพิจารณาความถูกต้อง เหมาะสมและตรวจสอบความสอดคล้องของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ดำเนินการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยมีผู้เชี่ยวชาญผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาผู้เรียน จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูลท้องถิ่น จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล จำนวน 2 คน

ขั้นที่ 5 นำแบบประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์มาปรับปรุงแก้ไขในประเด็นที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นที่ 6 นำแบบประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ ไปเก็บข้อมูลจริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยสรุปขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ ดังแผนภูมิที่ 9 ดังนี้

แผนภูมิที่ 9 แสดงขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลจากการประเมินทักษะการพูด มาวิเคราะห์โดยใช้ระดับความสามารถหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และเสนอค่าเป็นร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผู้วิจัยได้สรุปวิธีการดำเนินการวิจัยตารางที่ 16 ดังนี้

ตารางที่ 16 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยจากขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

วัตถุประสงค์	วิธีการ	เป้าหมาย / กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร	ความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร	- นักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 15 คน	- แบบประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร (Rating Scale)	วิเคราะห์โดยใช้ค่า - ค่าร้อยละ (%) - ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)
2. เพื่อประเมินทักษะการพูด	ทักษะการพูด	- นักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 15 คน	แบบประเมินทักษะการพูด	วิเคราะห์โดยใช้ค่า - ค่าร้อยละ (%) - ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ตารางที่ 16 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยจากขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

วัตถุประสงค์	วิธีการ	เป้าหมาย / กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ข้อมูล
3. เพื่อประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์	ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์	- นักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 15 คน	แบบประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์	วิเคราะห์โดยใช้ค่า - ค่าร้อยละ (%) - ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)
4. เพื่อปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ	- นำผลการประเมินมาแก้ไขปรับปรุง	- ผู้วิจัย		วิเคราะห์โดยใช้ค่า - ค่าร้อยละ (%) - ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ประกอบด้วย ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และความต้องการ เกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตอนที่ 2 ผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตอนที่ 3 ผลการทดลองการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และตอนที่ 4 ผลการประเมินและปรับปรุงกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อ ส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา มีรายละเอียด ดังนี้ 1) ผลการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี ด้าน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 2) ผลการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้าง กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 3) ผลการศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อ ส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 15 คน 4) ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดย บูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา จากผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน ครู ฝ้ายวิชาการ จำนวน 1 คน ครูสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน ปราชญ์ชาวบ้าน จำนวน 1 คน มัคคุเทศก์ท้องถิ่น จำนวน 1 คน

1. ผลการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 หลักสูตร สถานศึกษาโรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1.1 การศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยใน มาตรฐานการเรียนรู้ได้ระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: ความนำ) โดยให้ความสำคัญที่ตัวนักเรียน มีจุดเน้นสำคัญในการพัฒนา นักเรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ อีกทั้ง ต้องมีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมถึงเจตคติที่จำเป็นในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 3) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้ทำ พัฒนาตนเองตามศักยภาพ เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม เสริมสร้างให้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อ สังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยการจัดกิจกรรมตามที่ผู้เรียน สนใจ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองโดยนำองค์ความรู้ ทักษะจากการ เรียนรู้และประสบการณ์ของผู้เรียนมาปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาตนเอง (กระทรวงศึกษา , 2551: 16)

1.2 การศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี ด้าน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้ทำพัฒนาตนเองตามศักยภาพ ให้มีการพัฒนาอย่างรอบด้าน เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการ ตนเองได้และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยการจัดกิจกรรมตามที่ผู้เรียนสนใจ เพื่อส่งเสริมให้ ผู้เรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม โดยสามารถนำองค์ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ จากการเรียนรู้ของผู้เรียนที่สามารถนำมาพัฒนาตนเอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้จัดทำและ กำหนดเนื้อหาสาระในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ โดยยึดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นตัวกำหนดกรอบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจำนวน 40 ชั่วโมง ต่อปีการศึกษา (โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี 2561)

2. ผลการศึกษา แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ

2.1 การศึกษาแนวการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พบว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็น

กิจกรรมที่จัดขึ้นตามความสนใจของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักความชอบ ความถนัดของตนเอง เห็นคุณค่าในการประกอบอาชีพและได้พัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ โดยใช้องค์ความรู้ ทักษะและเจตคติจากการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และเสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม และมีระเบียบวินัย สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ รวมถึงการที่ประเทศไทยเข้าร่วมเป็นหนึ่งในสมาคมอาเซียน มีการสนับสนุนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น ผู้เรียนจำเป็นต้องสื่อสารภาษาอังกฤษได้เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคต

2.2 การศึกษาการเป็นมัคคุเทศก์จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับมัคคุเทศก์พบว่า มัคคุเทศก์ คือผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสารกับนักท่องเที่ยวและมีหน้าที่บรรยายเรื่องราวต่าง ๆ ในท้องถิ่นของตนให้กับนักท่องเที่ยว มีทักษะในการพูด มีบุคลิกภาพที่ดี มีความรู้ที่ดี และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

2.3 การศึกษาการบูรณาการภาษาอังกฤษ จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเอกสารที่เกี่ยวกับการบูรณาการภาษาอังกฤษ พบว่า การเรียนรู้แบบบูรณาการเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้ได้มีโอกาสใช้ความคิด ประสบการณ์ ความสามารถตลอดจนทักษะต่าง ๆ อย่างหลากหลาย และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ทักษะกระบวนการ เจตคติและเนื้อหาสาระเกี่ยวกับสถานที่สำคัญของท้องถิ่น

ดังนั้นผู้วิจัย จึงได้ดำเนินการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

3. ผลการศึกษาความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เนื้อหาของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การวัดผลและการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาความต้องการของนักชั้นประถมศึกษา เกี่ยวกับรูปแบบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เนื้อหาของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จากนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี จำนวน 15 คน ด้วยแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์ข้อมูลจาก 1) สภาพและข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ตอนที่ 2) รูปแบบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เนื้อหาของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และ 3) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สภาพและข้อมูลทั่วไปของนักเรียน วิเคราะห์โดยค่าสถิติร้อยละ (%) ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสภาพข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. ชั้น		
ป. 4	15	100.00
รวม	15	100.00
2. เพศ		
ชาย	4	26.67
หญิง	11	73.33
รวม	15	100.00
3. อายุ		
9 ปี	9	60.00
10 ปี	6	40.00
รวม	15	100.00
4. สถานที่เกิด		
จังหวัดเพชรบุรี	15	100.00
รวม	15	100.00
5. ประสบการณ์ในการเป็นมัคคุเทศก์		
ไม่เคย	15	100.00
รวม	15	100.00

จากตารางที่ 17 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ในด้านเพศ พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 รองลงมาเป็นเพศชายจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 ในด้านอายุ พบว่าส่วนใหญ่อายุ 9 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาได้แก่อายุ 10 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ในด้านสถานที่เกิด พบว่า เกิดในจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ในด้านประสบการณ์ในการเป็นมัคคุเทศก์ พบว่านักเรียนไม่เคยมีประสบการณ์ในการเป็นมัคคุเทศก์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

ตอนที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบของกิจกรรม เนื้อหาของกิจกรรม การวัดผลและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน วิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติค่าร้อยละ ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 แสดงความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบเนื้อหา การวัดและการประเมินผล การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

รายการ	จำนวนนักเรียนที่เลือก (ตามอันดับที่)					
	1	2	3	4	5	6
1. รูปแบบการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัด เพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนต้องการ (เรียงลำดับความต้องการจากมากไปหาน้อย)	2	2	4	5*	2	
- การเล่นเกม	8*	7	-	-	-	
- การศึกษานอกสถานที่	1	2	5*	3	4	
- การเชิญวิทยากรภายนอก		6*	3	3	3	
- การฝึกปฏิบัติเป็นมัคคุเทศก์	3	2	3	3	4*	
- ครูผู้สอนบรรยาย						
- อื่น ๆ โปรดระบุ						

ตารางที่ 18 แสดงความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบเนื้อหา การวัดและการประเมินผล การจัดกิจกรรม
พัฒนาผู้เรียน (ต่อ)

รายการ	จำนวนนักเรียนที่เลือก (ตามอันดับที่)					
	1	2	3	4	5	6
2. การพัฒนาทักษะการพูดที่นักเรียนต้องการเรียน (เรียงลำดับความต้องการจากมากไปหาน้อย)						
- หลักการพูด	7*	4	2	-	2	
- วิธีการเตรียมการพูด	2	4	5*	4	3	
- แนวความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการพูด	2	3	3	4*	3	
- คุณลักษณะของนักพูด	2	6*	3	2	2	
- การพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ	3	3	3	2	4*	
- อื่น ๆ โปรดระบุ						
3. เนื้อหาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ที่นักเรียนต้องการ (เรียงลำดับความต้องการจากมากไปหาน้อย)						
- ประวัติความเป็นมาของมัคคุเทศก์	7*	1	6	1	-	
- ความสำคัญของมัคคุเทศก์	1	6*	2	1	5	
- บทบาทหน้าที่ของมัคคุเทศก์	4	3	5*	2	1	
- จรรยาบรรณของมัคคุเทศก์	1	2	3	8*	1	
- ประโยชน์ที่ได้รับจากการเป็นมัคคุเทศก์	1	2	1	2	9*	
- อื่น ๆ โปรดระบุ						

ตารางที่ 18 แสดงความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบเนื้อหา การวัดและการประเมินผล การจัดกิจกรรม
พัฒนาผู้เรียน (ต่อ)

รายการ	จำนวนนักเรียนที่เลือก (ตามอันดับที่)					
	1	2	3	4	5	6
4. การวัดและประเมินผลการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (เรียงลำดับความต้องการจากมากไปหาน้อย)						
- ใช้แบบทดสอบวัดความรู้	2	3	5*	2	2	1
- ใช้แบบสอบถามวัดความคิดเห็น	2	8*	2	1	1	1
- ใช้แบบประเมินผลวัดความสามารถจากการปฏิบัติ	8*	2	4	1	-	-
- ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	2	2	4	6*	1	-
- ให้เพื่อนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3	2	1	3	5*	1
- ให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการประเมินผล	2	2	1	3	3	4*
- อื่น ๆ โปรดระบุ						
5. บุคคลที่นักเรียนต้องการให้มาถ่ายทอดความรู้ (เรียงลำดับความต้องการจากมากไปหาน้อย)						
- มัคคุเทศก์อาชีพ	8*	4	3			
- ผู้รู้ในท้องถิ่น	6	7*	2			
- พระสงฆ์	4	5	6*			
- อื่น ๆ โปรดระบุ						

หมายเหตุ * หมายถึง ข้อมูลที่ถูกเลือกมากที่สุดและนำไปใช้ในงานวิจัย

จากตารางที่ 18 แสดงความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบของกิจกรรม เนื้อหาของกิจกรรม
การวัดผลและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1. รูปแบบการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์
ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนต้องการให้จัดกิจกรรมการสอน

ดังนี้ การศึกษานอกสถานที่การฝึกปฏิบัติเป็นมัคคุเทศก์ การเชิญวิทยากรภายนอก การเล่นเกม และ ครูผู้สอนบรรยาย

2. ด้านเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อ ส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนต้องการเรียนรู้เนื้อหา ดังนี้ หลักการพูด คุณลักษณะของนักพูด วิธีการเตรียมการพูด แนวความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการพูด และการพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ

3. ด้านเนื้อหาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนต้องการเรียนรู้เนื้อหา ดังนี้ ประวัติความเป็นมาของมัคคุเทศก์ ความสำคัญของมัคคุเทศก์ บทบาทหน้าที่ของมัคคุเทศก์ จรรยาบรรณของมัคคุเทศก์ และประโยชน์ที่ได้รับจากการเป็นมัคคุเทศก์

4. ด้านการวัดผลและการประเมินผล ในการจัดกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนต้องการการวัดผลและการประเมินผล ดังนี้ ใช้แบบประเมินผลวัดความสามารถจากการ ปฏิบัติ ใช้แบบสอบถามวัดความคิดเห็น ใช้แบบทดสอบวัดความรู้ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการ ประเมินผลให้เพื่อนมีส่วนร่วมในการประเมินผล และให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการประเมินผล

5. ด้านบุคคลที่นักเรียนต้องการให้มาถ่ายทอดความรู้ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนต้องการให้ผู้ถ่ายทอดความรู้เป็นบุคคลดังต่อไปนี้ มัคคุเทศก์อาชีพ ผู้รู้ในท้องถิ่น และ พระสงฆ์

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ได้ดำเนินการเก็บรวบรวม ข้อมูลจากจากผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 คน ครูสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน ปราชญ์ชาวบ้าน จำนวน 1 คน มัคคุเทศก์ท้องถิ่น จำนวน 1 คน โดยวิเคราะห์ข้อมูล จาก 1) สถานสภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ 2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ องค์ประกอบที่จำเป็นเกี่ยวกับการพัฒนาผู้เรียนและเนื้อหากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และ 3) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีรายละเอียดดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ วิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติค่าร้อยละ ดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1) ชาย	2	40.00
2) หญิง	3	60.00
รวม	5	100.00
2. อายุ		
1) 30-40 ปี	1	20.00
2) 41-50 ปี	2	40.00
3) 50 ปีขึ้นไป	2	40.00
รวม	5	100.00
3. ระดับการศึกษา		
ปริญญาโท	2	40.00
ปริญญาตรี	3	60.00
รวม	5	100.00
4. อาชีพ		
1) ครูเอกชน	3	60.00
2) รับจ้างทั่วไป	2	40.00
รวม	5	100.00

จากตารางที่ 19 พบว่า ผู้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 เพศชาย 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 มีอายุ

ระหว่าง 50 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 อายุระหว่าง 30-40 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ระดับการศึกษาสูงสุด คือ ปริญญาโท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ปริญญาตรี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 มีอาชีพครูเอกชน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 อาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ องค์ประกอบที่จำเป็นเกี่ยวกับการพัฒนา ผู้เรียนและเนื้อหากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ ผู้บริหารโรงเรียน ครูฝ่ายวิชาการ ครูสอนภาษาอังกฤษ ประชาชนชาวบ้าน และมัคคุเทศก์ท้องถิ่น มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ และความจำเป็นของการพัฒนา กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการ ภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นสอดคล้องเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็น การส่งเสริมให้นักเรียนรักถิ่นฐานบ้านเกิดของตนเอง โดยนำข้อมูลท้องถิ่นมาเผยแพร่ให้กับ นักท่องเที่ยวได้เห็นความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นตนเอง และกล้าแสดงออกโดยการใช้ ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร เพื่อนำความรู้ที่ได้ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริม นักเรียนได้ตระหนักถึงคุณค่าความสำคัญของท้องถิ่นของตนเอง ดังคำกล่าวที่ว่า

“ ... เป็นสิ่งดี อยากให้พัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้นและ ส่งเสริมให้นักเรียนเห็นความสำคัญของท้องถิ่นของตนเอง และเป็นโอกาสที่ดี มีอาชีพที่ดีในอนาคต”

(ผู้บริหารโรงเรียน)

“ ... เป็นกิจกรรมที่ดี เนื่องจากท้องถิ่นเพชรบุรีมีแหล่งท่องเที่ยวสำคัญที่หลากหลาย มีท่องเที่ยวทั้งคน ไทยและต่างชาติมาเที่ยวชม ซึ่งมัคคุเทศก์ท้องถิ่นมีส่วนช่วยในการให้ข้อมูล เป็นการส่งเสริมให้ นักเรียนกล้าแสดงออกและเห็นคุณค่าความสำคัญของท้องถิ่นของตนเอง”

(มัคคุเทศก์ท้องถิ่น)

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับ เนื้อหา กิจกรรม และสื่อการเรียนรู้ ของการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ กล่าวในทำนองเดียวกัน ควรจัดเนื้อหาในสิ่งที่ผู้เรียนมีความสนใจ และต้องการที่จะเรียน โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นที่เป็นศิลปวัฒนธรรม สถานที่สำคัญที่เป็นจุดเด่นของท้องถิ่น เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยความสนใจที่อยากเรียนรู้ จะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยเน้นการใช้สื่อที่เป็นของจริง เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง ส่วนกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้นอกสถานศึกษา ดังคำกล่าวว่า

“ นักเรียนจะเรียนรู้ได้ดี ต้องเรียนรู้จากสถานการณ์จริง ไม่ใช่เรียนเพียงการเรียนในห้องเรียนเท่านั้น ต้องนำไปนักเรียนออกจากห้องเรียน ไปเรียนในสถานที่จริง และได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง ”

(ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ)

“ ...นักเรียนใช้ข้อมูลท้องถิ่น และเรียนรู้จากสถานที่จริง เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์ตรง และปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ”

(ปราชญ์ชาวบ้าน)

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ของการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับกับการวัดและประเมินผลเป็นไปในทางเดียวกัน คือการประเมินสภาพจริงตามความสามารถของนักเรียนจากการลงมือปฏิบัติ มีความหลากหลาย สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และมีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน ผ่านการสังเกตพฤติกรรม ดังคำกล่าวว่า

“ ใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริง โดยมีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน ผ่านการสังเกตพฤติกรรมและ เป็นไปได้ควรใช้ผู้ประเมินมากกว่า 1 คน เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่มีความเที่ยงตรงมากขึ้น ”

(ครูฝ่ายวิชาการ)

“ ... การวัดและประเมินผลนักเรียน ให้ประเมินจากการปฏิบัติจริง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนจากการสังเกตพฤติกรรม”

(ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ)

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลที่ขั้นที่ 1 ได้แก่ 1) วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 2) ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ 3) สอบถามความต้องการของนักเรียนระดับประถมศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เนื้อหาของกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 4) สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จากผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้า ฝ่ายวิชาการ ครูสอนภาษาอังกฤษ ประชาชนชาวบ้าน มัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1) ผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (ฉบับร่าง) 2) ผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (ฉบับร่าง) และ 3) การปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ผู้วิจัยได้นำผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา และได้ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รวมทั้งคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อขอคำแนะนำและข้อเสนอแนะในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) แนวการจัดกิจกรรม 4) รูปแบบการจัดกิจกรรม 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 8) สื่อ/แหล่งเรียนรู้ 9) การวัดและประเมินผล 10) แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 4 แผน โดยมีละเอียด ดังนี้

1. หลักการ

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีหลักการสำคัญ ดังนี้

1. มีเป้าหมายของการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม และครอบคลุมผู้เรียนทุกคน
2. เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างรอบด้านเต็มตามศักยภาพตามความสนใจ
3. เป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังและส่งเสริมจิตสำนึกในการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมในลักษณะต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ประเพณี และวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ
4. เป็นกิจกรรมที่ยึดหลักการมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ประชาชน ชาวบ้าน องค์กร และหน่วยงานอื่น มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม
5. เป็นกิจกรรมที่เน้นการบูรณาการภาษาอังกฤษกับท้องถิ่น

2. เป้าหมาย

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ มุ่งส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ

ที่ได้รับจากการเรียนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนชมรม Little Guide โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและท้องถิ่น และสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันนำไปสู่คุณลักษณะอันพึงประสงค์ คือ ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน

3. แนวทางการจัดกิจกรรม

สถานศึกษาจัดให้ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เข้าร่วมกิจกรรม โดยมีแนวการจัดกิจกรรม ดังนี้

1. ให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมตามความสนใจ
2. ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมผ่านประสบการณ์ที่หลากหลาย ฝึกการทำงานที่สอดคล้องกับชีวิตจริง ตลอดจนสะท้อนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของผู้เรียน
3. จัดกิจกรรมแบบรายบุคคล กิจกรรมกลุ่ม โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินการ โดยการศึกษาและใช้ข้อมูลประกอบการวางแผนอย่างเป็นระบบ
4. ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมและการเรียนรู้แบบร่วมมือมากกว่าเน้นการแข่งขันบนพื้นฐานการปฏิบัติตามวิถีประชาธิปไตย

5. ใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย แบบประสบการณ์และเน้นที่การปฏิบัติ

4. รูปแบบการจัดกิจกรรม

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง การเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น จังหวัด เพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์และเน้นที่การปฏิบัติ ซึ่งมีองค์ประกอบการสอน 6 องค์ประกอบ (ศิริวรรณ วณิชวัฒนารชัย, 2558) ดังนี้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ครูกระตุ้นให้นักเรียนได้ทบทวนประสบการณ์เดิมของผู้เรียน โดยการใช้คำถาม และครูผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้และร่วมกันกำหนดขอบข่ายหรือประเด็นความรู้ใหม่
2. ขั้นศึกษา เป็นขั้นตอนการแบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกันเพื่อแสวงหาความรู้ แสดงความคิดเห็นร่วมกันวิเคราะห์และหาข้อสรุปในประเด็นที่ตั้งไว้ ครูออกแบบกลุ่มให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามความเหมาะสม เพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ครูให้ประสบการณ์ใหม่แก่นักเรียน โดยใช้สื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้ เช่น ใบความรู้ รูปภาพ วีดิทัศน์
3. ขั้นปฏิบัติ เป็นขั้นที่นักเรียน ได้ฝึกปฏิบัติตามขั้นตอน โดยครูดูแลให้นักเรียนได้ฝึกทักษะและการปฏิบัติงานตามขั้นตอน
4. ขั้นสรุป เป็นขั้นนักเรียนแต่ละกลุ่มได้ประมวลข้อมูลจากประสบการณ์ทั้งหมดมาวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น สะท้อนการเรียนรู้ (reflection) ต่อประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ

5. **ขั้นปรับปรุง** เป็นขั้นที่นักเรียนแต่ละกลุ่มปรับปรุง ผลงานของตนเอง โดยใช้แนวคิดจากข้อมูลที่แต่ละกลุ่มนำเสนอ อาจนำความรู้ที่ได้รับจากกลุ่มอื่นมาพัฒนาให้ดีขึ้น หรือเกิดความคิดใหม่ สร้างสรรค์งานที่ต่างจากเดิม หรืออาจได้รับแนวความคิดจากข้อเสนอแนะของครูมาประยุกต์สร้างผลงานใหม่ ๆ ที่สามารถนำไปใช้ในสภาพการณ์จริงได้

6. **ขั้นการประเมินผล** วัดประเมินผลตามสภาพจริง โดยเน้นการวัดผลจากการปฏิบัติจริง ผลงาน นักเรียนประเมินตนเอง สมาชิกแต่ละกลุ่ม และครูมีบทบาทในการประเมินผลด้วยการประเมินเน้นการประเมินทั้งตัวความรู้ ความคิดรวบยอดใหม่ กระบวนการทำงานและกระบวนการปฏิบัติ

5. คำอธิบายรายวิชา

ใช้ภาษาด้านการพูดภาษาอังกฤษด้วยสถานการณ์ต่าง ๆ เหมาะสมตามกาลเทศะ และมารยาททางสังคม ตลอดจนนำเสนอเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว สินค้า วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตในชุมชนท้องถิ่นและจังหวัดของตนเองโดยสื่อเทคโนโลยี ใช้ภาษาเพื่อการทักทาย การแนะนำ การชี้แจง การอธิบาย การซื้อขาย การชักชวน การบริการ การเจรจาต่อรองกับชาวต่างชาติ ในรูปแบบการบรรยาย อธิบาย การทำแผ่นพับ โปสเตอร์ การโฆษณา และอื่น ๆ ได้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรม กิริยามารยาททางสังคม น้ำเสียง โครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน ฯลฯ เพื่อสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพสามารถประยุกต์ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเชื่อมโยงความรู้และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน การนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ

แสดงความคิดเห็น ความต้องการ อธิบาย บรรยายแลกเปลี่ยนความรู้ และให้เหตุผลเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ เหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษา และผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ แสวงหาวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง สามารถนำข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็น เจาะจำโน้มน้าวต่อรองเกี่ยวประสบการณ์ และเหตุการณ์ต่าง ๆ มีทักษะในการสืบค้น เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติตลอด ในรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนสามารถอธิบาย เปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรม ทั้งของตนเองและของเจ้าของภาษาได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ

ผู้เรียนเห็นประโยชน์และคุณค่าของการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ใฝ่เรียนรู้ มีความรับผิดชอบ มีทักษะความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ รักและภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น

6. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับสถานที่สำคัญของเพชรบุรี
2. นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร
3. นักเรียนมีความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น
4. นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของท้องถิ่น

7. โครงสร้างการจัดกิจกรรม

โครงสร้างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ มีรายละเอียดดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 โครงสร้างการจัดกิจกรรม

หน่วย ที่	ชื่อเรื่อง	เวลา (คาบ)		สื่อ	เกณฑ์การ ประเมิน
		ใน ห้องเรียน	นอก ห้องเรียน		
1	มาเรียนรู้เกี่ยวกับมัคคุเทศก์กัน เถอะ - ความรู้เกี่ยวกับมัคคุเทศก์ - บทบาทหน้าที่ของมัคคุเทศก์ - คุณลักษณะของมัคคุเทศก์	2		วีดิทัศน์ ใบ ความรู้	ระดับ คุณภาพ ระดับ 3 ดี ระดับ 2 พอใช้ ระดับ 1 ปรับปรุง
2	การสื่อสารเพื่อการนำเที่ยว - การสื่อสารสำหรับการเป็น มัคคุเทศก์	2		วีดิทัศน์ ใบ ความรู้	ระดับ คุณภาพ ระดับ 3 ดี ระดับ 2 พอใช้ ระดับ 1 ปรับปรุง
3	ถิ่นเรา เรารัก - ประวัติความเป็นมาของวัด มหาธาตุวรวิหาร - ความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว	4		วีดิทัศน์ ใบ ความรู้	ระดับ คุณภาพ ระดับ 3 ดี ระดับ 2 พอใช้ ระดับ 1 ปรับปรุง

ตารางที่ 20 โครงสร้างการจัดกิจกรรม

หน่วย ที่	ชื่อเรื่อง	เวลา (คาบ)		สื่อ	เกณฑ์การ ประเมิน
		ใน ห้องเรียน	นอก ห้องเรียน		
4	การฝึกปฏิบัติเพื่อนำเที่ยว - ฝึกปฏิบัติการเป็นมัคคุเทศก์	8	4	ปฏิบัติ	ระดับ คุณภาพ ระดับ 3 ดี ระดับ 2 พอใช้ ระดับ 1 ปรับปรุง
รวม		20			

8. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

1. สื่อการเรียนรู้

1.1 วิดีทัศน์ เกี่ยวกับ การทำหน้าที่มัคคุเทศก์

1.2 วิดีทัศน์ เกี่ยวกับ วัดมหาธาตุวรวิหาร

1.3 ใบความรู้เรื่อง ความหมาย ประวัติความเป็นมา และความสำคัญของ

มัคคุเทศก์

1.4 ใบความรู้เรื่อง การพัฒนาบุคลิกภาพสำหรับมัคคุเทศก์เพื่อให้มีศิลปะ

ในการพูด

1.5 ใบความรู้เรื่อง ประวัติ ตำนาน สถานที่สำคัญในบริเวณวัดมหาธาตุวรวิหาร

1.6 Power point ขั้นตอนการเป็นทำหน้าที่มัคคุเทศก์

1.7 คอมพิวเตอร์

1.8 อินเทอร์เน็ต

1.9 ใบงานที่ 1 เรื่อง ความหมาย ประวัติความเป็นมา และความสำคัญของ
มัจจุเทศก์

1.10 ใบงานที่ 2 เรื่องการทำหน้าที่มัจจุเทศก์

1.11 ใบงานที่ 3 แผนผังความคิด บุคลิกภาพสำหรับมัจจุเทศก์เพื่อให้มีศิลปะใน
การพูด

2. แหล่งเรียนรู้

2.1 วัดมหาธาตุวรวิหาร

3. บุคคล

3.1 ชาวต่างชาติที่มาเยี่ยมชมวัดมหาธาตุวรวิหาร

3.2 ครูชาวต่างชาติ

9. การวัดและประเมินผล

การวัดผลและการประเมินระหว่างเรียนกับหลังเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยมี
รายละเอียดดังนี้

1. ด้านผลการเรียนรู้

1.1 การปฏิบัติกิจกรรมเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร
การสื่อสารและความสามารถในการเป็นมัจจุเทศก์

1.2 การสนทนาและการซักถาม

1.3 การทดสอบผลการเรียนรู้หลังเรียน

2. ด้านทักษะ

2.1 สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักเรียนโดยใช้แบบประเมินผลสามารถ
ในการเป็นมัจจุเทศก์ และ แบบประเมินผลสามารถในการพูด

2.2 สังเกตความสนใจในการปฏิบัติงานโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

10. แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1. แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 4 แผน รวม 20 ชั่วโมง โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่าน พิจารณาตรวจสอบคุณภาพของโครงร่างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยการใช้การสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อพิจารณาความถูกต้อง เหมาะสมและตรวจสอบความสอดคล้องของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สำหรับการนำไปทดลอง ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง มาเรียนรู้เกี่ยวกับมัคคุเทศก์กันเถอะ

- ความรู้เกี่ยวกับมัคคุเทศก์
- บทบาทหน้าที่ของมัคคุเทศก์
- คุณลักษณะของมัคคุเทศก์

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การสื่อสารเพื่อการนำเที่ยว

- แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการพูด
- วิธีการเตรียมการพูด
- การพัฒนาบุคลิกภาพสำหรับมัคคุเทศก์

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ถิ่นเรา เรารัก

- ประวัติความเป็นมาของวัดมหาธาตุวรวิหาร
- ความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การฝึกปฏิบัติเพื่อการนำเที่ยว

- ฝึกปฏิบัติเป็นมัคคุเทศก์

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ภายหลังการปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี จำนวน 15 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการทั้งหมด 20 คาบ ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผลการทดลองการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีรายละเอียด ดังนี้

ก่อนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยชี้แจงการดำเนินการศึกษาการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและแนวการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์และเน้นที่การปฏิบัติ ที่ผู้เรียนจะต้องแบ่งกลุ่ม เพื่อแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมมือกัน การศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้นอกสถานศึกษา โดยอาศัยกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม และเน้นการประเมินตามสภาพจริง จำนวน 4 แผน ซึ่งมีองค์ประกอบการ 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1. นำเข้าสู่บทเรียน 2. ศึกษา/วิเคราะห์ 3. ปฏิบัติ/ฝึกหัด/ทดลอง 4. สรุป/เสนอผลการเรียนรู้ 5. ปรับปรุงการเรียนรู้/นำไปใช้ และ 6. การประเมินผล เมื่อผู้เรียนเข้าใจตรงกันแล้วจึงดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ผู้วิจัยจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนหน่วยที่ 1-4 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โดยมีรายละเอียดตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการบูรณาการภาษาอังกฤษ ดังนี้

ตารางที่ 21 การจัดกิจกรรม

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	บทบาทของ นักเรียน	บทบาทของครู	ผลการจัดกิจกรรม
1	มาเรียนรู้เกี่ยวกับมัคคุเทศก์กัน เถอะ	1.ศึกษาหาความรู้ เกี่ยวกับ ความหมาย ประวัติความเป็นมาและ ความสำคัญของ มัคคุเทศก์	1.ซักถามให้ นักเรียนสรุป องค์ความรู้ 2.ให้คำแนะนำ เพิ่มเติมในส่วน ที่นักเรียน นำเสนอได้ไม่ ชัดเจน	1.นักเรียนบอกราย ละเอียดของการทำ หน้าที่มัคคุเทศก์ได้ อย่างชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหา 2.นักเรียนตั้งใจศึกษา ข้อมูล แสดงความ คิดเห็น ซักถามใน ประเด็นที่สนใจ
2.	การสื่อสารเพื่อนำเที่ยว	1.ศึกษาตัวอย่าง การพูดในลักษณะ ต่าง ๆ จากวิดีโอ ทัศน์ 2.หาความรู้ เพิ่มเติมจากใบ ความรู้ 3.สรุปองค์ความรู้ 4.แสดงบทบาท สมมติเป็นกลุ่ม	1.ให้ข้อมูล เพิ่มเติม 2.ซักถามเพื่อ ตรวจสอบความ เข้าใจของ นักเรียน 3.ให้คำแนะนำ เพิ่มเติมกับ นักเรียนเพื่อให้ ได้ข้อมูลสมบูรณ์ มากขึ้น	1.นักเรียนได้รับ ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการพูด การ พัฒนาบุคลิกภาพและ ศิลปะการพูด 2.นักเรียนมีความ รับผิดชอบในหน้าที่ และยอมรับความ คิดเห็นของเพื่อนใน กลุ่ม
3.	ถิ่นเรา เรารัก	1.ศึกษาหา ความรู้เกี่ยวกับ วัดมหาธาตุ วรวิหาร จากวิดีโอ ทัศน์ และหา ความรู้ เพิ่มเติมจากพระ ที่วัด	1.นำนักเรียน ไปสถานที่จริง เพื่อให้นักเรียน หาข้อมูล เพิ่มเติม 2.ให้คำแนะนำ และการ เพิ่มเติมในการ นำเสนอและ	1.นักเรียนได้รับ ความรู้เพิ่มเติมที่ ชัดเจนจากสถานที่ จริง 2.นักเรียนกล้า แสดงออกในการ สอบถามข้อมูล เพิ่มเติมมากขึ้น

ตารางที่ 21 การจัดกิจกรรม (ต่อ)

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	บทบาทของ นักเรียน	บทบาทของครู	ผลการจัดกิจกรรม
		2.แต่ละกลุ่ม แบ่งเนื้อหา สถานที่ที่จะ นำเสนอ 3.ฝึกพูดเพื่อ นำเสนอ	การพูดที่ ถูกต้อง	
4.	ฝึกปฏิบัติการเป็นมัคคุเทศก์	1.นักเรียนฝึก การ นำเสนอข้อมูล ตามหัวข้อที่แต่ละ คนในกลุ่ม แบ่งเนื้อหาจนไว้ 2.นักเรียนปฏิบัติ หน้าที่การเป็น มัคคุเทศก์ สถานที่จริง ให้กับ ชาวต่างชาติที่มา ที่วัดมหาธาตุ วรวิหาร	1.เป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำ ช่วยแก้ปัญหา ในขณะที่ ปฏิบัติหน้าที่ เป็นมัคคุเทศก์ 2.ประเมินการ เป็นมัคคุเทศก์ นักเรียนเป็น รายบุคคล	1. นักเรียนทำหน้าที่ เป็นมัคคุเทศก์ได้ดี พูดได้ชัดเจน มี นักเรียนบางคน ตื่นเต้น พูดติดขัด เล็กน้อย 2.นักเรียนสามารถ พูดโต้ตอบกับ ชาวต่างชาติได้และ ให้ข้อมูลเพิ่มเติมได้

ภาพที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 นักเรียนศึกษาการเป็นมัคคุเทศก์อาชีพ ในวีดิทัศน์ ในห้องกิจกรรม
ชมรม

ภาพที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการพูดในสถานการณ์
ต่าง ๆ เพื่อจะนำเสนอในรูปแบบ การแสดงบทบาทสมมติ ในห้องกิจกรรมชมรม

ภาพที่ 4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 นักเรียนไปศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหารเพิ่มเติมจาก
สถานที่จริง ณ วัดมหาธาตุวรวิหาร

ภาพที่ 5 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ภาพที่ 8-9 นักเรียนไปฝึกปฏิบัติการเป็นมัคคุเทศก์ในบริเวณวัดมหาธาตุ

ตอนที่ 4 ผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา มีผู้วิจัยเป็นผู้สอน และเป็นผู้ร่วมประเมิน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

การประเมินหลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยการประเมินนักเรียน 3 ด้าน คือ
1) ความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร 2) ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ 3) ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. ผลการประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร

การประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหารของนักเรียนจากการทดสอบ ประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร จากการสังเกตพฤติกรรม การปฏิบัติของ นักเรียน โดยใช้แบบประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร ผลปรากฏดังตารางที่

ตารางที่ 22 ผลการประเมินเกี่ยวกับความรู้วัดมหาธาตุวรวิหาร หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ

ความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร	\bar{x}	S.D.	การแปลผล	ลำดับ
1. ความถูกต้องของข้อมูล	2.47	0.50	ดี	1
2. ความถูกต้องของการตอบคำถาม	2.33	0.47	พอใช้	3
3. การศึกษาข้อมูลเกร็ดความรู้อื่น	2.40	0.49	ดี	2
รวม	2.40	0.48	ดี	

จากตารางที่ 22 ผลการประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.40$, S.D. = 0.48) ซึ่งยอมสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหารที่มีคะแนนสูงสุด คือ ความถูกต้องของข้อมูล อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.47$, S.D. = 0.50) รองลงมา คือ การศึกษาข้อมูลเกร็ดความรู้อื่น อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.40$, S.D. = 0.49) และความถูกต้องของการตอบคำถาม อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{x} = 2.33$, S.D. = 0.47)

2. ผลการประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์

การประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินทักษะการพูดของนักเรียนจากการสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักเรียน โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ ผลปรากฏดังตารางที่ 22

ตารางที่ 23 ผลการประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ

ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์	\bar{x}	S.D.	การแปลผล	ลำดับ
1. บุคลิกภาพ	2.53	0.50	ดี	2
2. ความเชื่อมั่นในตนเอง	2.40	0.49	ดี	3
3. การทำงานเป็นกลุ่ม	2.60	0.49	ดี	1
รวม	2.51	0.49	ดี	

จากตารางที่ 23 ผลการประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.51$, S.D. = 0.49) ยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 เมื่อมาพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ที่มีคะแนนสูงสุด คือ การทำงานเป็นกลุ่ม อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.60$, S.D. = 0.49) รองลงมาคือ บุคลิกภาพ อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.53$, S.D. = 0.50) และ ความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.40$, S.D. = 0.49)

3. ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินทักษะการพูดของนักเรียนจากการสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักเรียน โดยใช้แบบประเมินทักษะการพูด ผลปรากฏดังตารางที่ 23

ตารางที่ 24 ผลการประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ

ทักษะการพูด	\bar{x}	S.D.	การแปลผล	ลำดับ
1. การออกเสียงถูกต้องชัดเจน	2.67	0.47	ดี	2
2. การใช้ถ้อยคำและสำนวนภาษาที่ถูกต้อง	2.60	0.49	ดี	3
3. การแสดงท่าทางที่เหมาะสมกับคำพูด	2.73	0.49	ดี	1
รวม	2.67	0.48	ดี	

จากตารางที่ 24 ผลการประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.67$, S.D. = 0.48) ซึ่งยอมรับสมมติฐานวิจัยการวิจัยข้อที่ 2 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทักษะการพูดที่มีคะแนนสูงสุดคือการแสดงท่าทางที่เหมาะสมกับการพูด อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.73$, S.D. = 0.49) รองลงมา คือ การออกเสียงถูกต้องชัดเจน อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.67$, S.D. = 0.47) และการใช้ถ้อยคำและสำนวนที่ถูกต้อง อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.60$, S.D. = 0.49)

4. ผลการปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ผลการนำกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาไปใช้ ยังมีประเด็นที่ควรปรับปรุง ดังนี้

- 1) ด้านความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร ในเนื้อหาที่มีคำศัพท์เฉพาะอยู่หลายคำ ส่งผลให้นักเรียนต้องใช้เวลาฝึกมากขึ้น และในบางครั้งในคาบกิจกรรมชมรม ไม่ได้จัดกิจกรรมตามตาราง เนื่องจากมีกิจกรรมทางโรงเรียนเข้ามาแทรก จึงทำให้เวลาในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีจำนวนจำกัด
- 2) ด้านความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากจำนวนคาบในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน รวมระยะเวลา 20 คาบ และเป็นการจัดกิจกรรมในรายวิชาชมรม ซึ่งมีเวลาดำเนินการจำกัดในการจัดกิจกรรม ทำให้ในการจัดกิจกรรมไม่ต่อเนื่องส่งผลถึงการฝึกพูด การออกเสียงที่ถูกต้อง

ชัดเจน การใช้ถ้อยคำสำนวนภาษาที่ถูกต้อง ดังนั้นจึงได้ขยายเวลาในการจัดกิจกรรมเป็น 30 คาบ โดยจัดกิจกรรมเพิ่มในภาคเรียนที่ 2 อีก 10 คาบ เพื่อให้การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนได้บรรลุตาม วัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับระดับประถมศึกษา เป็น การวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R & D) มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี 2) พัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี 3) เพื่อทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี 4) เพื่อประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ปี การศึกษา 2561 โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี จำนวน 60 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) เครื่องมือสำรวจข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ 1.1) แบบสอบถามความต้องการของนักเรียน 1.2) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจากผู้เกี่ยวข้อง 2) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ได้แก่ 2.1) แบบประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร 2.2) แบบประเมินทักษะการพูด 2.3) แบบประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์

โดยดำเนินการเก็บข้อมูลทุกขั้นตอนด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอตามขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R & D) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้ 1) การวิจัย (Research): การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา 2) การพัฒนา (Development): การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา (ฉบับร่าง) 3) การวิจัย (Research): การทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา 4) การพัฒนา (Development): การประเมินและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา พบว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 และผู้เกี่ยวข้องต้องการให้มีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งเน้นการศึกษานอกสถานที่ โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นของจังหวัดเพชรบุรี โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยเน้นการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง จากประสบการณ์ตรง ผ่านแหล่งเรียนรู้ภายในท้องถิ่นของตนเอง และปราชญ์ชาวบ้านในท้องถิ่น ด้วยกระบวนการ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน การอภิปราย โดยใช้การวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง จากตัวนักเรียนเอง เพื่อน ครูผู้สอน รวมทั้งนักท่องเที่ยว

2. ผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) แนวการจัดกิจกรรม 4) รูปแบบการจัดกิจกรรม 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 8) สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้ 9) การวัดและประเมินผล และ 10) แผนการจัดกิจกรรม จำนวน 4 แผน ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ 1 เรื่องมาเรียนรู้เกี่ยวกับมัคคุเทศก์กันเถอะ แผนการจัดกิจกรรม

พัฒนาผู้เรียนที่ 2 เรื่อง การสื่อสารเพื่อการนำเที่ยว แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ 3 เรื่อง ถิ่นเรา เรารัก แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ 4 เรื่อง การฝึกปฏิบัติเพื่อการนำเที่ยว โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์และเน้นที่การปฏิบัติ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน 2) ชั้นศึกษา 3) ชั้นปฏิบัติ 4) ชั้นสรุป 5) ชั้นปรับปรุง 6) ชั้นการประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น ซึ่งมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปรับระยะเวลาให้เหมาะสมกับกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน เกณฑ์การประเมิน ควรระบุรายละเอียดให้ครอบคลุมและวัดได้จริง ใช้ภาษาที่ง่ายในการสื่อสาร

3) ผลการทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา พบว่า นักเรียนสนุกสนาน ตื่นเต้น กับการศึกษาแหล่งเรียนรู้นอกสถานที่ ณ วัดมหาธาตุวรวิหาร เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับ ประวัติ ความเป็นมา และสถานที่สำคัญในบริเวณวัด นักเรียนให้ความสนใจ และมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการแบ่งหัวข้อการนำเสนอ นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ มีการอภิปรายในกลุ่มย่อย ทำให้เกิดการเรียนรู้ ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงาน รวมถึง การบริหารจัดการในกลุ่ม ทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 4 แผน รวมเวลา 20 คาบ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์และเน้นที่การปฏิบัติ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ครูกระตุ้นให้นักเรียนได้ทบทวนประสบการณ์เดิมของผู้เรียน โดยการใช้คำถาม และครูผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้และร่วมกันกำหนดขอบข่ายหรือประเด็นความรู้ใหม่

2. ชั้นศึกษา เป็นขั้นตอนการแบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกันเพื่อแสวงหาความรู้ แสดงความคิดเห็นร่วมกันวิเคราะห์และหาข้อสรุปในประเด็นที่ตั้งไว้ ครูออกแบบกลุ่มให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ครูให้ประสบการณ์ใหม่แก่ผู้เรียน โดยใช้สื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้ เช่น ใบความรู้ รูปภาพ วีดิทัศน์

3. ชั้นปฏิบัติ เป็นขั้นที่นักเรียน ได้ฝึกปฏิบัติตามขั้นตอน โดยครูผู้ดูแลให้นักเรียนได้ฝึกทักษะและการปฏิบัติงานตามขั้นตอน

4. ชั้นสรุป เป็นขั้นนักเรียนแต่ละกลุ่มได้ประมวลข้อมูลจากประสบการณ์ทั้งหมดมาวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น สะท้อนการเรียนรู้ (reflection) ต่อประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ

5. ชั้นปรับปรุง เป็นชั้นที่นักเรียนแต่ละกลุ่มปรับปรุง ผลงานของตนเอง โดยใช้แนวคิดจากข้อมูลที่แต่ละกลุ่มนำเสนอ อาจนำความรู้ที่ได้รับจากกลุ่มอื่นมาพัฒนาให้ดีขึ้น หรือเกิดความคิดใหม่ สร้างสรรค์งานที่ต่างจากเดิม หรืออาจได้รับแนวความคิดจากข้อเสนอแนะของครูมาประยุกต์สร้างผลงานใหม่ ๆ ที่สามารถนำไปใช้ในสภาพการณ์จริงได้

6. ชั้นการประเมินผล วัดประเมินผลตามสภาพจริง โดยเน้นการวัดผลจากการปฏิบัติจริง ผลงาน นักเรียนประเมินตนเอง สมาชิกแต่ละกลุ่ม และครูมีบทบาทในการประเมินผลด้วยการประเมินเน้นการประเมินทั้งตัวความรู้ ความคิดรวบยอดใหม่ กระบวนการทำงานและกระบวนการปฏิบัติ

4. ผลการประเมินและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ พบว่า

1) ผลการประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ในท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.40$, S.D. = 0.48) ซึ่งยอมสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหารที่มีคะแนนสูงสุด คือ ความถูกต้องของข้อมูล อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.47$, S.D. = 0.50) รองลงมา คือ การศึกษาข้อมูล เกร็ดความรู้อื่น อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.40$, S.D. = 0.49) และความถูกต้องของการตอบคำถาม อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{x} = 2.33$, S.D. = 0.47)

2) ผลการประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.51$, S.D. = 0.49) ยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 เมื่อมาพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ที่มีคะแนนสูงสุด คือ การทำงานเป็นกลุ่ม อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.60$, S.D. = 0.49) รองลงมาคือ บุคลิกภาพ อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.53$, S.D. = 0.50) และ ความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.40$, S.D. = 0.49)

3) ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสาร หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.67$, S.D. = 0.48) ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทักษะการพูดที่มีคะแนนสูงสุดคือ การ

แสดงท่าทางที่เหมาะสมกับการพูด อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.73$, S.D. = 0.49) รองลงมา คือ การออกเสียงถูกต้องชัดเจน อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.67$, S.D. = 0.47) และการใช้ถ้อยคำและสำนวนที่ถูกต้อง อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.60$, S.D. = 0.49)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา มีประเด็นที่นำมาเพื่ออภิปราย ดังนี้

1. ผลจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน พบว่า ผู้เกี่ยวข้องและนักเรียนต้องการให้พัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ มีความคาดหวังที่จะส่งเสริมนักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับความรู้วัฒนธรรม ทักษะการพูด การเป็นมัคคุเทศก์ และ โดยการฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง ให้นักเรียนทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์นำชมวัดมหาธาตุวรวิหาร เพื่อให้นักเรียนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์มรดกทางศิลปวัฒนธรรม และเป็นประโยชน์ที่ยั่งยืนต่อการอนุรักษ์โบราณสถานอันทรงคุณค่าแห่งนี้ ทั้งนี้เพราะ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนเลือกที่จะเรียนตามความสนใจ ความสามารถและความถนัดของผู้เรียน และสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรตามความจำเป็น และความต้องการของผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่นและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560 :18-19) สอดคล้องกับ ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน (2557: 100) การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความตระหนักและเห็นคุณค่า ในชุมชนของตนเอง โดยมีเป้าหมายหลักในการพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะ และประสบการณ์การเรียนรู้ อันนำไปสู่สมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี อันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หมวด 4 มาตรา 24 ที่กล่าวถึง การจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จาก

ประสบการณ์จริง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543: 23-24) สอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 - 2564) ที่มีจุดมุ่งหมายสร้างคุณภาพ ชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคนให้ความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคนทุกช่วงวัย อย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ฟื้นฟู ใช้ ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม ตลอดจนสอดคล้องกันแนวคิดของ สำนักงานปฏิรูปการศึกษาที่ว่า การเรียนรู้ในปัจจุบันเปิดโอกาสให้สถานศึกษาและชุมชนร่วมกัน พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและระดมทรัพยากรทุกรูปแบบเพื่อการจัดการศึกษา ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนและ ผู้สอนสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้เข้ากับวิถีชีวิต มีความรักและความผูกพันกับท้องถิ่น เห็นคุณค่าและ การอนุรักษ์วัฒนธรรม อีกทั้งยังสามารถบูรณาการภูมิปัญญาไทยมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ (สำนักงาน ปฏิรูปการศึกษา 2545: 44) และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวราพร เจริญสุข (2546: 42) ที่ศึกษา เรื่องการพัฒนากิจกรรมอาสาสมัครเพื่อดูแลอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น ที่พบว่ากิจกรรมอาสาสมัครเพื่อดูแลอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ ผู้สอนและผู้เรียนกำหนดขึ้นนอกเหนือจากการเรียนการสอนปกติ เพื่อสนองความสนใจและ ความ ต้องการของผู้เรียน สร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ ฝึกทักษะกระบวนการคิด การปฏิบัติ การ เคารพสิทธิสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้ของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนกระทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม ฝึกทักษะการแก้ปัญหาและพัฒนาสังคมให้มีความเหมาะสม ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะตาม ความคาดหวังของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อเป็นแนวทางในการปลูกฝังผู้เรียนให้ตระหนัก และเห็นความสำคัญของทรัพยากรการท่องเที่ยวและการเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครดูแลอนุรักษ์แหล่ง ท่องเที่ยว

2. จากผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็น มัคคุเทศก์ท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษา มีความสอดคล้อง โดยมีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้ 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) แนวการ จัดกิจกรรม 4) รูปแบบการจัดกิจกรรม 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้าง การจัดกิจกรรม 8) สื่อการเรียนรู้ /แหล่งเรียนรู้ 9) การวัดและประเมินผล และ 10) แผนการจัด กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 4 แผน ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ 1 เรื่องมาเรียนรู้ เกี่ยวกับมัคคุเทศก์กันเถอะ แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ 2 เรื่อง การสื่อสารเพื่อนำเที่ยว แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ 3 เรื่อง ถิ่นเรา เรารัก แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ 4 เรื่อง

การฝึกปฏิบัติเพื่อการนำเที่ยว โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ ประสพการณ์และเน้นที่การปฏิบัติ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน 2) ชั้น ศึกษา 3) ชั้นปฏิบัติ 4) ชั้นสรุป 5) ชั้นปรับปรุง 6) ชั้นการประเมินผล เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น ทั้งนี้เป็นเพราะกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนได้รับการพัฒนาตาม กระบวนการ ดังนี้ 1) นำผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน คือ การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การวิเคราะห์หลักสูตรโรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี: กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน การสอบถามความต้องการของนักเรียน เกี่ยวกับรูปแบบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การจัด กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และการสัมภาษณ์ความคิดเห็น เกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ 2) วิเคราะห์เนื้อหาของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ต้องการ พัฒนาให้สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น 3) แนวทางการดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบประสพการณ์และเน้นที่การปฏิบัติ มาเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน มีการเชิญผู้รู้ท้องถิ่น ประชาชนชาวบ้านมาให้ความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร รวมถึงการพา ไปศึกษาแหล่งเรียนรู้นอกสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง จากการสังเกต และการลงมือปฏิบัติ จนนักเรียนเกิดองค์ความรู้ที่ชัดเจน สามารถปฏิบัติได้จริง มีการวัดและ ประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาสาระ โดยการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ทั้ง จากตัวผู้เรียนเอง เพื่อน ครูผู้สอน และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จะเห็นได้ว่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น เป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่สอดคล้องกับ ท้องถิ่น และความต้องการของนักเรียน ทำให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ ซึ่ง สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (2551: 20-21) ที่กล่าวถึง กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ การ เข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขกับกิจกรรมที่เลือกด้วยตนเอง ตาม ความสามารถและความสนใจอย่างแท้จริง การพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาองค์รวมของความเป็น มนุษย์ให้ครบทุกด้านทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม โดยอาจจัดเป็นแนวทางหนึ่งที่จะสนอง นโยบายในการสร้างเยาวชนของชาติให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพเพื่อ พัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อ สังคม กรรณิกา ภูระหงษ์ (2547: 24) ได้กล่าวถึงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมี

จุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจความสนใจและความถนัดของแต่ละบุคคล ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาและได้เรียนรู้ได้กว้างขวางขึ้น โดยมุ่งเน้นและพัฒนาคุณภาพของนักเรียน

3. ผลการทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับมัคคุเทศก์ บทบาทหน้าที่ของมัคคุเทศก์ คุณลักษณะของมัคคุเทศก์ การสื่อสารสำหรับการเป็นมัคคุเทศก์ ประวัติความเป็นมาและความสำคัญของวัดมหาธาตุวรวิหาร นักเรียนมีความสนใจและให้ความร่วมมือ มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม ด้วยความตั้งใจ มีความสุข สนุกสนาน ด้วยกระบวนการกลุ่มและระบบเพื่อนช่วยเพื่อน ทั้งนี้เพราะว่า เนื้อหากิจกรรมที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นเนื้อหาที่เกิดจากความสนใจและความต้องการของนักเรียนที่จะศึกษาเรียนรู้เพื่อนำมาฝึกพูดในการเป็นมัคคุเทศก์ รวมทั้งพานักเรียนไปศึกษาสถานที่จริง และมีการเชิญผู้รู้ท้องถิ่น มาเป็นผู้ให้ความรู้ ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่มัคคุเทศก์ในสถานการณ์จริง ผลการความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร ประเมินทักษะการพูด และความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ อยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีความน่าสนใจ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และเนื้อหาสาระที่เรียนรู้เป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความตระหนัก และมีความสำคัญในท้องถิ่นตัวเอง ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบ ความพยายามในการทำกิจกรรมอย่างมีความสุข และสนุกสนาน ซึ่งสอดคล้องกับ Good (1973: 9) ในการเพิ่มพูนความรู้ และตอบสนองความสนใจของผู้เรียน โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนอยากทำในสิ่งทีนอกเหนือจากในห้องเรียน หรือกิจกรรมนอกเหนือตามที่หลักสูตรกำหนด เพื่อพัฒนาทักษะและส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้เรียนด้วยกัน เพื่อเติมเต็มศักยภาพการเรียนรู้ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้กับนักเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553: 51) และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24 ที่กล่าวว่า การจัดการกระบวนการเรียนรู้ต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง โดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม และสื่อการเรียน ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2543: 23-25) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2544:

19) ที่กล่าวว่า แหล่งเรียนรู้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและความจำเป็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะเป็นลักษณะของการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเรียนรู้จากสถานการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้และทำเป็น เรียนรู้จากสื่อและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ ซึ่งแหล่งการเรียนรู้จะมีทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้นั้น ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมากที่สุด

4. ผลการประเมินและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ ดังนี้

4.1 ผลการประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับดี คือ โดยความถูกต้องของข้อมูล มีคะแนนสูงสุด อยู่ในระดับดี และความถูกต้องของการตอบคำถาม มีคะแนนต่ำสุด อยู่ในระดับพอใช้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในครั้งนี้ โดยการจัดเรียนรู้แบบประสบการณ์และเน้นที่การปฏิบัติ จากการทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงและเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนมีข้อมูลที่ถูกต้อง เนื่องจากครูผู้สอนเป็นผู้เลือกแหล่งเรียนรู้ให้นักเรียน ทำให้นักเรียนไม่ได้แสวงหาความรู้ในเรื่องทั่วไปเกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร ประกอบกับไหวพริบ ปฏิภาณ ในการตอบคำถาม ทำให้นักเรียนตอบคำถามได้ไม่เต็มที่เท่าที่ควร จึงควรให้นักเรียนได้มีโอกาสได้เลือกแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อเสริมทักษะการแสวงหาความรู้ และนักเรียนต้องศึกษาค้นคว้าข้อมูลให้ละเอียดและแม่นยำ จนสามารถจำได้ขึ้นใจ จึงเกิดความเชื่อมั่นตามมา ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543: 21-22) ที่เสนอแนวคิดไว้ว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องคำนึงถึงศักยภาพและความต้องการของผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนที่หลากหลาย ตามความนัดและความสนใจของผู้เรียน และสอดคล้องกับ สอนิต ยมาภย์ (2551: 31) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นช่องทางสำคัญที่สุดทางหนึ่งที่จะทำให้คนเราได้รับความรู้ข้อเท็จจริงต่าง ๆ จำทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ความคิดที่แน่นแฟ้น ดิดสมองไป เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

4.2 ผลการประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับดี การทำงานเป็นกลุ่ม มีคะแนนสูงสุด อยู่ในระดับดี และ ความเชื่อมั่นในตนเอง มีคะแนนต่ำสุด อยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในครั้งนี้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่สมัครใจเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียนมีความตั้งใจเรียน และเข้าร่วมในการทำงานกลุ่ม มีการ

แรงงาน รั้งฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน จึงทำให้การทำงานออกมาประสบความสำเร็จ แต่เนื่องจากนักเรียนเกรงว่าจะจดจำข้อมูลได้ไม่ครบถ้วน จึงทำให้การพูดไม่ค่อยเป็นธรรมชาติ จนบางครั้งมองว่านักเรียนขาดความเชื่อมั่นในตนเอง จึงต้องมีการพัฒนาความสามารถด้านการพูดให้เป็นธรรมชาติมากขึ้น สอดคล้องกับ ฐิติรัตน์ เค้าภูไทย (2549: 62) การพูดมีความสำคัญและความจำเป็นสำหรับมัคคุเทศก์เป็นอย่างมาก บางครั้งอาจจะต้องพูดอย่างกะทันหัน ฉะนั้นเพื่อให้การพูดของมัคคุเทศก์แต่ละครั้งประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี จำเป็นอย่างยิ่งที่มัคคุเทศก์จะต้องรู้จักเตรียมการพูดล่วงหน้าสำหรับกรณีต่าง ๆ

4.3 ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับดี คือ การแสดงท่าทางที่เหมาะสมกับการพูด มีคะแนนสูงสุด อยู่ในระดับดี และการใช้ถ้อยคำและสำนวนที่ถูกต้อง มีคะแนนต่ำสุด อยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในครั้งนี้ นักเรียนได้ลงไปในพื้นที่จริงคือวัดมหาธาตุวรวิหาร และมีผู้รู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในครั้งนี้ และนักเรียนได้ไปฝึกพูดสถานที่จริง ทำให้นักเรียนไม่ตื่นเต้นกับสถานที่ ทำให้แสดงท่าทางได้เหมาะสมกับการพูด แต่เนื่องจากนักเรียนไม่ค่อยมีระเบียบวินัย ไม่รักษาเวลา ในการฝึกพูด ประกอบกับคำศัพท์บางคำเป็นคำศัพท์เฉพาะ จึงให้นักเรียนใช้ถ้อยคำและสำนวนในการพูดไม่เต็มที่เท่าที่ควร จึงควรเพิ่มเวลาให้นักเรียนได้มีโอกาสให้ได้ฝึกพูดมากกว่านี้ สอดคล้องกับ สอดคล้องกับ นพรัตน์ ใจกาษา (2555: คัดย่อ) การสอนการพูดในโอกาสต่างๆ โดยใช้การสอน แบบบทบาทสมมุติ สามารถพัฒนาความสามารถความกล้าแสดงออก พัฒนาความสามารถ ด้านการพูดในโอกาสต่างๆ ของนักเรียนให้ดีขึ้น ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างสนุกสนาน เกิดทักษะความสามารถทั้งนี้ เพราะข้อมูลมาจากผู้เรียนโดยตรง จึงช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนชัดเจน ลึกซึ้งและใช้ภาษาที่เรียนในสถานการณ์จริงอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ซึ่งความสามารถในการพูดจะไม่เกิดขึ้นหากขาดการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ผู้วิจัยได้สรุปแนวคิดและข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยโดยมีรายละเอียด ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

เพื่อให้สามารถนำกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะบางประการเกี่ยวกับการนำกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไปใช้ ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหารหลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ในท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหารที่มีคะแนนสูงสุด คือ ความถูกต้องของข้อมูล และคะแนนต่ำสุด คือ ความถูกต้องของการตอบคำถาม อยู่ในระดับพอใช้ ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้ในเรื่องทั่วไปเกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้น ให้นักเรียนเป็นผู้เลือกแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเองแทนที่จะเป็นครูผู้สอนจัดให้ เปิดโอกาสให้นักเรียนไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมผ่านห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ เพื่อนักเรียนจะได้มีข้อมูลที่กว้างขวางและตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง

2. จากผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ที่มีคะแนนสูงสุด คือ การทำงานเป็นกลุ่ม อยู่ในระดับ และคะแนนต่ำสุด คือ ความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับดี

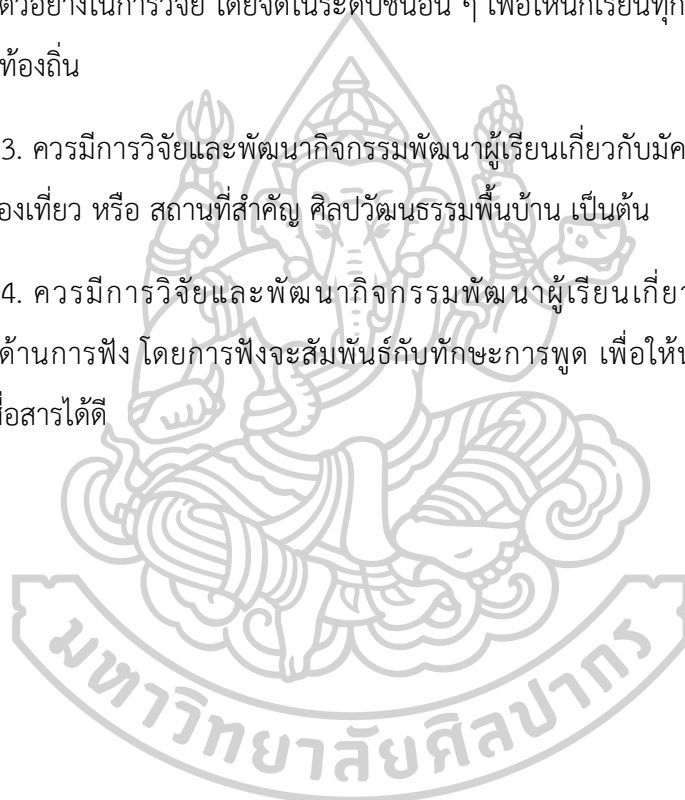
ดังนั้น ครูควรช่วยแนะนำนักเรียน กรณีที่ไม่สามารถแก้ปัญหาหรือแก้ไขสถานการณ์ได้ และส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักค้นคว้าข้อมูลให้ลึกซึ้ง เพื่อให้นักเรียนจะได้มีความเชื่อมั่นในตนเอง

3. จากผลการวิจัย พบว่า ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสาร หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยการบูรณาการภาษาอังกฤษ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทักษะการพูดที่มีคะแนนสูงสุดคือ การแสดงท่าทางที่เหมาะสมกับการพูด อยู่ในระดับดี และคะแนนต่ำสุด คือ การใช้ถ้อยคำและสำนวนที่ถูกต้อง อยู่ในระดับดี ดังนั้น ครูควรปรับเวลาให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ หรือปรับปรุงเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา ส่งเสริมการอ่านเพื่อให้นักเรียนจะได้จดจำข้อมูลได้แม่นยำ และให้นักเรียนฝึกพูดบ่อย ๆ เพื่อให้นักเรียนจะได้พัฒนาการใช้ถ้อยคำและสำนวนที่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ เพื่อการวิจัยครั้งต่อไปสำหรับผู้สนใจในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ควรมีการวิจัยและพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ โดยเน้นภาษาอังกฤษ ในสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ที่มีชาวต่างชาติมาเที่ยวชม เช่น เขาวิ้ง วิ้งบ้านปิ่น เป็นต้น
2. ควรมีการวิจัยและพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เกี่ยวกับการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยขยายกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยจัดในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อให้นักเรียนทุกระดับชั้นมีความสามารถเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น
3. ควรมีการวิจัยและพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ในประเด็นอื่น ๆ เช่น สถานที่ท่องเที่ยว หรือ สถานที่สำคัญ ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน เป็นต้น
4. ควรมีการวิจัยและพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง โดยการฟังจะสัมพันธ์กับทักษะการพูด เพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาภาษาอังกฤษสื่อสารได้ดี

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมวิชาการ. (2545). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรมวิชาการ. (2546). คู่มือหลักสูตรการสอน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). คู่มือการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ).
- กรรณิกา ภูระหงษ์. (2547). "การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่องรักษ์ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564. กรุงเทพฯ: สำนักงานนายกรัฐมนตรี.
- กฤษณะ คำสุวรรณ. (2550). "บทบาทของผู้บริหารในการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนบูรณะศึกษา เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร." สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2540). พื้นฐานการพัฒนาหลักสูตร เล่มที่ 1-3. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์. (2538). การบริหารกิจการนักเรียน เล่ม 2. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- กึ่งกมล ปิยมาตากุล. (2557). "การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง สร้างสรรค์นาฏยลีลาอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กิริณา เทียมไธสง และคณะ. (2556). "การพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้เกม ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กุลวรา สุวรรณพิมล. (2548). **หลักการมัดคุเทศก์**. กรุงเทพฯ: แสงดาว.
- ไกรจันทร์ แสนศิลา. (2551). **การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (ลูกเสือสำรอง) เรื่องธงและประเทศต่าง ๆ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD โรงเรียนปอแดงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์**. เข้าถึงได้จาก http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Ed_Adm/Walaiwan_P.pdf
- ขจิต ฝอยทอง และกาญจนา ทองอินทร์. (2546). "กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน." **วารสารวิชาการ**.
- คติ ปรีชา. (2550). "การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถาบันการอาชีวศึกษา จังหวัดลำปาง." บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- ฉันท ธาตุทอง. (2554). **การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการคิด**. กรุงเทพฯ: เพชรเกษม.
- จตุพร อัครโสวรรณ และคณะ. (2556). "การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยการจัดประสบการณ์ตามแนวคิด คอนสตรัคติวิสต์ เพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3." บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์.
- จุฬารัตน์ ต่อหิรัญพฤกษ์. (2551). "การศึกษาลักษณะสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสารมิตร (มัธยม)." วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การมัธยมศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ใจจริง บุญเรืองรอด. (2534). **กิจกรรมร่วมหลักสูตร**. กรุงเทพฯ: แสงสุทธิการพิมพ์.
- ฉันทช วรรณถนอม. (2546). **หลักการมัดคุเทศก์**. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์, สำนักพิมพ์สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- ชาติญา เกตุสถิต. (2551). "การพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ และความสามารถในการแสดงละคร สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3." สารนิพนธ์สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ญาดา รามฤทธิ์. (2552). "กลวิธีการทดแทนข้อบกพร่องความรู้ ทางด้านคำศัพท์ของนิสิตเอกภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยบูรพา." วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษเพื่อ

- การสื่อสาร บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฐิติรัตน์ เค้าภูไทย. (2549). "การสร้างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนช่วงชั้นที่ 2 เพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาไทยในการเป็นมัคคุเทศก์ปฐมเจดีย์." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐนันท์ ฤทธิรัตน์. (2557). "ปัญหาและอุปสรรคในการ พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของ นักศึกษาไทย." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ดำรง ประเสริฐกุล. (2542). **ความเป็นครู พิษณุโลก**. คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ทิตนา แคมมณี. (2550). **รูปแบบการเรียนรู้การสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีราภรณ์ กิจจารักษ์. (2553). "ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2." สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร.
- ธีราภรณ์ ชูชื่น. (2557). "การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่องนาฏศิลป์สร้างสรรค์ไทย-พม่าสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นพรัตน์ ใจกาษา. (2555). "การศึกษาพฤติกรรมการเรียนไม่ส่งงาน/การบ้านของนักศึกษาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว นักศึกษาชั้น ป.ว.ช. ปีที่ 1." วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ.
- นิตยา วงษ์กันยา. (2552). "การศึกษาปัญหาและความต้องการในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของคณะบริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสมุทรปราการ." วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิรมล ศตวุฒิ. (2547). "การจัดการเรียนรู้ที่เริ่มจากผู้เรียน." **วารสารการครู**, 1, 7.
- บังอร พุฒคง. (2544). "การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาฝรั่งเศสแบบบูรณาการเนื้อหาและทักษะทางภาษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี." ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาฝรั่งเศส ภาควิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2545). **มิติใหม่ในการอ่าน**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญใจ ศรีสถิตยนรากร. (2545). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางพยาบาลศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญล้อม เนื่องฤทธิ์. (2547). "การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1." ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- บุบผา คุมมานนท์. (2546). **หลักการมัดคุเทศก์**. พระนครศรีอยุธยา: วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา.
- เบญจมาศ อยู่เป็นแก้ว. (2545). **อยากเก่งภาษาอังกฤษอย่างไร**. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้.
- ประเทือง ใจหาญ. (2546). "การเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้กิจกรรมการละคร." *วิทยานิพนธ์ภาควิชาหลักสูตรและวิธีการสอน* บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปัทมา ชั้นอินทร์งาม. (2556). "ผลการเรียนด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้นการพูดที่ส่งผลต่อความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหอมเกร็ด." *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- พรชัย หนูแก้ว. (2541). "การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมประชาธิปไตย นักเรียนระดับประถมศึกษา." *ปริญญาานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*.
- พรนิภา บรรจงมณี. (2554). "การศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษของมัดคุเทศก์ในจังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดเชียงราย." *วารสารคณะมนุษยศาสตร์สาร*, 12, 1.
- พลอยระดา ภูมิ. (2559). "การเสริมสร้างศักยภาพมัดคุเทศก์ท้องถิ่นในพื้นที่ชนนำหนองห่านกุ่มกวาปีจังหวัดอุดรธานี." *วารสารการพัฒนาชุมชนและคุณภาพ*.
- พิมพรรณ รังสิกรพุม. (2553). "การจัดการมัดคุเทศก์ท้องถิ่นโยชุมชนบนพื้นที่สูง ตำบลทุ่งสมอ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์." *มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์*.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2548). **Backward design & child - centered ... Storyline approach** หน่วยการเรียนรู้สู่การสอนแบบบูรณาการเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพโรจน์ นาคะสุวรรณ. (2528). **กิจกรรมเสริมหลักสูตร**. กรุงเทพมหานคร: อักษรบัณฑิต.
- ภคพล หัสสา. (2553). "การพัฒนาความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยกลวิธีการชดเชยการสื่อสาร." *วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูด ภาษาอังกฤษอื่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*.
- ภัทราวดี ยวนชื่น. (2556). "การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และความสนใจในการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม." **วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มศว**.
- มณี ไชยศรี. (2550). "การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่." *บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*.

- มนัสสินี บุญมีศรีสง่า. (2557). เอกสารประกอบการสอนวิชาหลักการมัดकुเทศก์. สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2558). **วิธีการวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 5. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รวีวรรณ โปยรุ่งโรจน์. (2550). **มัดकुเทศก์**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- รัชฎี ชนชาติ. (2544). "การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยใช้สิ่งแวดล้อมรอบตัวสำหรับนักเรียน." โรงเรียนวัดสวนดอก. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2546). **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- ละเอียด จุฑานันท์. (2545). **แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- เลิศชาย ปาน मुख. (2551). **การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ**. เข้าถึงได้จาก <http://www.banprak-nfe.com/webboard/index.php?board=7.0>
- วรรณพร วณิชานุกร. (2540). **นิเวศท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์**. กรุงเทพฯ: พรรณศิลป์.
- ฉะราพร เจริญสุข. (2546). **ภาษาเพื่อการสื่อสาร**. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการใช้ภาษาไทย หน่วยที่ 4. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วันนอร์ มะทา. (2528). **กิจกรรมเสริมหลักสูตรทฤษฎีและการปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วันวิสาข์ ไทยเขียว. (2551). "การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง My School สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5." วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). **วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: บริษัท ตาตาพับลิเคชั่น จำกัด.
- วิเศษ ชินวงศ์. (2544). **การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการวิชาการ**.
- วีระพล ทองมา. (2547). **การท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community Based Tourism : CBT) สำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนในเขตที่ดินป่าไม้**. เข้าถึงเมื่อ 21 กันยายน 2558. เข้าถึงได้จาก www.dnp.go.th/jca16/jile/i49xy4gwqzshj1.doc
- วิเชียร อินทรสมพันธ์. (2546). "การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการบูรณาการจริยธรรมในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับครูมัธยม." วิทยานิพนธ์ กศด. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศาสตรา สหัทธน์ และคณะ. (2557). "การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษใช้ในการอบรมภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning) สำหรับใช้

ในการอบรมภาษาอังกฤษให้แก่ยุวมัคคุเทศก์เพื่อการเตรียมพร้อมเข้าสู่การเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน (ASEAN Community)." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย. (2558). **วิธีการสอนทั่วไป**. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศุภินี ชวนไชยสิทธิ์ และกาญจนา ปราบพาล. (2552). "การศึกษายุทธศาสตร์การสื่อสารภาษาอังกฤษของนิสิต." มหาวิทยาลัยในประเทศไทย. สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศุภชัย ไพศาลวัน. (2548). "การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ไศภนา บุญยะกลัมพ. (2546). **แนวทางการจัดแผนการเรียนรู้ แบบบูรณาการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพฯ: โมเดิร์น อคาเดมี เซ็นเตอร์.

สวณิต ยมาภัย และคณะ. (2551). **หลักการพูด หน้าที่ชุมชน สื่อมวลชน สื่อมวลชน และในองค์กร**. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: วันดีดีกรุ๊ป.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). **รายงานการสังเคราะห์แนวคิดและวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สาธิตา สำเภาทอง. (2553). "กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้ของเล่นที่บ้านเพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). **การปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **แผนภูมิแนวทางการประเมินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สิริพัทธ์ เจษฎาวิโรจน์. (2546). "การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดเสมียนนารี" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ดุสิต บัณฑิต สาขาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุพัทธรา ชิมเจริญ. (2545). **การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่อง**. กรุงเทพฯ: ประสานมิตร.

- สุธาทิพย์ สุตหนองบัว. (2545). "การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้โครงการ." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการประถมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุนันท์ ศิริวรรณ. (2544). "การพัฒนากิจกรรมชุมนุมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนท่าสายวิทยา จังหวัดเพชรบุรี." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุชานาถ ยอดอินทร์พรหม. (2544). การประเมินสภาพจริง. กรุงเทพฯ: ข่าวสารกองบริหารการศึกษา.
- สุภัทรา จำปาเงิน. (2548). "การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง การอนุรักษ์ป่าไม้ในชุมชนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุภาพ จัตละ. (2553). **กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนหลักสูตร 2551**. เข้าถึงได้จาก <http://www.kan2.go.th/idex.php?option>
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2544). **เรียนรู้สู่ครูมืออาชีพ**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: ที พี พีริ้นท์ จำกัด.
- หทัยรัตน์ วัฒนพฤกษ์. (2545). "ความรู้ความเข้าใจของมัคคุเทศก์เรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการนำไปเผยแพร่แก่นักท่องเที่ยว." วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อชิตา หาดอ้าน. (2545). "บทบาทของครูกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน." **วารสารวิชาการ**.
- อรญา บำรุงกิจ. (2558). "กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย : กรณีศึกษา โรงเรียนสาธิตอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี." หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อรนุช อยู่ทิม. (2546). "การประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544." **วารสารวิชาการ**.
- อรวรรณ เขาว์บวร. (2549). "การพัฒนาความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านมาบบัว โดยใช้กิจกรรมภาษาในลักษณะบูรณาการ." วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรัญญา สุธาสิโนบล. (2545). "การสอนแบบบูรณาการ (Integratiion Instruction)." **วารสารวิชาการ**.
- อันธิกา วงษ์จำปา. (2549). "กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมการอ่าน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- อาทิตย์ ทนชัย. (2544). "การพัฒนาแผนการสอนแบบบูรณาการโดยใช้ภาษาไทยเป็นแกน สำหรับนักเรียนชาวเขา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อาทิตย์ เวียงนิล. (2559). "การศึกษาการทำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในหลักสูตรภาษาอังกฤษ." ศิลปศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). **หลักการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล และคณะ. (2553). ยุทธศาสตร์การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน : สู่คุณภาพสถานศึกษาตามเป้าหมายหลักสูตรแกนกลาง ฯ '51. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- ฮาสีดี๊ะ ดินามอ. (2553). "การศึกษาความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน." **วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์**.

ภาษาอังกฤษ

- Ahmad, A. (2001). "Validating a theory-based design for online instruction : the integrated learning model." Ph.D. Thesis, McGill University (Canada).
- Bloomstran. (2002). **Unlocking Parent Potential in Student Activities**. Available from <http://nwweb.hwwilsonweb.com>
- Bygate, M. (1991). **Speaking: Language Teaching, a Scheme for Teacher Education**. Oxford: Oxford University Press.
- Byrne, D. (1987). **Teaching Oral English**. New York: Longman.
- Charles. (1978). by McKinley Boston of Montclair State ... from athletics to physical education to student activities” (Boston, 1978, p. ... or as complex as the biological adaptation first suggested by Darwin in On the ...
- Frederick, R. W. (1959). **The Third Curriculum Student Activities in America Education**. New york: Appiction-Centry-Crofts, Inc.
- Fucher, G. (2003). **Testing Second Language**. New York: Pearson.
- Good, V. C. (1973). **Dictionary of Education**. 3th ed. New York: McGraw- Hill Book Company.

- Graddol, D. (2006). **English Next “Why global English may me the end of ‘English as foreign language’.”**. British Council.
- Harmer, S. (1983). **The Practice of English Language Teaching**. 6th ed. New York: Longman.
- Jacob. (1989). **Interdisciplinary Curriculum Design and Implementation**. USA: Edwards Brothers.
- Lardizabal, A. S., and others. (1970). **Methods and Principles of Teaching**. Quezon City : A Lemer – Phoenix. Country.
- Linder Cathy. (1997). **Oral Communication Testing**. Illinois: National Textbook Company.
- Lynch, T. (1996). **communication in the Language Classroom**. Oxford: university Press.
- McArthur, T. (2004). "Is it world or international or global English, and does it matter?" **English Today**, 20, 3: 3-15.
- Nunan, D. (1991). **Language Teaching Methodology A Textbook for Teacher**. Upper Saddle River: NJ Prentice Ha.
- Richard, and Striley, J. (1994). "An Integrated approach." **The science teacher**, 7.
- Russell, M. H. (2007). ""For Young Readers" Chicago Tribune." **“World History and Geography.”** School Lihrary journal Curriculum.
- Schulz, R. A., and Bartz, W. H. (1975). **The ACTEL Review of Foreign Language Education Perspective a New freedom 7**. Illinois: National Textbook company.
- Scott. (1981). **Speaking in Keith’ Johnson and Keith Morrow**. London: Longman Group Ltd.
- SEMEO Riginal Language Centre. (1995). **A Distance Education TEFL Programme: Unit I Teaching Oral Communication**. Singapore: SEMEO RELC.
- Smith, D. (2006). **Exploring Innovation**. Berkshire: McGraw-Hill Education.
- Taylor. (1996). **Communicating**. Fourth edition: Prentice Hall International.
- Terrell. (1979). "A Study of the Intergration of English Skills into the Business-Dducation Curriculum of Public Past-Secondary School." **Dissentation Abstracts International**, 40, 1: 74-A.
- Watson, F. W. (2006). **Student Activities**. Available from <http://ccsd.net/schools/watson/activitydir.html>

William, L. (1995). **Communicative Language Teaching**. Britain: Cambridge University Press.

Gorton, A. R. (1983). **School Leadership and Administration : Important Concepts, Case Studies, and Simulations**. Dubuque, Iowa: Wm. C. Brown.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group)

แผนภูมิแสดงการจัดสถานที่ในการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 25 รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

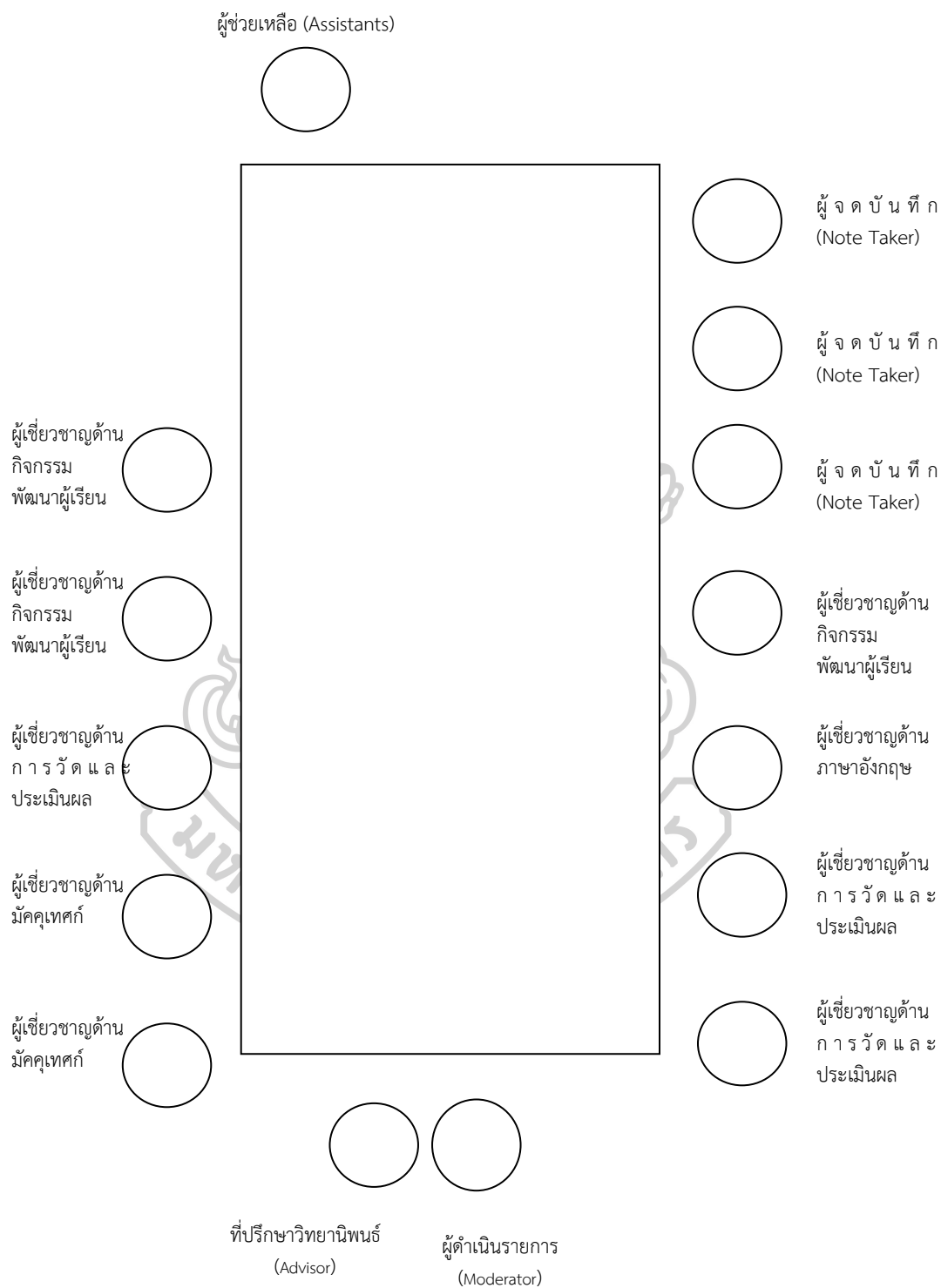
ที่	รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	ตำแหน่ง	ผู้เชี่ยวชาญด้าน
1	ผศ.ดร.รุจิราพร รามศิริ	รองผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนสาธิตแห่ง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา	การวัดและ ประเมินผล
2	ผศ.ดร.ปัญญา ทองนิล	คณบดี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน
3	อาจารย์ ดร.สรรเสริญ เลาสถิตย์	ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	ภาษาอังกฤษ
4	อาจารย์ ดร.กฤษดา ตั้งชวัล	ประธานสาขาวิชาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวและบริการระหว่าง ประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	การท่องเที่ยว
5	อาจารย์ ดร.แสนประเสริฐ ปานเนียม	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและ ส่งเสริมศิลปและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	ภูมิปัญญาท้องถิ่น

รายชื่อผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ตารางที่ 26 รายชื่อผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ที่	รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	ตำแหน่ง	ผู้เชี่ยวชาญด้าน
1	อาจารย์ ดร. มนต์ชัย พงศกรณฤงษ์	หัวหน้างานวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์ วิทยาลัยเทคนิคนครปฐม	การวัดและ ประเมินผล
2	อาจารย์ ดร.ยุพิน ยีนยง	อาจารย์ประจำ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	การวัดและ ประเมินผล
3	ดร. สาลินี อุดมผล	ศึกษานิเทศก์ ชำนาญการ ศึกษาธิการจังหวัดกาญจนบุรี	กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน
4	ผศ.ดร.มนัสสินี บุญมีศรีสง่า	อาจารย์ สาขาวิชาการจัดการ ท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต สารสนเทศเพชรบุรี	มัคคุเทศก์
5	อาจารย์ ดร.พนัชกร บุญ สิมะขจร	อาจารย์ สาขาวิชาการจัดการ ท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต สารสนเทศเพชรบุรี	มัคคุเทศก์
6	อาจารย์ ดร. ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูล	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการ สอนภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร	ภาษาอังกฤษ
7	อาจารย์ ดร.อธิมาส มากจ้อย	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการ สอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร	ภาษาไทย

แผนภูมิการจัดสถานที่ในการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

แผนภูมิที่ 10 การจัดสถานที่ในการสนทนากลุ่ม (Focus)

ภาคผนวก ข

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

1. แบบสอบถามความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
2. แบบประเมินผลค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
3. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา สำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครูฝ่ายวิชาการ และครูสอนภาษาอังกฤษ
4. แบบประเมินผลค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา สำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครูฝ่ายวิชาการ และครูสอนภาษาอังกฤษ
5. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา สำหรับปราชญ์ชาวบ้าน และมัคคุเทศก์ท้องถิ่น
6. แบบประเมินผลค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา สำหรับปราชญ์ชาวบ้าน และมัคคุเทศก์ท้องถิ่น

**แบบสอบถามความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา**

เรื่อง ความต้องการเกี่ยวกับพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น
จังหวัดเพชรบุรีโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1** ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน จำนวน 5 ข้อ
- ตอนที่ 2** ความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบ เนื้อหา การวัดผลและการประเมินผล การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 6 ข้อ
- ตอนที่ 3** ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จำนวน 1 ข้อ

นางกาญจนา เตียววนากุล

นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการนิเทศ

ภาคหลักสูตรและวิธีสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

แบบสอบถาม
(สำหรับนักเรียน)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. ชั้นประถมศึกษาปีที่
2. เพศ
3. อายุ ปี
4. สถานที่เกิด

.....

5. นักเรียนเคยมีประสบการณ์ในการเป็นมัคคุเทศก์หรือไม่

() เคย () ไม่เคย

ถ้าเคย แหล่งท่องเที่ยวที่นักเรียนเคยเป็นมัคคุเทศก์คือที่ไหน

ตอนที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบ เนื้อหา การวัดผลและการประเมินผล การจัดกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการ ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

คำชี้แจง โปรดเขียนตัวเลข 1, 2, 3 ลงในช่อง เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย โดยเริ่มจากหัวข้อที่ต้องการมากที่สุด เป็นหัวข้อที่ 1

1. นักเรียนต้องการให้จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ แบบใด

- การเล่นเกม
- การศึกษานอกสถานที่
- การเชิญวิทยากรภายนอก
- การฝึกปฏิบัติเป็นมัคคุเทศก์
- ครูผู้สอนบรรยาย
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2. นักเรียนต้องการเรียนเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดเรื่องใด
- หลักการพูด
 - วิธีการเตรียมการพูด
 - แนวความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการพูด
 - คุณลักษณะของนักพูด
 - การพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ
 - อื่น ๆ (โปรดระบุ)
3. นักเรียนต้องการเรียนเกี่ยวกับการเป็นมัคคุเทศก์เรื่องใดบ้าง
- ประวัติความเป็นมาของมัคคุเทศก์
 - ความสำคัญของมัคคุเทศก์
 - บทบาทหน้าที่ของมัคคุเทศก์
 - จรรยาบรรณของมัคคุเทศก์
 - ประโยชน์ที่ได้รับจากการเป็นมัคคุเทศก์
 - อื่น ๆ (โปรดระบุ)
4. นักเรียนต้องการให้มีการวัดผลและการประเมินผลแบบใดบ้าง
- วัดความรู้โดยใช้แบบทดสอบ
 - วัดความคิดเห็นโดยแบบสอบถาม
 - วัดความสามารถจากการปฏิบัติโดยใช้แบบประเมินผล
 - ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล
 - ให้เพื่อนมีส่วนร่วมในการประเมินผล
 - ให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการประเมิน
 - อื่น ๆ (โปรดระบุ)
5. นักเรียนต้องการให้ผู้มาถ่ายทอดความรู้เป็นผู้ใดบ้าง
- มัคคุเทศก์การท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี
 - ผู้รู้ในท้องถิ่น
 - พระสงฆ์
 - อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินผลค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนา
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแบบสอบถามและให้คะแนนความสอดคล้องของแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องคะแนนของแบบประเมินผลแต่ละข้อและกรุณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ข้อ ที่	ประเด็น	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.	ความสอดคล้องของข้อความในเรื่อง ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม			
2.	ความสอดคล้องของข้อความในเรื่องความ ต้องการรูปแบบ เนื้อหา ของการจัด กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น			
3.	จังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับ ประถมศึกษา			

ข้อ ที่	ประเด็น	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
4.	ความสอดคล้องของข้อความในเรื่องความต้องการเรียนเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูด			
5.	ความสอดคล้องของข้อความในเรื่องความต้องการเรียนเนื้อหาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์			
6.	ความสอดคล้องของข้อความในเรื่องความต้องการในการวัดผลและการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน			
	ความสอดคล้องของข้อความในเรื่องความต้องการให้บุคคลภายนอกมาถ่ายทอดความรู้			

..... ผู้ประเมิน

(.....)

**แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
(แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครูฝ่ายวิชาการ และครูสอน
ภาษาอังกฤษ)**

เรื่อง ความคิดเห็นการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้เป็นการสัมภาษณ์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนา
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดย
บูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับ ผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์ โปรดให้คำสัมภาษณ์ตาม
ความเป็นจริง โดยแบบสัมภาษณ์ แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและองค์ประกอบที่จำเป็นของการพัฒนา
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่องการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็น
มัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

นางกาญจนา เตียววานากุล

นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการนิเทศ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

แบบสัมภาษณ์

(สำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครูฝ่ายวิชาการ และครูสอนภาษาอังกฤษ)

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อ – สกุล เพศ..... อายุ ปี
2. ระดับการศึกษา
3. ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ องค์ประกอบที่จำเป็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและเนื้อหากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1. ท่านคิดว่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องราว ขั้นตอนและการฝึกปฏิบัติการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ มีความสำคัญและมีความจำเป็นมากน้อยเพียงไร และ อย่างไร

.....

.....

.....

2. การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ควรมีจุดประสงค์ให้นักเรียนเรียนรู้และทำอะไรได้บ้าง จึงเหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

.....

.....

.....

3. การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

ท่านคิดว่าควรมีเนื้อหาและกิจกรรมอะไรบ้าง และควรใช้สื่อการจัดกิจกรรมอะไรบ้าง เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเข้าใจ สามารถเชื่อมโยงสู่ชีวิตจริงได้

.....

.....

.....

4. การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

ท่านคิดว่าควรมีวิธีการดำเนินกิจกรรม และควรมีการวัดและประเมินผลกิจกรรมอย่างไร จึงเหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

**แบบประเมินผลค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับ
การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัด
เพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
(แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครูฝ่ายวิชาการ
และครูสอนภาษาอังกฤษ)**

คำชี้แจง โปรดพิจารณาประเด็นสัมภาษณ์และให้คะแนนความสอดคล้องของประเด็นแบบแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องคะแนนของแบบประเมินผลแต่ละข้อและกรุณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ข้อ ที่	ประเด็น	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.	ความสอดคล้องของข้อคำถามในเรื่อง			
2.	สถานภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์			
	ความสอดคล้องของข้อคำถามในเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน			
3.	เรื่องผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา			
	เกี่ยวกับความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน			
	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับจุดประสงค์ให้นักเรียนเรียนรู้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี			
	โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา			

ข้อ ที่	ประเด็น	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
4.	ความสอดคล้องของข้อความเกี่ยวกับเนื้อหากิจกรรม และการใช้สื่อการจัดกิจกรรม ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการ			
5.	ภาษาอังกฤษ ความสอดคล้องของข้อความเกี่ยวกับวิธีการดำเนินกิจกรรม และการวัดและประเมินผลกิจกรรมในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ			

..... ผู้ประเมิน
(.....)

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา สำหรับประชาชนชาวบ้าน และ มัคคุเทศก์ท้องถิ่น

เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อความสมบูรณ์ของการจัดกิจกรรมดังกล่าว โดยแบบสัมภาษณ์แบ่งเป็น 3 ตอน

จำนวน 10 ข้อ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบ และองค์ประกอบที่จำเป็นของการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จำนวน 1 ข้อ

นางกาญจนา เตียววานากุล
นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการนิเทศ
ภาคหลักสูตรและวิธีสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

แบบสัมภาษณ์
(สำหรับ ประชาชนชาวบ้าน และมัคคุเทศก์ท้องถิ่น)

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับการศึกษา
4. ตำแหน่งการงาน
5. ประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบ และองค์ประกอบที่จำเป็นของการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 5 ข้อ

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

2. ท่านคิดว่านักเรียนควรได้รับความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหารในเรื่องใดบ้าง ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

3. ท่านคิดว่าควรเน้นความรู้เกี่ยวกับทักษะการพูดเรื่องใดให้กับนักเรียน เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

.....

.....

.....

.....

4. ท่านคิดว่านักเรียนควรได้รับความรู้เกี่ยวกับมัคคุเทศก์ในเรื่องใด ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

**แบบประเมินผลคำดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนา
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีโดย
บูรณาการภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา สำหรับปราชญ์ชาวบ้าน
และมัคคุเทศก์ท้องถิ่น**

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแบบสัมภาษณ์และให้คะแนนความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับ
ความคิดเห็นการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น
จังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยทำเครื่องหมาย
(✓) ลงในช่องคะแนนของแบบประเมินผลแต่ละข้อและกรุณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ข้อ ที่	ประเด็น	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.	ความสอดคล้องของข้อคำถามในเรื่อง สถานภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์			
2.	ความสอดคล้องของข้อคำถามในเรื่องความ คิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อ ส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับ ประถมศึกษา			
3.	ความสอดคล้องของข้อคำถามในเรื่อง ความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร ในการ จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ ท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับ ประถมศึกษา			

ข้อ ที่	ประเด็น	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
4.	<p>ความสอดคล้องของข้อคำถามในเรื่องความรู้เกี่ยวกับทักษะการพูดเรื่องใดให้กับนักเรียน เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน</p> <p>ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา</p>				<p>.....</p> <p>.....</p>
5.	<p>ความสอดคล้องของข้อคำถามเรื่องความรู้เกี่ยวกับมัคคุเทศก์เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา</p>				<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

..... ผู้ประเมิน

(.....)

ภาคผนวก ค

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเรื่อง การส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัด เพชรบุรีโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
2. แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. แบบประเมินผลความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์
4. แบบประเมินผลความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร

คู่มือกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น
จังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ
ระดับชั้นประถมศึกษา

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

จัดทำโดย

นางกาญจนา เตียววนากุล

โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี

ตำบลช่องสะแก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเพชรบุรี

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

คำนำ

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนถือเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี กำหนดให้จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น สำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษา ตามความถนัด ความสนใจ โดยมีเป้าหมายคือการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม เป็นการส่งเสริมผู้เรียนได้มีความรู้ มีทักษะการสื่อสาร ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข อีกทั้ง ยังเป็นการสร้างให้ผู้เรียนตระหนักถึงศีลธรรม จริยธรรม และการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นในบริบทชุมชนของตนเอง

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ เพิ่มเติมจากกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มการเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขกับกิจกรรมที่เลือกด้วยตนเองตามความถนัด ความสนใจอย่างแท้จริงจะเสริมสร้างและพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ให้ครบทุกด้าน รวมถึงทักษะด้านการสื่อสาร โดยให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในปัจจุบัน

จากความสำคัญและความจำเป็นดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ จึงสนใจในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีโดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยเน้นให้ความสำคัญในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้การสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเพื่อเพิ่มเติมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สร้างความมั่นใจในการพูด และมีความกล้าแสดงออก เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่เกิดขึ้นแล้วและรวมถึงการเชื่อมโยงสู่การเป็นผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในทักษะการสื่อสารอีกด้วย

สารบัญ

หน้า

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	
หลักการ.....	1
เป้าหมาย	1
แนวการจัดกิจกรรม	1
รูปแบบการจัดกิจกรรม	2
คำอธิบายรายวิชา	4
จุดประสงค์การเรียนรู้	4
โครงสร้างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	5
สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้	5
การวัดผลและประเมินผล	6
คำชี้แจง	7
แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ 1.....	8
แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ 2.....	20
แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ 3.....	29
แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ 4.....	39

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

หลักการ

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีหลักการสำคัญ ดังนี้

1. มีเป้าหมายของการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม และครอบคลุมผู้เรียนทุกคน
2. เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างรอบด้านเต็มตามศักยภาพตามความสนใจ
3. เป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังและส่งเสริมจิตสำนึกในการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมในลักษณะต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ประเพณี และวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ
4. เป็นกิจกรรมที่ยึดหลักการมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ประชาชนชาวบ้าน องค์กร และหน่วยงานอื่น มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม
5. เป็นกิจกรรมที่เน้นการบูรณาการภาษาอังกฤษกับท้องถิ่น

เป้าหมาย

การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและท้องถิ่นและพัฒนาผู้เรียนใช้ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์จากการเรียนรู้ไปพัฒนาตนเองให้เกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี อันจะนำไปสู่คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้แก่ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทยและมีจิตสาธารณะ

แนวทางการจัดกิจกรรม

สถานศึกษาจัดให้ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เข้าร่วมกิจกรรม โดยมีแนวทางการจัดกิจกรรม ดังนี้

1. ให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมตามความสนใจ
2. ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมผ่านประสบการณ์ที่หลากหลาย ฝึกการทำงานที่สอดคล้องกับชีวิตจริง ตลอดจนสะท้อนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของผู้เรียน
3. จัดกิจกรรมแบบรายบุคคล กิจกรรมกลุ่ม โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินการ โดยการศึกษา และใช้ข้อมูลประกอบการวางแผนอย่างเป็นระบบ

4. ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมและการเรียนรู้แบบร่วมมือมากกว่าเน้นการแข่งขันบนพื้นฐานการปฏิบัติตามวิถีประชาธิปไตย

5. ใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย แบบประสบการณ์และเน้นที่การปฏิบัติ

คุณสมบัติผู้เรียน

โรงเรียนได้เล็งเห็นความสำคัญของนักเรียนและคุณค่าของท้องถิ่น เพื่อเป็นการสอดคล้องตามแนวทางของแนวคิดหลักการและจุดมุ่งหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัด เพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ จึงกำหนดคุณสมบัติผู้เรียนไว้ดังนี้

1. เน้นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
2. มีความรู้ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
3. มีความพร้อมและสนใจที่จะเรียนรู้ในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัด เพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ

วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง การเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัด เพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์และเน้นที่การปฏิบัติ ซึ่งมีองค์ประกอบการสอน 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ครูกระตุ้นให้นักเรียนได้ทบทวนประสบการณ์เดิมของผู้เรียน โดยการใช้คำถาม และครูผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้และร่วมกันกำหนดขอบข่ายหรือประเด็นความรู้ใหม่
2. ชั้นศึกษา/วิเคราะห์ เป็นขั้นตอนการแบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกันเพื่อแสวงหาความรู้ แสดงความคิดเห็นร่วมกันวิเคราะห์และหาข้อสรุปในประเด็นที่ตั้งไว้ ผู้สอนออกแบบกลุ่มให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ผู้สอนให้ประสบการณ์ใหม่แก่ผู้เรียน โดยใช้สื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้ เช่น แผนภูมิ ใบความรู้ รูปภาพ วีดิทัศน์
3. ชั้นปฏิบัติ/ฝึกหัด/ทดลอง เป็นขั้นที่ผู้เรียน ได้ฝึกปฏิบัติตามขั้นตอน โดยครูผู้สอนดูแลให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะและการปฏิบัติงานตามขั้นตอน

4. ขั้นสรุป/เสนอผลการเรียนรู้ เป็นขั้นผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้ประมวลข้อมูลจากประสบการณ์ทั้งหมดมาวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น สะท้อนการเรียนรู้ (Reflection) ต่อประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ

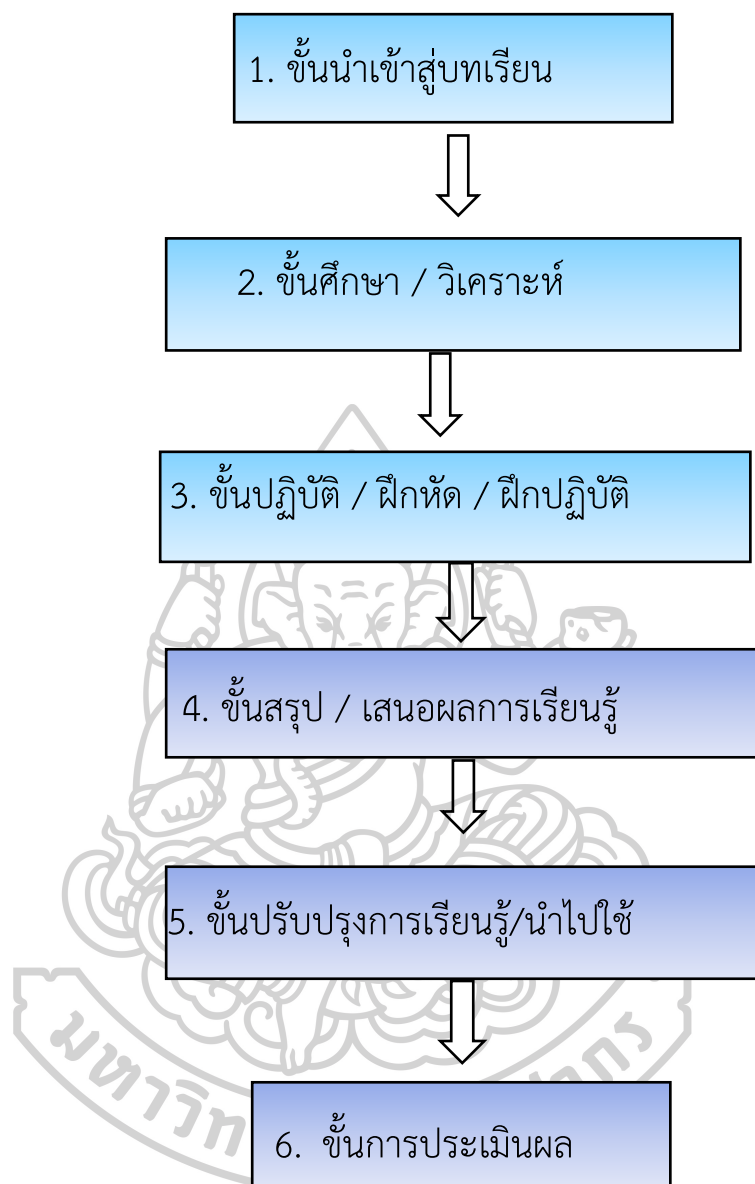
5. ขั้นปรับปรุงการเรียนรู้/นำไปใช้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนแต่ละกลุ่มปรับปรุง ผลงานของตนเอง โดยใช้แนวคิดจากข้อมูลที่แต่ละกลุ่มนำเสนอ อาจนำความรู้ที่ได้รับจากกลุ่มอื่นมาพัฒนาให้ดีขึ้น หรือเกิดความคิดใหม่ สร้างสรรค์งานที่ต่างจากเดิม หรืออาจได้รับแนวความคิดจากข้อเสนอแนะของผู้สอน มาประยุกต์สร้างผลงานใหม่ ๆ ที่สามารถนำไปใช้ในสภาพการณ์จริงได้

6. ขั้นการประเมินผล วัดประเมินผลตามสภาพจริง โดยเน้นการวัดผลจากการปฏิบัติจริง ผลงาน ผู้เรียนประเมินตนเอง สมาชิกแต่ละกลุ่ม และผู้สอนมีบทบาทในการประเมินผลด้วย การประเมินเน้นการประเมินทั้งตัวความรู้ ความคิดรวบยอดใหม่ กระบวนการทำงานและกระบวนการปฏิบัติ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาคทฤษฎี ครูผู้สอน จะทำหน้าที่บรรยายเนื้อหา ประกอบสื่อการสอน ร่วมกับการทำกิจกรรมการซักถาม สนทนาโต้ตอบกัน ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อให้เกิดการอภิปราย ขยายความเข้าใจ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ ครูผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำ สาธิตการปฏิบัติในแต่ละขั้นตอนให้ผู้เรียนให้เข้าใจ พร้อมทั้งแนะนำ ดูแลให้ผู้เรียนปฏิบัติตามการสาธิต จนผู้เรียนเกิดแนวทางปฏิบัติและมีการปรับปรุง พัฒนาผลการปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพและความถูกต้องตามขั้นตอนสุดท้าย ผู้เรียนจะปฏิบัติการแสดงผลงานการปฏิบัติเพื่อการประเมินความสามารถภาคปฏิบัติต่อไป

ที่มา : ศิริวรรณ วณิชวัฒนบวรชัย

วิธีการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์และเน้นที่การปฏิบัติ

คำอธิบายรายวิชา

ชมรม Little Guide

(มีคฤเทศก์ท้องถิ่นมีคฤเทศก์ท้องถิ่น โดยบูรณาภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

เวลา 20 คาบ

ใช้ภาษาด้านการพูดภาษาอังกฤษด้วยสถานการณ์ต่าง ๆ เหมาะสมตามกาลเทศะ และมารยาททางสังคมตลอดจนนำเสนอเกี่ยวกับ แหล่งท่องเที่ยว สินค้า วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ในชุมชน ท้องถิ่นและจังหวัดของตนเองโดยสื่อเทคโนโลยี ใช้ภาษาเพื่อการทักทาย การแนะนำ การชี้แจง การอธิบาย การซื้อขาย การชักชวน การบริการ การเจรจาต่อรองกับชาวต่างชาติ ในรูปแบบการบรรยาย อธิบาย การทำแผนพับ โปสเตอร์ การโฆษณา และอื่น ๆ ได้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ ความแตกต่างทางวัฒนธรรม กิริยา มารยาททางสังคม น้ำเสียง โครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน ฯลฯ เพื่อสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพสามารถประยุกต์ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเชื่อมโยงความรู้ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันการนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ

แสดงความคิดเห็นความต้องการ อธิบาย บรรยายแลกเปลี่ยนความรู้ และให้เหตุผลเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ เหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษา และผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ แสวงหาวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง สามารถนำข้อมูลความคิดรวบยอด และความคิดเห็นเจรจา โน้มน้าว ต่อรองเกี่ยวกับประสบการณ์ และเหตุการณ์ต่าง ๆ มีทักษะในการสืบค้นเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติตลอดในรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนสามารถอธิบาย เปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรม ทั้งของตนเอง และของเจ้าของภาษาได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ

ผู้เรียนเห็นประโยชน์และคุณค่าของการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาภาษาอังกฤษ และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ใฝ่เรียนรู้ มีความรับผิดชอบมีทักษะความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ รักและภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น

จุดประสงค์

1. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับสถานที่สำคัญของเพชรบุรี
2. นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร
3. นักเรียนมีความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น
4. นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของท้องถิ่น

โครงสร้างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

เนื้อหาของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

หน่วย ที่	ชื่อเรื่อง	เวลา (คาบ)		สื่อ	เกณฑ์การ ประเมิน
		ในห้องเรียน	นอกห้องเรียน		
1	มาเรียนรู้เกี่ยวกับมัคคุเทศก์กันเถอะ - ความรู้เกี่ยวกับมัคคุเทศก์ - บทบาทหน้าที่ของมัคคุเทศก์ - คุณลักษณะของมัคคุเทศก์	2		วีดิทัศน์ ใบความรู้	ระดับคุณภาพ ระดับ 3 ดี ระดับ 2 พอใช้ ระดับ 1 ปรับปรุง
2	การสื่อสารเพื่อการนำเที่ยว - การสื่อสารสำหรับการเป็น มัคคุเทศก์	2		วีดิทัศน์ ใบความรู้	ระดับคุณภาพ ระดับ 3 ดี ระดับ 2 พอใช้ ระดับ 1 ปรับปรุง

หน่วย ที่	ชื่อเรื่อง	เวลา (คาบ)		สื่อ	เกณฑ์การ ประเมิน
		ในห้องเรียน	นอกห้องเรียน		
3	ถิ่นเรา เรารัก - ประวัติความเป็นมาของวัด มหาธาตุวรวิหาร - ความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว	4		วีดิทัศน์ ใบความรู้	ระดับคุณภาพ ระดับ 3 ดี ระดับ 2 พอใช้ ระดับ 1 ปรับปรุง
4	การฝึกปฏิบัติเพื่อการนำเที่ยว - ฝึกปฏิบัติการเป็นมัคคุเทศก์	8	4	ปฏิบัติ	ระดับคุณภาพ ระดับ 3 ดี ระดับ 2 พอใช้ ระดับ 1 ปรับปรุง
รวม		20			

สื่อประกอบกิจกรรม

1. วีดิทัศน์
2. ใบความรู้
3. ใบงาน
4. สถานที่จริง

การวัดผลประเมินผล

การวัดผลและการประเมินระหว่างเรียนกับหลังเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านผลการเรียนรู้

1.1 การปฏิบัติกิจกรรมเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร การสื่อสารและความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์

1.2 การสนทนาและการซักถาม

1.3 การทดสอบผลการเรียนรู้หลังเรียน

2. ด้านทักษะ

2.1 สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักเรียนโดยใช้แบบประเมินผลสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ และ แบบประเมินผลสามารถในการพูด

2.2 สังเกตความสนใจในการปฏิบัติงานโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

คำชี้แจงการใช้หน่วยการเรียนรู้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

หน่วยการเรียนรู้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนชมรม Little Guide (มัคคุเทศก์ท้องถิ่นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยบูรณาภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่จัดกิจกรรมเรียนรู้แบบประสบการณ์และเน้นที่การปฏิบัติ เพื่อพัฒนาให้นักเรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้ ให้ประสบผลสำเร็จด้วยตัวนักเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนให้ดียิ่งขึ้น เป็นหน่วยการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นพัฒนาการของนักเรียน โดยกระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่นร่วมมือซึ่งกันและกัน ฝึกให้นักเรียนทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข มีหน่วยการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 4 หน่วย รวม 20 ชั่วโมง ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง มาเรียนรู้เกี่ยวกับมัคคุเทศก์กันเถอะ

- ความรู้เกี่ยวกับมัคคุเทศก์
- บทบาทหน้าที่ของมัคคุเทศก์
- คุณลักษณะของมัคคุเทศก์

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การสื่อสารเพื่อนำเที่ยว

- การสื่อสารสำหรับการเป็นมัคคุเทศก์

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ถิ่นเรา เรารัก

- ประวัติความเป็นมาของวัดมหาธาตุวรวิหาร

- ความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การฝึกปฏิบัติเพื่อนำเที่ยว

- ฝึกปฏิบัติเป็นมัคคุเทศก์

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของรูปแบบ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ
ประสบการณ์และเน้นที่การปฏิบัติที่จะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย ผู้สอนต้องศึกษารูปแบบการ
สอน เตรียมเอกสาร สื่อและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และปฐมนิเทศนักเรียน
เพื่อสร้างความเข้าใจและข้อตกลงในการเรียน นักเรียนต้องศึกษาค้นคว้า และทดลองปฏิบัติ สร้าง
ผลงานให้เกิดผลสำเร็จและมีคุณภาพ กระตุ้นผู้เรียนให้รู้จักสร้างสรรค์ การทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อให้เกิด
ประโยชน์อย่างแท้จริง

แผนการจัดกิจกรรมหน่วยที่ 1

เรื่อง มาเรียนรู้เกี่ยวกับมัคคุเทศก์กันเถอะ

สาระสำคัญ

มัคคุเทศก์เป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการท่องเที่ยว กล่าวคือเป็นผู้ที่สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือและบริการนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี จึงอาจกล่าวได้ว่ามัคคุเทศก์มีความสำคัญต่อนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ดังนั้น มัคคุเทศก์ที่ดีควรทราบถึงบทบาทหน้าที่ของตนเอง ตลอดจนคุณลักษณะของมัคคุเทศก์ที่นักท่องเที่ยวต้องการ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกความหมาย ประวัติความเป็นมา ความสำคัญ บทบาทหน้าที่ของมัคคุเทศก์ได้
2. นักเรียนบอกคุณลักษณะของมัคคุเทศก์ที่ดีของมัคคุเทศก์ได้
3. นักเรียนเห็นคุณค่าของการเป็นมัคคุเทศก์

เนื้อหา

1. ความหมายของมัคคุเทศก์ ประวัติความเป็นมา ความสำคัญ บทบาทหน้าที่ และคุณลักษณะของมัคคุเทศก์
2. บทบาทหน้าที่ และคุณลักษณะของมัคคุเทศก์

แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คาบที่ 1

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน
 - 1.1 ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรม
 - 1.2 ให้นักเรียนอภิปรายแลกเปลี่ยนประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักเรียนที่มีมัคคุเทศก์ให้บริการ
2. ชั้นศึกษา

นักเรียนศึกษาใบความรู้เกี่ยวกับความหมาย ประวัติความเป็นมา และความสำคัญของมัคคุเทศก์
3. ชั้นปฏิบัติ

นักเรียนทำกิจกรรมในใบกิจกรรมที่ 1 โดยบอกความหมาย ประวัติความเป็นมา และ ความสำคัญของมัคคุเทศก์

4. ขั้นสรุป

ครูสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความหมาย ประวัติความเป็นมา และความสำคัญของ มัคคุเทศก์ โดยการสุ่มเป็นรายบุคคล

5. ขั้นปรับปรุง

ครูแนะนำเพิ่มเติมความรู้ให้กับนักเรียนในเรื่องเกี่ยวกับความหมาย ประวัติความเป็นมา และความสำคัญของมัคคุเทศก์ ให้สมบูรณ์มากขึ้น

6. ขั้นประเมินผล

6.1 ประเมินกิจกรรมที่ 1

- นักเรียนบอกความหมาย ประวัติความเป็นมาและความสำคัญของมัคคุเทศก์

6.2 ประเมินเข้าร่วมกิจกรรม

คาบที่ 2

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ทบทวนความรู้เกี่ยวกับความหมาย ประวัติความเป็นมา และความสำคัญของมัคคุเทศก์

2. ขั้นศึกษา

นักเรียนดูวีดิทัศน์ มัคคุเทศก์อาชีพสาธิตการทำหน้าที่มัคคุเทศก์นำชมวัดมหาธาตุวรวิหาร

3. ขั้นปฏิบัติ

นักเรียนสังเกตการทำหน้าที่มัคคุเทศก์ของมัคคุเทศก์อาชีพ แล้วบันทึกการสังเกตการทำ หน้าที่มัคคุเทศก์ของมัคคุเทศก์อาชีพ ในใบกิจกรรมที่ 2

4. ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันบอกคุณลักษณะของมัคคุเทศก์จากที่นักเรียนดูจากวีดิทัศน์ และสิ่งที่ นักเรียนคิดว่าควรที่จะเพิ่มเติม

5. ขั้นปรับปรุง

ครูแนะนำเพิ่มเติมเนื้อหาที่ควรที่จะเพิ่มเติม เพื่อนักเรียนนำไปปฏิบัติได้ถูกต้อง

6. ขั้นประเมินผล

6.1 ประเมินกิจกรรมที่ 2 บันทึกการสังเกตการณ์ทำหน้าที่มัคคุเทศก์ของมัคคุเทศก์

อาชีพ

6.2 ประเมินเข้าร่วมกิจกรรม

สื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่องเกี่ยวกับความหมาย ประวัติความเป็นมา และความสำคัญของมัคคุเทศก์
2. ใบกิจกรรมที่ 1 บอกความหมาย ประวัติความเป็นมา และความสำคัญของมัคคุเทศก์
3. ใบกิจกรรมที่ 2 บันทึกการสังเกตการณ์ทำหน้าที่มัคคุเทศก์ของมัคคุเทศก์อาชีพ
4. แบบสังเกตการณ์เข้าร่วมกิจกรรม

ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้

- 2 คาบ

การวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้

1. สิ่งที่ต้องประเมินผล
 - 1.1 พฤติกรรมของนักเรียน
 - 1.2 ใบงาน
2. เครื่องมือหรือวิธีการประเมินผล
 - 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรม
 - 2.2 แบบประเมินใบงาน
3. เกณฑ์การให้คะแนน
 - 3.1 การให้คะแนนผลงาน ใบกิจกรรมที่ 1

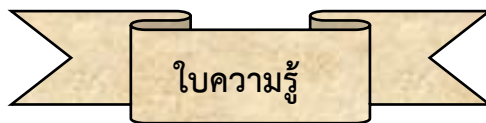
ประเด็น การประเมินผล	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
1. ความถูกต้องของเนื้อหา	เนื้อหาถูกต้องไม่มีที่ผิดพลาด	เนื้อหาถูกต้องเกินครึ่ง	เนื้อหาถูกต้องไม่ถึงครึ่ง
2. ความสมบูรณ์ของเนื้อหา	เนื้อหาที่ค้นคว้าได้ครบถ้วนสมบูรณ์	เนื้อหาที่ค้นคว้าที่ได้ขาดประเด็นหลักหรือประเด็นย่อย 1 ประเด็น	เนื้อหาที่ค้นคว้าขาดประเด็นหลักและประเด็นย่อยมากกว่า 1 ประเด็น
3. ความสะอาดของชิ้นงาน	ชิ้นงานสะอาดเรียบร้อย ไม่มีรอยลบ	ชิ้นงานมีรอยลบ 1-2 แห่ง	ชิ้นงานไม่สะอาดและมีรอยลบมากกว่า 2 แห่ง

7-9	คะแนน	หมายถึง	3	ดี
4-6	คะแนน	หมายถึง	2	พอใช้
1-3	คะแนน	หมายถึง	1	ปรับปรุง

3.3 การให้คะแนนใบงาน ใบกิจกรรมที่ 2

ประเด็น การประเมินผล	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
ความครอบคลุมของการ บันทึกการสังเกต	สังเกตและบันทึกได้ ครอบคลุมทุกประเด็น	สังเกตและบันทึกขาด 1-2 ประเด็น	สังเกตและบันทึกขาด มากกว่า 2 ประเด็น
การเขียนสะกดคำ	เขียนสะกดคำได้ ถูกต้องทุกคำตาม ความหมายของคำ	เขียนสะกดคำผิดไม่ เกิน 5 คำ	เขียนสะกดคำผิด มากกว่า 5 คำ
ความสะอาดของชิ้นงาน	ชิ้นงานสะอาด เรียบร้อย ไม่มีรอยลบ	ชิ้นงานมีรอยลบ 1-2 แห่ง	ชิ้นงานไม่สะอาด และมีรอยลบมากกว่า 2 แห่ง

7-9	คะแนน	หมายถึง	3	ดี
4-6	คะแนน	หมายถึง	2	พอใช้
1-3	คะแนน	หมายถึง	1	ปรับปรุง

ความหมาย ประวัติความเป็นมา และความสำคัญของมัคคุเทศก์

มัคคุเทศก์ (Tourist Guide) หรือเรียกย่อๆ ว่า **ไกด์** (Guide) หมายถึงผู้นำทาง ผู้ชี้ทางแก่นักท่องเที่ยวซึ่งเป็นคนต่างถิ่นให้ได้ทราบเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว

มัคคุเทศก์แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

มัคคุเทศก์ทั่วไป และ มัคคุเทศก์เฉพาะ

ก. มัคคุเทศก์ทั่วไป มี 2 ชนิด คือ

1. มัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) บัตรสีบรอนซ์เงิน นำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยหรือชาวต่างประเทศสามารถนำเที่ยวได้ ทั่วราชอาณาจักร
2. มัคคุเทศก์ทั่วไป (ไทย) บัตรสีบรอนซ์ทอง นำเที่ยวได้เฉพาะนักท่องเที่ยวชาวไทยสามารถนำเที่ยวได้ทั่วราชอาณาจักร

ข. มัคคุเทศก์เฉพาะมี 8 ชนิด คือ

1. มัคคุเทศก์เฉพาะ (ต่างประเทศ – เฉพาะพื้นที่) บัตรสีชมพู นำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทย หรือ ชาวต่างประเทศเฉพาะจังหวัดที่ระบุไว้บนบัตร และจังหวัดที่มีพื้นที่ติดต่อ
2. มัคคุเทศก์เฉพาะ (ไทย – เฉพาะพื้นที่) บัตรสีฟ้า นำเที่ยวเฉพาะนักท่องเที่ยวไทยเฉพาะจังหวัดที่ระบุไว้บนบัตรและจังหวัดที่มีพื้นที่ติดต่อ
3. มัคคุเทศก์เฉพาะ (เดินป่า) บัตรสีเขียว นำเที่ยวได้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทย หรือ ชาวต่างประเทศในเขตพื้นที่ป่า
4. มัคคุเทศก์เฉพาะ (ศิลป – วัฒนธรรม) บัตรสีแดง นำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทย หรือ ชาวต่างประเทศทางด้านประวัติศาสตร์ โบราณคดี ศิลปะ – วัฒนธรรม วรรณคดีไทย ทั่วราชอาณาจักร
5. มัคคุเทศก์เฉพาะ (ทางทะเล) บัตรสีส้ม นำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทย หรือ ชาวต่างประเทศ ในเขตพื้นที่ทางทะเล

6. มัคคุเทศก์เฉพาะ (ทะเลชายฝั่ง) บัตรสีเหลือง นำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทย หรือ ชาวต่างประเทศ ในเขตพื้นที่ทางทะเล หรือ เกาะต่าง ๆ โดยมีระยะห่างจากชายฝั่งถึงสถานที่ท่องเที่ยวได้ไม่เกิน 40 ไมล์ทะเล

7. มัคคุเทศก์เฉพาะ (แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ) บัตรสีม่วง นำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทย หรือ ชาวต่างประเทศเฉพาะภายในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่ระบุชื่อไว้ในบัตร

8. มัคคุเทศก์เฉพาะ (วัฒนธรรมท้องถิ่น) บัตรสีน้ำตาล นำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทย หรือ ชาวต่างประเทศทางด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น เกี่ยวกับศิลปะ – วัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ โบราณคดี เฉพาะภายในแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมท้องถิ่นที่ระบุชื่อไว้ในบัตรเท่านั้น

ประวัติความเป็นมาของมัคคุเทศก์

อาชีพมัคคุเทศก์เริ่มขึ้นเมื่อมีการนำเที่ยวเป็นกลุ่มของบริษัทการท่องเที่ยวต่าง ๆ ในทวีปยุโรปได้เริ่มมีการนำเที่ยวเป็นกลุ่มตั้งแต่ประมาณกลางคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙ เมื่อบริษัทโทมัสคูก (Thomas Cook) จัดนำเที่ยวโดยทางรถไฟในประเทศอังกฤษ และต่อมาได้ขยายไปในที่อื่น ๆ ด้วย ซึ่งการนำเที่ยวให้แก่คนเป็นจำนวนมากเช่นนี้ จำเป็นต้องมีมัคคุเทศก์คอยดูแลอำนวยความสะดวกให้ นอกจากนี้ ตามสถานที่ต่าง ๆ ที่มีนักท่องเที่ยวไปเยี่ยมชมเสมอ ๆ ก็มักจะจัดหาคนที่มีความรู้เรื่องราวเกี่ยวกับสถานที่นั้นไว้คอยอธิบายให้แก่นักท่องเที่ยวด้วยเช่นกัน (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๑:๒)

สำหรับประเทศไทยอาชีพมัคคุเทศก์แพร่หลายขึ้น ภายหลังจากสงครามโลกครั้งที่ ๒ เมื่อมีชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ทั้งในรูปแบบของนักท่องเที่ยว นักธุรกิจ ผู้เกี่ยวข้องในวงการทหาร สงครามเวียดนามมีผลทำให้ทหารอเมริกันเป็นจำนวนมากเข้ามาในประเทศไทยทั้งที่มาอยู่ประจำและที่มาพักผ่อนจากการรบ ซึ่งมีผลดีต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มีบริษัทนำเที่ยวเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากและขยายตัวมากขึ้นตามลำดับ แม้สงครามเวียดนามจะสิ้นสุดลงแล้วก็ตาม แต่นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ยังคงมีมากขึ้น เนื่องจากความสะดวกในการเดินทาง นอกจากจะมีจำนวนเพิ่มขึ้นแล้ว ยังมีนักท่องเที่ยวหลากหลายเชื้อชาติ เช่น ยุโรป อเมริกัน อเมริกาใต้ ออสเตรเลีย และเอเชีย ทำให้เกิดความต้องการมัคคุเทศก์ที่รู้ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน สเปน อิตาลี เยอรมัน ญี่ปุ่น และภาษาจีน เป็นต้น

ระยะเริ่มแรกที่มีอาชีพมัคคุเทศก์ในประเทศไทยนั้น สถานภาพของอาชีพมัคคุเทศก์ยังไม่เป็นที่ได้รับการยอมรับ ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษ ไม่จำเป็นต้องมีความรู้สูงก็เป็นมัคคุเทศก์ได้

จนกระทั่งได้มีการจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (อ.ส.ท.) ขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย) ในปัจจุบัน ได้เริ่มมีการพัฒนาสถานภาพของมัคคุเทศก์ด้วยการจัดอบรมมัคคุเทศก์ขึ้นที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นแห่งแรกในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ และได้กระทำต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน โดยได้ขยายการอบรมไปยังสถาบันการศึกษาส่วนภูมิภาคด้วย โดยเป็นความร่วมมือกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เปิดหลักสูตรอบรมมัคคุเทศก์หลักสูตรประเภทต่าง ๆ มีการอบรมและทดสอบความสามารถเพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ที่ถูกต้องตามกฎหมาย นอกจากนี้ ยังมีการจัดตั้งสมาคมมัคคุเทศก์ อาชีพขึ้น เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๑๘ เพื่อเป็นศูนย์กลางของผู้ประกอบอาชีพที่ได้มาประชุมพบปะกัน นอกจากนี้ยังมีการขยายตัวในระดับภูมิภาค มีการรวมตัวกันในรูปแบบชมรมมัคคุเทศก์ของแต่ละจังหวัดที่มีการเติบโตด้านการท่องเที่ยวอีกด้วย

บทบาทและความสำคัญของมัคคุเทศก์

การนำเที่ยวแต่ละครั้งนั้น ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการที่จะให้การเดินทางประสบผลสำเร็จจากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับมัคคุเทศก์เป็นสำคัญ มัคคุเทศก์จึงต้องมีเทคนิคและคุณสมบัติพิเศษ นำมาใช้ระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งเท่ากับเป็นการแสดงบทบาทต่าง ๆ ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งสามารถเปรียบเทียบมัคคุเทศก์กับบทบาทต่าง ๆ เหล่านี้ได้ ๔ บทบาท คือ

1. บทบาทการเป็นครู

คือมีความรู้เฉพาะ มีความรู้เกี่ยวกับสถานที่นั้น ๆ อย่างละเอียดถี่ถ้วน ทั้งประวัติศาสตร์และปัจจุบัน พร้อมทั้งจะอธิบายตอบคำถามรายละเอียดต่าง ๆ เท่าที่จำเป็นโดยมีเนื้อหาสาระและวิธีการถ่ายทอดความรู้อย่างมีประสิทธิภาพเปรียบเทียบกับครูอธิบายหรือสอนวิชาการต่าง ๆ ให้นักเรียน เป็นต้น ในเวลาเดียวกันก็มีความรู้ทั่วไป ที่สามารถใช้อธิบายสอดแทรกหรือเสริมเพิ่มเติมความรู้ให้กว้างขึ้น ซึ่งนั่นก็หมายความว่า มัคคุเทศก์จะต้องแสวงหาความรู้ ข้อมูลใหม่ ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอ พร้อมทั้งหมั่นสังเกตสิ่งต่าง ๆ รอบตัวตลอดเวลา

2. บทบาทการเป็นนักแสดง

นอกเหนือความรู้ทางวิชาการแล้ว ควรจะมีกิจกรรมอื่นมาช่วยผ่อนคลายความเบื่อหน่าย เช่น เล่าเรื่องสนุกๆ ขำขัน นิทาน ร้องเพลง หรือเกมส์การเล่นต่าง ๆ พร้อมทั้งจะแสดงบทบาทอื่น ๆ เช่นในกรณีเกิดปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งต้องแก้ไขแบบฉุนเฉียว การแสดงออกในท่าที่ปกติ จะทำให้ลูกทัวร์คลายความระส่ำระสายในเหตุการณ์นั้น หรือแทบจะไม่ว่าปัญหาเกิดขึ้น

3. บทบาทการเป็นนักจิตวิทยา

ต้องรู้ว่านักท่องเที่ยวกำลังมีความต้องการสิ่งใดมากน้อยเพียงใด สังเกตการแสดงออกของอารมณ์พร้อมที่จะรับในเรื่องความรู้หรือกิจกรรมที่มัคคุเทศก์กำลังนำเสนอให้หรือไม่ และใช้จิตวิทยาด้วยการแทรกตัวเข้าถึงลูกทัวร์ทุกคน สัมผัสกับความรู้สึกและความต้องการของนักท่องเที่ยว

4. บทบาทการเป็นนักการทูต

ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กองตรวจเงินเข้าเมือง ศุลกากร ตำรวจ พนักงานโรงแรม แม้กระทั่งคนใกล้ชิด คือคนขับรถ และในหมู่นักท่องเที่ยวด้วยกัน ให้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ปฏิบัติตนให้เหมาะสม เกิดภาพลักษณ์ที่ดี ในฐานะเป็นตัวแทนของคนในท้องถิ่น

ความสำคัญของมัคคุเทศก์

1. ด้านการอำนวยความสะดวก

มัคคุเทศก์จะเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว จะช่วยให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกจากการเดินทาง เนื่องจากนักท่องเที่ยวย่อมเป็นคนแปลกหน้าในท้องถิ่น ไม่คุ้นเคยกับสถานที่และผู้คน หากปล่อยให้นักท่องเที่ยวเดินทางโดยลำพังอาจทำให้เกิดปัญหาในการเดินทาง เช่น การหลงทาง หากมีมัคคุเทศก์จะช่วยให้นักท่องเที่ยวสามารถใช้เวลาในการเดินทางท่องเที่ยวได้คุ้มกับการเสียเงิน ไม่เสียเวลากับการเดินทางโดยเปล่าประโยชน์ เป็นต้น

2. ด้านความรู้

มัคคุเทศก์สามารถถ่ายทอดเรื่องราว ความเป็นมา ประวัติศาสตร์ และพงศาวดารได้มากกว่า เนื่องจากเป็นเจ้าของประเทศ การที่นักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวโดยการศึกษาจากหนังสืออาจทำให้เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ คลาดเคลื่อน มัคคุเทศก์จะเป็นผู้ช่วยในการอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ได้ตลอดการเดินทาง และสิ่งสำคัญทำให้ทราบสิ่งที่เป็นเกร็ดความรู้สำคัญ ๆ ของแหล่งท่องเที่ยวด้วย

3. ด้านความปลอดภัย

การเดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง หากเดินทางไปในที่ห่างไกลจากความเจริญ เช่น หมู่บ้านชาวเขา จะมีความเสี่ยงต่อชีวิตและทรัพย์สิน การมีมัคคุเทศก์จะช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักท่องเที่ยวกับคนในท้องถิ่น ทำให้เดินทางท่องเที่ยวด้วยความปลอดภัย

4. ด้านการสร้างภาพประทับใจ

มัคคุเทศก์เป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับนักท่องเที่ยวมากที่สุด ดังนั้นสามารถสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ประเทศได้ ถ้ามัคคุเทศก์แสดงตนเป็นเจ้าบ้านที่ดี คอยห่วงใย ดูแลเอาใจใส่นักท่องเที่ยว

แสดงออกถึงเอกลักษณ์ไทยที่งดงามและแสดงน้ำใจที่แท้จริงให้นักท่องเที่ยวเห็น ก็จะทำให้นักท่องเที่ยวประทับใจในการเที่ยวประเทศไทย และกลับมาเยือนอีกในครั้งต่อ ๆ ไป

ที่มา : วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี

ใบกิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง

ให้นักเรียนบอกความหมาย ประวัติความเป็นมาและความสำคัญของมัคคุเทศก์

1. มัคคุเทศก์ หมายถึง

.....

.....

.....

2. ประวัติความเป็นมาของมัคคุเทศก์

.....

.....

.....

.....

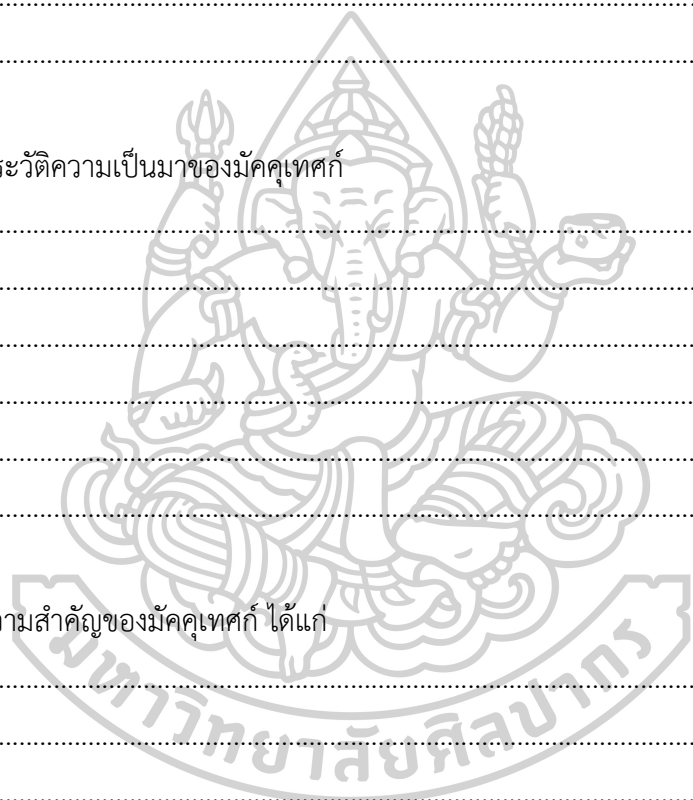
3. ความสำคัญของมัคคุเทศก์ ได้แก่

.....

.....

.....

.....

ชื่อ นามสกุล

ใบกิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง

ให้นักเรียนสังเกตและบันทึกเกี่ยวกับการทำหน้าที่มัคคุเทศก์ของมัคคุเทศก์อาชีพ

1. เนื้อหา สาระความรู้ที่ได้รับ

.....

2. การใช้ภาษา

.....

3. น้ำเสียง

.....

4. บุคลิกภาพ

.....

5. ความสำคัญที่ได้รับ

.....

ชื่อ นามสกุล

แบบประเมินใบงานของนักเรียน ใบกิจกรรมที่ 1

เรื่อง มาเรียนรู้เกี่ยวกับมัคคุเทศก์กันเถอะ

ประกอบแผนการจัดกิจกรรมหน่วยที่ 1

คำชี้แจง ให้ผู้ประเมินผลทำเครื่องหมาย ✓ แสดงความคิดเห็นที่มีต่อการบอกความหมาย ประวัติ
ความเป็นมา และความสำคัญของมัคคุเทศก์

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ระดับคุณภาพ									สรุป คะแนน
		ความถูกต้อง ของเนื้อหา			ความ สมบูรณ์ ของเนื้อหา			ความสะอาด ของชิ้นงาน			
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1.											
2.											
3.											
4.											
5.											
6.											
7.											
8.											
9.											
10.											
11.											
12.											
13.											
14.											
15.											

..... ผู้ประเมิน

แบบสังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม

คำอธิบาย ให้ครูเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนแล้วบันทึกรายละเอียดจากการสังเกตพฤติกรรมตามความเป็นจริง

1. พฤติกรรมความตั้งใจในการทำกิจกรรม

1.1 ความตั้งใจในการฟังครูหรือผู้รู้อธิบาย

.....

1.2 ความตั้งใจในการศึกษาใบความรู้

.....

1.3 ความตั้งใจในการทำใบกิจกรรม

.....

2. พฤติกรรมความรับผิดชอบ

2.1 ความรับผิดชอบในการส่งงานรายบุคคล

.....

2.2 ความรับผิดชอบในการส่งงานกลุ่ม

.....

3. ทักษะการทำงานกลุ่ม

3.1 ความร่วมมือในการทำงานกับเพื่อนในกลุ่ม

.....

3.2 การแสดงความคิดเห็นและการยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม

.....

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้สังเกต

(.....)

แผนการจัดกิจกรรมที่ 2 เรื่อง การสื่อสารเพื่อนำเที่ยว

สาระสำคัญ

การพูดเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับมัคคุเทศก์ ดังนั้น นักเรียนจึงควรจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการพูดและสามารถเตรียมการพูดเพื่อที่จะทำหน้าที่มัคคุเทศก์ได้ มัคคุเทศก์มีหน้าที่หลักคือ การให้ความรู้ คำแนะนำ ตลอดจนช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในทุก ๆ ด้าน ซึ่งต้องอาศัยการพูดเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้น นักเรียนจึงควรจะได้เรียนรู้ถึงการพูดในลักษณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่มัคคุเทศก์ ได้แก่ การกล่าวต้อนรับ และการเล่าเรื่อง จะช่วยให้ทำหน้าที่มัคคุเทศก์ได้ดีขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับการพูดของมัคคุเทศก์
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติบุคลิกของการเป็นมัคคุเทศก์ได้
3. นักเรียนเห็นคุณค่าของการเป็นมัคคุเทศก์

เนื้อหา

การพูดของมัคคุเทศก์

1. การกล่าวต้อนรับ
2. การพูดเล่าเรื่อง

แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คาบที่ 1

1. ช้่นนำเข้าสู่บทเรียน
 - 1.1 ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรม
 - 1.2 นักเรียนชมวีดิทัศน์ตัวอย่างการพูดในลักษณะการกล่าวต้อนรับ และการเล่าเรื่อง
2. ชั้นศึกษา

นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่องการกล่าวต้อนรับ และการเล่าเรื่อง
3. ชั้นปฏิบัติ
 - 3.1 นักเรียนช่วยกันบอกสิ่งที่ได้จากการชมวีดิทัศน์

3.2 นักเรียนอาสาสมัครเป็นรายบุคคล แสดงความคิดเห็นต่อเรื่องการกล่าวต้อนรับ และการเล่าเรื่อง จากการศึกษาใบความรู้ โดยการนำเสนอหน้าชั้นเรียน

4. ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับเรื่องการพูดในลักษณะการกล่าวต้อนรับและการเล่าเรื่อง พร้อม ๆ กันอีกครั้ง

5. ขั้นปรับปรุง

ครูแนะนำเพิ่มเติมส่วนที่นักเรียนนำเสนอที่ไม่สมบูรณ์ เพื่อนักเรียนจะได้นำไปปฏิบัติได้

6. ขั้นประเมินผล

ประเมินเข้าร่วมกิจกรรม

คาบที่ 2

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

นักเรียนชมวีดิทัศน์ตัวอย่างการพูดในลักษณะการกล่าวต้อนรับ และการเล่าเรื่อง

2. ขั้นศึกษา

นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่องการกล่าวต้อนรับ และการเล่าเรื่อง

3. ขั้นปฏิบัติ

3.1 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้แต่ละกลุ่มเตรียมการพูดกล่าวต้อนรับและการเล่าเรื่อง พร้อมทั้งเลือกตัวแทนกลุ่มออกมาพูดหน้าชั้น

3.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มแสดงบทบาทสมมติ การพูดกล่าวต้อนรับและการเล่าเรื่อง

4. ขั้นสรุป

4.1 นักเรียนช่วยกันสรุปข้อดีและสิ่งที่ควรปรับปรุงการพูดของแต่ละคน

4.2 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปหลักการพูดต้อนรับและการเล่าเรื่อง

5. ขั้นปรับปรุง

ครูแนะนำเพิ่มเติมเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะและการนำเสนอของนักเรียน

6. ขั้นประเมินผล

6.1 ประเมินเข้าร่วมกิจกรรม

6.2 นักเรียนทำใบงาน Mind Mapping เรื่อง บุคลิกลักษณะภายในและภายนอกของการพูดและคุณค่าของการเป็นมัคคุเทศก์

สื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. วีดิทัศน์ตัวอย่างการพูด
2. ใบความรู้เรื่องการกล่าวต้อนรับและการเล่าเรื่อง

ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้

2 คาบ

การวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้

1. สิ่งที่ต้องประเมินผล
 - 1.1 พฤติกรรมของนักเรียน
 - 1.2 ผลงาน
2. เครื่องมือหรือวิธีการประเมินผล

แบบสังเกตพฤติกรรม
3. เกณฑ์การให้คะแนน
 - 3.1 การให้คะแนนการนำเสนอผลงานและใบงาน

ประเด็น การประเมินผล	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
1. ความถูกต้องของเนื้อหา	เนื้อหาถูกต้องไม่มีที่ผิด	เนื้อหาถูกต้องเกินครึ่ง	เนื้อหาถูกต้องไม่ถึงครึ่ง
2. ความสมบูรณ์ของเนื้อหา	เนื้อหาที่ค้นคว้าได้ครบถ้วนสมบูรณ์	เนื้อหาที่ค้นคว้าที่ได้ขาดประเด็นหลักหรือประเด็นย่อย 1 ประเด็น	เนื้อหาที่ค้นคว้าขาดประเด็นหลักและประเด็นย่อยมากกว่า 1 ประเด็น
3. ความชัดเจนของเนื้อหา	เนื้อหาถูกต้องชัดเจนและครบถ้วนทุกประเด็น	เนื้อหาถูกต้องชัดเจนแต่ละ 1 ประเด็น	เนื้อหาไม่ถูกต้องไม่ชัดเจน เนื้อหาขาดมากกว่า 1 ประเด็น

7-9	คะแนน	หมายถึง	3	ดี
4-6	คะแนน	หมายถึง	2	พอใช้
1-3	คะแนน	หมายถึง	1	ปรับปรุง

แนวความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการพูด

1. คนทุกคนย่อมพูดได้ แต่บางคนเท่านั้นที่พูดเป็น
2. การพูดเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์
3. นักพูดที่ดีไม่จำเป็นต้องอาศัยพรสวรรค์เสมอไป หากจะสามารถทำให้เกิดขึ้นได้ด้วยการศึกษาและการฝึกฝน
4. ในโลกนี้ไม่มีผู้ใดพูดเก่งเสียจนไม่มีทางที่จะปรับปรุงให้ดีกว่าเดิมได้อีก
5. การฝึกพูดต่อที่ชุมชนเป็นวิธีที่ให้ผลดีมากที่สุดต่อการปรับปรุงบุคลิกภาพ ทั้งบุคลิกภาพภายนอกและบุคลิกภาพภายใน

วิธีการเตรียมการพูด

ขั้นสำรวจ

หาจุดมุ่งหมายการพูด → วิเคราะห์ผู้ฟัง → ศึกษาผู้พูดคนอื่น

ขั้นกำหนดโครงเรื่อง

รวบรวมข้อมูล เรื่องราวที่จะนำมาพูด → จำกัดขอบเขตของเรื่องที่จะพูด

การพัฒนาบุคลิกภาพสำหรับมีคฤเทศก์เพื่อให้มีศิลปะในการพูด

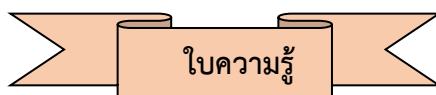
บุคลิกภาพภายนอก (External Personality) สำหรับมีคฤเทศก์ที่มีศิลปะในการพูด

1. มีความเชื่อมั่นในตนเอง
2. มีความกระตือรือร้น
3. มีความจริงใจในเรื่องที่จะพูด
4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในทางที่ดี
5. มีความรอบรู้ที่จะพูด
6. มีความสังเกตและจดจำดี
7. มีอารมณ์ขัน

บุคลิกภาพภายใน (Internal Personality) สำหรับมีคฤเทศก์ที่มีศิลปะในการพูด

1. มีความเชื่อมั่นในตนเอง
2. มีความกระตือรือร้น
3. มีความจริงใจในเรื่องที่จะพูด
4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในทางที่ดี

5. มีความรอบรู้ในเรื่องที่จะพูด
6. มีความสังเกตและจดจำดี
7. มีอารมณ์ขัน

การกล่าวต้อนรับ

ในการทำหน้าที่มีคฤเทศก์ กรณีที่นักท่องเที่ยวดำเนินทางมาถึงและได้พบกันครั้งแรก ควรมีการกล่าวต้อนรับ เพื่อแสดงความปรารถนาดีและให้นักท่องเที่ยวรู้สึกเป็นกันเอง การพูดไม่ควรยาวนาน มีการเตรียมตัวล่วงหน้ามาอย่างดี โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

1. กล่าวแสดงความยินดีแก่นักท่องเที่ยว
2. กล่าวสรรเสริญหรือยกย่องนักท่องเที่ยวนัก
3. แสดงความยินดีที่ได้มีโอกาสต้อนรับ
4. ขอภัยหาสิ่งใดบกพร่อง และหวังว่านักท่องเที่ยวงคงกลับมาอีก

การเล่าเรื่องจากประสบการณ์

การเล่าเรื่องเป็นศิลปะการพูดที่ได้มุ่งในทางวิชาการเป็นหลักใหญ่ หากแต่มุ่งในแง่ความเพลินเพลินเป็นสำคัญ โดยที่เนื้อหาอาจจะมีความรู้หรือคติแทรกอยู่บ้างก็ได้ ในกรณีที่ต้องเล่าเรื่องประสบการณ์หรือเหตุการณ์สำคัญให้ผู้อื่นหรือบุคคลจำนวนมากฟัง มีหลังพึงยึดในการเล่าดังต่อไปนี้

1. กล่าวถึงสาเหตุที่นำเหตุการณ์นั้น ๆ มาเล่า
2. บอกสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์นั้น ๆ ขึ้น
3. กล่าวถึงผู้เกี่ยวข้องหรือผู้มีบทบาทสำคัญในการเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
4. เล่าว่าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร ดำเนินไปอย่างไร จนกระทั่งเหตุการณ์นั้นสิ้นสุดลง
5. แสดงกิริยาท่าทาง หรือตัวอย่างประกอบเพื่อช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจ
6. กล่าวถึงผลอันเนื่องมาแต่เหตุการณ์นั้น ๆ

การเล่าเรื่องจากการอ่าน

1. การเตรียมเนื้อเรื่อง

- 1.1 ศึกษาเรื่องที่จะเล่าให้ละเอียด
- 1.2 เพิ่มเติมเนื้อหาหรือข้อความอื่น ๆ ที่จำเป็น
- 1.3 เรียบเรียงเนื้อหาด้วยภาษาของตน
- 1.4 ทบทวนเนื้อเรื่องให้เหมาะสมกับเวลา
- 1.5 อ่านเนื้อเรื่องอีกครั้ง แล้วทำสังเขปข้อเพื่อเตือนความจำ

2. การเล่า

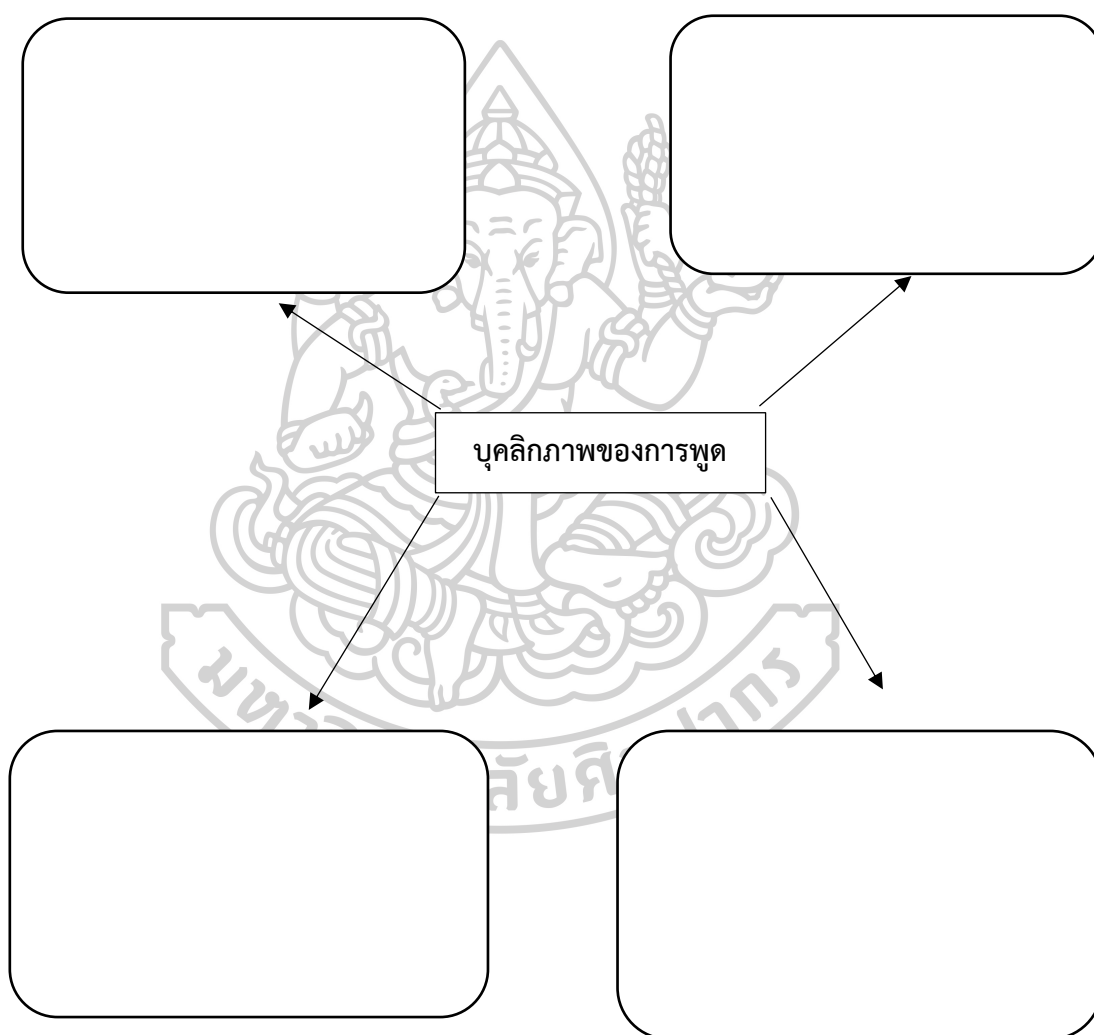
- 2.1 บอกความสำคัญจุดมุ่งหมายของการเล่า
- 2.2 บอกที่มาของหนังสือที่จะเล่า
- 2.3 เล่าเรื่องย่อด้วยภาษาง่าย ๆ
- 2.4 เล่าส่วนที่ผู้เล่าเห็นว่าสำคัญให้เหมาะสมกับผู้ฟังและระยะเวลา
- 2.5 ไม่ควรก้มหน้าก้มตาอ่านบทหรือกำลังท่องจำ
- 2.6 อาจขำเล็งมองข้อความที่เตรียมมาได้บ้างเล็กน้อย
- 2.7 ใช้น้ำเสียงที่มีน้ำหนัก เว้นจังหวะให้เหมาะสมใช้สีหน้าและท่าทางประกอบ
- 2.8 ไม่เล่าเกินเวลาที่กำหนด

ที่มา : www.cmruir.cmru.ac.th/bitstream/123456789/656/9/Bibliography.pdf

ใบกิจกรรม

คำชี้แจง

นักเรียนทำ Mind Mapping เรื่อง บุคลิกภาพภายในและภายนอกของการพูดและคุณค่าของการเป็นมัคคุเทศก์

ชื่อ นามสกุล

แบบประเมินการนำเสนอของนักเรียน
เรื่อง การสื่อสารเพื่อการนำเที่ยว
ประกอบแผนการจัดกิจกรรมหน่วยที่ 2

คำชี้แจง ให้ผู้ประเมินผลทำเครื่องหมาย ✓ แสดงความคิดเห็นที่มีต่อการสื่อสารสำหรับการเป็น
มัคคุเทศก์

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ระดับคุณภาพ									สรุป คะแนน
		ความ ถูกต้อง ของเนื้อหา			ความ สมบูรณ์ ของเนื้อหา			ความ ชัดเจน ของเนื้อหา			
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1.											
2.											
3.											
4.											
5.											
6.											
7.											
8.											
9.											
10.											
11.											
12.											
13.											
14.											
15.											

..... ผู้ประเมิน

แบบสังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม

คำอธิบาย ให้ครูเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนแล้วบันทึกรายละเอียดจากการสังเกตพฤติกรรมตามความเป็นจริง

1. พฤติกรรมความตั้งใจในการทำกิจกรรม

1.1 ความตั้งใจในการฟังครูหรือผู้รู้อธิบาย

.....

1.2 ความตั้งใจในการศึกษาใบความรู้

.....

1.3 ความตั้งใจในการทำใบกิจกรรม

.....

2. พฤติกรรมความรับผิดชอบ

2.1 ความรับผิดชอบในการส่งงานรายบุคคล

.....

2.2 ความรับผิดชอบในการส่งงานกลุ่ม

.....

3. ทักษะการทำงานกลุ่ม

3.1 ความร่วมมือในการทำงานกับเพื่อนในกลุ่ม

.....

3.2 การแสดงความคิดเห็นและการยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม

.....

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้สังเกต

แผนการจัดกิจกรรมที่ 3

เรื่อง ถิ่นเรา เรารัก

สาระสำคัญ

วัดมหาธาตุวรวิหารเป็นโบราณสถานคู่บ้านคู่มืองเพชรบุรี ซึ่งมีประวัติการก่อสร้างและความ เป็นมาอันช้านาน ทั้งเรื่องราวที่มีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ และเรื่องราวที่เป็นตำนานเล่าสืบต่อกัน มา นอกจากนี้ ในบริเวณวัดมหาธาตุวรวิหารยังมีสถานที่สำคัญทางพระพุทธศาสนาหลายแห่งที่ นักท่องเที่ยวควรไปสักการบูชาและเที่ยวชม ซึ่งมีคฤศ์วัดมหาธาตุวรวิหารจะต้องมีความรู้ ความ เข้าใจ สามารถที่จะบอกเล่าประวัติ ตำนาน และสถานที่สำคัญในบริเวณวัดมหาธาตุวรวิหาร

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติวัดมหาธาตุวรวิหารได้
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงสถานที่สำคัญในบริเวณวัดมหาธาตุวรวิหารได้
3. นักเรียนเห็นความสำคัญของสถานที่สำคัญ

เนื้อหา

1. ประวัติความเป็นมา
2. สถานที่สำคัญในบริเวณวัดมหาธาตุวรวิหาร

แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คาบที่ 1

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน
 - 1.1 ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรม
 - 1.2 นักเรียนชมวีดิทัศน์เกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับประวัติ ตำนาน สถานที่สำคัญในบริเวณวัด มหาธาตุวรวิหาร และเกร็ดความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร
2. ชั้นศึกษา

นักเรียนศึกษาใบความรู้เกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับประวัติ ตำนาน สถานที่สำคัญในบริเวณวัด มหาธาตุวรวิหาร และเกร็ดความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร

3. ขั้นปฏิบัติ

3.1 นักเรียนบอกความรู้ความรู้อย่างถูกต้องเกี่ยวกับประวัติ ตำนาน สถานที่สำคัญในบริเวณวัดมหาธาตุวรวิหาร และเกร็ดความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร ที่ได้ชมวีดิทัศน์

3.2 นักเรียนอธิบายความรู้เกี่ยวกับประวัติ ตำนาน สถานที่สำคัญในบริเวณวัดมหาธาตุวรวิหาร และเกร็ดความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร ที่ได้รับเพิ่มเติมจากใบความรู้ ตามความคิดเห็นจากประสบการณ์ของนักเรียน

4. ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับประวัติ ตำนาน สถานที่สำคัญในบริเวณวัดมหาธาตุวรวิหาร และเกร็ดความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร

5. ขั้นปรับปรุง

5.1 ครูแนะนำและให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับประวัติ ตำนาน สถานที่สำคัญในบริเวณวัดมหาธาตุวรวิหาร และเกร็ดความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร

5.2 นักเรียนแต่ละคนหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับประวัติ ตำนาน สถานที่สำคัญในบริเวณวัดมหาธาตุวรวิหาร และเกร็ดความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร เพิ่มเติม

6. ขั้นประเมินผล

ประเมินเข้าร่วมกิจกรรม

คาบที่ 2

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

นักเรียนชมวีดิทัศน์เกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับประวัติ ตำนาน สถานที่สำคัญในบริเวณวัดมหาธาตุวรวิหาร และเกร็ดความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร

2. ขั้นศึกษา

2.1 นักเรียนแต่ละคนหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับประวัติ ตำนาน สถานที่สำคัญในบริเวณวัดมหาธาตุวรวิหาร และเกร็ดความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร เพิ่มเติม

2.2 นักเรียนแต่ละคนแบ่งปันข้อมูลที่หามาเพิ่มเติม หน้าชั้นเรียน

3. ขั้นปฏิบัติ

3.1 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้แต่ละกลุ่มแบ่งเนื้อเรื่องตามข้อหัวที่ศึกษามา กลุ่มละ 1 เรื่อง หัวข้อสำหรับหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร ได้แก่

- ประวัติวัดมหาธาตุวรวิหาร
- ตำนานวัดมหาธาตุวรวิหาร

- พระปรารักษ์ห้ายอด

- พระวิหารน้อย

3.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเรียบเรียงเนื้อหาตามหัวข้อที่ได้รับ และแบ่งเนื้อหากันเพื่อ
สำหรับการนำเสนอ

4. ชั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาตามหัวข้ออีกครั้งหนึ่ง

5. ชั้นปรับปรุง

ครูให้คำแนะนำเกี่ยวกับเนื้อหาที่ควรจะหาเพิ่มเติมจากผู้รู้

6. ชั้นประเมินผล

ประเมินเข้าร่วมกิจกรรม

คาบที่ 3-4

1. ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

นักเรียนชมวีดิทัศน์เกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับประวัติ ตำนาน สถานที่สำคัญในบริเวณวัด
มหาธาตุวรวิหาร และเกร็ดความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร

2. ชั้นศึกษา

2.1 นักเรียนแต่ละคนหาข้อมูลเกี่ยวกับประวัติ ตำนาน สถานที่สำคัญในบริเวณวัดมหาธาตุ
วรวิหาร และเกร็ดความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร เพิ่มเติม

2.2 นักเรียนแต่ละคนแบ่งปันข้อมูลที่หามาเพิ่มเติม หน้าชั้นเรียน

3. ชั้นปฏิบัติ

นักเรียนแต่ละกลุ่มมารายงานหน้าชั้นเรียน เกี่ยวกับรายละเอียดของหัวข้อ เพื่อที่นักเรียน
กลุ่มอื่นจะได้ทราบข้อมูลเพิ่มเติม

4. ชั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาตามหัวข้ออีกครั้งหนึ่ง

5. ชั้นปรับปรุง

ครูให้คำแนะนำการนำเสนอข้อมูลหน้าชั้นเรียน

6. ชั้นประเมินผล

6.1 ประเมินเข้าร่วมกิจกรรม

6.2 การนำเสนอผลงาน

สื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. วีดิทัศน์ประวัติ ตำนาน สถานที่สำคัญในบริเวณวัดมหาธาตุวรวิหาร และเกร็ดความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร
2. ใบความรู้ประวัติ ตำนาน สถานที่สำคัญในบริเวณวัดมหาธาตุวรวิหาร และเกร็ดความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร

ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้

4 คาบ

การวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้

1. สิ่งที่ต้องประเมินผล
 - 1.1 พฤติกรรมของนักเรียน
 - 1.2 การนำเสนอผลงาน
2. เครื่องมือหรือวิธีการประเมินผล
 - 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรม
 - 2.2 แบบประเมิน
3. เกณฑ์การให้คะแนน
การให้คะแนนการนำเสนอผลงาน

ประเด็น การประเมินผล	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
1. ความถูกต้องของเนื้อหา	เนื้อหาถูกต้องไม่มีที่ผิด	เนื้อหาถูกต้องเกินครึ่ง	เนื้อหาถูกต้องไม่ถึงครึ่ง
2. ความสมบูรณ์ของเนื้อหา	เนื้อหาที่ค้นคว้าได้ครบถ้วนสมบูรณ์	เนื้อหาที่ค้นคว้าที่ได้ขาดประเด็นหลักหรือประเด็นย่อย 1 ประเด็น	เนื้อหาที่ค้นคว้าขาดประเด็นหลักและประเด็นย่อยมากกว่า 1 ประเด็น
3. ความชัดเจนของเนื้อหา	เนื้อหาถูกต้องชัดเจนและครบถ้วนทุกประเด็น	เนื้อหาถูกต้องชัดเจนแต่ละ 1 ประเด็น	เนื้อหาไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน เนื้อหาขาดมากกว่า 1 ประเด็น

7-9	คะแนน	หมายถึง	3	ดี
4-6	คะแนน	หมายถึง	2	พอใช้
1-3	คะแนน	หมายถึง	1	ปรับปรุง

ใบความรู้

ประวัติ ตำนาน และสถานที่สำคัญบริเวณวัดมหาธาตุวรวิหาร

วัดมหาธาตุวรวิหาร จังหวัดเพชรบุรี เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดวรวิหาร ไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัดว่าสร้างในสมัยใด มีผู้สันนิษฐานว่าน่าจะสร้าง สมัยทวารวดี - สุโขทัย มีอายุราว 800 - 1,000 ปี โดยประมาณ เนื่องจากขุดพบซากอิฐสมัยทวารวดีอยู่เป็นจำนวนมาก มีผู้กล่าวว่าวัดมหาธาตุวรวิหารน่าจะเคยเป็นวัดที่เคยมีความเจริญรุ่งเรืองและเป็นพระอารามหลวงมาก่อน ต่อมาชำรุดทรุดโทรมลง จนถึงสมัยรัชกาลที่ 6 จึงได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ยกฐานะเป็นพระอารามหลวง เมื่อปี พ.ศ. 2459 ซึ่งพระสุวรรณมุนี (หลวงพ่อดิต ชิตรัตน์) เป็นเจ้าอาวาส ปัจจุบันเจ้าอาวาส คือ พระราชสุวรรณมุนี (แคล้ว อุตตโม ป.ธ.7)

วัดมหาธาตุวรวิหาร เป็นวัดที่มีความสำคัญทางด้านประวัติศาสตร์ศิลปะและโบราณคดี ภายในพระวิหารหลวงของวัดประดิษฐานพระพุทธรูปสำคัญ คือ หลวงพ่อศักดิ์สิทธิ์ วัดมหาธาตุ ด้านหลังพระวิหารหลวง คือ พระปรางค์ 5 ยอด อยู่ภายในวิหารคด ทางด้านทิศใต้ของพระวิหารหลวง คือ พระวิหารน้อย และวัดมหาธาตุวรวิหารยังได้สร้าง พิพิธภัณฑ์ของวัด เป็นที่รวบรวมศิลปะ ความเป็นมาต่าง ๆ ของวัดไว้ให้ผู้สนใจได้เข้าชม

พระวิหารหลวง

พระวิหารหลวง สร้างในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย รัชสมัยพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ (พ.ศ. 2275 - 2301) ภายในพระวิหารหลวงมีพระพุทธรูปที่สำคัญ คือ พระพุทธรูปประธานทรงราชาภรณ์ นอกจากนี้ ยังมี หลวงพ่อศักดิ์สิทธิ์ วัดมหาธาตุ เป็นพุทธรูปปางมารวิชัย หน้าตักกว้าง 8 นิ้ว หัตถ์ซ้ายถือพัด ชาวบ้านเรียกว่า หลวงพ่อวัดมหาธาตุ ภายในพระวิหารหลวงผนังทุกด้านมีจิตรกรรมฝาผนังที่สวยงาม ทั้งภาพชาดก และเทพชุมนุมที่หน้าบันประดับด้วยลายปูนปั้น รูปพระนารายณ์ทรงครุฑยุดนาค มีพญาวานรแบกครุฑอยู่อีกชั้นหนึ่ง ผนังหลังเป็นลายกนก ก้านชดออกช่อลายหางโต เป็นรูปครุฑ นาค ยักษ์ ฯลฯ

หลวงพ่อดังคี่ลีทึ่ ตามประวัตื พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 4) นำมาจากวัดร้างแห่งหนึ่งในจังหวัดเพชรบุรี ประดิษฐานไว้ในพระวิหารวัดมหาธาตุวรวิหารเพชรบุรีเมื่อครั้งพระองค์ยังทรงผนวชอยู่

พระวิหารน้อย

พระวิหารน้อย เป็นสถาปัตยกรรมสมัยอยุธยา ฐานอ่อนโค้งทรงสำเภา ตั้งอยู่ระหว่างพระวิหารหลวงกับพระอุโบสถ เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปหลวงพ่อดังคี่ลีทึ่ ศิลปะแบบอู่ทอง ปางมารวิชัย ที่ฐานมีลายปูนปั้น ประดับกระจกสวยสดงดงาม เช่น รูป ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช อดีต นายกรัฐมนตรีแบกฐานพระเป็นต้น ที่หน้าบันประดับด้วยลวดลายปูนปั้นวิจิตรงดงาม เช่นเดียวกับพระอุโบสถ และพระวิหารหลวง

พระปรารงค์ 5 ยอด

วัดมหาธาตุวรวิหาร มีพระปรารงค์ 5 ยอด เป็นสัญลักษณ์ สูงตระหง่านในเขตพุทธาวาส สามารถมองเห็นได้แต่ไกลทั้ง 4 ทิศ วัดจากฐานถึงยอดนภศูลได้ 55 เมตร รอบฐานยาว 120 เมตร มีอายุราว 1,000 กว่าปี ภายในบรรจุพระบรมสารีริกธาตุมาแต่อดีตกาล มีระเบียงคตรอบพระปรารงค์ เป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส ในระเบียงคตมีพระพุทธรูปจำนวน 193 องค์ ประดิษฐานบนระเบียง พริ้งทังมีตัวแบกที่ฐานพระ ส่วนมากตั้งอยู่ใต้อองค์พระพุทธรูปทรงเครื่องไว้หลากหลาย สวยงาม พระพุทธรูปส่วนใหญ่ เป็นศิลปะอยุธยาตอนปลาย และสกุลช่างเมืองเพชร พุทธลักษณะงดงามมาก

พิพิธภัณฑ์ ศาลา น.ส.อัมพร บุญประคอง เป็นศาลาที่สร้างขึ้นใหม่ เพื่อเป็นพิพิธภัณฑ์ของวัดมหาธาตุวรวิหาร เพชรบุรี ภายใน รวบรวมเครื่องลายคราม พระพุทธรูปรูป แผ่นภาพพระบาทและสิ่งของมีค่าที่หายาก ตั้งแสดงไว้ และเปิดให้ผู้สนใจเข้าชม

ตำนานที่เกี่ยวข้อง/ความเชื่อ

ชาวเมืองเพชรเปรียบหลวงพ่อดังคี่ลีทึ่เป็นที่พึ่งพาและเป็นศูนย์รวมทางจิตใจเสมอมา และยังมาขอพรเพื่อความเป็นสิริมงคล อีกทั้งโชคโลกาให้กับตนเองและครอบครัว ในพระวิหารแห่งนี้ยังมีช่างคู่เสี่ยงทายที่เชื่อกันว่าสามารถใช้ทำนายทายทักในเรื่องความสำเร็จในหน้าที่การงานได้ ซึ่งเล่าขานกันถึงความแม่นยำในการเสี่ยงทาย

Wat Mahathat Worawihan

Royal temple featuring five massive prangs

The Wat Mahathat Worawihan is a Royal temple located in an old, busy district with narrow lanes and wooden shop houses in the old center of Phetchaburi town.

The large complex is surrounded by a wall with several large elaborate entrance gates. The Wat Mahathat Worawihan comprises of five large prangs, a viharn, an ubosot, several chedis, the kuti and several other monastic buildings. Most eye catching are the five white prangs towering above the area, that are visible from much of Phetchaburi town. The temple is also known for its extensive fine stucco work.

It is a busy temple where devotees make merit by burning incense sticks, offering flowers and applying gold leaf on Buddha images. Near the entrance a group of dancers and musicians performs wearing traditional clothing.

History of the Wat Mahathat Worawihan

Although the founding date of the temple is unknown, it is believed that the Wat Mahathat dates back to the late Mon Dvaravati era or the Khmer era. Objects found during excavations suggest the first structures were built between 8 to 10 centuries ago. Today nothing remains of the original structures. The prangs have been rebuild and enlarged many times over the course of the centuries.

The five prangs

At the center of the Wat Mahathat is a large courtyard enclosed by a cloister. At the center of the courtyard stand five massive prangs, known as “Phra Prang Ha Yod”, or five peak prang. The Khmer/Lopburi style towers were constructed during the Sukhothai era.

Surrounded by four smaller ones, the tallest central prang rising over 40 meters enshrines Buddha relics. Enshrined in large niches on all of its four faces are standing golden images of the Buddha. The brick plastered prangs, decorated with fine stucco work are topped with a trishula, a three pointed spear, the weapon of the Hindu God Shiva. Sheltering them is a small multi tiered ceremonial umbrella.

The cloister enclosing the courtyard is lined with dozens of Buddha images, most of them in the subduing Mara posture. At night the prangs are beautifully illuminated.

The Viharn

Opposite the main entrance stands the temple's large viharn, the assembly hall where devotees come to pray, make merit or seek advice from a monk. Its front gable is decorated with stucco reliefs, angels adorn the ends of the bargeboards.

At the center of the porch between the two entrance doors stands a large walking image of the Buddha raising his left hand, the gesture that symbolizes teaching, called the Vitarka mudra. Behind it a mural depicts the Buddha flanked by devotees in admiration.

The interior walls contain colorful murals some of which unfortunately are in a poor condition. Painted in the late Ayutthaya or early Rattanakosin era, the murals depict scenes of daily life, battles and Buddhist stories, including one of the demon Mara attacking the Buddha meditating under the Bodhi tree. The upper part of the side walls are adorned with depictions of devatas, devine beings.

To the back of the viharn are three large images of the Buddha in front of each other surrounded by several smaller images of devotees and important monks. The principal Buddha image was cast during the Ayutthaya era. The elaborately decorated pedestal supporting the images is carried by warriors and mythical beings. A large Dhamma wheel covered with gold leaf symbolizes the Buddhist teachings.

The Ubosot

Next to the viharn stands the ubosot or ordination hall. Its front gable is adorned with stucco reliefs, while angels embellish the ends of the bargeboards. With its whitewashed walls and red wooden roof the interior is fairly plain. The ubosot enshrines a large golden image of the Buddha in subduing Mara posture, seated on an elaborate pedestal surrounded by various smaller statues.

ที่มา : วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี

<https://www.renown-travel.com/temples/wat-mahathat-phetchaburi.html>

แบบประเมินผลงานของนักเรียน
เรื่อง ถิ่นเรา เรารัก
ประกอบแผนการจัดกิจกรรมหน่วยที่ 3

คำชี้แจง ให้ผู้ประเมินผลทำเครื่องหมาย ✓ แสดงความคิดเห็นที่มีต่อการประวัติ ตำนาน สถานที่
สำคัญในบริเวณวัดมหาธาตุวรวิหาร และเกร็ดความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ระดับคุณภาพ									สรุป คะแนน
		ความถูกต้อง ของเนื้อหา			ความสมบูรณ์ ของเนื้อหา			ความชัดเจน ของเนื้อหา			
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1.											
2.											
3.											
4.											
5.											
6.											
7.											
8.											
9.											
10.											
11.											
12.											
13.											
14.											
15.											

..... ผู้ประเมิน

แบบสังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม

คำอธิบาย ให้ครูเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนแล้วบันทึกรายละเอียดจากการสังเกตพฤติกรรมตามความเป็นจริง

1. พฤติกรรมความตั้งใจในการทำกิจกรรม

1.1 ความตั้งใจในการฟังครูหรือผู้รู้อธิบาย

.....

1.2 ความตั้งใจในการศึกษาใบความรู้

.....

1.3 ความตั้งใจในการทำใบกิจกรรม

.....

2. พฤติกรรมความรับผิดชอบ

2.1 ความรับผิดชอบในการส่งงานรายบุคคล

.....

2.2 ความรับผิดชอบในการส่งงานกลุ่ม

.....

3. ทักษะการทำงานกลุ่ม

3.1 ความร่วมมือในการทำงานกับเพื่อนในกลุ่ม

.....

3.2 การแสดงความคิดเห็นและการยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม

.....

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้สังเกต

(.....)

แผนการจัดกิจกรรมหน่วยที่ 4

เรื่อง ฝึกปฏิบัติการนำเสนอ

สาระสำคัญ

มัคคุเทศก์เป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการท่องเที่ยว เป็นบุคคลที่ให้ความรู้ ประสบการณ์ และความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว สำหรับมัคคุเทศก์วัดมหาธาตุวรวิหารก็เช่นกัน มัคคุเทศก์จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนักในคุณค่าของโบราณสถานแห่งนี้ และมีทักษะในการนำเสนอข้อมูลเป็นอย่างดี จึงจะให้นักท่องเที่ยวพึงพอใจและประทับใจการทำหน้าที่มัคคุเทศก์

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถทำหน้าที่มัคคุเทศก์วัดมหาธาตุวรวิหารได้

เนื้อหา

1. ความรู้เกี่ยวกับการสื่อสาร
2. ความรู้เรื่องวัดมหาธาตุวรวิหาร
3. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับมัคคุเทศก์

แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คาบที่ 1-4

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

ทบทวนความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ ความรู้เกี่ยวกับการสื่อสารและ ความรู้เรื่องวัดมหาธาตุวรวิหาร

2. ชั้นศึกษา

นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาของกลุ่มตัวเอง และแบ่งเนื้อหาที่จะนำเสนอให้กับสมาชิกในกลุ่ม

3. ชั้นปฏิบัติ

3.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกพูดเพื่อเตรียมความพร้อมในการนำเสนอข้อมูล

3.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอเนื้อหาที่ตนเองรับผิดชอบให้กับครูและเพื่อน ๆ ฟัง

4. ชั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาที่นักเรียนนำเสนอ

5. **ขั้นปรับปรุง**

ครูให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียนเกี่ยวกับการนำเสนอ

6. **ขั้นประเมินผล**

ประเมินผลการนำเสนอข้อมูล

คาบที่ 5-121. **ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน**

ทบทวนความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ ความรู้เกี่ยวกับการสื่อสารและ ความรู้เรื่องวัดมหาธาตุวรวิหาร

2. **ขั้นศึกษา**

นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาของกลุ่มตัวเอง และแบ่งเนื้อหาที่จะนำเสนอให้กับสมาชิกในกลุ่ม

3. **ขั้นปฏิบัติ**

นักเรียนแต่ละกลุ่มทำหน้าที่มัคคุเทศก์ ในจุดที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบ ณ วัดมหาธาตุวรวิหาร โดยมีครู ชาวต่างชาติ และเพื่อน ๆ ต่างกลุ่มช่วยกันประเมินผล

4. **ขั้นสรุป**

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาที่นักเรียนนำเสนอ ข้อดี หรือ ข้อที่ควรพัฒนาเพิ่มเติม

5. **ขั้นปรับปรุง**

ครูและนักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นต่อการทำหน้าที่มัคคุเทศก์ของแต่ละกลุ่ม

6. **ขั้นประเมินผล**

ประเมินผลการนำเสนอข้อมูล

สื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้1. **แบบประเมิน****ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม**

12 คาบ

การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

1. สิ่งที่ต้องประเมินผล
 - 1.1 ผลการเรียนรู้
 - 1.2 พฤติกรรมของนักเรียน
 - 1.3 ผลงาน

2. เครื่องมือหรือวิธีการประเมินผล
 - 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรม
 - 2.2 แบบประเมินผลงาน
3. เกณฑ์การให้คะแนน

การให้คะแนนนำเสนอผลงาน

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
เนื้อหาของบทพูด	เนื้อหาถูกต้อง ข้อมูลครบถ้วน	เนื้อหาถูกต้อง ข้อมูลขาดไม่เกิน 2 ประเด็น	เนื้อหาไม่ถูกต้อง ข้อมูลขาดมากกว่า 2 ประเด็น
การลำดับเรื่อง	การลำดับเรื่องน่าสนใจ ชวนให้ติดตาม	การลำดับเรื่องสับสน ไม่เกิน 2 แห่ง	การลำดับเรื่องสับสน
การใช้ภาษา	ใช้ภาษาพูดได้ เหมาะสมกับเรื่องที่พูด	ใช้ภาษาพูด ผิดพลาด ไม่เกิน 2 แห่ง	ใช้ภาษาพูดไม่เหมาะสม

7-9	คะแนน	หมายถึง	3	ดี
4-6	คะแนน	หมายถึง	2	พอใช้
1-3	คะแนน	หมายถึง	1	ปรับปรุง

การประเมินผล

คำชี้แจง ให้นักเรียนประเมินผลการทำหน้าที่มีคฤศ์ของเพื่อนนักเรียนกลุ่มอื่น ในภาพรวมของ
กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่

เรื่อง	ระดับคุณภาพ				หมายเหตุ
	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง	รวม	
1. ความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่นำชม (12 คะแนน)					
1.1 ความถูกต้องของข้อมูล					
1.2 ความถูกต้องของการตอบคำถาม					
1.3 การศึกษาข้อมูลเกร็ดความรู้อื่น ๆ					
2. ความสามารถในการอธิบาย (16 คะแนน)					
2.1 ความสามารถในการออกเสียง					
2.2 ความเหมาะสมในการใช้คำ					
2.3 ความพอดีของน้ำเสียงและอารมณ์					
2.4 ความเป็นธรรมชาติ					
3. บุคลิกภาพ (12 คะแนน)					
3.1 การแต่งกายถูกต้อง สะอาด					
3.2 ความมั่นใจ ความกล้าแสดงออก					
3.3 กิริยาท่าทาง					
4. ความเป็นมนุษยสัมพันธ์ (8 คะแนน)					
4.1 ความมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้ชม					
4.2 การควบคุมอารมณ์					
5. การทำงานเป็นกลุ่ม (12 คะแนน)					
5.1 มีการรับและส่งต่อการนำชม					
5.2 ความสามัคคีและความมีน้ำใจ					
5.3 การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า					

สมาชิกในกลุ่ม

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....

แบบประเมินผลงานของนักเรียน
เรื่อง ฝึกปฏิบัติการนำเที่ยว
 (ความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร)
ประกอบแผนการจัดกิจกรรมหน่วยที่ 4

คำชี้แจง

ให้ผู้ประเมินผลทำเครื่องหมาย ✓ แสดงความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมการทำหน้าที่มีคุณศุภะ
 วัดมหาธาตุวรวิหาร ตามประเด็นต่อไปนี้

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ระดับคุณภาพ									สรุป คะแนน
		ความถูกต้องของ ข้อมูล			ความถูกต้อง ของการตอบ คำถาม			การศึกษา ข้อมูล เกร็ดความรู้อื่น			
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1	เด็กชายปัญญาพัฒน์ วสุธาสวัสดิ์	3			3			3			9
2	เด็กชายณัฐภัทร ดิษฐ์ประดับ	3			2			2			7
3	เด็กชายจิรภัทร แสงเพชร	3			3			3			9
4	เด็กชายทินพันธ์ มีวาสนา		2		2			2			6
5	เด็กหญิงฉัตรพร ปานรอด	3			3			3			9
6	เด็กหญิงณัฐชารินทร์ รอดฉิม		2		2			3			7
7	เด็กหญิงกมลชนก พุทธซ้อน		2		2			2			6
8	เด็กหญิงกัญชนัญ โภญจนวรรณ	3			3			3			9
9	เด็กหญิงสุชัญญา ผาโพธิ์	3			3			3			9
10	เด็กหญิงลภัสรดา สุวรรณเมฆ		2		2			2			6
11	เด็กหญิงสตรีรัตน์ พูลสวัสดิ์		2		2			2			6
12	เด็กหญิงแพรวทองธาร ด่านสุขณรงค์		2		2			2			6
13	เด็กหญิงพรรณทิพร น้อยภาษี		2		2			2			6
14	เด็กหญิงณัฐรจจา พลับงาม		2		2			2			6
15	เด็กหญิงพรปวีณ์ ขอเจริญ		2		2			2			6

..... ผู้ประเมิน

แบบประเมินผลงานของนักเรียน
เรื่อง ฝึกปฏิบัติการนำเที่ยว
 (ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์)
ประกอบแผนการจัดกิจกรรมหน่วยที่ 4

คำชี้แจง

ผู้ประเมินผลทำเครื่องหมาย ✓ แสดงความคิดเห็นที่มีต่อการทำหน้าที่มัคคุเทศก์ของนักเรียน ขณะนำชมวัดมหาธาตุวรวิหาร ตามประเด็นต่อไปนี้

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ระดับคุณภาพ									สรุป คะแนน
		บุคลิกภาพ			ความเชื่อมั่น ในตนเอง			การทำงาน เป็นกลุ่ม			
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1	เด็กชายบุญญพัฒน์ วสุธาสวัสดิ์	3			3			3			9
2	เด็กชายณัฐภัทร ดิษฐ์ประดับ	3			3			3			9
3	เด็กชายจิรภัทร แสงเพชร	3			3			3			9
4	เด็กชายทินพันธ์ มีวาสนา		2			2			2		6
5	เด็กหญิงธิรพร ปานรอด	3			3			3			9
6	เด็กหญิงณัฐวารินทร์ รอดฉิม	3				2		3			8
7	เด็กหญิงกมลชนก พุทธซ้อน		2			2			2		6
8	เด็กหญิงกัญชัญญ โภญจนวรรณ	3			3			3			9
9	เด็กหญิงสุชญญา ผาโพธิ์	3			3			3			9
10	เด็กหญิงลภัสสรดา สุวรรณเมฆ	3			3			3			9
11	เด็กหญิงสตรีรัตน์ พูลสวัสดิ์		2			2			2		6
12	เด็กหญิงแพรวทองธาร ด่านสุขณรงค์		2			2		3			7
13	เด็กหญิงพรรณฉวีพร น้อยภาชี	3			3				2		8
14	เด็กหญิงณัฐรจจา พลับงาม	3			3				2		8
15	เด็กหญิงพรปวีณ์ ขอเจริญ		2			2			2		6

..... ผู้ประเมิน

แบบประเมินผลงานของนักเรียน
เรื่อง ฝึกปฏิบัติกรรนำเที่ยว (ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร)
ประกอบแผนการจัดกิจกรรมหน่วยที่ 4

คำชี้แจง

ให้ผู้ประเมินผลทำเครื่องหมาย ✓ แสดงความคิดเห็นที่มีต่อการทักษะการพูดการทำหน้าที่
 มีคุณเทศก์วัดมหาธาตุวรวิหาร ตามประเด็นต่อไปนี้

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ระดับคุณภาพ									สรุป คะแนน
		การออกเสียง ถูกต้องชัดเจน			การใช้ถ้อยคำ และสำนวน ภาษาที่ ถูกต้อง			การแสดง ท่าทางที่ เหมาะสมกับ คำพูด			
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1	เด็กชายปัญญาพัฒน์ วสุธาสวัสดิ์	3			3			3			9
2	เด็กชายณัฐภัทร ดิษฐ์ประดับ	3			3			3			9
3	เด็กชายจิรภัทร แสงเพชร	3			3			3			9
4	เด็กชายทินพันธ์ มีวาสนา		2		2			2			6
5	เด็กหญิงฉัตรพร ปานรอด	3			3			3			9
6	เด็กหญิงณัฐชารินทร์ รอดฉิม	3			2			3			8
7	เด็กหญิงกมลชนก พุทธซ้อน		2		2			2			6
8	เด็กหญิงกัญชัญญ โภญจนวรรณ	3			3			3			9
9	เด็กหญิงสุชัญญา ผาโพธิ์	3			3			3			9
10	เด็กหญิงลภัสสรดา สุวรรณเมฆ	3				2		3			8
11	เด็กหญิงสตรีรัตน์ พูลสวัสดิ์		2		2			2			6
12	เด็กหญิงแพรวทองธาร ต่านสุขณรงค์		2		2			3			7
13	เด็กหญิงพรรณฉิพร น้อยภาชี		2		2			2			6
14	เด็กหญิงณัฐรจจา พลับงาม		2		2			2			6
15	เด็กหญิงพรปวีณ์ ขอเจริญ		2		2			2			6

..... ผู้ประเมิน

แบบประเมินผลงานของนักเรียน
เรื่อง ฝึกปฏิบัติกรรนำเที่ยว (ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร)
ประกอบแผนการจัดกิจกรรมหน่วยที่ 4

คำชี้แจง

ให้ผู้ประเมินผลทำเครื่องหมาย ✓ แสดงความคิดเห็นที่มีต่อการทักษะการพูดการทำหน้าที่
 มีคุณเทศก์วัดมหาธาตุวรวิหาร ตามประเด็นต่อไปนี้

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ระดับคุณภาพ									สรุป คะแนน
		การออกเสียง ถูกต้องชัดเจน			การใช้ถ้อยคำ และสำนวน ภาษาที่ ถูกต้อง			การแสดง ท่าทางที่ เหมาะสมกับ คำพูด			
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1	เด็กชายปัญญาพัฒน์ วสุธาสวัสดิ์	3			3			3			9
2	เด็กชายณัฐภัทร ดิษฐ์ประดับ	3			3			3			9
3	เด็กชายจิรภัทร แสงเพชร	3			3			3			9
4	เด็กชายทินพันธ์ มีวาสนา		2			2			2		6
5	เด็กหญิงฉัตรพร ปานรอด	3			3			3			9
6	เด็กหญิงณัฐชารินทร์ รอดฉิม	3				2		3			8
7	เด็กหญิงกมลชนก พุทธซ้อน										
8	เด็กหญิงกัญชัญญ โภญจนวรรณ	3			3			3			9
9	เด็กหญิงสุชัญญา ผาโพธิ์	3			3			3			9
10	เด็กหญิงลภัสสรดา สุวรรณเมฆ	3				2		3			8
11	เด็กหญิงสตรีรัตน์ พูลสวัสดิ์		2			2			2		6
12	เด็กหญิงแพรวทองธาร ต่านสุขณรงค์		2			2		3			7
13	เด็กหญิงพรรณฉิพร น้อยภาชี		2			2			2		6
14	เด็กหญิงณัฐรจจา พลับงาม		2			2			2		6
15	เด็กหญิงพรปวีณ์ ขอเจริญ		2			2			2		6

แบบประเมินผลงานของนักเรียน
เรื่อง ฝึกปฏิบัติการนำเที่ยว
 (ความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร)
ประกอบแผนการจัดกิจกรรมหน่วยที่ 4

คำชี้แจง

ให้ผู้ประเมินผลทำเครื่องหมาย ✓ แสดงความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมการทำหน้าที่มีคุณศุภะ
 วัดมหาธาตุวรวิหาร ตามประเด็นต่อไปนี้

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ระดับคุณภาพ									สรุป คะแนน
		ความถูกต้องของ ข้อมูล			ความถูกต้อง ของการตอบ คำถาม			การศึกษา ข้อมูล เกร็ดความรู้ อื่น			
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1	เด็กชายบุญญพัฒน์ วสุธาสวัสดิ์	3			3			3			9
2	เด็กชายณัฐภัทร ดิษฐ์ประดับ	3				2			2		7
3	เด็กชายจิรภัทร แสงเพชร	3			3			3			9
4	เด็กชายทินพันธ์ มีวาสนา		2			2			2		6
5	เด็กหญิงฉัตรพร ปานรอด	3			3			3			9
6	เด็กหญิงณัฐชารินทร์ รอดฉิม		2			2		3			7
7	เด็กหญิงกมลชนก พุทธิซ้อน		2			2			2		6
8	เด็กหญิงกัญชนัญ โภจนวรรณ	3			3			3			9
9	เด็กหญิงสุชัญญา ผาโพธิ์	3			3			3			9
10	เด็กหญิงลภัสรดา สุวรรณเมฆ		2			2			2		6
11	เด็กหญิงสตรีรัตน์ พูลสวัสดิ์		2			2			2		6
12	เด็กหญิงแพรวทองธาร ต่านสุขณรงค์		2			2			2		6
13	เด็กหญิงพรรณฉิพร น้อยภาชี		2			2			2		6
14	เด็กหญิงณัฐรจจา พลับงาม		2			2			2		6
15	เด็กหญิงพรปวีณ์ ขอเจริญ		2			2			2		6

..... ผู้ประเมิน

แบบสังเกตการณ์เข้าร่วมกิจกรรม

คำอธิบาย ให้ครูเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนแล้วบันทึกรายละเอียดจากการสังเกตพฤติกรรมตาม

ความเป็นจริง

1. พฤติกรรมความตั้งใจในการทำกิจกรรม

1.1 ความตั้งใจในการฟังครูหรือผู้รู้อธิบาย

.....

1.2 ความตั้งใจในการศึกษาใบความรู้

.....

1.3 ความตั้งใจในการทำใบกิจกรรม

.....

2. พฤติกรรมความรับผิดชอบ

2.1 ความรับผิดชอบในการส่งงานรายบุคคล

.....

2.2 ความรับผิดชอบในการส่งงานกลุ่ม

.....

3. ทักษะการทำงานกลุ่ม

3.1 ความร่วมมือในการทำงานกับเพื่อนในกลุ่ม

.....

3.2 การแสดงความคิดเห็นและการยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม

.....

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้สังเกต

(.....)

แบบประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

คำชี้แจง โปรดพิจารณาการทำหน้าที่มีคุณศัพท์ของนักเรียน ขณะนำชมวัดมหาธาตุวรวิหาร แล้วทำเครื่องหมาย (✓) ในช่องคะแนนที่เห็นว่าเหมาะสมในประเด็นที่ประเมิน

ชื่อ นามสกุล ผู้รับการประเมินผล

ประเด็นที่ประเมินผล	ระดับคุณภาพ				หมายเหตุ
	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง	รวม	
1. การออกเสียงถูกต้องชัดเจน					
2. การใช้ถ้อยคำและสำนวนภาษาที่ถูกต้อง					
3. การแสดงท่าทางที่เหมาะสมกับคำพูด					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้ประเมิน

Speech assessment

Direction : Please consider a tour guide while touring Watmahathat worrawihan then check (✓) appropriately.

Name Surname Recipient

Evaluation Issue	Score				Note
	3	2	1	Total	
1. Accuracy of pronunciation					
2. Using correct words and idioms					
3. Use appropriate gestures					
Total					

Suggestions

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Evaluator

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
การออกเสียงถูกต้องชัดเจน	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียง ออก เสียงเน้นหนัก ในคำ/ ประโยคอย่าง สมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียง ออก เสียงเน้นหนัก ในคำ/ ประโยคไม่ ต้องถูกต้อง 5 คำ	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียง ออก เสียงเน้นหนัก ในคำ/ ประโยคไม่ ต้องถูกต้อง มากกว่า 5 คำ
การใช้ถ้อยคำและสำนวนที่ถูกต้อง	พูดต่อเนื่องไม่ ติดขัด พูด ชัดเจนทำให้ สื่อสารได้	พูด ตะกุกตะกัก บ้าง แต่ยังพอ สื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อให้ สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน
การแสดงท่าทางที่เหมาะสมกับคำพูด	แสดงท่าทาง และพูดด้วย น้ำเสียง เหมาะสมกับ บทบรรยาย	พูดด้วย น้ำเสียง เหมาะสมกับ บทบรรยาย แต่ไม่มีท่าทาง ประกอบ	พูดเหมือน อ่านไม่เป็น ธรรมชาติขาด ความน่าสนใจ
รวม			9

7-9 คะแนน หมายถึง 3 ดี
4-6 คะแนน หมายถึง 2 พอใช้

3 คะแนน หมายถึง 1 ปรับปรุง

แบบประเมินผลความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์

คำชี้แจง โปรดพิจารณาการทำหน้าที่มัคคุเทศก์ของนักเรียน ขณะนำชมวัดมหาธาตุวรวิหาร แล้ว
โดยทำเครื่องหมาย(✓) ลงในช่องคะแนนที่เห็นว่าเหมาะสมในประเด็นที่ประเมินผล

ชื่อ นามสกุล ผู้รับการประเมินผล

ประเด็นที่ประเมินผล	คะแนน			รวม	หมายเหตุ
	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง		
1. บุคลิกภาพ					
2. ความเชื่อมั่นในตนเอง					
3. การทำงานเป็นกลุ่ม					
	รวมคะแนน				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้ประเมิน

Evaluation of the ability to guide

Direction Please consider a tour guide while touring Watmahathat worrawihan then check (✓) appropriately.

Name Surname Recipient

Evaluation Issue	Score				Note
	3	2	1	Total	
1. Personality					
2. Self confident					
3. Team work					
Total					

Suggestions

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Evaluator

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
1. บุคลิกภาพ	แต่งกายดี เหมาะสมกับ กาลเทศะ และ พูดให้ผู้ฟัง เกิดความรู้สึกที่ ดี มีความเข้าใจ และมีความ สบายใจ	แต่งกายดี เหมาะสมกับ กาลเทศะ และ พูดให้ผู้ฟัง เกิดความรู้สึกที่ ดี มีความเข้าใจ ในเนื้อหาที่พูด มากกว่า ครึ่งหนึ่งของ เรื่องที่พูด	แต่งกายที่ดีให้ เหมาะสมกับ กาลเทศะ และ พูดให้ผู้ฟังไม่ เข้าใจเนื้อหาที่ พูด
2. ความเชื่อมั่นในตนเอง	กล้าพูดคุยกับ ทุกคนได้ในการ นำเสนอ	พูดคุยกับทุกคน ได้ในการ นำเสนอ มี ติดขัด ไม่เกิน 5 ครั้ง	พูดคุยกับทุกคน ได้ในการ นำเสนอ มี ติดขัด มากกว่า 5 ครั้ง
3. การทำงานเป็นกลุ่ม	มีส่วนร่วมใน การแสดงความ คิดเห็นและมี ความ กระตือรือร้นใน การทำงาน	มีส่วนร่วมใน การแสดงความ คิดเห็นและมี ความ กระตือรือร้นใน การทำงาน มากกว่า ครึ่งหนึ่ง	มีส่วนร่วมใน การแสดงความ คิดเห็นและไม่มี ความ กระตือรือร้นใน การทำงาน
รวม			9

7-9	คะแนน	หมายถึง	3	ดี
4-6	คะแนน	หมายถึง	2	พอใช้
3	คะแนน	หมายถึง	1	ปรับปรุง

แบบประเมินผลความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร

คำชี้แจง โปรดพิจารณาความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของวัดมหาธาตุวรวิหารแล้ว
โดยทำเครื่องหมาย(✓) ลงในช่องคะแนนที่เห็นว่าเหมาะสมในประเด็นที่ประเมินผล

ชื่อ นามสกุล ผู้รับการประเมินผล

เรื่อง	คะแนน				หมายเหตุ
	3 ดีมาก	2 ดี	1 พอใช้	รวม	
1. ความถูกต้องของข้อมูล					
2. ความถูกต้องของการตอบคำถาม					
3. การศึกษาข้อมูลเกร็ดความรู้อื่น					
รวมคะแนน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้ประเมิน

Knowledge Assessment about Watmahathat worawihan

Direction Please consider student's knowledge about Watmahathat worawihan then check (✓) appropriately.

Name Surname Recipient

Evaluation Issue	Score				Note
	3	2	1	Total	
1. Data accuracy					
2. Accuracy in answering questions					
3. Study Knowledge information					
Total					

Suggestions

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Evaluator

เกณฑ์การประเมินความรู้เกี่ยวกับสถานที่สำคัญในท้องถิ่น

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
1. ความถูกต้องของข้อมูล	อธิบายข้อมูล ได้อย่าง ถูกต้อง ครบถ้วน	อธิบายข้อมูล ได้อย่างไม่ ถูกต้อง 5 ครั้ง	อธิบายข้อมูล ได้อย่างไม่ ถูกต้อง 5 ครั้ง
2. ความถูกต้องของการตอบคำถาม	ตอบคำถาม ได้อย่าง ถูกต้อง ครบถ้วน	ตอบคำถาม ได้อย่างไม่ ถูกต้อง 2 ครั้ง	ตอบคำถามได้ อย่าง ไม่ ถูกต้อง มากกว่า 2 ครั้ง
3. การศึกษาข้อมูลเกร็ดความรู้อื่น	ให้ข้อมูล เกี่ยวกับ สถานที่ เพิ่มเติมได้ดี	ให้ข้อมูล เกี่ยวกับ สถานที่ เพิ่มเติมขาด ไป 2 ประเด็น	ให้ข้อมูล เกี่ยวกับ สถานที่ เพิ่มเติมขาด ไปมากกว่า 2 ประเด็น

7-9	คะแนน	หมายถึง	3	ดี
4-6	คะแนน	หมายถึง	2	พอใช้
3	คะแนน	หมายถึง	1	ปรับปรุง

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ค่าคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถามความ
ต้องการพัฒนาผู้เรียน สำหรับนักเรียน

ข้อ	ประเด็น	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความ หมาย
		1	2	3	4	5		
1	ความสอดคล้องของข้อคำถามในเรื่อง ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	+1	+1	+1	0	+1	0.8	สอดคล้อง
2	ความสอดคล้องของข้อคำถามในเรื่อง ความต้องการรูปแบบ เนื้อหา ของการ จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณา การภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ระดับประถมศึกษา	+1	+1	+1	0	+1	0.8	สอดคล้อง
3	ความสอดคล้องของข้อคำถามในเรื่อง ความต้องการเรียนเนื้อหาเกี่ยวกับการ พัฒนาทักษะการพูด	+1	+1	+1	0	+1	0.8	สอดคล้อง
4	ความสอดคล้องของข้อคำถามในเรื่อง ความต้องการเรียนเนื้อหาเกี่ยวกับ มัคคุเทศก์	+1	+1	+1	-1	+1	0.6	สอดคล้อง
5	ความสอดคล้องของข้อคำถามในเรื่อง ความต้องการในการวัดผลและการ ประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6	ความสอดคล้องของข้อคำถามในเรื่อง ความต้องการให้บุคคลภายนอกมา ถ่ายทอดความรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครูฝ่ายวิชาการและครูสอนภาษาอังกฤษ

ข้อ	ประเด็น	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความ หมาย
		1	2	3	4	5		
1	ความสอดคล้องของข้อคำถามในเรื่องสถานภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2	ความสอดคล้องของข้อคำถามในเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่องผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาเกี่ยวกับความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	0	+1	+1	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
3	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับจุดประสงค์ให้นักเรียนเรียนรู้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา	0	+1	+1	+1	+1	0.6	สอดคล้อง
4.	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับเนื้อหากิจกรรม และการใช้สื่อการจัดกิจกรรม ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ	0	+1	+1	+1	+1	0.8	สอดคล้อง

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์ความคิด
เห็นการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครูฝ่ายวิชาการและครู
สอนภาษาอังกฤษ (ต่อ)

ข้อ	ประเด็น	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความ หมาย
		1	2	3	4	5		
5.	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับ วิธีการดำเนินกิจกรรม และการวัดและ ประเมินผลกิจกรรมในกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการ เป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ	0	+1	+1	+1	+1	0.8	สอดคล้อง

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์ความคิด
เห็นการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สำหรับปราชญ์ชาวบ้าน และมัคคุเทศก์ท้องถิ่น

ข้อ	ประเด็น	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความ หมาย
		1	2	3	4	5		
1	ความสอดคล้องของข้อคำถามในเรื่อง สถานภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ สัมภาษณ์	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2	ความสอดคล้องของข้อคำถามในเรื่อง ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถใน การเป็นมัคคุเทศก์ ท้องถิ่นจังหวัด เพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา	-1	+1	+1	+1	+1	0.6	สอดคล้อง
3	ความสอดคล้องของข้อคำถามในเรื่อง ความรู้เกี่ยวกับวัดมหาธาตุวรวิหาร ใน การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อ ส่งเสริมความสามารถในการเป็น มัคคุเทศก์ ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับ นักเรียนระดับประถมศึกษา	-1	+1	+1	+1	+1	0.6	สอดคล้อง

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์ความคิด
เห็นการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สำหรับประชาชนชาวบ้าน และมัคคุเทศก์ท้องถิ่น
(ต่อ)

ข้อ	ประเด็น	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความ หมาย
		1	2	3	4	5		
4	ความสอดคล้องของข้อคำถามในเรื่อง ความรู้เกี่ยวกับทักษะการพูดเรื่องใด ให้กับนักเรียน เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อ ส่งเสริมความสามารถในการเป็น มัคคุเทศก์ ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ สำหรับ นักเรียนระดับประถมศึกษา	-1	+1	+1	+1	+1	0.6	สอดคล้อง
5	ความสอดคล้องของข้อคำถามเรื่อง ความรู้เกี่ยวกับมัคคุเทศก์เพื่อนำมา ประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ใน ชีวิตประจำวัน ในการจัดกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยบูรณา การภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ระดับประถมศึกษา	0	+1	+1	+1	+1	0.8	สอดคล้อง

ตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความเหมาะสมของประเด็นสนทนากลุ่ม
(Focus Group Discussion) ผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	ประเด็น	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความ หมาย
		1	2	3	4	5		
1	ความสอดคล้องของประเด็นการ สัมมนาเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูล ทั่วไปของผู้ร่วมสัมมนา	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2	ความสอดคล้องของประเด็นการ สัมมนาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อ ภาพรวมของรูปแบบการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	+1	0	+1	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
3	ความสอดคล้องของประเด็นการ สัมมนาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อ องค์ประกอบของกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน	0	+1	+1	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
4	ความสอดคล้องของประเด็นการ สัมมนาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มี เครื่องมือแต่ละประเภทในการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	0	+1	+1	0	+1	0.6	สอดคล้อง
5	ความสอดคล้องของประเด็นการ สัมมนาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อ การวัดประเมินผลในการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6	ความสอดคล้องของประเด็นการ สัมมนาเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการ พัฒนากิจกรรมการพัฒนาเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีโดยบูรณาการ ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ภาคผนวก จ
ประมวลภาพกิจกรรม

ภาพประมวลการจัดการเรียนรู้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
ส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ

นักเรียนศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับมัคคุเทศก์อาชีพ จากวีดิทัศน์ ในห้องกิจกรรมชมรม

นักเรียนศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่จริง ณ วัดมหาธาตุวรวิหาร

ภาพประมวลการจัดการเรียนรู้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
ส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ

นักเรียนศึกษาข้อมูลจากสถานที่จริง ณ วัดมหาธาตุวรวิหาร
นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม ฝึกพูดตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย

ภาพประมวลการจัดการเรียนรู้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
ส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ

นักเรียนแต่ละกลุ่ม ฝึกซ้อมการพูด เพื่อเตรียมนำเสนอเป็นรายบุคคล

ภาพประมวลการจัดการเรียนรู้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
ส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ

นักเรียนแต่ละกลุ่ม ฝึกซ้อมการพูด เพื่อเตรียมนำเสนอเป็นรายบุคคล

ภาพประมวลการจัดการเรียนรู้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
ส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ

ฝึกนำเสนอข้อมูลกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

ภาพประมวลการจัดการเรียนรู้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
ส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ

นักเรียนไปที่วัดมหาธาตุวรวิหาร ฝึกนำเสนอข้อมูลกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

นักเรียนไปที่วัดมหาธาตุวรวิหาร ฝึกนำเสนอข้อมูลกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

ภาพประมวลการจัดการเรียนรู้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
ส่งเสริมความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยบูรณาการภาษาอังกฤษ

นักเรียนแสดงความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นกับชาวต่างชาติ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางกาญจนา เตียววนากุล
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2546 สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตร การสอนภาษาอังกฤษเฉพาะวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช พ.ศ. 2562 สำเร็จการศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 25/36 ตำบลต้นมะม่วง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000

